

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/59/ES

2014 m. gegužės 15 d.

kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) finansų krizė parodė, kad labai trūksta tinkamų Sąjungos lygmens priemonių klausimams, susijusiems su nepatikimomis ar žlungančiomis kredito įstaigomis ir investicinėmis įmonėmis (toliau – įstaigos), veiksmingai spręsti. Tokios priemonės visų pirma būtinos nemokumo prevencijai užtikrinti, o nemokumo atveju – neigiamoms pasekmėms kiek įmanoma sumažinti išsaugant sistemškai svarbias atitinkamos įstaigos funkcijas. Per krizę tie iššūkiai buvo svarbus veiksnys, vertęs valstybes nares gelbėti įstaigas mokesčių mokėtojų pinigais. Patikimos gaivinimo ir pertvarkymo sistemos tikslas – kuo labiau sumažinti tokių veiksmų būtinybę;
- (2) finansų krizė buvo sisteminio masto tuo atžvilgiu, kad ji paveikė daugelio kredito įstaigų galimybę gauti finansavimą. Prasidėjus tokiai krizei reikia imtis priemonių siekiant užtikrinti visų kredito įstaigų, kurios kitais atžvilgiais yra mokingos, lygiavertės galimybes gauti finansavimą, kad būtų išvengta sutrikimų, turinčių padarinių visai ekonomikai. Tokios priemonės apima centrinių bankų paramą likvidumui padidinti ir valstybėms narėms pateikus garantijas mokių kredito įstaigų išleistiems vertybiniais popieriais;
- (3) Sąjungos finansų rinkos yra labai integruotos ir tarpusavyje susijusios, daug įstaigų aktyviai veikia ne tik savo valstybėje narėje. Tikėtina, kad tarpvalstybinės įstaigos žlugimas paveiks įvairių valstybių narių, kuriose įstaiga veikia, finansų rinkų stabilumą. Jei valstybės narės nesugeba perimti žlungančios įstaigos kontrolės ir jos pertvarkyti taip, kad būtų veiksmingai išvengta didesnės sisteminės žalos, gali nukentėti valstybių narių abipusis pasitikėjimas ir finansinių paslaugų vidaus rinkos patikimumas. Todėl finansų rinkų stabilumas yra viena iš esminių vidaus rinkos sukūrimo ir veikimo sąlygų;

⁽¹⁾ OL C 39, 2013 2 12, p. 1.

⁽²⁾ OL C 44, 2013 2 15, p. 68.

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 6 d. Tarybos sprendimas.

- (4) šiuo metu įstaigų pertvarkymo procedūros Sąjungos lygmeniu nederinamos. Kai kurios valstybės narės įstaigoms taiko tokias pat procedūras kaip kitoms nemokioms įmonėms, o kai kuriais atvejais tos procedūros buvo pritaikytos įstaigoms. Valstybėse narėse įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių įstaigų nemokumą, esmė ir procedūros labai skiriasi. Be to, finansų krizė parodė, kad bendrosios įmonių bankroto procedūros ne visuomet gali tikti įstaigoms, nes jomis nebūtinai visuomet užtikrinama intervencinių priemonių taikymo sparta, įstaigų ypatingos svarbos funkcijų tęstinumas ir finansinio stabilumo išlaikymas;
- (5) todėl būtinas režimas siekiant suteikti institucijoms patikimą priemonių rinkinį pakankamai anksti ir greitai įsikišti į nepatikimos arba žlungančios įstaigos veiklą, kad būtų užtikrintas įstaigos ypatingos svarbos finansinių ir ekonominių funkcijų tęstinumas ir kartu kiek įmanoma sumažintas įstaigos žlugimo poveikis ekonomikai ir finansų sistemai. Režimas turėtų užtikrinti, kad visų pirma nuostoliai būtų paskirstomi akcininkams ir tik po to kreditoriams, su sąlyga, kad nė vienas kreditorius nepatirtų didesnių nuostolių nei būtų patyręs tuo atveju, jei įstaiga būtų buvusi likviduota iškeliant įprastinę bankroto bylą, laikantis šioje direktyvoje nustatyto principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė. Naudodamasi naujais įgaliojimais institucijos galėtų užtikrinti, pavyzdžiui, nuolatinę galimybę naudotis indėliais ir vykdyti mokėjimo operacijas, atitinkamais atvejais parduoti gyvybingas įstaigos dalis, taip pat teisingai ir iš anksto numatomu būdu paskirstyti nuostolius. Pasiekus tuos tikslus būtų lengviau išvengti finansų rinkų destabilizavimo ir kiek įmanoma sumažinti mokesčių mokėtojams tenkančias sąnaudas;
- (6) vykdant reguliavimo sistemos peržiūrą, visų pirma didinant kapitalo rezervą ir likvidumo atsargas ir nustatant geresnes makrolygio rizikos ribojimo politikos priemones, bus sumažinta ateities krizių tikimybė ir padidintas įstaigų atsparumas nepalankiausioms ekonominėms sąlygoms, neatsižvelgiant į tai, kokios priežastys jas lėmė – visos sistemos sutrikimai ar konkrečiai įstaigai būdingi įvykiai. Vis dėlto sukurti tokią reguliavimo ir priežiūros sistemą, kuri užkirstų kelią bet kokiai galimybei, kad tos įstaigos kada nors patirs sunkumų, yra neįmanoma. Todėl valstybės narės turėtų būti pasiruošusios spręsti problemas su sisteminėmis krizėmis ir su pavienių įstaigų žlugimu susijusiais atvejais ir turėti tam skirtas tinkamas gaivinimo ir pertvarkymo priemones. Tokios priemonės, be kita ko, turėtų apimti mechanizmus, kuriuos naudodamos institucijos gali veiksmingai spręsti klausimus, susijusius su žlungančiomis ar galinčiomis žlugti įstaigomis;
- (7) naudojantis tokiais įgaliojimais ir imantis priemonių turėtų būti atsižvelgiama į žlugimo aplinkybes. Jeigu problema kyla pavienėje įstaigoje, o poveikio likusioje finansų sistemos dalyje nėra, institucijos turėtų sugebėti pasinaudoti joms suteiktais pertvarkymo įgaliojimais daug nesirūpindamos dėl to, kad problema išplis. Kita vertus, esant nestabiliui padėčiai, derėtų veikti atsargiau, kad būtų išvengta finansų rinkų destabilizavimo;
- (8) pertvarkant įstaigą taip, kad ji būtų išlaikoma kaip veiklą galinti tęsti įstaiga ar įmonė, blogiausiu atveju gali būti imamasi Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemonių, įskaitant laikiną įstaigos ar įmonės perėmimą valstybės nuosavybėn. Todėl labai svarbu, jog pertvarkymo įgaliojimai būtų nustatyti ir pertvarkymo finansavimo struktūra būtų organizuota taip, kad mokesčių mokėtojams tektų grynosios pajamos, kurios gali būti gautos restruktūrizavus įstaigą, kurią į saugią padėtį grąžino institucijos. Už tai, kad prisiimama atsakomybė ir rizika, turėtų būti atlyginama;
- (9) kai kurios valstybės narės jau priėmė teisės aktų pakeitimus, kuriais nustatomi žlungančių įstaigų pertvarkymo mechanizmai; kitos yra paskelbusios apie ketinimus sukurti tokius mechanizmus, jei jie nebus patvirtinti Sąjungos lygmeniu. Tikėtina, kad tai, jog nėra bendrų įstaigų pertvarkymui taikomų sąlygų, įgaliojimų ir procesų, kliudo vidaus rinkai sklandžiai veikti ir nacionalinėms institucijoms bendradarbiauti sprendžiant problemas, susijusias su žlungančiomis tarpvalstybinėmis grupėmis ar įstaigomis. Tai ypač aktualu, kai dėl skirtingų metodų nacionalinės institucijos neužtikrina vienodo kontrolės lygio arba neturi vienodų galimybių pertvarkyti įstaigas. Tie pertvarkymo režimų skirtumai gali daryti skirtingą poveikį įstaigų finansavimo sąnaudoms skirtingose valstybėse narėse ir gali iškreipti įstaigų konkurenciją. Veiksmingi pertvarkymo režimai visose valstybėse narėse reikalingi siekiant užtikrinti, kad galimybė įstaigoms pasinaudoti vidaus rinkos teikiamomis įsisteigimo teisėmis nebūtų ribojama dėl buveinės valstybės narės finansinių išteklių, skirtų jų žlugimui valdyti;
- (10) reikėtų šalinti tas kliūtis ir patvirtinti taisyklės užtikrinant, kad nebūtų pažeistos vidaus rinkos nuostatos. Tuo tikslu įstaigų pertvarkymo taisyklės turėtų būti suderintos vadovaujantis bendromis būtiniausio derinimo taisyklėmis;

- (11) siekiant užtikrinti suderinamumą su esamais Sąjungos teisės aktais finansinių paslaugų srityje ir kuo didesni visų rūšių įstaigų finansinį stabilumą, pertvarkymo režimas turėtų būti taikomas įstaigoms, kurioms taikomi rizikos ribojimo reikalavimai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2013/36/ES ⁽²⁾. Be to, režimas turėtų būti taikomas finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, numatytoms Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/87/EB ⁽³⁾, taip pat mišrią veiklą vykdančioms kontroliuojančiosioms bendrovėms ir finansų įstaigoms, kurios yra įstaigos patronuojamosios įmonės ar finansų kontroliuojančiosios bendrovės, mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrią veiklą vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės ir joms taikoma patronuojančiosios įmonės konsoliduota priežiūra. Krizė parodė, kad grupei priklausančio subjekto nemokumas gali sparčiai paveikti visos grupės mokumą ir dėl to turėti net sisteminių pasekmių. Todėl institucijos turėtų turėti veiksmingų priemonių tokių subjektų atžvilgiu, kad užkirstų kelią problemos plitimui ir sukurtų nuoseklią pertvarkymo schemą visai grupei, nes grupei priklausančio subjekto nemokumas galėtų sparčiai paveikti visos grupės mokumą;
- (12) siekiant užtikrinti reglamentavimo sistemos nuoseklumą, Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 648/2012 ⁽⁴⁾ apibrėžtoms pagrindinėms sandorio šalims ir rengiamame Europos Parlamento ir Tarybos reglamente dėl atsiskaitymo už vertybinius popierius gerinimo Europos Sąjungoje ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų (toliau – CPVD) apibrėžtiems centriniams vertybinių popierių depozitoriumams turėtų būti skirta atskira teisėkūros iniciatyva, kuria sukuriamą tų subjektų gaivinimo ir pertvarkymo sistema;
- (13) naudojant šioje direktyvoje numatytas pertvarkymo priemones ir įgaliojimus, gali būti ribojamos akcininkų ir kreditorių teisės. Visų pirma institucijų turimi įgaliojimai perduoti įstaigos akcijas arba visą turtą ar jo dalį privačiam pirkėjui be akcininkų sutikimo turi poveikį akcininkų nuosavybės teisėms. Be to, įgaliojimai spręsti, kuriuos žlungančios įstaigos išpareigojimus perduoti, atsižvelgiant į tikslą užtikrinti paslaugų tęstinumą ir išvengti neigiamų pasekmių finansiniam stabilumui, gali paveikti vienodų sąlygų taikymą kreditoriams. Taigi pertvarkymo veiksmų turėtų būti imamasi tik tais atvejais, kai tai būtina dėl viešojo intereso, o bet koks su pertvarkymo veiksmais susijęs kišimasis į akcininkų ir kreditorių teises turėtų atitikti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją (toliau – Chartija). Be kita ko, tais atvejais, kai vykdančios pertvarkymo veiksmus tos pačios klasės kreditoriai vertinami skirtingai, toks skirtingas vertinimas turėtų būti pagrįstas viešuoju interesu ir proporcingas rizikai, kurią siekiama pašalinti, be to, jis neturėtų būti nei tiesiogiai, nei netiesiogiai diskriminacinis pilietybės atžvilgiu;
- (14) institucijos, užtikrinamos, kad režimas būtų taikomas tinkamai ir proporcingai ir kad būtų kuo mažesnė su gaivinimo ir pertvarkymo planų parengimo pareigomis susijusi administracinė našta, klausimais, susijusiais su gaivinimo ir pertvarkymo planais ir tų institucijų turimų įvairių įgaliojimų ir priemonių naudojimu, turėtų atsižvelgti į įstaigos verslo pobūdį, akcijų paketo struktūrą, teisinę formą, rizikos modelį, dydį ir teisinį statusą, taip pat tarpusavio sąsajas su kitomis įstaigomis arba apskritai finansų sistema, jos veiklos apimtį ir sudėtingumą, tai, ar ji yra institucinės užtikrinimo sistemos arba kitų kooperacinės abipusio solidarumo sistemos narė ir tai, ar ji teikia investicines paslaugas arba vykdo investicinę veiklą, bei tai, ar jos žlugimas ir vėlesnis likvidavimas keliant įprastinę bankroto bylą galėtų turėti didelių neigiamų pasekmių finansų rinkoms, kitoms įstaigoms, finansavimo sąlygoms arba visai ekonomikai. Kadangi šioje direktyvoje ir jos prieduose nurodytu turiniu ir informacija nustatomi būtiniausi reikalavimai akivaizdžiai sisteminei svarbos įstaigoms, institucijoms leidžiama konkrečioms įstaigoms taikyti skirtingus arba labai sumažintus reikalavimus dėl gaivinimo ir pertvarkymo planų ir informavimo, taip pat nustatant, kad atnaujinimas atliekamas rečiau nei kartą per metus. Mažai su kitais subjektais susieto, nesudėtingos struktūros mažos įstaigos gaivinimo plane galėtų būti pateikiama vien informacija apie jo struktūrą, gaivinimo veiksmų pradžios sąlygas ir gaivinimo galimybes. Jei įstaigai būtų galima leisti bankrutuoti, būtų galima naudoti mažesnės apimties pertvarkymo planą. Be to, režimas turėtų būti taikomas nesukeliant grėsmės finansų rinkų

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

⁽³⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros, ir iš dalies keičiančioje Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 79/267/EEB, 92/49/EEB, 93/6/EEB ir 93/22/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 98/78/EB ir 2000/12/EB (OL L 35, 2003 2 11, p. 1).

⁽⁴⁾ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklių (OL L 201, 2012 2 7, p. 1).

stabilumui. Visų pirma esant situacijoms, kurioms būdingos platesnio masto problemos ar net abejonės dėl daugelio įstaigų atsparumo, labai svarbu, kad institucijos atsižvelgtų į riziką, jog problema išplis dėl veiksmų, kurių imtasi pavienės įstaigos atžvilgiu;

- (15) siekdamas užtikrinti reikiamą veiksmų spartą, garantuoti nepriklausomumą nuo ekonomikos subjektų ir išvengti interesų konfliktų, valstybės narės turėtų paskirti viešojo administravimo institucijas arba institucijas, kurioms būtų suteikti viešojo administravimo įgaliojimai, pagal šią direktyvą vykdyti su pertvarkymu susijusias funkcijas ir užduotis. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad toms pertvarkymo institucijoms būtų skirta pakankamai išteklių. Paskyrus viešosios institucijas, neturėtų būti atmetama delegavimo galimybė pertvarkymo institucijos atsakomybe. Tačiau nebūtina tiksliai nurodyti institucijos (-jų) tipo (-ų), kurią (-ias) valstybės narės turėtų paskirti kaip pertvarkymo instituciją. Jei tas aspektas būtų suderintas, būtų lengviau koordinuoti veiksmus, tačiau būtų labai kišamasi į valstybių narių konstitucines ir administracines sistemas. Pakankamą koordinavimo lygį vis dėlto galima pasiekti numčius švelnesnį reikalavimą: visoms nacionalinėms institucijoms, dalyvaujančioms pertvarkant įstaigas, turėtų būti atstovaujama pertvarkymo kolegijose, kuriose turėtų vykti tarpvalstybinio ar Sąjungos lygmens koordinavimas. Todėl valstybės narės turėtų laisvai pasirinkti, kokios institucijos turėtų atsakyti už pertvarkymo priemonių taikymą ir naudojimąsi šioje direktyvoje nustatytais įgaliojimais. Kai valstybės narės pertvarkymo institucija paskiria instituciją, atsakingą už įstaigų rizikos ribojimo priežiūrą (toliau – kompetentinga institucija), derėtų nustatyti tinkamas struktūrines priemones siekiant atskirti priežiūros funkcijas ir pertvarkymo funkcijas. Tuo atskyrimu pertvarkymo funkcijas vykdančioms struktūroms neturėtų būti kliudoma prieiti prie bet kurios informacijos, kuri prieinama priežiūros funkcijas vykdančioms struktūroms;
- (16) atsižvelgiant į įstaigos žlugimo pasekmes valstybės narės finansų sistemai ir ekonomikai, taip pat į galimą poreikį naudoti viešąsias lėšas ieškant išeities iš krizės, vykstant krizių valdymo ir įstaigų pertvarkymo procesui ankstyvu etapu turėtų aktyviai dalyvauti valstybių narių finansų ministerijos ar kitos atitinkamos ministerijos;
- (17) siekiant veiksmingai pertvarkyti įstaigas ar grupės subjektus, veikiančius visoje Sąjungoje, reikia, kad kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos bendradarbiautų priežiūros ir pertvarkymo kolegijose visais šioje direktyvoje apibrėžtais etapais – nuo gaivinimo ir pertvarkymo planų parengimo iki faktinio įstaigos pertvarkymo. Kai nacionalinėms institucijoms nepavyksta susitarti dėl sprendimų, kurie pagal šią direktyvą turi būti priimti įstaigų atžvilgiu, šioje direktyvoje nurodytais kraštiniais atvejais Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija) (toliau – EBI), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010⁽¹⁾, turėtų atlikti tarpininko vaidmenį. Tam tikrais atvejais šia direktyva numatomas privalomas EBI tarpininkavimas pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. Toks privalomas tarpininkavimas nedraudžia vykdyti neprivalomo tarpininkavimo kitais atvejais pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnį;
- (18) pertvarkant įstaigas ar grupes, veikiančias visoje Sąjungoje, priimtais sprendimais taip pat turėtų būti siekiama išsaugoti finansinį stabilumą ir kuo labiau sumažinti ekonominį ir socialinį poveikį valstybėse narėse, kuriose ta įstaiga ar grupė veikia;
- (19) kad galėtų efektyviai spręsti žlungančių įstaigų problemą, institucijos turėtų turėti įgaliojimus taikyti parengiamąsias ir prevencines priemones;
- (20) atsižvelgiant į tai, kad išplečiamos EBI funkcijos ir užduotys, kaip nustatyta šioje direktyvoje, Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija turėtų pasirūpinti, kad tam nedelsiant būtų suteikta pakankamai žmogiškųjų ir finansinių išteklių. Tuo tikslu taikant Reglamentą (EB) Nr. 1093/2010 63 ir 64 straipsniuose nurodytą EBI biudžeto sudarymo, vykdymo ir kontrolės procedūrą reikėtų deramai atsižvelgti į tas užduotis. Europos Parlamentas ir Taryba turėtų užtikrinti, kad būtų laikomasi aukščiausių efektyvumo standartų;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

- (21) svarbu, kad įstaigos parengtų ir reguliariai atnaujintų gaivinimo planus, kuriuose būtų išdėstytos priemonės, kurių turi imtis tos įstaigos siekdamos atkurti savo finansinę būklę po jos didelio pablogėjimo. Tokie planai turėtų būti išsamūs ir pagrįsti nustatytos prielaidomis numatant daugelį įtikinamų prastos padėties scenarijų. Tačiau reikalavimas parengti gaivinimo planą turėtų būti taikomas proporcingai, atsižvelgiant į sisteminę įstaigos ar grupės svarbą ir jos sąsajas, įskaitant taikomas abipusių garantijų sistemas. Todėl privalomame plano turinyje reikėtų nurodyti įstaigos finansavimo šaltinių, įskaitant abipusiai užtikrintą finansavimą ar išipareigojimus, pobūdį ir į tai, kiek tikėtina grupės parama. Reikėtų reikalauti, kad įstaigos pateiktų savo planus kompetentingoms institucijoms išsamiai įvertinti, be kita ko, įvertinti, ar planai yra visapusiški ir ar pagal juos būtų įmanoma laiku atkurti įstaigos gyvybingumą, net finansiškai ypač nepalankiomis sąlygomis;
- (22) gaivinimo planuose, be kita ko, turėtų būti numatomos priemonės, kurių galėtų imtis įstaigos vadovybė, kai tenkinamos ankstyvosios intervencijos sąlygos;
- (23) nustatant, ar privačiojo sektoriaus veiksmas galėtų būti užkirstas kelias įstaigos žlugimui per pagrįstą laikotarpį, atitinkama institucija turėtų atsižvelgti į ankstyvosios intervencijos priemonių, kurios buvo taikytos kompetentingos institucijos iš anksto nustatytu laikotarpiu, veiksmingumą. Rengiant grupių gaivinimo planus turėtų būti atsižvelgiama į galimą gaivinimo priemonių poveikį visoms valstybėms narėms, kuriose veikia grupė;
- (24) kai įstaiga nepateikia tinkamo gaivinimo plano, kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai reikalauti, kad įstaiga imtųsi priemonių, būtinų esminiams plano trūkumams pašalinti. Tas reikalavimas gali paveikti laisvę užsiimti verslu, kuri garantuojama Chartijos 16 straipsniu. Tačiau tos pagrindinės teisės apribojimas yra būtinas siekiant finansinio stabilumo tikslų. Kalbant konkrečiau, toks apribojimas būtinas siekiant stiprinti įstaigų verslą ir neleisti joms pernelyg išaugti arba prisiimti per didelės rizikos, neturint galimybių įveikti nuosmukius bei nuostolius ir atkurti kapitalo bazę. Šis apribojimas yra proporcingas, nes jis leidžia imtis tokių prevencinių veiksmų, kokių reikia siekiant pašalinti trūkumus, ir todėl atitinka Chartijos 52 straipsnį;
- (25) pertvarkymo planavimas yra būtina veiksmingo pertvarkymo dalis. Institucijos turėtų turėti visą būtiną informaciją, kad galėtų nustatyti ypatingos svarbos funkcijas ir užtikrinti jų tęstinumą. Tačiau reikalavimai dėl pertvarkymo plano turinio turėtų būti proporcingi sisteminei įstaigos ar grupės svarbai;
- (26) dėl įstaigų išskirtinių žinių apie savo veikimą ir bet kokias su juo susijusias problemas pertvarkymo planus pertvarkymo institucijos turėtų parengti, be kita ko, remdamosi atitinkamų įstaigų teikiama informacija;
- (27) siekiant laikytis proporcingumo principo ir užkirsti kelią per didelei administracinei naštai, galimybė kompetentingoms institucijoms, o atitinkamais atvejais – pertvarkymo institucijoms leisti nesilaikyti reikalavimų, susijusių su gaivinimo ir pertvarkymo planų rengimu, atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį, turėtų būti suteikta šioje direktyvoje nurodytais tam tikrais atvejais. Tokie atvejai yra centrinės įstaigos nuolat kontroliuojamos įstaigos, kurioms pagal nacionalinę teisę visiškai arba iš dalies netaikomi rizikos ribojimo reikalavimai, laikantis Direktyvos 2013/36/ES 21 straipsnio, taip pat įstaigoms, priklausančioms institucinei užtikrinimo sistemai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalį. Kiekvienu atveju leidimas nesilaikyti reikalavimų turėtų būti suteikiamas laikantis šioje direktyvoje nustatytų sąlygų;
- (28) atsižvelgiant į centrinės įstaigos nuolat kontroliuojamų įstaigų kapitalo struktūrą, šios direktyvos tikslais tos įstaigos neturėtų privalėti rengti atskirų gaivinimo ir pertvarkymo planų vien tuo pagrindu, kad centrinės įstaigos, kuri jas nuolat kontroliuoja, veiklą tiesiogiai prižiūri Europos Centrinis Bankas;

- (29) pertvarkymo institucijos, remdamosi atitinkamų pertvarkymo institucijų atliktu pertvarkymo galimybių įvertinimu, turėtų turėti įgaliojimų tiesiogiai ar netiesiogiai pasitelkus kompetentingą instituciją reikalauti pakeisti įstaigų ar grupių struktūrą ir organizaciją, imtis būtinų proporcingų priemonių, kad sumažintų ar pašalintų praktines esmines pertvarkymo priemonių taikymo kliūtis ir užtikrintų sėkmingą konkrečių subjektų pertvarkymą. Dėl galimo visų įstaigų sisteminio pobūdžio, siekiant išsaugoti finansinį stabilumą labai svarbu, kad institucijos turėtų galimybę pertvarkyti bet kurią įstaigą. Kad būtų laikomasi Chartijos 16 straipsnyje nustatytos teisės užsiimti verslu, institucijų veiksmų laisvė turėtų apsiriboti tuo, kas būtina siekiant supaprastinti įstaigos struktūrą ir veiklą vien tam, kad būtų lengviau ją pertvarkyti. Be to, visos šiais tikslais taikomos priemonės turėtų atitikti Sąjungos teisę. Priemonės neturėtų būti nei tiesiogiai, nei netiesiogiai diskriminacinės pilietybės pagrindu ir turėtų būti grindžiamos pagrindine priežastimi, kad yra vykdomos paisant viešojo intereso užtikrinti finansinį stabilumą. Be to, veiksmais neturėtų būti siekiama daugiau, nei absoliučiai būtina tikslams įgyvendinti. Spręsdamos, kokių priemonių imtis, pertvarkymo institucijos turėtų atsižvelgti į Europos sisteminės rizikos valdybos, įsteigtos Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1092/2010 ⁽¹⁾, išpėjimus ir rekomendacijas;
- (30) priemonės, kuriomis siūloma įveikti ar šalinti sėkmingo įstaigos ar grupės pertvarkymo kliūtis, neturėtų trukdyti įstaigoms naudotis įsisteigimo teise, kuri joms suteikta Sutartimi dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau - SESV);
- (31) gaivinimo ir pertvarkymo planuose neturėtų būti numatoma galimybės pasinaudoti nepaprastąja viešąja finansine parama arba mokesčių mokėtojams sukelti nuostolių rizikos;
- (32) šioje direktyvoje numatytas nuostatas dėl grupių gaivinimo ir pertvarkymo planų derėtų taikyti visoms institucijų grupėms, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra, įskaitant grupes, kurių įmonės susijusios ryšiais, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 83/349/EEB ⁽²⁾ 22 straipsnio 7 dalies prasme. Gaivinimo ir pertvarkymo planuose turėtų būti atsižvelgiama į atitinkamos grupės finansinę, techninę ir verslo struktūrą. Jei rengiami individualūs įstaigų, kurios yra grupės dalis, gaivinimo ir pertvarkymo planai, atitinkamos institucijos turėtų siekti kiek įmanoma užtikrinti jų darną su likusių grupės narių gaivinimo ir pertvarkymo planais;
- (33) turėtų būti laikomasi bendros taisyklės, kad grupės gaivinimo ir pertvarkymo planai rengiami visai grupei ir kad juose nustatomos priemonės, taikomos patronuojančiajai įstaigai ir visoms atskiroms patronuojamosioms įmonėms, kurios sudaro tą grupę. Atitinkamos institucijos, veikdamos kartu su pertvarkymo kolegija, turėtų dėti pastangas, kad būtų priimtas bendras sprendimas dėl tų planų įvertinimo ir priėmimo. Tačiau konkrečiais atvejais, kai parengiamas individualus gaivinimo arba pertvarkymo planas, konsoliduotos priežiūros institucijos įvertintas grupės gaivinimo planas arba grupės lygmens pertvarkymo institucijos patvirtintas grupės pertvarkymo planas neturėtų būti taikomas tiems grupės subjektams, kurių individualius planus yra įvertinusios arba parengusios atitinkamos institucijos;
- (34) rengiant grupių pertvarkymo planus turėtų būti ypač atsižvelgiama į galimą pertvarkymo veiksmų poveikį visose valstybėse narėse, kuriose veikia grupė. Rengiant planą turėtų dalyvauti valstybių narių, kuriose grupė turi patronuojamųjų įmonių, pertvarkymo institucijos;
- (35) į gaivinimo ir pertvarkymo planus atitinkamais atvejais turėtų būti įtrauktos darbuotojų atstovų informavimo ir konsultavimosi su jais visų gaivinimo ir pertvarkymo procesų metu procedūros. Kai taikytina, tais atvejais turėtų būti laikomasi kolektyvinių sutarčių ar socialinių partnerių numatytų kitų susitarimų, taip pat nacionalinės ir Sąjungos teisės nuostatų dėl profesinių sąjungų ir darbuotojų atstovų dalyvavimo bendrovės pertvarkymo procesuose;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo (OL L 331, 2010 12 15, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

- (36) atsižvelgiant į gaivinimo ir pertvarkymo planuose pateiktos informacijos jautrų pobūdį, gaivinimo ir pertvarkymo planuose esančiai konfidencialiai informacijai turėtų būti taikomos šioje direktyvoje įtvirtintos nuostatos dėl konfidencialumo;
- (37) siekiant, kad kiekviena atitinkama institucija būtų nuolat visapusiškai informuota, kompetentingos institucijos gaivinimo planus ir visus jų pakeitimus perduoda atitinkamoms pertvarkymo institucijoms, o pastarosios perduoda pertvarkymo planus ir visus jų pakeitimus kompetentingoms institucijoms;
- (38) vieno tarpvalstybinės grupės subjekto finansinę paramą kitam tos pačios grupės subjektui šiuo metu riboja įvairios kai kurių valstybių narių nacionalinės teisės aktuose nustatytos nuostatos. Tų nuostatų tikslas – apsaugoti kiekvieno subjekto kreditorius ir akcininkus. Tačiau tose nuostatose neatsižvelgiama į tos pačios grupės subjektų tarpusavio priklausomumą. Todėl derėtų nustatyti, kokiomis sąlygomis vieno tarpvalstybinės institucijų grupės subjekto finansinę paramą galima perduoti kitiems tos grupės subjektams siekiant užtikrinti visos grupės finansinį stabilumą nekeliant pavojaus paramą teikiančio grupės subjekto likvidumui arba mokumui. Grupės subjektų tarpusavio finansinė parama turėtų būti savanoriška ir jai turėtų būti taikomos atitinkamos apsaugos priemonės. Nederėtų, kad valstybės narės tiesiogiai arba netiesiogiai finansinės paramos teikimo susitarimo sudarymą paverstų sąlyga naudotis įsisteigimo teise. Šios direktyvos nuostatos dėl grupės subjektų tarpusavio finansinės paramos neturi įtakos įstaigų tarpusavio sutartims arba įstatuose numatytiems susitarimams dėl išipareigojimų, kuriais dalyvaujančios įstaigos apsaugomos pasitelkiant kryžmines garantijas ir lygiavertčius susitarimus. Kai kompetentinga institucija apriboja ar uždraudžia grupės subjektų tarpusavio finansinę paramą ir kai grupės gaivinimo plane numatyta grupės subjektų tarpusavio finansinė parama, toks draudimas ar apribojimas turėtų būti laikomas esminiu pokyčiu gaivinimo plano peržiūros tikslais;
- (39) šioje direktyvoje nustatytais gaivinimo ir ankstyvosios intervencijos etapais akcininkai turėtų išlaikyti visapusišką atsakomybę už įstaigą ir visišką jos kontrolę, išskyrus atvejus, kai kompetentinga institucija paskiria laikinąjį administratorių. Pradėjus įstaigos pertvarkymą jie tokios atsakomybės išlaikyti nebeturėtų;
- (40) siekiant išsaugoti finansinį stabilumą svarbu, kad kompetentingos institucijos turėtų galimybę pagerinti pablogėjusią įstaigos finansinę ir ekonominę būklę anksčiau, nei ta įstaiga atsidurs tokioje padėtyje, kai institucijoms neliks kitų alternatyvų kaip tik ją pertvarkyti. Tuo tikslu kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti ankstyvosios intervencijos įgaliojimai, įskaitant įgaliojimus paskirti laikinąjį administratorių, kuris pakeistų įstaigos valdymo organą ir vyresniąją vadovybę arba laikinai su jais dirbtų. Laikinajam administratoriui turėtų būti pavesta naudotis visais jam suteiktais įgaliojimais siekiant skatinti imtis sprendimų, kuriais būtų pagerinta įstaigos finansinė būklė. Skiriant laikinąjį administratorių neturėtų būti nepagrįstai kliudoma akcininkams arba savininkams naudotis teisėmis ar vykdyti procedūrinių pareigų, nustatytų pagal Sąjungos arba nacionalinę bendrovių teisę, ir turėtų būti laikomasi Sąjungos arba valstybių narių tarptautinių išipareigojimų, susijusių su investicijų apsauga. Ankstyvosios intervencijos įgaliojimai turėtų aprėpti jau nustatytuosius Direktyvoje 2006/36/ES kitomis aplinkybėmis nei tos, kurios yra laikomos ankstyvosios intervencijos aplinkybėmis, ir kitose situacijose, kurios būtinos siekiant atkurti įstaigos finansinį patikimumą;
- (41) pertvarkymo sistemoje reikėtų numatyti pertvarkymą pradėti laiku, prieš nustatant finansų įstaigos nemokumą pagal balansą ir prieš išsenkant visam nuosavam kapitalui. Pertvarkymas turėtų būti pradėtas, kai kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su pertvarkymo institucija, nustato, kad įstaiga žlunga arba gali žlugti, o šioje direktyvoje nustatytais alternatyviomis priemonėmis per pagrįstą laikotarpį būtų užkirstas kelias tokiam žlugimui. Išskirtiniais atvejais valstybė narė gali numatyti, kad ne tik kompetentinga institucija, bet ir pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija, gali nustatyti, kad įstaiga žlunga arba galėtų žlugti. Tai, kad įstaiga neatitinka veiklos leidimo reikalavimų, *per se* neturėtų pateisinti pertvarkymo pradžios, ypač jei įstaiga vis dar yra arba vis dar galėtų būti gyvybinga. Turėtų būti laikoma, kad įstaiga žlunga arba gali žlugti, kai ji pažeidžia tolesnio leidimo vykdyti veiklą reikalavimus arba tikėtina, kad artimiausiu metu juos pažeis, kai įstaigos turtas yra mažesnis už jos išipareigojimus arba tikėtina, kad artimiausiu metu bus už juos mažesnis, kai įstaiga negali sumokėti savo skolų suėjus jų terminui arba tikėtina, kad artimiausiu metu jų sumokėti negalės, arba kai įstaigai reikalinga nepaprastoji viešoji finansinė parama, išskyrus šioje direktyvoje nustatytas konkrečias aplinkybes. Vien tai, kad reikalinga skubi centrinio banko parama likvidumui padidinti, *per se* neturėtų būti sąlyga, pakankama įrodyti, kad įstaiga negali arba artimiausiu metu negalės suėjus terminui apmokėti išipareigojimų.

Jei tai priemonei suteiktų garantijas valstybė, tokią priemonę naudojančiai įstaigai būtų taikomos valstybės pagalbos sistema. Siekiant išsaugoti finansinį stabilumą, visų pirma sisteminio likvidumo trūkumo atveju, centrinių bankų suteiktomis likvidumo priemonėmis arba naujai išleistiems įsipareigojimams, skirtiems pašalinti didelį valstybės narės ekonomikos sutrikimą, teikiamos valstybės garantijos neturėtų būti pertvarkymo sistemos taikymo pradžios kriterijus, jei laikomasi tam tikrų sąlygų. Visų pirma, valstybės garantijų priemonės turėtų būti patvirtintos pagal valstybės pagalbos sistemą ir neturėtų būti didesnio pagalbos paketo dalis, o garantijų priemonių naudojimo laikotarpis turėtų būti griežtai apribotas. Turėtų būti draudžiama teikti valstybių narių garantijas nuosavybės vertybinių popierių reikalavimams. Teikdama garantiją kitiems nei vertybiniai popieriai naujai išleistiems įsipareigojimams, valstybė narė turėtų užtikrinti, kad įstaiga už garantiją pakankamai atlygintų. Be to, dėl to, kad skiriama nepaprastoji viešoji finansinė parama, neturėtų būti pradedamas pertvarkymas, kai valstybė narė atsargumo sumetimais išgyja įstaigos, įskaitant viešąsias įstaigas, kuri atitinka jai taikomus reikalavimus dėl kapitalo, nuosavybės vertybinių popierių paketą. Taip gali būti, pavyzdžiui, kai reikalaujama, kad įstaiga pritrauktų naujo kapitalo dėl scenarijumi grindžiamo testavimo nepalankiausiomis sąlygomis arba lygiavertės veiklos, kurią atlieka makrolygio rizikos ribojimo institucijos, rezultatų, įskaitant reikalavimą išsaugoti finansinį stabilumą sisteminės krizės metu, ir kai įstaiga nesugeba privačiai pritraukti kapitalo rinkose. Įstaiga neturėtų būti laikoma žlunganti arba galinti žlugti, remiantis tik tuo, kad prieš išgaliojant šiai direktyvai jai buvo skirta nepaprastoji viešoji finansinė parama. Galiausiai, galimybė pasinaudoti centrinių bankų teikiamomis likvidumo priemonėmis, įskaitant skubią pagalbą likvidumui padidinti, gali būti laikoma valstybės pagalba pagal valstybės pagalbos sistemą;

- (42) kai pertvarkoma tarpvalstybinę veiklą vykdanči grupė, visi pertvarkymo veiksmai turėtų būti atliekami atsižvelgiant į tai, kokias pasekmes pertvarkymas gali turėti visose valstybėse narėse, kuriose veikia įstaiga ar grupė;
- (43) pertvarkymo institucijų įgaliojimai taip pat turėtų būti taikomi kontroliuojančiosioms bendrovėms, jei ir kontroliuojančioji bendrovė, ir patronuojamoji įstaiga, Sąjungoje ar trečiojoje valstybėje, žlunga arba galėtų žlugti. Be to, nepaisant to, kad kontroliuojančioji bendrovė gali nebūti žlunganti arba galinti žlugti, jai turėtų būti taikomi pertvarkymo institucijų įgaliojimai, kai viena ar daugiau patronuojamųjų įstaigų atitinka pertvarkymo sąlygas, ar trečiosios valstybės įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas toje trečiojoje valstybėje, o pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų taikymas kontroliuojančiajai bendrovei yra būtinas norint pertvarkyti vieną ar daugiau jos patronuojamųjų įmonių arba visą grupę;
- (44) kai įstaiga žlunga ar tikėtina, kad ji žlugs, nacionalinės pertvarkymo institucijos turėtų turėti būtiniausią suderintų pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų rinkinį. Naudojimuisi tomis priemonėmis ir įgaliojimais turėtų būti taikomos bendrosios sąlygos, tikslai ir bendrieji principai. Pertvarkymo institucijai nusprendus pradėti įstaigos pertvarkymą, nebeturėtų būti leidžiama kelti įprastinės bankroto bylos, išskyrus jei pertvarkymo institucijos iniciatyva juos reikia naudoti kartu su pertvarkymo priemonėmis. Valstybės narės turėtų turėti galimybę pertvarkymo institucijoms be šia direktyva joms suteiktų įgaliojimų ir priemonių suteikti papildomų įgaliojimų ir priemonių. Tačiau tų papildomų priemonių ir įgaliojimų naudojimas turėtų atitikti šioje direktyvoje nustatytus pertvarkymo principus ir tikslus. Visų pirma, tokių priemonių ar įgaliojimų naudojimas neturėtų neigiamai paveikti veiksmingo tarpvalstybinių grupių pertvarkymo;
- (45) siekiant išvengti neatsakingo elgesio rizikos, visos žlungančios įstaigos, neatsižvelgiant į jų dydį ir tarpusavio ryšius, turėtų turėti galimybę pasitraukti iš rinkos, nesukeldamos sisteminių sutrikimų. Žlunganti įstaiga iš esmės turėtų būti likviduojama iškeliant įprastinę bankroto bylą. Tačiau likviduojant pagal įprastinę bankroto bylą gali kilti pavojus finansiniam stabilumui, nutrukti ypatingos svarbos funkcijų vykdymas ir nukentėti indėlininkų apsauga. Tokiu atveju labai tikėtina, kad įstaigos pertvarkymas ir pertvarkymo priemonių taikymas o ne įprastinės bankroto bylos atitiktų viešąjį interesą. Todėl pertvarkymo tikslai turėtų būti šie: užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą išvengiant neigiamų pasekmių finansiniam stabilumui, apsaugoti viešąsias lėšas kuo labiau sumažinant poreikį žlungančioms įstaigoms teikti nepaprastąją viešąją finansinę paramą ir apsaugoti apdraustuosius indėlininkus, investuotojus, klientų lėšas ir turtą;
- (46) visuomet prieš taikant pertvarkymo priemones reikėtų apsvarstyti galimybę likviduoti žlungančią įstaigą keliant įprastinę bankroto bylą. Žlungančią įstaigą reikėtų taikant pertvarkymo priemones išsaugoti kaip veiklą galinčią tęsti įmonę, kiek įmanoma naudojant privačias lėšas. Tai galima įgyvendinti įvykdžius pardavimą ar susijungimą su privačiojo sektoriaus pirkėju, nurašius įstaigos įsipareigojimus arba konvertavus jos skolą į nuosavybės vertybinius popierius, kad ji būtų rekapitalizuota;

- (47) taikydamos pertvarkymo priemonės ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, pertvarkymo institucijos turėtų imtis visų tinkamų priemonių užtikrinti, kad pertvarkymo veiksmai būtų vykdomi laikantis tam tikrų principų, be kita ko, užtikrinti, jog tinkama nuostolių dalis tektų akcininkams ir kreditoriams, kad įprastu atveju būtų pakeista vadovybė, kad įstaigos pertvarkymo sąnaudos būtų kuo mažesnės ir kad tos pačios klasės kreditoriams būtų taikomos vienodos sąlygos. Visų pirma tais atvejais, kai vykdamas pertvarkymo veiksmus tos pačios klasės kreditoriams taikomas skirtingas vertinimas, toks skirtingo vertinimo taikymas turėtų būti pagrįstas viešuoju interesu ir nesusijęs nei su tiesiogine, nei su netiesiogine diskriminacija dėl pilietybės. Kai pertvarkymo priemonės aprėpia valstybės pagalbą, intervencines priemones reikėtų vertinti atsižvelgiant į atitinkamas valstybės pagalbos nuostatas. Valstybės pagalba galima, *inter alia*, kai pertvarkant žlungančias įstaigas naudojami pertvarkymo fondai arba indėlių garantijų fondai;
- (48) pertvarkymo institucijos, taikydamos pertvarkymo priemonės ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, turėtų atitinkamais atvejais informuoti darbuotojų atstovus ir su jais konsultuotis. Kai taikytina, tais atvejais turėtų būti visapusiškai laikomasi kolektyvinių sutarčių ar socialinių partnerių numatytų kitų susitarimų;
- (49) akcininkų ir kreditorių teisių apribojimai turėtų atitikti Chartijos 52 straipsnį. Todėl pertvarkymo priemonės turėtų būti taikomos tik toms įstaigoms, kurios žlunga ar galėtų žlugti, ir tik tuomet, kai tai būtina siekiant įgyvendinti visuotinės svarbos finansinio stabilumo tikslą. Visų pirma pertvarkymo priemonės turėtų būti taikomos, kai įstaigos negalima likviduoti keliant įprastinę bankroto bylą kartu nedestabilizuojant finansų sistemos ir reikia imtis priemonių, kad būtų užtikrintas sistemai svarbių funkcijų spartus perdavimas bei tęstinumas, ir kai negalima pagrįstai tikėtis alternatyvaus privataus sprendimo, įskaitant esamų akcininkų arba trečiojo asmens vykdomą kapitalo padidinimą, kuris būtų pakankamas visiškam įstaigos gyvybingumui atkurti. Be to, taikant pertvarkymo priemones ir naudojantis pertvarkymo įgaliojimais derėtų atsižvelgti į proporcingumo principą ir įstaigos teisinės formos ypatumus;
- (50) nuosavybės teisių ribojimas neturėtų būti neproporcingas. Dėl to poveikį patiriantys akcininkai ir kreditoriai neturėtų patirti didesnių nuostolių nei nuostoliai, kurie būtų patirti, jei pertvarkymo sprendimo priėmimo metu įstaiga būtų likviduota. Kai dalis pertvarkomos įstaigos turto perduodama privačiam pirkėjui arba laikinam bankui, likusi pertvarkomos įstaigos dalis turėtų būti likviduota keliant įprastinę bankroto bylą. Siekiant apsaugoti likviduojant įstaigą likusius akcininkus ir kreditorius, jie turėtų turėti teisę pagal savo reikalavimus per likvidavimo procedūrą gauti išmoką ar kompensaciją, ne mažesnę negu suma, kurią pagal apskaičiavimus jie būtų atgavę, jei visa įstaiga būtų likviduota keliant įprastinę bankroto bylą;
- (51) siekiant apsaugoti akcininkų ir kreditorių teisę, reikėtų nustatyti aiškias pareigas, susijusias su pertvarkomos įstaigos turto ir išipareigojimų vertinimu, ir, kai reikalaujama pagal šią direktyvą, sąlygų, kurios būtų buvę taikomos akcininkams ir kreditoriams, jei įstaiga būtų buvusi likviduota iškeliant įprastinę bankroto bylą, vertinimu. Turėtų būti įmanoma pradėti vertinimą jau ankstyvame intervencijos etape. Prieš imantis pertvarkymo veiksmų turėtų būti atliktas nešališkas ir tikroviškas įstaigos turto ir išipareigojimų įvertinimas. Toks vertinimas turėtų būti apskundžiamas tik kartu su pertvarkymo sprendimu. Be to, kai reikalaujama pagal šią direktyvą, pritaikius pertvarkymo priemones turėtų būti atliktas akcininkams ir kreditoriams faktiškai taikytų sąlygų ir sąlygų, kurios joms būtų buvusios taikytos iškelus įprastinę bankroto bylą, *ex-post* palyginimas. Jei nustatoma, kad akcininkai ir kreditoriai už savo reikalavimus gavo mažesnę sumą ar kompensaciją, nei būtų gavę iškelus įprastinę bankroto bylą, jie turėtų turėti teisę atgauti skirtumą, kai to reikalaujama pagal šią direktyvą. Kitaip nei vertinimo prieš pertvarkymo veiksmus atveju, turėtų būti įmanoma tą palyginimą ginčyti atskirai nuo pertvarkymo sprendimo. Valstybės narės turėtų pačios spręsti dėl tvarkos, kaip akcininkams ir kreditoriams apmokėti skirtumą, nustatytą įvertinus sąlygas. Tas skirtumas, jei jis yra, turėtų būti apmokamas taikant finansinę tvarką, nustatytą pagal šią direktyvą;
- (52) svarbu nuostolius pripažinti žlungant įstaigai. Vertinant žlungančių įstaigų turtą ir išipareigojimus reikėtų remtis nešališkomis, atsargiomis ir tikroviškomis prielaidomis, galiojančiomis pertvarkymo priemonių taikymo metu. Tačiau išipareigojimų vertinimui neturėtų turėti įtakos įstaigos finansinė būklė. Dėl skubos turėtų būti įmanoma pertvarkymo institucijoms skubiai įvertinti žlungančios įstaigos turtą ar išipareigojimus. Toks vertinimas turėtų būti

preliminarus ir galioti tol, kol bus atliktas nepriklausomas vertinimas. Privalomais EBI techniniais standartais, taikomais vertinimo metodikai, derėtų nustatyti principų, naudojamų atliekant tokius vertinimus, sistemą ir turėtų leisti atitinkamai pertvarkymo institucijoms ir nepriklausomiems vertintojams taikyti skirtingas konkrečias metodus;

- (53) būtina veikti sparčiai ir koordinuotai, kad išliktų pasitikėjimas rinkoje ir kad būtų kiek įmanoma sumažintas problemos plitimas. Kai manoma, kad įstaiga žlunga arba gali žlugti ir kai nėra pagrindo tikėtis, kad kokiais nors alternatyviais privačiojo sektoriaus arba priežiūros institucijų veiksmais per pagrįstą laikotarpį būtų užkirstas kelias įstaigos žlugimui, pertvarkymo institucijos turėtų nedelsdamos imtis tinkamų ir suderintų pertvarkymo veiksmų dėl viešojo intereso. Atsižvelgiant į galimas aplinkybes, kuriomis įstaiga žlunga, ir visų pirma į galimą situacijos primygtinumą, pertvarkymo institucijos turėtų turėti galimybę imtis pertvarkymo veiksmų nereikalaujant prieš tai pasinaudoti ankstyvosios intervencijos įgaliojimais;
- (54) imdamosi pertvarkymo veiksmų pertvarkymo institucijos turėtų atsižvelgti į pertvarkymo planuose numatytas priemones ir jomis vadovautis, nebent pertvarkymo institucijos, atsižvelgdamos į konkrečias aplinkybes, vertinimu, imantis pertvarkymo plane nenumatytų veiksmų pertvarkymo tikslai būtų pasiekti veiksmingiau;
- (55) išskyrus atvejus, kai tai aiškiai nustatyta šioje direktyvoje, pertvarkymo priemonės turėtų būti taikomos prieš padarant viešojo sektoriaus kapitalo injekciją į įstaigą arba prieš jai suteikiant lygiavertę nepaprastąją viešąją finansinę paramą. Vis dėlto tai neturėtų kliudyti naudoti indėlių garantijų sistemų arba pertvarkymo fondų lėšas nuostoliams, kuriuos kitu atveju būtų turėję padengti apdraustieji indėlininkai arba savo nuožiūra neištraukti kreditoriai, padengti. Tuo atžvilgiu nepaprastosios viešosios finansinės paramos, pertvarkymo fondų arba indėlių garantijų schemų naudojimas siekiant padėti pertvarkyti žlungančias įstaigas turėtų būti vykdomas laikantis atitinkamų valstybės pagalbos nuostatų;
- (56) kai problemos Sąjungos finansų rinkose kylančios dėl platesnio, visą sistemą apimančio masto įvykių, gali turėti neigiamų pasekmių Sąjungos ekonomikai ir piliečiams. Todėl turėtų būti numatytos tokios pertvarkymo priemonės, kurios būtų tinkamos taikyti įvairių didele dalimi neprognozuojamų scenarijų atveju, atsižvelgiant į tai, kad tarp vienos įstaigos krizės ir platesnės sisteminės bankų sektoriaus krizės gali būti didelis skirtumas;
- (57) Komisijai atliekant šioje direktyvoje nurodytų Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemonių vertinimą pagal SESV 107 straipsnį dėl valstybės pagalbos, Komisija turėtų atskirai įvertinti, ar Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemonės, apie kurias pranešta, nepažeidžia neatsiejamai susijusių Sąjungos teisės nuostatų, be kita ko, dėl šioje direktyvoje išdėstyto reikalavimo padengti bent 8 % nuostolių, taip pat tai, ar esama labai ypatingos sisteminės krizės padėties, pagrindžiančių tų priemonių naudojimą pagal šią direktyvą, kartu užtikrinant vienodas veiklos sąlygas vidaus rinkoje. Pagal SESV 107 ir 108 straipsnius Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemonės gali būti taikomos tik atlikus tą vertinimą;
- (58) Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemonių taikymas vidutinės trukmės laikotarpiu turėtų būti neutralus fiskaliniu aspektu;
- (59) pertvarkymo priemonės turėtų apimti pertvarkomos įstaigos verslo arba akcijų pardavimą, laikinos įstaigos įsteigimą, žlungančios įstaigos gero turto atskyrimą nuo nelikvidaus arba blogo turto ir žlungančios įstaigos akcininkų ir kreditorių gelbėjimą privačiomis lėšomis;
- (60) kai pertvarkymo priemonės naudojamos siekiant perduoti sistemiškai svarbias įstaigos paslaugas ar gyvybingą veiklos dalį patikimam subjektui, kaip antai privačiojo sektoriaus pirkėjui ar laikinai įstaigai, likusi įstaigos dalis turėtų būti likviduota per tinkamą laiką, atsižvelgiant į tai, ar žlunganti įstaiga turi teikti paslaugas arba paramą pirkėjui ar laikinai įstaigai, kad šie galėtų vykdyti jiems perduotą veiklą ar paslaugas;

- (61) verslo pardavimo priemonė turėtų sudaryti sąlygas institucijoms parduoti įstaigą ar jos veiklos dalis vienam ar daugiau pirkėjų be akcininkų sutikimo. Taikydamos verslo pardavimo priemonę, institucijos tą įstaigą arba jos veiklos dalis turėtų pateikti rinkai atvirai, skaidriai ir nediskriminuodamos, kartu siekdamos kiek įmanoma pakelti pardavimo kainą. Kai skubos sumetimais toks procesas neįmanomas, institucijos turėtų imtis veiksmų siekiant kompensuoti neigiamas pasekmes konkurencijai ir vidaus rinkai;
- (62) visos grynosios pajamos, gautos iš pertvarkomos įstaigos turto arba išsipareigojimų perdavimo taikant verslo pardavimo priemonę, turėtų tekti likviduojamai įstaigai. Visos grynosios pajamos, gautos iš pertvarkomos įstaigos išleistų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimo taikant verslo pardavimo priemonę, turėtų tekti tų akcijų arba kitų nuosavybės priemonių savininkams. Pajamos turėtų būti apskaičiuotos atmetus dėl įstaigos žlugimo ir pertvarkymo proceso patirtas sąnaudas;
- (63) siekiant laiku parduoti verslą ir apsaugoti finansinį stabilumą, kvalifikuotosios akcijų paketo dalies pirkėjo įvertinimas turėtų būti atliktas laiku ir nevilkinant verslo pardavimo priemonės taikymo pagal šią direktyvą, nukrypstant nuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyvose 2013/36/ES ir 2014/65/ES ⁽¹⁾ nustatytų terminų ir procedūrų;
- (64) tikėtina, kad informacija apie žlungančios įstaigos pateikimą rinkai ir derybas su galimais pirkėjais prieš taikant verslo pardavimo priemonę yra sisteminės svarbos. Siekiant užtikrinti finansinį stabilumą, svarbu, kad būtų galima tokios informacijos atskleidimą visuomenei, kaip reikalaujama Reglamente (ES) Nr. 596/2014 ⁽²⁾, atidėti tiek, kiek reikia, kad įstaigos pertvarkymas būtų suplanuotas ir organizuotas atsižvelgiant į tai, kiek galima delsti atskleisti informaciją pagal nepiktinaudžiavimo rinka nuostatas;
- (65) kaip įstaigos, kuri visiškai arba iš dalies priklauso vienai arba daugiau viešųjų institucijų arba yra kontroliuojama pertvarkymo institucijos, laikinos įstaigos pagrindinis tikslas turėtų būti užtikrinti, kad žlungančios įstaigos klientams būtų toliau teikiamos esminės finansinės paslaugos ir kad būtų tęsiama esminė finansinė veikla. Laikina įstaiga turėtų būti valdoma kaip gyvybinga veiklą galinti tęsti įstaiga ir, susidarius tinkamoms sąlygoms, neviršijant šioje direktyvoje nustatyto laikotarpio, grąžinama į rinką arba likviduojama, jei nėra gyvybinga;
- (66) turto atskyrimo priemonė turėtų sudaryti galimybes institucijoms pertvarkomos įstaigos turtą, teises arba išsipareigojimus perduoti atskirai įmonei. Ta priemonė turėtų būti taikoma tik kartu su kitomis priemonėmis, kad žlungančiai įstaigai nebūtų suteikta nepagrįsto konkurencinio pranašumo;
- (67) taikant veiksmingą pertvarkymo režimą reikėtų kiek įmanoma sumažinti žlungančios įstaigos pertvarkymo sąnaudas, tenkančias mokesčių mokėtojams. Reikėtų užtikrinti, kad sisteminės svarbos įstaigos galėtų būti pertvarkytos nesukeliant grėsmės finansiniam stabilumui. Tą tikslą galima pasiekti taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, užtikrinant, kad žlungančios įstaigos akcininkai ir kreditoriai patirtų deramų nuostolių ir padengtų deramą dalį sąnaudų dėl įstaigos žlugimo. Todėl gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė labiau paskatins įstaigų akcininkus ir kreditorius prižiūrėti įstaigas esant įprastoms aplinkybėms ir ji atitinka Finansinio stabilumo tarybos rekomendaciją įtraukti teisės aktais nustatytus skolos nurašymo ir konvertavimo įgaliojimus į pertvarkymo sistemą kaip papildomą galimą priemonę, taikytiną kartu su kitomis pertvarkymo priemonėmis;
- (68) siekiant užtikrinti, kad pertvarkymo institucijos galėtų veikti pakankamai lanksčiai paskirstydamos nuostolius kreditoriams įvairiomis aplinkybėmis, reikėtų, kad šios institucijos galėtų taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę ir tuomet, kai siekiama žlungančią įstaigą pertvarkyti, kad ji galėtų tęsti veiklą, jei yra reali tikimybė atkurti tos įstaigos gyvybingumą, ir tuomet, kai sistemiškai svarbios paslaugos yra perduodamos laikinai įstaigai, o likusios įstaigos dalies veikla sustabdoma ir ji likviduojama;

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2004/39/EB ir Direktyva 2011/61/ES (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 349).

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 596/2014 dėl piktinaudžiavimo rinka (Piktinaudžiavimo rinka reglamentas) ir kuriuo panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ir Komisijos direktyvos 2003/124/EB, 2003/125/EB ir 2004/72/EB (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

- (69) kai gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė taikoma siekiant atkurti žlungančios įstaigos kapitalą, kad ji galėtų tęsti veiklą, turėtų būti ne tik atliekamas gelbėjimas privačiomis lėšomis, bet kartu pakeičiama vadovybė, išskyrus atvejus, kai vadovybės išsaugojimas yra tinkama ir būtina priemonė pertvarkymo tikslams pasiekti, o įstaiga bei jos veikla vėliau restruktūrizuojama taip, kad būtų atsižvelgta į jos žlugimo priežastis. Restruktūrizuoti reikėtų įgyvendinant verslo reorganizavimo planą. Kai taikoma, tokie planai turėtų derėti su restruktūrizavimo planu, kurį pagal valstybės pagalbos sistemą įstaiga privalo pateikti Komisijai. Visų pirma, be priemonių, kuriomis siekiama atkurti ilgalaikį įstaigos gyvybingumą, į planą reikėtų įtraukti priemones, kuriomis pagalba apribojama būtiniausių naštos pasidalijimu, ir priemones, kuriomis apribojami konkurencijos iškreipimai;
- (70) nereikėtų gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikyti reikalavimams, kurie yra užtikrinti užtikrinimo priemonė, įkaitu ar kitaip garantuojami. Tačiau siekiant užtikrinti, kad gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė būtų veiksminga ir atitiktų savo tikslus, pageidautina ją taikyti kiek įmanoma daugiau neužtikrintų žlungančios įstaigos išsipareigojimų. Tam tikriems neužtikrintiems išsipareigojimams vis dėlto nereikėtų taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės. Siekiant apsaugoti apdraustųjų indėlių turėtojus, gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė neturėtų būti taikoma indėliams, apsaugotiems pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/49/ES⁽¹⁾. Siekiant užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą, gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė neturėtų būti taikoma tam tikriems išsipareigojimams žlungančios įstaigos darbuotojų atžvilgiu arba komerciniams reikalavimams, susijusiems su prekėmis ir paslaugomis, ypač svarbiomis kasdinei įstaigos veiklai. Siekiant vykdyti išsipareigojimus dėl pensijų teisių ir pensijų sumų, mokėtinų pensijų patikos fondams ir pensijų patikėtiniais, gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė neturėtų būti taikoma žlungančių įstaigų išsipareigojimams pensijų sistemoms. Vis dėlto gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė būtų taikoma išsipareigojimams mokėti pensijų išmokas, susijusias su kintamu atlygiu, kuris nėra nustatytas kolektyvinėse sutartyse ir didelę riziką prisiimančių darbuotojų kintamajai atlygio daliai. Siekiant sumažinti problemos plitimo visoje sistemoje riziką, gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė neturėtų būti taikoma išsipareigojimams, kurie atsiranda dėl dalyvavimo mokėjimų sistemoje ir iki kurių likusio galiojimo termino yra likusios mažiau nei septynios dienos, taip pat išsipareigojimams įstaigoms, išskyrus tai pačiai grupei priklausančius subjektus, kurių pradinis galiojimo terminas yra trumpesnis nei septynios dienos;
- (71) kadangi apdraustų indėlininkų apsauga yra vienas svarbiausių pertvarkymo tikslų, apdraustiems indėliams nereikėtų taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės. Vis dėlto indėlių garantijų sistema turėtų prisidėti prie pertvarkymo proceso finansavimo padengiant nuostolius, neviršijančius grynųjų nuostolių, kurių ji būtų turėjusi patirti išmokant kompensacijas indėlininkams pagal įprastinę bankroto bylą. Pasinaudojus gelbėjimo privačiomis lėšomis įgaliojimais būtų užtikrinta, kad indėlininkai galėtų toliau naudotis savo indėliais, bent iki draudimo lygio, – tai yra pagrindinė indėlių garantijų sistemų sukūrimo priežastis. Nenumačius tų sistemų panaudojimo tokiais atvejais, būtų neteisingai suteikiamas pranašumas likusių kreditorių, kuriems pertvarkymo institucija taikytų įgaliojimus, atžvilgiu;
- (72) pertvarkymo institucijos turėtų galėti tam tikromis aplinkybėmis išsipareigojimams visiškai arba iš dalies netaikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės, įskaitant atvejus, kai tokių išsipareigojimų neįmanoma per pagrįstą laikotarpį išgelbėti privačiomis lėšomis, kai netaikymas yra griežtai būtinas ir proporcingas siekiant užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų ir pagrindinių verslo linijų tęstinumą arba kai dėl gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo išsipareigojimams būtų prarasta vertė ir nuostoliai, kuriuos turėtų padengti kiti kreditoriai, būtų didesni nei tuo atveju, jei šioms išsipareigojimams būtų taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė. Pertvarkymo institucijos turėtų galėti tuos išsipareigojimams visiškai arba iš dalies netaikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės, kai tai būtina siekiant išvengti problemos plitimo ir finansinio nestabilumo, kuris gali sukelti didelių sutrikimų valstybės narės ekonomikoje. Atlikdamos tuos vertinimus pertvarkymo institucijos turėtų apspręsti, kokiais pasekmės galėtų turėti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymas išsipareigojimams, susijusiems su fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių turimais reikalavimais atitinkančiais indėliais, kurių sumos viršija draudimo lygį, nustatytą Direktyvoje 2014/49/ES;
- (73) tais atvejais, kai taikomos tos išimtys, kitiems tinkamiems išsipareigojimams taikomo nurašymo arba konvertavimo lygis, siekiant atsižvelgti į tokį netaikymą, gali būti padidintas, jeigu laikomasi principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis neturi būti blogesnė nei taikant įprastinę bankroto procedūrą. Tais atvejais, kai nuostoliai negali būti perkelti kitiems kreditoriams, pertvarkymo finansavimo struktūra gali sumokėti įnašą pertvarkomai įstaigai, laikantis tam tikrų griežtų sąlygų, įskaitant reikalavimą, kad nuostoliai, kurių bendra suma sudaro ne mažiau kaip 8 % visų išsipareigojimų, įskaitant nuosavas lėšas, jau būtų padengti naudojant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, o finansavimas, teikiamas iš pertvarkymo fondo, neviršytų 5 % visų išsipareigojimų, įskaitant nuosavas lėšas arba pertvarkymo fondo turimus išteklius ir sumą, kuri gali būti sukaupta per trejus metus renkant *ex post* įnašus;

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 149).

- (74) ypatingomis aplinkybėmis, kai išsipareigojimams nebuvo taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė ir šiai priemonei vietoj tų išsipareigojimų ta apimtimi, kiek nevirsijamos leistinos viršutinės ribos, buvo panaudotos pertvarkymo fondo lėšos, pertvarkymo institucija turėtų galėti kreiptis dėl finansavimo iš alternatyvių finansavimo šaltinių;
- (75) minimali suma, skirta nuostoliams padengti arba rekapitalizavimui atlikti, sudaranti bent 8 % visų išsipareigojimų, įskaitant nuosavas lėšas, arba, kai taikoma, 20 % pagal riziką įvertinto turto, turėtų būti apskaičiuota remiantis pagal šią direktyvą atliekamu vertinimu pertvarkymo tikslais. Ankstesni nuostoliai, kuriuos jau padengė akcininkai sumažindami nuosavas lėšas prieš atliekant tokį vertinimą, neturėtų būti įtraukti į tas procentines dalis;
- (76) nė viena šios direktyvos nuostata neturėtų būti iš valstybių narių reikalaujama bendrojo biudžeto lėšomis finansuoti pertvarkymo finansavimo struktūrų;
- (77) išskyrus atvejus, kai šioje direktyvoje nustatyta kitaip, pertvarkymo institucijos turėtų taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę taip, kad būtų užtikrintas *pari passu* požiūris į kreditorius ir atsižvelgiama į reikalavimų tenkinimo eiliškumą, nustatytą pagal taikytinus nemokumo teisės aktus. Nuostolius visų pirma turėtų dengti reguliuojamojo kapitalo priemonės, ir nuostoliai turėtų būti akcininkams paskirstyti arba panaikinant arba perduodant akcijas, arba labai sumažinant pelną, tenkantį vienai akcijai. Kai tų priemonių neužtenka, reikėtų konvertuoti arba nurašyti subordinuotąją skolą. Pirmaeilius išsipareigojimus reikėtų konvertuoti arba nurašyti, jei visos subordinuotosios klasės jau konvertuotos arba visiškai nurašytos;
- (78) kai yra numatytos išimties išsipareigojimams, kaip antai mokėjimo ir atsiskaitymo sistemoms, kreditoriams, kurie yra darbuotojai arba tiekėjai, arba taikomas pirmenybinis eiliškumas, kaip antai fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių indėliams, jie turėtų būti taikomi tiek trečiosiose valstybėse, tiek Sąjungoje. Siekiant užtikrinti tą galimybę atitinkamais atvejais trečiosiose valstybėse nurašyti arba konvertuoti išsipareigojimus, ypač tuos, kurie yra žemesnio lygio kreditorių hierarchijoje, ta galimybė turėtų būti įtraukta į sutartines nuostatas, kurioms taikoma trečiųjų valstybių teisė. Tokių sutartinių sąlygų neturėtų būti reikalaujama išsipareigojimams, kuriems netaikoma indėlių gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių indėliams arba tais atvejais, kai pagal trečiosios valstybės teisę arba privalomą susitarimą, sudarytą su ta trečiąja valstybe, valstybės narės pertvarkymo institucija gali naudotis nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais;
- (79) kad įstaigos negalėtų savo išsipareigojimų struktūros nustatyti taip, kad būtų trukdoma veiksmingai taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, tinkama nustatyti, jog įstaigos visuomet atitiktų būtiniausių nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą, išreikštą visų įstaigos išsipareigojimų ir nuosavų lėšų procentine dalimi. Pertvarkymo institucijos turėtų galėti, atsižvelgdamos į kiekvieną konkretų atvejį, reikalauti, kad visą tą procentinę dalį arba jos dalį sudarytų nuosavos lėšos arba konkrečios rūšies išsipareigojimai;
- (80) šioje direktyvoje nustatant minimalų grupės nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą laikomasi metodo „nuo bendro prie atskiro“. Be to, taikant šį metodą pripažįstama, kad pertvarkymo veiksmai taikomi atskiro juridinio asmens lygmeniu ir kad būtina, jog nuostolių padengimo pajėgumai būtų tame grupės subjekte arba prieinami tam grupės juridiniam asmeniui, kuris patiria nuostolių. Tuo tikslu pertvarkymo institucijos turėtų užtikrinti, kad nuostolių padengimo pajėgumai grupėje būtų paskirstyti grupės viduje atsižvelgiant į ją sudarančių juridinių asmenų rizikos lygį. Turėtų būti atskirai įvertintas kiekvienai atskirai patronuojamajai įmonei būtinas minimalus reikalavimas. Be to, pertvarkymo institucijos turėtų užtikrinti, kad visas kapitalas ir išsipareigojimai, įtraukti į konsoliduoto minimalaus reikalavimo apskaičiavimus, būtų sutelkti subjektuose, kurie gali patirti nuostolių, arba jais būtų galima kitais būdais pasinaudoti siekiant padengti nuostolius. Šia direktyva turėtų būti leista pradėti pertvarkymą tiek keletui grupės dalių vienu metu, tiek visai grupei. Minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimas turėtų būti pritaikytas pagal pertvarkymo planą pertvarkymo strategijai tinkančiai grupei. Be kita ko, derėtų reikalauti minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą įvykdyti tinkamu grupės lygmeniu, kad būtų vadovaujamasi pertvarkymo plane numatytam keleto grupės dalių pertvarkymo vienu metu metodu arba visos grupės pertvarkymo metodu, kartu atsižvelgiant į tai, kad galimos aplinkybės, kuriomis būtų naudojamas ne pertvarkymo plane numatytas metodas, nes jį taikant, pavyzdžiui, būtų galima efektyviau įgyvendinti pertvarkymo tikslus. Atsižvelgiant į tuos argumentus, nepaisant to, ar grupė pasirinko visos grupės pertvarkymo, ar keleto grupės dalių pertvarkymo vienu metu metodą, visos grupės įstaigos ir kiti juridiniai asmenys, kai pertvarkymo institucijos reikalauja, visuomet turi patikimai įvykdyti minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą, kad būtų išvengta problemos plitimo ar masinio indėlių atsiėmimo rizikos;

- (81) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad, kai įstaiga emitentė nebegyvybinga, nuostoliai būtų visiškai padengti tos įstaigos papildomomis 1 lygio ir 2 lygio kapitalo priemonėmis. Taigi pertvarkymo institucijos turėtų nurašyti visas tas priemones arba konvertuoti jas į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones nuo momento, kai įstaiga tampa nebegyvybinga, ir prieš imantis pertvarkymo priemonių. Tuo tikslu momentas, kai įstaiga nebėra gyvybinga, turėtų būti suprantamas kaip momentas, kai atitinkama institucija nustato, kad įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas, arba kaip momentas, kai institucija nusprendžia, kad įstaiga nebebūtų gyvybinga, jei tos kapitalo priemonės nebūtų nurašytos ar konvertuotos. Kai šioje direktyvoje nustatytais aplinkybėmis institucijos turi nurašyti ar konvertuoti priemones, tai turėtų būti nurodyta priemonei taikomose sąlygose ir prospekte arba pasiūlymo dokumentuose, kurie yra skelbiami ar teikiami dėl šių priemonių;
- (82) siekiant, kad būtų įmanomas veiksmingas pertvarkymas, turėtų būti galima gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę taikyti anksčiau nei 2016 m. liepos 1 d.;
- (83) pertvarkymo institucijos turėtų galėti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę naudoti tik iš dalies, jei iš galimo jos poveikio finansų sistemos stabilumui atitinkamoje valstybėje narėje ir likusioje Sąjungos dalyje vertinimo matyti, kad jos taikymas visa apimtimi prieštarautų bendriems viešiesiems valstybės narės ar visos Sąjungos interesams;
- (84) pertvarkymo institucijos turėtų turėti visus būtinus teisinius įgaliojimus, kuriais įvairiais deriniais būtų galima naudotis taikant pertvarkymo priemones. Tai turėtų apimti įgaliojimus žlungančios įstaigos akcijas arba turtą, teises arba įsipareigojimus perduoti kitam subjektui, pavyzdžiui, kitai įstaigai ar laikinai įstaigai, įgaliojimus nurašyti ar panaikinti akcijas arba nurašyti ar konvertuoti žlungančios įstaigos įsipareigojimus, įgaliojimus pakeisti vadovybę ir įgaliojimus taikyti laikiną reikalavimų apmokėjimo moratoriumą. Reikia papildomų įgaliojimų, įskaitant įgaliojimą reikalauti, kad kitos grupės dalys toliau teiktų esmines paslaugas;
- (85) nebūtina numatyti konkrečių priemonių, kuriomis pertvarkymo institucijos turėtų kištis į žlungančios įstaigos veiklą. Pertvarkymo institucijos turėtų turėti galimybę pasirinkti, ar imtis kontrolės tiesiogiai kišantis į įstaigos veiklą, ar išdavus vykdomąjį potvarkį. Jos turėtų priimti sprendimą atsižvelgdamos į konkrečias aplinkybes. Neatrodė, kad šiuo etapu efektyviam valstybių narių bendradarbiavimui užtikrinti būtina nustatyti vieną modelį;
- (86) pertvarkymo sistemoje turėtų būti numatyti procedūriniai reikalavimai, kuriais užtikrinama, kad apie pertvarkymo veiksmus būtų tinkamai pranešama ir, atsižvelgiant į šioje direktyvoje nustatytas ribotas išimtis, jos būtų skelbiamos viešai. Tačiau, kadangi tikėtina, kad pertvarkymo institucijų ir jų specializuotų konsultantų gaunama informacija pertvarkymo procese bus konfidenciali, prieš skelbiant pertvarkymo sprendimą viešai, tai informacijai turėtų būti taikomas veiksmingas konfidencialumo režimas. Reikia atsižvelgti į tai, kad informacija apie gaivinimo ir pertvarkymo planų turinį bei detales, taip pat apie šių planų vertinimo rezultatus gali turėti didelį poveikį, ypač atitinkamoms įmonėms. Reikia laikytis prielaidos, kad bet kokia iki sprendimo priėmimo pateikiama informacija apie jo aspektus (apie tai, ar tenkinamos pertvarkymo sąlygos, apie konkrečios priemonės naudojimą arba apie bet kokius konkrečius proceso veiksmus), turės poveikį su atitinkamais veiksmais susijusiems privatiems ir viešiesiems interesams. Vis dėlto vien trumpos informacijos apie tai, kad pertvarkymo institucija nagrinėja konkrečios įstaigos atvejį, galėtų pakakti, kad kiltų neigiamų pasekmių tai įstaigai. Taigi būtina užtikrinti, kad būtų taikomi tinkami tokios informacijos, kaip antai, gaivinimo ir pertvarkymo planų turinio bei detalių ir šių planų vertinimų rezultatų, konfidencialumo išsaugojimo mechanizmai;
- (87) pertvarkymo institucijos turėtų turėti papildomų įgaliojimų užtikrinti akcijų arba skolos priemonių ir turto, teisių bei įsipareigojimų perdavimo veiksmingumą. Atsižvelgiant į šioje direktyvoje numatytas apsaugos priemones, tie įgaliojimai turėtų apimti įgaliojimus panaikinti trečiųjų asmenų teises į perduotas priemones ar turtą ir įgaliojimus užtikrinti sutarčių vykdymą ir užtikrinti susitarimų su perduoto turto ir akcijų gavėju tęstinumą. Tačiau tai neturėtų paveikti darbuotojų teisių nutraukti darbo sutartį. Taip pat tai neturėtų paveikti sutarties šalies teisės nutraukti sutartį su pertvarkoma įstaiga arba su jos grupės subjektu dėl kitų priežasčių, nei pertvarkomos įstaigos pakeitimas.

Pertvarkymo institucijos turėtų turėti papildomus įgaliojimus reikalauti, kad likusi įstaigos dalis, likviduojama pagal įprastinę bankroto bylą, teiktų paslaugas, kurios yra būtinos tam, kad įstaiga, kuriai, taikant verslo pardavimo priemonę ar laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, buvo perduotas turtas ar akcijos, galėtų vykdyti veiklą;

- (88) pagal Chartijos 47 straipsnį atitinkami subjektai turi teisę į tinkamą teisinį procesą ir veiksmingą gynybą prieš jiems taikomas priemones. Todėl turėtų būti numatyta teisė apskūsti pertvarkymo institucijų priimtus sprendimus;
- (89) nacionalinių pertvarkymo institucijų taikomoms krizių valdymo priemonėms gali prireikti sudėtingų ekonominių vertinimų ir didelės veiksmų laisvės. Nacionalinės pertvarkymo institucijos turi specialiųjų žinių, kurių reikia tiems vertinimams atlikti ir tinkamam naudojimuisi veiksmų laisve nustatyti. Taigi svarbu užtikrinti, kad toje srityje nacionalinių pertvarkymo institucijų atliktais sudėtingais ekonominiais vertinimais remtųsi atitinkamas krizių valdymo priemonės peržiūrintys nacionaliniai teismai. Tačiau tų vertinimų sudėtingumas neturėtų kliudyti nacionaliniams teismams išnagrinėti, ar duomenys, kuriais rėmėsi pertvarkymo institucija, faktiškai teisingi, patikimi ir nuoseklūs, ar tie duomenys apima visą svarbią informaciją, į kurią turėtų būti atsižvelgta siekiant įvertinti sudėtingas aplinkybes, ar remiantis tais duomenimis iš esmės galima daryti jais paremtas išvadas;
- (90) kadangi šią direktyvą siekiama taikyti ypatingos skubos atvejams ir kadangi dėl pertvarkymo institucijų sprendimų sustabdymo galėtų būti trukdoma toliau vykdyti ypatingos svarbos funkcijas, būtina numatyti, kad dėl pateiktų skundų nebūtų automatiškai sustabdytas užginčyto sprendimo poveikis, ir kad pertvarkymo institucijos priimtas sprendimas būtų nedelsiant vykdytinas darant prielaidą, kad jo sustabdymas prieštarautų viešajam interesui;
- (91) be to, tais atvejais, kai tai būtina siekiant apsaugoti trečiuosius asmenis, gera valia įsigijusius pertvarkomos įstaigos turto, teisių ir įsipareigojimų pertvarkymo institucijoms naudojantis pertvarkymo įgaliojimais, ir užtikrinti finansų rinkų stabilumą, teisė apskūsti neturėtų turėti poveikio vėliau sudarytiems panaikintu sprendimu grindžiamiems administraciniais aktams arba sandoriams. Tokiais atvejais teisių gynimo priemonės dėl neteisingo sprendimo turėtų apsiriboti kompensacija už poveikį patiriančių asmenų patirtą žalą;
- (92) atsižvelgiant į tai, kad krizių valdymo priemonių dėl didelės rizikos finansiniam stabilumui valstybėje narėje ir visoje Sąjungoje gali prireikti imtis skubiai, nacionalinėje teisėje numatyta procedūra, susijusi su prašymu teisminei institucijai patvirtinti krizių valdymo priemonę *ex ante* ir tokio prašymo svarstymu teisme, turėtų būti skubaus pobūdžio. Atsižvelgiant į tai, kad krizių valdymo priemonės reikia imtis skubiai, teismas turėtų priimti sprendimą per 24 valandas, o valstybė narė turėtų užtikrinti, kad atitinkama institucija galėtų priimti sprendimą vos gavus teismo pritarimą. Tai nedaro poveikio galimai suinteresuotų subjektų teisei pateikti prašymą teismui ribotam laikui atidėti sprendimą po to, kai pertvarkymo institucija pradėjo taikyti krizių valdymo priemonę;
- (93) kad pertvarkymas būtų efektyvus ir būtų išvengta jurisdikcijos kolizijų, žlungančiai įstaigai nereikėtų kelti įprastinės bankroto bylos ar tęsti jos nagrinėjimo, kol pertvarkymo institucija naudojasi pertvarkymo įgaliojimais arba taiko pertvarkymo priemones, išskyrus atvejus, kai tai daroma pertvarkymo institucijos iniciatyva arba gavus jos pritarimą. Naudinga ir būtina ribotam laikui sustabdyti tam tikrų sutartinių įsipareigojimų vykdymą, kad pertvarkymo institucija turėtų laiko pertvarkymo priemonėms pritaikyti praktikoje. Vis dėlto tai neturėtų būti taikoma pareigoms Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/26/EB⁽¹⁾ nurodytų sistemų, pagrindinių sandorio šalių ir centrinių bankų atžvilgiu. Direktyva 98/26/EB sumažinama rizika, susijusi su dalyvavimu mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose, ypač sumažinant sutrikimus tokios sistemos dalyvio nemokumo atveju. Siekiant užtikrinti, kad tos apsaugos priemonės būtų tinkamai taikomos krizių atvejais, kartu išlaikant tinkamą mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemų operatorių teisinį tikrumą, šioje direktyvoje numatyta, kad krizių prevencijos priemonė arba krizių valdymo priemonė neturėtų būti, *per se*, laikomos nemokumo byla, kaip apibrėžta Direktyvoje 98/26/EB, jei toliau vykdomos esminės pareigos pagal sutartį. Tačiau jokios šios direktyvos nuostatos nedaro poveikio pagal Direktyvą 98/26/EB sistema laikomų susitarimų veikimui arba Direktyvos 98/26/EB 9 straipsniu užtikrintai teisei į įkaitą;

(¹) 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose (OL L 166, 1998 6 11, p. 45).

- (94) siekiant užtikrinti, kad turtą ir įsipareigojimus perduodamos privačiojo sektoriaus pirkėjui ar laikinai įstaigai pertvarkymo institucijos turėtų pakankamai laiko perduotinoms sutartims nustatyti, galėtų būti tikslinga nustatyti proporcingus sandorio šalių teisių užbaigti, paankstinti ar kitaip nutraukti finansines sutartis apribojimus, kol bus atliktas perdavimas. Tokie apribojimai būtų būtini tam, kad institucijos susidarytų tikrą žlungančios įstaigos balanso vaizdą be vertės ir masto pakeitimų, kurių atsirastų dėl intensyvaus pasinaudojimo nutraukimo teisėmis. Norint užtikrinti, kad būtų kuo mažiau paveiktos sandorio šalių sutartinės teisės, nutraukimo teisės turėtų būti ribojamos tik krizių prevencijos priemonės arba krizių valdymo priemonės atžvilgiu, įskaitant visus tiesiogiai su tokios priemonės taikymu susijusius įvykius, o teisės nutraukti sutartį dėl kitų įsipareigojimų nevykdymo, įskaitant garantinės įmokos nesumokėjimą ar nepateikimą, turėtų likti galioti;
- (95) kad liktų galioti teisėti kapitalo rinkos susitarimai perduodant ne visą, bet dalį žlungančios įstaigos turto, teisių ir įsipareigojimų, derėtų numatyti apsaugos priemones, kad atitinkami susieti įsipareigojimai, teisės ir sutartys nebūtų skaidomi. Toks tam tikros su susietomis sutartimis susijusios praktikos apribojimas turėtų būti taikomas sutartims su ta pačia sandorio šalimi, kurioms taikomi užtikrinimo susitarimai, susitarimai dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė, įskaitymo susitarimai, baigiamosios užskaitos susitarimai ir struktūrizuoto finansavimo susitarimai. Kai taikoma apsaugos priemonė, pertvarkymo institucijos turėtų privalėti perduoti visas susietas sutartis pagal vieną saugomą susitarimą arba visas jas palikti likusiai žlungančios įstaigos daliai. Tomis apsaugos priemonėmis turėtų būti užtikrinama, kad nebūtų poveikio vertinant reguliuojamojo kapitalo pozicijas, įtrauktas į užskaitos susitarimą, kaip numatyta Direktyvoje 2013/36/ES;
- (96) užtikrinant, kad pertvarkymo institucijos turėtų tas pačias priemones ir įgaliojimus, bus lengviau koordinuoti veiksmus tarpvalstybinės grupės žlugimo atveju, bet būtina imtis tolesnių veiksmų bendradarbiavimui skatinti ir neleisti imtis nedarnių nacionalinių veiksmų. Pertvarkymo institucijos turėtų privalėti konsultuotis viena su kita ir bendradarbiauti pertvarkymo kolegijose pertvarkydamos grupės subjektus, kad susitartų dėl grupės pertvarkymo schemos. Pertvarkymo kolegijos turėtų būti steigiamos remiantis esamomis priežiūros institucijų kolegijomis, į jas įtraukiant pertvarkymo institucijas ir dalyvaujant kompetentingoms ministerijoms, centriniams bankams, EBI, o atitinkamais atvejais – už indelių garantijų sistemas atsakingoms institucijoms. Krizės atveju pertvarkymo kolegija būtų informacijos mainų ir pertvarkymo veiksmų koordinavimo forumas;
- (97) pertvarkant tarpvalstybines grupes reikėtų išlaikyti pusiausvyrą tarp poreikio, viena vertus, taikyti procedūras, kuriomis atsižvelgiama į situacijos primygtinumą ir sudaromos sąlygos laiku įgyvendinti veiksmingus ir teisingus sprendimus visai grupei ir, kita vertus, būtinybės apsaugoti finansinį stabilumą visose valstybėse narėse, kuriose grupė veikia. Skirtingos pertvarkymo institucijos turėtų keistis nuomonėmis pertvarkymo kolegijoje. Rengiant grupės pertvarkymo planus, aptarti grupės lygmens pertvarkymo institucijos siūlomus pertvarkymo veiksmus reikėtų parengti ir aptarti skirtingose pertvarkymo institucijose. Pertvarkymo kolegijos turėtų atsižvelgti į visų valstybių narių, kuriose grupė veikia, pertvarkymo institucijų nuomones, kad būtų lengviau priimti skubius ir bendrus sprendimus, kai tik įmanoma. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos pertvarkymo veiksmais reikėtų visuomet atsižvelgti į jų poveikį valstybių narių, kuriose grupė veikia, finansiniam stabilumui. Tai turėtų būti užtikrinta valstybės narės, kurioje įsteigta patronuojamoji įmonė, pertvarkymo institucijoms suteikiant galimybę prieštarauti grupės lygmens pertvarkymo institucijos sprendimams ne tik dėl pertvarkymo veiksmų ir priemonių tinkamumo, bet ir remiantis būtinybe apsaugoti finansinį stabilumą toje valstybėje narėje;
- (98) pertvarkymo kolegija neturėtų būti sprendimus priimančias organas, bet struktūra, kuria nacionalinėms institucijoms sudaromos palankesnės sąlygos priimti sprendimus. Bendrus sprendimus turėtų priimti atitinkamos nacionalinės institucijos;
- (99) parengus grupės pertvarkymo schemą, būtų lengviau koordinuoti pertvarkymą – taip užtikrinama didesnė tikimybė pasiekti geriausią rezultatą visų grupės įstaigų atžvilgiu. Grupės lygmens pertvarkymo institucija turėtų pasiūlyti grupės pertvarkymo schemą ir ją pateikti pertvarkymo kolegijai. Nacionalinės pertvarkymo institucijos, nepritariančios schemai arba nusprendusios imtis nepriklausomų pertvarkymo veiksmų, turėtų paaiškinti tas nepritrimo priežastis ir grupės lygmens pertvarkymo institucijai ir kitoms pertvarkymo institucijoms, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, pranešti apie tas priežastis kartu pateikdamos išsamią informaciją apie nepriklausomus pertvarkymo veiksmus, kurių jos ketina imtis. Visos nacionalinės institucijos, nusprendusios nesilaikyti grupės pertvarkymo schemos, turėtų tinkamai apsvarstyti galimą poveikį finansiniam stabilumui valstybėse narėse, kuriose yra kitos pertvarkymo institucijos, ir galimus padarinius kitoms grupės dalims;

- (100) taikydamos grupės pertvarkymo schemą, institucijos turėtų būti raginamos taikyti tą pačią priemonę juridiniams asmenims, atitinkantiems pertvarkymo sąlygas. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos turėti įgaliojimus pasinaudoti laikinos įstaigos priemone grupės lygmeniu (prireikus galima taikyti naštos pasidalijimo priemonės), kad stabilizuotų visą grupę. Patronuojamųjų įmonių nuosavybės teisės būtų galima perleisti laikinam bankui, ateityje planuojant parduoti kartu ar pavieniui, kai susidarys tinkamos rinkos sąlygos. Be to, grupės lygmens pertvarkymo institucija turėtų turėti įgaliojimus patronuojančiosios įmonės lygmeniu taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę;
- (101) siekiant veiksmingai pertvarkyti tarptautiniu mastu veiklą vykdančias įstaigas ir grupes reikia, kad Sąjungos, valstybių narių ir trečiųjų valstybių pertvarkymo institucijos bendradarbiautų. Bendradarbiauti bus lengviau, jei trečiųjų valstybių taikomi pertvarkymo režimai bus pagrįsti bendrais principais ir metodais, kuriuos rengia Finansinio stabilumo taryba ir G20. Tuo tikslu pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnį EBI turėtų būti suteikti įgaliojimai parengti neprivalomus bendruosius bendradarbiavimo susitarimus ir juos sudaryti su trečiųjų valstybių institucijomis, o nacionalinėms institucijoms turėtų būti leidžiama sudaryti dvišalius susitarimus pagal EBI bendruosius susitarimus. Tų susitarimų tarp nacionalinių institucijų, atsakingų už pasauliniu mastu veikiančių įmonių žlugimo valdymą, rengimas turėtų būti priemonė veiksmingam su tarptautinėmis grupėmis susijusios veiklos planavimui, sprendimų priėmimui ir koordinavimui užtikrinti. Apskritai turėtų būti užtikrintas tų susitarimų abipusiškumas. Nacionalinės institucijos, atlikdamos savo, kaip Europos pertvarkymo kolegijos narių, vaidmenį atitinkamais atvejais turėtų pripažinti trečiųjų valstybių pertvarkymo procedūras ir užtikrinti jų vykdymą šioje direktyvoje nustatytais aplinkybėmis;
- (102) bendradarbiauti reikėtų tiek dėl Sąjungos arba trečiųjų valstybių grupių patronuojamųjų įmonių, tiek dėl Sąjungos arba trečiųjų valstybių įstaigų filialų. Trečiųjų valstybių grupių patronuojamosios įmonės yra įmonės, įsteigtos Sąjungoje, kurioms dėl to visapusiškai taikoma Sąjungos teisė, įskaitant šioje direktyvoje nustatytas pertvarkymo priemones. Vis dėlto būtina, kad valstybės narės išsaugotų teisę veikti įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje, filialų atžvilgiu, kai filialui skirtų trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ir taikymas sukeltų pavojų finansiniam stabilumui Sąjungoje arba kai Sąjungos indėlininkams nebūtų užtikrintas tokių pačių sąlygų kaip trečiosios valstybės indėlininkams taikymas. Tokiomis ir kitomis šioje direktyvoje nustatytais aplinkybėmis valstybės narės, pasikonsultavusios su nacionalinėmis pertvarkymo institucijomis, turėtų turėti teisę atsisakyti pripažinti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras, taikomas trečiųjų valstybių įstaigų Sąjungos filialams;
- (103) esama aplinkybių, kai taikomų pertvarkymo priemonių veiksmingumas gali priklausyti nuo to, ar yra įstaigos arba laikinos įstaigos trumpalaikio finansavimo galimybė, nuo garantijų suteikimo galimybės pirkėjams arba nuo kapitalo suteikimo laikinai įstaigai. Nepaisant centrinių bankų vaidmens užtikrinant likvidumą finansų sistemoje net nepalankiomis sąlygomis, svarbu, kad valstybės narės nustatytų finansavimo struktūras, kad tokiais tikslais reikalingos lėšos nebūtų teikiamos iš nacionalinių biudžetų. Finansų sistemos stabilizavimą turėtų finansuoti visas finansų sektorius;
- (104) paprastai valstybės narės turėtų įsteigti savo nacionalines finansavimo struktūras per pertvarkymo institucijų kontroliuojamus fondus, kurie būtų naudojami šioje direktyvoje nustatytais tikslais. Vis dėlto turėtų būti numatyta griežtai apibrėžta išimtis, kuri leistų valstybėms narėms savo nacionalines finansavimo struktūras įsteigti iš jų teritorijose leidimą veikti turinčių įstaigų renkant privalomus įnašus, kurie nėra saugomi jų pertvarkymo institucijų kontroliuojamuose fonduose, su sąlyga, kad įvykdomos tam tikros sąlygos;
- (105) apskritai įnašus reikėtų rinkti iš sektoriaus atstovų prieš bet kokią pertvarkymo atvejį ir nepriklausomai nuo jo. Kai išankstinio finansavimo nepakanka finansavimo struktūrų naudojimo nuostoliams ar sąnaudoms padengti, reikėtų rinkti papildomus įnašus papildomoms sąnaudoms ar nuostoliams padengti;
- (106) kad būtų pasiekta kritinė masė ir išvengta procikliško poveikio, kuris atsirastų, jei finansavimo struktūros per sistemine krizę turėtų remtis vien *ex post* įnašais, būtina pasiekti bent tam tikrą minimalų tikslinį nacionalinių finansavimo struktūrų *ex ante* lėšų lygį;

- (107) siekiant užtikrinti teisingą įnašų apskaičiavimą ir skatinti veikti pagal mažiau rizikingą modelį, įnašai nacionalinėms finansavimo struktūroms turėtų priklausyti nuo įstaigų patiriamos kredito, likvidumo ir rinkos rizikos laipsnio;
- (108) veiksmingo žlungančių Sąjungos įstaigų pertvarkymo užtikrinimas – esminis vidaus rinkos sukūrimo elementas. Tokių įstaigų žlugimas turi poveikio ne tik finansiniam rinkų, kuriose jos tiesiogiai veikia, stabilumui, bet ir visos Sąjungos finansų rinkai. Sukūrus finansinių paslaugų vidaus rinką stiprinama skirtingų nacionalinių finansų sistemų sąveika. Įstaigos vykdo veiklą už savo įsisteigimo valstybės narės ribų ir yra susijusios per tarpbankinių paslaugų ir kitas rinkas, kurios iš esmės aprėpia visą Europą. Veiksmingo tų įstaigų pertvarkymo finansavimo užtikrinimas visose valstybėse narėse visiškai atitinka ne tik valstybių narių, kuriose jos veikia, bet ir visų valstybių narių apskritai svarbiausius interesus ir yra priemonė vienodoms konkurencijos sąlygoms užtikrinti ir finansų vidaus rinkos veikimui gerinti. Sukūrus Europos finansavimo struktūrų sistemą turėtų būti užtikrinta, kad visoms Sąjungoje veikiančioms įstaigoms būtų taikomos vienodai veiksmingos pertvarkymo finansavimo struktūros ir jos prisidėtų prie vidaus rinkos stabilumo;
- (109) siekiant užtikrinti tos Europos finansavimo struktūrų sistemos atsparumą ir atsižvelgiant į tikslą, kad finansavimas pirmiausia būtų skiriamas iš pertvarkomos įstaigos akcininkų ir kreditorių, o vėliau iš paties sektoriaus, o ne viešųjų biudžetų lėšų, prireikus finansavimo struktūros gali teikti prašymą dėl skolinimosi iš kitų finansavimo struktūrų. Be to, jos turėtų turėti įgaliojimus teikti paskolas kitoms struktūroms, kurioms to reikia. Toks skolinimas turėtų būti griežtai savanoriškas. Sprendimą skolinti kitoms struktūroms turėtų priimti skolinanti finansavimo struktūra, bet dėl galimų fiskalinių padarinių valstybės narės turėtų galėti reikalauti, kad būtų konsultuojamasi su kompetentinga ministerija arba gautas kompetentingos ministerijos sutikimas;
- (110) nors finansavimo struktūros kuriamos nacionaliniu lygmeniu, pertvarkant grupes jų lėšos turėtų būti paskirstomos tarpusavyje, su sąlyga, kad nacionalinės institucijos susitaria dėl atitinkamos įstaigos pertvarkymo. Vykdam pertvarkymo procesą indėliais, garantuotais indėlių garantijų sistemomis, neturėtų būti padengiami jokie nuostoliai. Kai pertvarkymo veiksmais užtikrinama, kad indėlininkai ir toliau turėtų galimybę naudotis savo indėliais, turėtų būti reikalaujama, kad indėlių garantijų sistemos, su kuriomis yra susijusi pertvarkoma įstaiga, sumokėtų įnašą, kuris būtų ne didesnis už nuostolių, kurių jos būtų patyrusios, jei įstaiga būtų likviduota iškelus įprastinę bankroto bylą, sumą;
- (111) nors pertvarkant įstaigą apdraustieji indėliai yra apsaugoti nuo nuostolių, kitus reikalavimus atitinkančius indėlius galima naudoti nuostoliams padengti. Siekiant užtikrinti tam tikrą fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių, turinčių apdraustųjų indėlių lygį viršijančių reikalavimus atitinkančių indėlių, apsaugos lygį, tokiems indėliams turėtų būti skiriamas didesnis prioritetas nei paprastų neapdraustų nepirmenybinių kreditorių reikalavimams pagal įprastines bankroto bylas reglamentuojančią nacionalinę teisę. Pagal tokią nacionalinę teisę indėlių garantijų sistemos reikalavimui turėtų būti teikiama dar didesnė pirmenybė nei minėtoms reikalavimus atitinkančių indėlių kategorijoms. Siekiant kuo labiau sumažinti valstybių narių pertvarkymo fondų riziką laikantis šioje direktyvoje numatyto principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė, būtina suderinti bankrotą reglamentuojančius nacionalinės teisės aktus toje srityje;
- (112) kai pertvarkant įstaigą indėliai perduodami kitai įstaigai, indėlininkai neturėtų būti draudžiami daugiau, nei numatyta Direktyvoje 2014/49/ES. Todėl pertvarkomoje įstaigoje likusių indėlių reikalavimai turėtų būti ribojami perduotų lėšų ir Direktyvoje 2014/49/ES numatyto draudimo lygio skirtumu. Kai perduoti indėliai yra didesni nei draudimo lygis, indėlininkas neturėtų teikti reikalavimų indėlių garantijų sistemai dėl pertvarkomoje įstaigoje likusių indėlių;
- (113) nustatant finansavimo struktūras, kuriomis įsteigiama šioje direktyvoje nustatyta Europos finansavimo struktūrų sistema, turėtų būti užtikrintas nacionaliniu mastu pertvarkymui turimų lėšų naudojimo koordinavimas;

- (114) Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai pagal SESV 290 straipsnį, patikslinti kriterijus apibrėžiant šios direktyvos tikslais „ypatingos svarbos funkcijas“ ir „pagrindines verslo linijas“; aplinkybes, kuriomis būtina netaikyti pareigos nurašymo arba konvertavimo reikalavimų šios direktyvos tikslais; klasių susitarimus, kuriems valstybės narės turėtų taikyti tinkamą dalinio perdavimo apsaugą; būdus, kuriais įstaigų įnašai į pertvarkymo finansavimo struktūras turėtų būti pritaikyti proporcingai atsižvelgiant į jos rizikos modelį; registravimo, apskaitos, ataskaitų teikimo ir kitos pareigos, kuriomis siekiama *ex-ante* užtikrinti faktinį įnašų sumokėjimą; ir aplinkybes, kuriomis ir sąlygos, kurias taikant įstaiga gali būti laikinai atleista nuo *ex-post* įnašų mokėjimo. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (115) kai numatyta šioje direktyvoje, tikslinga, kad EBI skatintų nacionalinių institucijų praktikos konvergenciją teikdama gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį. EBI gali savo iniciatyva tose srityse, kuriose netaikomi techniniai reguliavimo arba įgyvendinimo standartai, priimti gaires ir rekomendacijas dėl Sąjungos teisės taikymo;
- (116) Europos Parlamentas ir Taryba turėtų galėti pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto per tris mėnesius nuo pranešimo dienos. Europos Parlamentas ir Taryba turėtų galėti informuoti kitas institucijas apie savo ketinimą nereikšti prieštaravimų;
- (117) finansinių paslaugų techniniais standartais turėtų būti sudaromos palankesnės sąlygos užtikrinti nuoseklų derinimą ir pakankamą indėlininkų, investuotojų ir vartotojų apsaugą visoje Sąjungoje. Rengti su politikos pasirinkimu nesusijusių techninių reguliavimo ir įgyvendinimo standartų projektus, kurie būtų teikiami Komisijai, šioje direktyvoje nustatytais atvejais būtų veiksminga ir tikslinga patikėti EBI, kuri yra itin specializuotų žinių turinti įstaiga;
- (118) šioje direktyvoje numatytais atvejais Komisija turėtų priimti EBI parengtus reguliavimo techninių standartų projektus priimdama deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį, laikantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniais. Komisijai šioje direktyvoje nurodytais atvejais turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti EBI parengtus techninius įgyvendinimo standartų projektus ir tuo tikslu priimti įgyvendinimo aktus pagal SESV 2100 straipsnį, laikantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnio;
- (119) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/24/EB⁽¹⁾ numatytas su įstaigų, turinčių filialus kitose valstybėse narėse nei ta, kurioje yra jų pagrindinė buveinė, reorganizavimu ar likvidavimu susijusių sprendimų tarpusavio pripažinimas ir vykdymas visose valstybėse narėse. Ta direktyva užtikrinama, kad visam įstaigos turtui ir visiems išipareigojimams, kad ir kurioje valstybėje jie būtų, būtų taikomas vienas procesas buveinės valstybėje narėje ir kad kreditoriams priimančiojoje valstybėje narėse būtų taikomos tokios pačios sąlygos kaip ir kreditoriams buveinės valstybėje narėje. Siekiant veiksmingo pertvarkymo, Direktyva 2001/24/EB turėtų būti taikoma pertvarkymo priemonių naudojimui ir tuo atveju, kai tos priemonės taikomos įstaigoms, ir tuo atveju, kai jos taikomos kitiems subjektams, kuriems taikomas pertvarkymo režimas. Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Direktyvą 2001/24/EB ir, dėl nuoseklumo, taikyti visoms investicinėms įmonėms;
- (120) Sąjungos bendrovių teisės direktyvose nustatytos privalomos į šių direktyvų taikymo sritį patenkančių įstaigų akcininkų ir kreditorių apsaugos taisyklės. Kai pertvarkymo institucijoms reikia veikti skubiai, tos taisyklės gali kliudyti pertvarkymo institucijoms veiksmingai veikti, taikyti pertvarkymo priemones ir naudotis įgaliojimais, todėl į šią direktyvą reikėtų įtraukti tinkamų nukrypti leidžiančių nuostatų. Siekiant užtikrinti suinteresuotiesiems subjektams didžiausią teisinį tikrumą, nukrypti leidžiančios nuostatos turėtų būti aiškiai ir konkrečiai apibrėžtos ir taikomos tik atsižvelgiant į viešąjį interesą ir kai yra įvykdytos pertvarkymo proceso pradžios sąlygos. Pertvarkymo priemonių naudojimas suponuoja, kad šioje direktyvoje nustatytos pertvarkymo tikslų ir pertvarkymo sąlygos įvykdytos;

⁽¹⁾ 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/24/EB dėl kredito reorganizavimo ir likvidavimo (OL L 125, 2001 5 5, p. 15).

- (121) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2012/30/ES ⁽¹⁾ įtvirtintos taisyklės dėl akcininkų teisės spręsti dėl kapitalo didinimo ir mažinimo, dėl jų teisės dalyvauti bet kioje naujoje akcijų emisijoje už mokesčių grynaisiais pinigais, dėl kreditorių apsaugos kapitalo mažinimo atveju ir dėl akcininkų susirinkimo sušaukimo didelės kapitalo dalies praradimo atveju. Tos taisyklės gali kliudyti skubiems pertvarkymo institucijų veiksams, ir joms reikia numatyti nukrypti leidžiančias nuostatas;
- (122) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/35/ES ⁽²⁾ nustatytos taisyklės, be kita ko, dėl kiekvienos iš susijungiančių bendrovių visuotinio susirinkimo pritarimo susijungimui, dėl susijungimo sąlygų projekto, vadovybės ataskaitos ir ekspertų ataskaitos reikalavimų bei dėl kreditorių apsaugos. Tarybos direktyvoje 82/891/EEB ⁽³⁾ yra panašių taisyklių dėl akcinių bendrovių skaidymo. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2005/56/EB ⁽⁴⁾ numatytos atitinkamos taisyklės dėl ribotos atsakomybės bendrovių jungimusi, peržengiančių vienos valstybės ribas. Kad pertvarkymo institucijos galėtų imtis skubių veiksmų, reikėtų nustatyti tinkamas nuo tų direktyvų nukrypti leidžiančias nuostatas;
- (123) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/25/EB ⁽⁵⁾ nustatyta pareiga pateikti privalomą įmonių perėmimo pasiūlymą dėl visų bendrovės akcijų teisinga kaina, kaip apibrėžta toje direktyvoje, kai akcininkas tiesiogiai ar netiesiogiai, vienas ar kartu su kitais įsigyja tam tikrą tos bendrovės akcijų procentinę dalį, kuri leidžia jam kontroliuoti tą bendrovę ir yra apibrėžta nacionalinės teisės aktuose. Privalomo pasiūlymo teikimo taisyklės tikslas – apsaugoti smulkiuosius akcininkus, kai keičiasi bendrovės kontrolė. Tačiau tokios brangiai kainuojančios pareigos tikimybė gali atgrasyti galimus investuotojus į poveikį patiriančią įstaigą, todėl pertvarkymo institucijoms būtų sudėtinga pasinaudoti visais pertvarkymo įgaliojimais. Reikėtų numatyti tinkamas nuo privalomo pasiūlymo teikimo taisyklės leidžiančias nukrypti nuostatas, kiek tai būtina pertvarkymo įgaliojimams vykdyti, o pasibaigus pertvarkymo laikotarpiui privalomo pasiūlymo teikimo taisyklę turėtų būti taikoma visiems akcininkams, kurie įgyja poveikį patiriančios įstaigos kontrolę;
- (124) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/36/EB ⁽⁶⁾ numatomos procedūrinės akcininkų teisės, susijusios su visuotiniais susirinkimais. Direktyvoje 2007/36/EB, *inter alia*, nustatytas trumpiausias pranešimo apie visuotinius susirinkimus platinimo laikotarpis ir pranešimo apie visuotinį susirinkimą turinys. Tos taisyklės gali kliudyti skubiems pertvarkymo institucijų veiksams, todėl reikėtų numatyti tinkamas nuo direktyvos nukrypti leidžiančias nuostatas. Prieš pertvarkymo laikotarpį gali prireikti skubiai padidinti kapitalą, kai įstaiga neatitinka arba galėtų neatitikti Reglamento (ES) 575/2013 ir Direktyvos 2013/36/ES reikalavimų ir tikėtina, kad padidinus kapitalą bus atkurta finansinė būklė ir bus išvengta situacijos, kai būtų vykdomos pertvarkymo pradžios sąlygos. Tačiau akcininkai turėtų ir toliau turėti įgaliojimus priimti sprendimus dėl pranešimo apie visuotinio susirinkimo sušaukimą platinimo laikotarpio ilginimo ir trumpinimo. Tam mechanizmui nustatyti reikėtų numatyti tinkamas nuo Direktyvos 2007/36/EB nukrypti leidžiančias nuostatas;
- (125) norint užtikrinti, kad pertvarkymo institucijoms būtų atstovaujama Europos finansų priežiūros institucijų sistemoje, įsteigtoje Reglamentu (ES) Nr. 1092/2010, Reglamentu (ES) Nr. 1093/2010, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽⁷⁾ bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES)

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/30/ES dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos tokias priemones suvienodinti, reikalauja iš Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 54 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, akcines bendroves steigiant, palaikant ir keičiant jų kapitalą, koordinavimo (OL L 315, 2012 11 14, p. 74).

⁽²⁾ 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/35/ES dėl akcinių bendrovių jungimo (OL L 110, 2011 4 29, p. 1).

⁽³⁾ 1982 m. gruodžio 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 82/891/EEB, pagrįsta Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl akcinių bendrovių skaidymo (OL L 378, 1982 12 31, p. 47).

⁽⁴⁾ 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/56/EB dėl ribotos atsakomybės bendrovių jungimusi, peržengiančių vienos valstybės ribas (OL L 310, 2005 11 25, p. 1).

⁽⁵⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/25/EB dėl įmonių perėmimo pasiūlymų (OL L 142, 2004 4 30, p. 12).

⁽⁶⁾ 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/36/EB dėl naudojimosi tam tikromis akcininkų teisėmis bendrovėse, kurių akcijos įtrauktos į prekybą reguliuojamoje rinkoje (OL L 184, 2007 7 14, p. 17).

⁽⁷⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

Nr. 1095/2010 ⁽¹⁾, ir kad EBI turėtų specialiųjų žinių, būtinų šioje direktyvoje nustatytoms užduotims atlikti, reikėtų iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010, kad šioje direktyvoje apibrėžtos nacionalinės pertvarkymo institucijos būtų įtrauktos į tame reglamente nustatytą kompetentingų institucijų sąvoką. Toks pertvarkymo institucijų ir kompetentingų institucijų pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010 prilyginimas atitinka pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 25 straipsnį EBI priskirtas funkcijas prisidėti ir aktyviai dalyvauti rengiant bei derinant gaivinimo ir pertvarkymo planus ir siekti palengvinti žlungančių įstaigų, ypač tarpvalstybiniu mastu veikiančių grupių, pertvarkymą;

- (126) siekiant užtikrinti, kad įstaigos, subjektai, kurie faktiškai kontroliuoja jų verslą, ir jų valdymo įstaiga laikytųsi šios direktyvos pareigų ir kad visoje Sąjungoje jiems būtų taikomos panašios sąlygos, turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės numatytų administracines sankcijas ir kitas administracines priemones, kurios būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Todėl valstybių narių nustatytos administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės turėtų atitikti tam tikrus esminius reikalavimus dėl subjektų, kuriems taikoma sankcija arba kita administracinė priemonė, kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti taikant sankciją arba kitą administracinę priemonę, sankcijų arba kitų administracinių priemonių skelbimo, pagrindinių įgaliojimų taikyti sankcijas ir administracinių baudų dydžių. EBI, laikydamasi griežtų profesinės paslapties reikalavimų, turėtų administruoti centrinę visų administracinių sankcijų ir informacijos apie apeliacijas, apie kurias jai pranešė kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos, duomenų bazę;
- (127) šioje direktyvoje nurodytos ir administracinės sankcijos, ir kitos administracinės priemonės, kad ją būtų galima taikyti visiems veiksams, kurių imamasi po to, kai padaromas pažeidimas, ir kuriais siekiama užkirsti kelią tolesniems pažeidimams, nepaisant to, ar pagal nacionalinę teisę jie priskiriami prie sankcijų, ar prie kitų administracinių priemonių;
- (128) nors niekas netrukdo valstybėms narėms nustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų ir baudžiamųjų sankcijų už tuos pačius pažeidimus, neturėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų taisykles dėl administracinių sankcijų už šios direktyvos pažeidimus, kuriems taikoma nacionalinė baudžiamoji teisė. Laikydamosi nacionalinės teisės aktų valstybės narės neprivalo skirti ir administracinių, ir baudžiamųjų sankcijų už tą patį pažeidimą, tačiau jos tą gali daryti, jeigu tai leidžiama pagal jų nacionalinės teisės aktus. Vis dėlto taikant baudžiamąsias sankcijas vietoj administracinių sankcijų ar kitų administracinių priemonių už šios direktyvos pažeidimus neturėtų sumažėti arba būti kitaip paveiktas pertvarkymo institucijų ir kompetentingų institucijų gebėjimas šios direktyvos tikslais laiku bendradarbiauti, susipažinti su informacija ar ja keistis su kitų valstybių narių pertvarkymo institucijomis ir kompetentingomis institucijomis, be kita ko, po to, kai kreipiamasi į kompetentingas teismines institucijas dėl patraukimo atsakomybėn atitinkamų pažeidimų atvejais;
- (129) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽²⁾ valstybės narės išipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie direktyvos perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (130) šia direktyva laikomasi pagrindinių teisių ir teisių, laisvių ir principų, pripažįstamų visų pirma Chartijoje, visų pirma – teisės į nuosavybę, teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą ir teisės į gynybą;
- (131) kadangi šios direktyvos tikslas, t. y. suderinti įstaigų pertvarkymo taisykles ir procesus, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl įstaigų žlugimo poveikio visoje Sąjungos jo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

⁽²⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

- (132) priimdamos sprendimus ar imdamosi veiksmų pagal šią direktyvą kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos turėtų visada tinkamai atsižvelgti į savo sprendimų ir veiksmų poveikį finansiniam stabilumui kitose valstybėse narėse ir ekonominei situacijai kitose valstybėse narėse, taip pat turėtų apsvarstyti konkrečių patronuojamųjų įmonių arba filialų svarbą valstybės narės, kurioje tokia patronuojamoji įmonė arba filialas yra įsteigti ar yra, finansų sektoriui ir ekonomikai ir tai atlikti net tokiais atvejais, kai atitinkama patronuojamoji įmonė arba filialas neturi didelės reikšmės konsoliduotai grupei;
- (133) Komisija atliks bendro šios direktyvos taikymo peržiūrą, pirmiausiai, atsižvelgdama į priemones, kurių imtasi pagal bet kurią Sąjungos teisės aktą, kuriuo įsteigiamas pertvarkymo mechanizmas, apimantis daugiau nei vieną valstybę narę, išnagrinėja, kaip EBI naudojasi savo įgaliojimais pagal šią direktyvą tarpininkaus tarp mechanizme dalyvaujančios valstybės narės pertvarkymo institucijos ir jame nedalyvaujančios valstybės narės pertvarkymo institucijos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS, TERMINŲ APIBRĖŽTYS IR INSTITUCIJOS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šia direktyva nustatomos toliau nurodytų subjektų gaivinimo ir pertvarkymo taisyklės ir procedūros:
 - a) įstaigų, įsteigtų Sąjungoje;
 - b) finansų įstaigų, įsteigtų Sąjungoje, kai finansų įstaiga yra kredito įstaigos, investicinės įmonės arba c ar d punktuose nurodytos bendrovės patronuojamoji įmonė ir jai taikoma patronuojančiosios įmonės konsoliduota priežiūra pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 6–17 straipsnius;
 - c) finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių ir mišrią veiklą vykdančių kontroliuojančiųjų bendrovių, įsteigtų Sąjungoje;
 - d) patronuojančiųjų finansų kontroliuojančiųjų bendrovių valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančiųjų finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, patronuojančiųjų mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančiųjų mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių;
 - e) įstaigų filialų, kurie yra įsteigti ne Sąjungoje, vadovaujantis konkrečiomis šioje direktyvoje nustatytais sąlygomis.

Nustatydamos ir taikydamos reikalavimus pagal šią direktyvą ir pirmoje pastraipoje nurodyto subjekto atžvilgiu naudojamos savo turimas įvairias priemones, vadovaudamosi specialiomis nuostatomis, pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos atsižvelgia į subjekto verslo pobūdį, akcijų paketo struktūrą, teisinę formą, rizikos modelį, dydį ir teisinį statusą, taip pat tarpusavio sąsajas su kitomis įstaigomis arba apskritai finansų sistema, subjekto veiklos apimtį ir sudėtingumą, narystę institucinėse užtikrinimo sistemose (IUS), atitinkančiose Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalies reikalavimus, arba kitose kooperacinėse abipusio solidarumo sistemose, nurodytose to reglamento 113 straipsnio 6 dalyje, ir tai, ar ji teikia investicines paslaugas arba vykdo investicinę veiklą, apibrėžtą Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte.

2. Valstybės narės gali priimti arba palikti galioti taisykles, kurios griežtesnės nei nustatytosios šioje direktyvoje ir jos pagrindu priimtuose deleguotuosiuose ir įgyvendinimo aktuose, arba tas normas papildo, jei jos yra bendrojo taikymo taisyklės, neprieštaraujančios šiai direktyvai ir šios direktyvos pagrindu priimtiems deleguotiesiems ir įgyvendinimo aktams.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šios direktyvos tikslais vartojamos šios terminų apibrėžtys:
 1. pertvarkymas – pertvarkymo priemonės arba 37 straipsnio 9 dalyje nurodytos priemonės taikymas siekiant vieno ar daugiau 31 straipsnio 2 dalyje nurodytų pertvarkymo tikslų;
 2. kredito įstaiga – kredito įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, išskyrus Direktyvos 2013/36/ES 2 straipsnio 5 dalyje nurodytus subjektus;
 3. investicinė įmonė – investicinė įmonė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte, kuriai taikomas Direktyvos 2013/36/ES 28 straipsnio 2 dalyje nustatytas pradinio kapitalo reikalavimas;
 4. finansų įstaiga – finansų įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 26 punkte;
 5. patrunuojamoji įmonė – patrunuojamoji įmonė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 16 punkte;
 6. patrunuojančioji įmonė – patrunuojančioji įmonė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 15 punkto a papunktyje;
 7. konsoliduota būklė – paremtas konsoliduota padėtimi, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 47 punkte;
 8. institucinė užtikrinimo sistema arba IUS – sistema, atitinkanti Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus;
 9. finansų kontroliuojančioji bendrovė – finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 20 punkte;
 10. mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė – mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 21 punkte;
 11. mišrią veiklą vykdanči kontroliuojančioji bendrovė – mišrią veiklą vykdanči kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 22 punkte;
 12. patrunuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje – patrunuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 30 punkte;
 13. Sąjungos patrunuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė – ES patrunuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 31 punkte;
 14. patrunuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje – patrunuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 32 punkte;
 15. Sąjungos patrunuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė – ES patrunuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 33 punkte;
 16. pertvarkymo tikslai – pertvarkymo tikslai, nurodyti 31 straipsnio 2 dalyje;
 17. filialas – filialas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 17 punkte;

18. pertvarkymo institucija – institucija, kurią valstybė narė paskiria pagal 3 straipsnį;
19. pertvarkymo priemonė – pertvarkymo priemonė, nurodyta 37 straipsnio 3 dalyje;
20. pertvarkymo įgaliojimai – įgaliojimai, nurodyti 63–72 straipsniuose;
21. kompetentinga institucija – kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 40 punkte, įskaitant Europos Centrinį Banką, kiek tai susiję su Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1024/2013 ⁽¹⁾ jam pavestais specialiais uždaviniais;
22. kompetentingos ministerijos – valstybių narių finansų ministerijos arba kitos ministerijos, pagal nacionalinę kompetenciją atsakingos už ekonomikos, finansų ir biudžeto nacionalinio lygmens sprendimus, kurios buvo paskirtos pagal 3 straipsnio 5 dalį;
23. įstaiga – kredito įstaiga arba investicinė įmonė;
24. valdymo organas – valdymo organas, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 3 straipsnio 1 dalies 7 punkte;
25. vyresnioji vadovybė – vyresnioji vadovybė, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 3 straipsnio 1 dalies 9 punkte;
26. grupė – patronuojančioji įmonė ir jos patronuojamosios įmonės;
27. tarpvalstybinė grupė – grupė, kurios subjektai įsteigti daugiau nei vienoje valstybėje narėje;
28. nepaprastoji viešoji finansinė parama – valstybės pagalba, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje, arba bet kokia kita viršvalstybinio lygmens viešoji finansinė parama, kuri jei būtų teikiama nacionaliniu lygmeniu, būtų laikoma valstybės pagalba, ir kuri teikiama įstaigos, 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodyto subjekto arba grupės, kuriai priklauso tokia įstaiga ar subjektas, gyvybingumui, likvidumui arba mokumui išsaugoti arba atkurti;
29. skubi parama likvidumui padidinti – centrinio banko lėšos arba kita parama, dėl kurios gali padidėti centrinio banko lėšų kiekis, kurias centrinis bankas teikia mokiai finansų įstaigai arba mokių finansų įstaigų grupei, kuri patiria laikinų likvidumo problemų, kai tokios operacijos nėra pinigų politikos dalis;
30. sisteminė krizė – finansų sistemos veikimo sutrikimas, dėl kurio vidaus rinka ir realioji ekonomika gali patirti didelių neigiamų pasekmių. Tam tikru mastu sistemai gali būti svarbūs visų rūšių finansiniai tarpininkai, rinkos ir infrastruktūra;
31. grupės subjektas – grupei priklausantis juridinis asmuo;
32. gaivinimo planas – pagal 5 straipsnį įstaigos parengtas ir prižiūrimas gaivinimo planas;
33. grupės gaivinimo planas – pagal 7 straipsnį parengtas ir prižiūrimas grupės gaivinimo planas;
34. svarbus filialas – filialas, kuris priimančiojoje valstybėje narėje būtų laikomas svarbiu pagal Direktyvos 2013/36/ES 51 straipsnio 1 dalį;

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013 10 29, p. 63).

35. ypatingos svarbos funkcijos – veikla, paslaugos ar operacijos, kurias nutraukus, tikėtina, vienoje ar daugiau valstybių narių dėl atitinkamos įstaigos arba grupės dydžio, jos kontroliuojamos rinkos dalies, išorės ar vidaus tarpusavio sąsajų, sudėtingumo ar tarpvalstybinės veiklos sutriktų itin svarbios realiajai ekonomikai teikiamos paslaugos arba sutriktų finansinis stabilumas, visų pirma atsižvelgiant į tos veiklos, paslaugų ar operacijų pakeičiamumą;
36. pagrindinės verslo linijos – verslo linijos ir susijusios paslaugos, kurios yra reikšmingi įstaigos arba grupės, kuriai ji priklauso, pajamų, pelno ar franšizės vertės šaltiniai;
37. konsoliduotos priežiūros institucija – konsoliduotos priežiūros institucija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 41 punkte;
38. nuosavos lėšos – nuosavos lėšos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte;
39. pertvarkymo sąlygos – sąlygos, nurodytos 32 straipsnio 1 dalyje;
40. pertvarkymo veiksmai – sprendimas pradėti įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto pertvarkymą pagal 32 straipsnį ar 33 straipsnį arba pertvarkymo priemonės taikymas, arba naudojimasis vienu ar daugiau pertvarkymo įgaliojimų;
41. pertvarkymo planas – pagal 10 straipsnį parengtas įstaigos pertvarkymo planas;
42. grupės pertvarkymas – viena iš šių priemonių:
 - a) pertvarkymo veiksmai patronuojančiosios įmonės arba įstaigos, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, lygmeniu; arba
 - b) pertvarkymo priemonių taikymo grupės subjektams, atitinkantiems pertvarkymo sąlygas, koordinavimas ir pertvarkymo institucijų pertvarkymo įgaliojimų taikymas tiems grupės subjektams;
43. grupės pertvarkymo planas – grupės pertvarkymo planas, parengtas pagal 12 ir 13 straipsnius;
44. grupės lygmens pertvarkymo institucija – pertvarkymo institucija valstybėje narėje, kurioje yra konsoliduotos priežiūros institucija;
45. grupės pertvarkymo schema – grupės pertvarkymui skirtas planas, parengtas pagal 91 straipsnį;
46. pertvarkymo kolegija – pagal 88 straipsnį įsteigta kolegija 88 straipsnio 1 dalyje nurodytoms užduotims vykdyti;
47. įprastinė bankroto byla – kolektyvinė bankroto byla, pagal kurią parduodamas visas skolininko turtas arba jo dalis ir paskiriamas likvidatorius arba administratorius ir kuri paprastai pagal nacionalinę teisę keliama įstaigoms tik toms įstaigoms taikoma tvarka arba apskritai visiems fiziniams ir juridiniams asmenims taikoma tvarka;
48. 63 straipsnio 1 dalies g ir j punktuose nurodytos skolos priemonės – obligacijos ir kitų formų perduodama skola, priemonės, kuriomis sukuriamą arba pripažįstama skola, ir priemonės, suteikiančios teises įsigyti skolos priemonių;
49. patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje – patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 28 punkte;

50. Sąjungos patronuojančioji įstaiga – ES patronuojančioji įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 29 punkte;
51. nuosavų lėšų reikalavimas – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92–98 straipsniuose nustatyti reikalavimai;
52. priežiūros institucijų kolegija – pagal Direktyvos 2013/36/ES 116 straipsnį įsteigta priežiūros institucijų kolegija;
53. Sąjungos valstybės pagalbos sistema – sistema, nustatyta SESV 107, 108 bei 109 straipsniais ir reguliavimo teisės aktais, taip pat visais Sąjungos teisės aktais, įskaitant gaires, komunikatus ir pranešimus, priimtais pagal SESV 108 straipsnio 4 dalį arba 109 straipsnį;
54. likvidavimas – įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turto pardavimas;
55. turto atskyrimo priemonė – mechanizmas, reikalingas, kad pagal 42 straipsnį pertvarkymo institucija atliktų pertvarkomos įstaigos turto, teisių ar išipareigojimų perdavimą turto valdymo įmonei;
56. turto valdymo įmonė – juridinis asmuo, atitinkantis 42 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus;
57. gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė – mechanizmas, reikalingas, kad pagal 43 straipsnį pertvarkymo institucija pasinaudotų pertvarkomos įstaigos išipareigojimų nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais;
58. verslo pardavimo priemonė – mechanizmas, reikalingas, kad pagal 38 straipsnį pertvarkymo institucija atliktų pertvarkomos įstaigos išleistų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių arba pertvarkomos įstaigos turto, teisių ar išipareigojimų perdavimą pirkėjui, kuris nėra laikina įstaiga;
59. laikina įstaiga – juridinis asmuo, atitinkantis 40 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus;
60. laikinos įstaigos sukūrimo priemonė – mechanizmas, reikalingas, kad pagal 40 straipsnį laikinai įstaigai būtų perduodamos pertvarkomos įstaigos išleistos akcijos arba kitos nuosavybės priemonės arba pertvarkomos įstaigos turtas, teisės ar išipareigojimai;
61. nuosavybės priemonės – akcijos, kitos priemonės, kuriomis suteikiama nuosavybė, priemonės, kurias galima konvertuoti į akcijas ar kitas nuosavybės priemones arba kurios suteikia teisę jų įsigyti, ir priemonės, sudarančios akcijų ar kitų nuosavybės priemonių paketą;
62. akcininkai – akcininkai arba kitų nuosavybės priemonių turėtojai;
63. perdavimo įgaliojimai – 63 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodyti įgaliojimai pertvarkomos įstaigos akcijas, kitas nuosavybės priemones, skolos priemones, turtą, teises ar išipareigojimus ar bet koki jų derinį perduoti gavėjui;
64. pagrindinė sandorio šalis arba PSS – pagrindinė sandorio šalis, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 1 punkte;
65. išvestinė finansinė priemonė – išvestinė finansinė priemonė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 5 punkte;
66. nurašymo ir konvertavimo įgaliojimai – 59 straipsnio 2 dalyje ir 63 straipsnio 1 dalies e–i punktuose nurodyti įgaliojimai;

67. užtikrintasis įsipareigojimas – įsipareigojimas, kai kreditoriaus teisė į mokėjimą arba kitų pareigų vykdymas užtikrinami suvaržymu, įkeitimu ar sulaikymo teise arba susitarimais dėl įkaito, įskaitant įsipareigojimus, atsirandančius dėl atpirkimo sandorių ir kitų susitarimų dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė;
68. bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės – kapitalo priemonės, atitinkančios Reglamento (ES) Nr. 575/2013 28 straipsnio 1–4 dalyse, 29 straipsnio 1–5 dalyse ar 31 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas;
69. papildomos 1 lygio priemonės – kapitalo priemonės, atitinkančios Reglamento (ES) Nr. 575/2013 52 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas;
70. bendra suma – bendra suma, kuria, pertvarkymo institucijos vertinimu, tinkami įsipareigojimai turi būti nurašyti arba konvertuoti pagal 46 straipsnio 1 dalį;
71. tinkami įsipareigojimai – įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto įsipareigojimai ir kapitalo priemonės, kurios nelaikomos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonėmis, papildomomis 1 lygio arba 2 lygio priemonėmis, kurioms netaikoma išimtis iš gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės pagal 44 straipsnio 2 dalį;
72. indėlių garantijų sistema – indėlių garantijų sistema, valstybės narės įdiegta ir oficialiai pripažinta pagal Direktyvos 2014/49/ES 4 straipsnį;
73. 2 lygio priemonės – kapitalo priemonės arba subordinuotosios paskolos, atitinkančios Reglamento (ES) Nr. 575/2013 63 straipsnyje nustatytas sąlygas;
74. atitinkamos kapitalo priemonės IV antraštinės dalies IV skyriaus 5 skirsnio ir IV antraštinės dalies V skyriaus tikslais – papildomos 1 lygio priemonės ir 2 lygio priemonės;
75. konvertavimo kursas – koeficientas, pagal kurį nustatomas akcijų ar kitų nuosavybės priemonių, į kurias bus konvertuojamas konkrečios klasės įsipareigojimas, skaičius nurodant arba vienintelę tos klasės priemonę, arba tam tikrą skolinio reikalavimo vertės vienetą;
76. poveikį patiriantis kreditorius – kreditorius, kurio reikalavimas susijęs su įsipareigojimu, kuris sumažintas arba konvertuotas į akcijas ar kitas nuosavybės priemones pasinaudojant nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę;
77. poveikį patiriantis savininkas – nuosavybės priemonių turėtojas, kurio nuosavybės priemonės panaikintos pasinaudojant 63 straipsnio 1 dalies h punkte nurodytais įgaliojimais;
78. tinkama institucija – pagal 61 straipsnį nurodyta valstybės narės institucija, pagal tos valstybės nacionalinę teisę atsakinga už 59 straipsnio 3 dalyje nurodytų aplinkybių nustatymą;
79. atitinkama patronuojančioji įstaiga – patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančioji įmonė, finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanči kontroliuojančioji bendrovė, patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje arba Sąjungos patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, kuriai taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė;
80. gavėjas – subjektas, kuriam iš pertvarkomos įstaigos perduodamos akcijos, kitos nuosavybės priemonės, skolos priemonės, turtas, teisės arba įsipareigojimai ar bet kokie tų elementų deriniai;
81. darbo diena – bet kuri diena, išskyrus šeštadienius, sekmadienius ir visas dienas, kurios yra nedarbo dienos atitinkamoje valstybėje narėje;

82. teisė nutraukti sutartį – teisė nutraukti sutartį, teisė paankstinti, užbaigti, įskaityti arba užskaityti įsipareigojimus arba visos panašios nuostatos, kuriomis sustabdomas, keičiamas arba panaikinamas sutarties šalies įsipareigojimas, arba nuostata, dėl kurios neatsiranda pareiga pagal sutartį, nors kitomis aplinkybėmis ji atsirastų;
83. pertvarkoma įstaiga – įstaiga, finansų įstaiga, finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanči kontroliuojančioji bendrovė, patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje arba Sąjungos patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, kuriai taikomi pertvarkymo veiksmai;
84. Sąjungos patronuojamoji įmonė – įstaiga, kuri yra įsteigta valstybėje narėje ir kuri yra trečiosios valstybės įstaigos arba trečiosios valstybės patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė;
85. Sąjungos patronuojančioji įmonė – Sąjungos patronuojančioji įstaiga, Sąjungos patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba Sąjungos patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė;
86. trečiosios valstybės įstaiga – subjektas, kurio pagrindinė buveinė įsteigta trečiojoje valstybėje, kuriai, jei ji būtų įsteigta Sąjungoje, būtų taikoma „įstaigos“ apibrėžtis;
87. trečiosios valstybės patronuojančioji įmonė – trečiojoje valstybėje įsteigta patronuojančioji įstaiga, patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė;
88. trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros – veiksmai, kuriais pagal trečiosios valstybės teisės aktus valdomas trečiosios valstybės įstaigos ar trečiosios valstybės patronuojančiosios įmonės žlugimas ir kurie pagal tikslus ir tikėtinus rezultatus prilygsta pertvarkymo veiksams pagal šią direktyvą;
89. Sąjungos filialas – trečiosios valstybės įstaigos filialas, esantis valstybėje narėje;
90. atitinkama trečiosios valstybės institucija – trečiosios valstybės institucija, atsakinga už funkcijų, prilygstančių pertvarkymo institucijų ar kompetentingų institucijų funkcijoms, pagal šią direktyvą, vykdymą;
91. grupės finansavimo struktūra – grupės lygmens pertvarkymo institucijos valstybės narės taikoma finansavimo struktūra (-os);
92. kompensacinis sandoris – sandoris, kurį sudaro du grupės subjektai, kad perduotų visą ar dalį rizikos, kylančios dėl kito sandorio, sudaryto vieno iš tų grupės subjektų ir trečiojo asmens;
93. grupės subjektų tarpusavio garantija – sutartis, pagal kurią vienas grupės subjektas garantuoja kito grupės subjekto įsipareigojimus trečiajam asmeniui;
94. apdraustieji indėliai – garantuoti indėliai, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/49/ES 2 straipsnio 1 dalies 5 punkte;
95. reikalavimus atitinkantys indėliai – reikalavimus atitinkantys indėliai, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/49/ES 2 straipsnio 1 dalies 4 punkte;
96. padengta obligacija – priemonė, nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB ⁽¹⁾ 52 straipsnio 4 dalyje;

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

97. susitarimas dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė – susitarimas dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/47/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 dalies b punkte;
98. užskaitos susitarimas – susitarimas, pagal kurį keletas reikalavimų ar įsipareigojimų gali būti konvertuoti į vieną grynąjį reikalavimą, įskaitant baigiamosios užskaitos susitarimus, pagal kuriuos įvykus priverstinio vykdymo įvykiui (nesvarbu, kaip ar kur apibrėžtam) šalių pareigos būtų paankstintos taip, kad būtų vykdytinos nedelsiant arba nutraukiamos, ir bet koku atveju konvertuojamos į vieną grynąjį reikalavimą arba pakeičiamos tokiu reikalavimu, įskaitant tarpusavio užskaitas suėjus terminui, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/47/EB 2 straipsnio 1 dalies n punkto i papunktyje, ir tarpuskaitą, kaip apibrėžta Direktyvos 98/26/EB 2 straipsnio k punkte;
99. įskaitymo susitarimas – susitarimas, pagal kurį du ar daugiau reikalavimų ar įsipareigojimų, kuriuos vienas kitam turi įvykdyti pertvarkoma įstaiga ir sandorio šalis, gali būti įskaityti vienas kito atžvilgiu;
100. finansinės sutartys – šios sutartys ir susitarimai:
- a) vertybinių popierių sutartys, įskaitant:
 - i) vertybinio popieriaus, vertybinių popierių grupės arba indekso pirkimo, pardavimo arba skolinimo sutartis;
 - ii) vertybinio popieriaus arba vertybinių popierių grupės arba indekso pasirinkimo sandorius;
 - iii) tokio vertybinio popieriaus, grupės arba indekso atpirkimo arba atvirkštinio atpirkimo sandorius;
 - b) biržos prekių sutartys, įskaitant:
 - i) biržos prekės arba biržos prekių grupės arba indekso pirkimo, pardavimo arba skolinimo sutartis, numatant prekę pateikti ateityje;
 - ii) biržos prekės arba prekių grupės arba indekso pasirinkimo sandorius;
 - iii) tokios biržos prekės, grupės arba indekso atpirkimo arba atvirkštinio atpirkimo sandorius;
 - c) išankstiniai sandoriai ir ateities sandoriai, įskaitant sutartis (išskyrus biržos prekių sutartį) pirkti, parduoti arba perduoti prekę ar kito pobūdžio nuosavybę, paslaugą, teisę arba dalį už nustatytą kainą ateityje;
 - d) apsisikeitimo susitarimai, įskaitant:
 - i) apsisikeitimo ir pasirinkimo sandorius, susijusius su: palūkanų normomis; neatidėliotinais ar kitais užsienio valiutos susitarimais; valiuta; nuosavybės vertybinių popierių indeksu arba nuosavybės vertybiniais popieriais; skolos vertybinių popierių indeksu arba skolos vertybiniais popieriais; biržos prekių indeksais arba prekėmis; oro sąlygomis; išmetamaisiais teršalais arba infliacija;
 - ii) apsisikeitimo grąžomis, kredito maržų arba kredito apsisikeitimo sandorius;
 - iii) i arba ii papunktyje nurodytą susitarimą panašius susitarimus arba sandorius, kurie reguliariai sudaromi apsisikeitimo sandorių arba išvestinių finansinių priemonių rinkose;
 - e) tarpbankinio skolinimosi susitarimai, kai skolinimosi terminas yra trys mėnesiai ar mažiau;
 - f) pagrindinius susitarimus, susijusius su a–e punktuose nurodytomis sutartimis arba susitarimais;

⁽¹⁾ 2002 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/47/EB, dėl susitarimų dėl finansinio įkaito (OL L 168, 2002 6 27, p. 43).

101. krizių prevencijos priemonė – naudojimas įgaliojimais siekiant tiesiogiai pašalinti atsigavimui trukdančius trūkumus ar kliūtis pagal 6 straipsnio 6 dalį, naudojimas įgaliojimais siekiant įveikti ar pašalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis pagal 17 ar 18 straipsnį, ankstyvosios intervencijos priemonės taikymas pagal 27 straipsnį, laikinojo administratoriaus paskyrimas pagal 29 straipsnį arba naudojimas nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais pagal 59 straipsnį;
 102. krizių valdymo priemonė – pertvarkymo veiksmai arba specialiojo valdytojo paskyrimas pagal 35 straipsnį arba asmens pagal 51 straipsnio 2 dalį arba pagal 72 straipsnio 1 dalį paskyrimas;
 103. gaivinimo pajėgumas – įstaigos pajėgumas atkurti savo finansinę būklę jai labai pablogėjus;
 104. indėlininkas – indėlininkas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/49/ES 2 straipsnio 1 dalies 6 punkte;
 105. investuotojas – investuotojas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/9/EB ⁽¹⁾ 1 straipsnio 4 punkte;
 106. paskirta nacionalinė makrolygio rizikos ribojimo institucija – institucija, kuriai patikėta vykdyti makrolygio rizikos ribojimo politiką, kaip nurodyta 2011 m. gruodžio 22 d. Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacijos dėl nacionalinių institucijų įgaliojimų makrolygio rizikos ribojimo srityje (ESRV/2011/3) Rekomendacijoje B1;
 107. labai mažos, mažosios ir vidutinės įmonės – labai mažos, mažosios ir vidutinės įmonės, kaip apibrėžta Komisijos rekomendacijos 2003/361/EB ⁽²⁾ priedo 2 straipsnio 1 punkte;
 108. reguliuojama rinka – reguliuojama rinka, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 21 punkte.
2. Komisijai pagal 115 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti kriterijus, pagal kuriuos nustatoma 35 punkto pirmoje pastraipoje minima veikla, paslaugos ir operacijos apibrėžties „ypatingos svarbos funkcijos“ atžvilgiu, ir kriterijus, pagal kuriuos nustatomos 36 punkte minimos verslo linijos ir susijusios paslaugos apibrėžties „pagrindinės verslo linijos“ atžvilgiu.

3 straipsnis

Už pertvarkymą atsakingų institucijų paskyrimas

1. Kiekviena valstybė narė skiria vieną ar išimties tvarka daugiau pertvarkymo institucijų, įgaliotų taikyti pertvarkymo priemones ir naudotis pertvarkymo įgaliojimais.
2. Pertvarkymo institucija yra viešojo administravimo institucija arba institucijos, kurioms suteikti viešojo administravimo įgaliojimai.
3. Pertvarkymo institucijos gali būti nacionaliniai centriniai bankai, kompetentingos ministerijos arba kitos viešojo administravimo institucijos, arba institucijos, kurioms suteikti viešojo administravimo įgaliojimai. Valstybės narės gali išimties tvarka numatyti, kad pertvarkymo institucija yra kompetentinga institucija, vykdanči priežiūrą Reglamento (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvos 2013/36/ES tikslais. Turi būti įvestos tinkamos struktūrinės priemonės siekiant užtikrinti veiklos nepriklausomumą ir išvengti priežiūros funkcijų pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvą 2013/36/ES arba kitų atitinkamos institucijos funkcijų ir pertvarkymo institucijų funkcijų pagal šią direktyvą interesų konfliktų, nedarant poveikio keitimosi informacija ir bendradarbiavimo pareigai, kaip reikalaujama pagal 4 dalį. Visų pirma valstybės narės užtikrina, kad kompetentingose institucijose, nacionaliniuose centriniuose bankuose, kompetentingose ministerijose ar kitose institucijose pertvarkymo funkcija ir priežiūros ar kitos atitinkamos institucijos funkcijos veiklos atžvilgiu būtų atskirtos viena nuo kitos.

⁽¹⁾ 1997 m. kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų (OL L 84, 1997 3 26, p. 22).

⁽²⁾ 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžties (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

Pertvarkymo institucijos funkcijas pagal šią direktyvą atliekantis personalas struktūriškai atskiriamas nuo personalo, vykdančio užduotis pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvą 2013/36/ES, arba nuo kitas atitinkamos institucijos funkcijas atliekančio personalo, jam taip pat taikomos kitos atskaitomybės gairės.

Šios dalies tikslais valstybė narė ar pertvarkymo institucija priima ir viešai paskelbia visas būtinas vidaus taisykles, įskaitant profesinės paslapties saugojimo ir keitimosi informacija, susijusia su skirtingomis funkcinėmis sritimis, taisykles.

4. Valstybės narės reikalauja, kad priežiūros ir pertvarkymo funkcijas vykdančios institucijos ir asmenys, vykdančys tas funkcijas tų institucijų vardu, glaudžiai bendradarbiautų rengdami, planuodami ir taikydami pertvarkymo sprendimus tiek tuo atveju, kai pertvarkymo institucija ir kompetentinga institucija yra atskiri subjektai, tiek tuo atveju, kai tas funkcijas vykdo tas pats subjektas.

5. Kiekviena valstybė narė paskiria po vieną ministeriją, atsakingą už kompetentingos ministerijos funkcijų pagal šią direktyvą vykdymą.

6. Kai valstybės narės pertvarkymo institucija nėra kompetentinga ministerija, ji informuoja kompetentingą ministeriją apie pagal šią direktyvą priimtus sprendimus ir, jei nacionalinės teisės aktuose nenustatyta kitaip, gauna jos pritarimą prieš įgyvendindama sprendimus, kurie turi tiesioginį fiskalinį poveikį ar sukelia sisteminius padarinius.

7. Kompetentingų institucijų, pertvarkymo institucijų ir EBI pagal šią direktyvą priimtais sprendimais atsižvelgiama į galimą sprendimo poveikį visose valstybėse narėse, kuriose veikia įstaiga ar grupė, ir kiek įmanoma mažinamos neigiamos pasekmės finansiniam stabilumui ir ekonominei ir socialinei padėčiai tose valstybėse narėse. EBI sprendimams taikomas Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 38 straipsnis.

8. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena pertvarkymo institucija turėtų specialiųjų žinių, išteklių ir praktinių pajėgumų taikyti pertvarkymo veiksmus ir galėtų vykdyti savo įgaliojimus sparčiai ir lanksčiai, kiek tai būtina pertvarkymo tikslams įgyvendinti.

9. EBI, bendradarbiaudama su kompetentingomis institucijomis ir pertvarkymo institucijomis, plėtoja reikiamus specialiųjų žinių, išteklių ir praktinės veiklos pajėgumus ir stebi 8 dalies nuostatų įgyvendinimą, be kita ko, vykdydama periodinius tarpusavio vertinimus.

10. Kai, remdamasi 1 dalies nuostatomis, valstybė narė paskiria daugiau nei vieną instituciją pertvarkymo priemonėms taikyti ir pertvarkymo įgaliojimams įgyvendinti, ji pateikia EBI ir Komisijai visapusiškai pagrįstą pranešimą apie šio sprendimo priežastis ir aiškiai paskirsto funkcijas ir atsakomybės sritis tarp tų institucijų, užtikrina pakankamą jų veiklos koordinavimą ir paskiria vieną instituciją kaip kontaktinę instituciją bendradarbiaujant ir koordinuojant veiklą su atitinkamomis kitų valstybių narių institucijomis.

11. Valstybės narės praneša EBI apie paskirtą nacionalinę instituciją ar institucijas ir kontaktinę instituciją ir prireikęs aprašo jų konkrečias funkcijas ir atsakomybės sritis. EBI skelbia šių pertvarkymo institucijų ir kontaktinių institucijų sąrašą.

12. Nedarant poveikio 85 straipsniui, valstybės narės gali apriboti pertvarkymo institucijos, kompetentingos institucijos ir jų atitinkamų darbuotojų atsakomybę pagal nacionalinę teisę už veiksmus ir neveikimą vykdančią funkcijas pagal šią direktyvą.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PASIRENGIMAS

I SKYRIUS

Gaivinimo ir pertvarkymo planavimas

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

4 straipsnis

Supaprastintos pareigos tam tikroms įstaigoms

1. Atsižvelgdamos į galimą įstaigos žlugimo poveikį dėl jos verslo pobūdžio, akcijų paketo struktūros, teisinės formos, rizikos modelio, dydžio ir teisinio statuso, ryšių su kitomis įstaigomis arba finansų sistema apskritai, jos veiklos apimties ir sudėtingumo, narystės IUS arba kitose kooperacinėse abipusio solidarumo sistemose, nurodytose Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje, ir jos teikiamų investicinių paslaugų arba vykdomos investicinės veiklos, apibrėžtos Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte, ir tai, ar jos žlugimas ir vėlesnis likvidavimas keliant įprastinę bankroto bylą turėtų didelių neigiamų pasekmių finansų rinkoms, kitoms įstaigoms, finansavimo sąlygoms arba visai ekonomikai, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos ir pertvarkymo institucijos nustatytų:

- a) 5–12 straipsniuose numatytų gaivinimo ir pertvarkymo planų turinį ir detales;
- b) datą, iki kada turi būti parengti pirmieji gaivinimo ir pertvarkymo planai, gaivinimo ir pertvarkymo planų atnaujinimo dažnumą; šie planai gali būti atnaujinami rečiau nei numatyta 5 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 5 dalyje, 10 straipsnio 6 dalyje ir 13 straipsnio 3 dalyje;
- c) 5 straipsnio 5 dalyje, 11 straipsnio 1 dalyje ir 12 straipsnio 2 dalyje numatytos informacijos, kurios reikalaujama iš institucijų, ir informacijos, nurodytos priedo A (skirsnyje) ir B (skirsnyje) skirsniuose, turinį ir išsamumą;
- d) 15 ir 16 straipsniuose ir priedo C skirsnyje nurodyto sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimo išsamumo lygį.

2. Kompetentingos institucijos ir atitinkamais atvejais pertvarkymo institucijos 1 dalyje nurodytus vertinimus prireikus atlieka pasikonsultavusios su nacionaline makrolygio rizikos ribojimo institucija.

3. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai taikomos supaprastintos pareigos, kompetentingos institucijos ir, kai tinkama, pertvarkymo institucijos galėtų bet kada nustatyti pilnos apimties nesupaprastintas pareigas.

4. Valstybės narės užtikrina, kad supaprastintų pareigų taikymas, *per se*, neturėtų daryti poveikio kompetentingos institucijos ir, kai tinkama, pertvarkymo institucijos įgaliojimams imtis krizių prevencijos priemonės arba krizių valdymo priemonės.

5. Ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI skelbia gaires, kad patikslintų 1 dalyje nurodytus įstaigos žlugimo poveikio finansų rinkoms, kitoms įstaigoms ir finansavimo sąlygoms vertinimo pagal tą dalį kriterijus.

6. EBI, kai tinkama, atsižvelgdama į patirtį, įgytą taikant 5 dalyje nurodytas gaires, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomi 2 dalyje nurodyti įstaigos žlugimo poveikio finansų rinkoms, kitoms įstaigoms ir finansavimo sąlygoms vertinimo pagal tą dalį kriterijai.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2017 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

7. Kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos informuoja EBI, kaip jos pritaikė 1, 8, 9 ir 10 dalis jų jurisdikcijai priklausančioms įstaigoms. EBI pateikia ataskaitą apie 1, 8, 9 ir 10 dalių įgyvendinimą Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 31 d. Visų pirma toje ataskaitoje nurodomi 1, 8, 9 ir 10 dalių įgyvendinimo nacionaliniu mastu skirtumai.

8. Laikydamosi 9 ir 10 dalių nuostatų, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos ir, kai taikoma, pertvarkymo institucijos galėtų netaikyti:

a) šio skyriaus 2 ir 3 skirsnių reikalavimų su centrine įstaiga susijusioms įstaigoms, kurioms pagal nacionalinę teisę visiškai arba iš dalies netaikomi rizikos ribojimo reikalavimai, laikantis Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnio;

b) 2 skirsnio reikalavimų institucijoms, kurios yra IUS narės.

9. Kai leidžiama netaikyti reikalavimų, kaip nurodyta 8 dalyje, valstybės narės:

a) šio skyriaus 2 ir 3 skirsnių reikalavimus konsoliduotai taiko centrinei įstaigai ir su ja susijusioms įstaigoms, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnyje;

b) reikalauja, kad IUS įvykdytų 2 skirsnio reikalavimus bendradarbiaudama su visomis savo narėmis, kurioms netaikomi reikalavimai.

Tuo tikslu visos šio skyriaus 2 ir 3 skirsniuose pateikiamos nuorodos į grupę apima centrinę įstaigą bei su ja susijusias įstaigas, kaip apibrėžta Reglamento 575/2013/ES 10 straipsnyje, ir jų patronuojamąsias įmones, o visos nuorodos į patronuojančiąsias įmones ar įstaigas, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra pagal Direktyvos 2013/36/ES 111 straipsnį, apima centrinę įstaigą.

10. Įstaigos, kurias pagal Reglamento (ES) Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalį tiesiogiai prižiūri Europos Centrinis Bankas ar kurios sudaro didelę dalį konkrečios valstybės narės finansų sistemos, parengia savo gaivinimo planus pagal šio skyriaus 2 skirsnio nuostatas, ir joms taikomi individualūs pertvarkymo planai pagal 3 skirsnio nuostatas.

Šios dalies tikslais laikoma, kad įstaigos veikla sudaro didelę dalį tos valstybės narės finansų sistemos, jei tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

a) bendra jos turto vertė viršija 30 000 000 000 EUR arba

b) jos viso turto santykis su dalyvaujančios valstybės narės, kurioje ji įsisteigusi, BVP yra didesnis nei 20 %, nebent visa jos turto vertė yra mažesnė nei 5 000 000 000 EUR.

11. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir juose nustato vienodas formas, šablonus ir apibrėžtis, kad kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos nustatytų ir perduotų informaciją EBI 7 dalies tikslais laikydamosi proporcingumo principo.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

2 skirsnis

Gaivinimo planavimas

5 straipsnis

Gaivinimo planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena įstaiga, kuri nepriklauso grupei, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra pagal Direktyvos 2013/36/ES 111 ir 112 straipsnius, parengtų ir prižiūrėtų gaivinimo planą, kuriame būtų numatyta, kokių priemonių turi imtis įstaiga, kad atkurtų savo finansinę būklę, pastarajai labai pablogėjus. Gaivinimo planai laikomi valdymo priemone, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 74 straipsnyje.

2. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos savo gaivinimo planus atnaujintų bent kartą per metus arba pasikeitus įstaigos teisei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį gaivinimo planui arba kai dėl to būtina tą planą keisti. Kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad įstaigos savo gaivinimo planus atnaujintų dažniau.

3. Gaivinimo planuose nenumatoma galimybės pasinaudoti nepaprastąja viešąja finansine parama ar ją gauti.

4. Gaivinimo planuose prireikus pateikiama analizė, kaip ir kada įstaiga gali teikti prašymą dėl centrinio banko priemonių naudojimo plane numatytais sąlygomis, ir nurodomas turtas, kuris, tikėtina, atitiktų įkaitui keliamas sąlygas.

5. Nedarant poveikio 4 straipsniui, valstybės narės užtikrina, kad gaivinimo planuose būtų pateikta priedo A skirsnyje išvardyta informacija. Valstybės narės gali reikalauti, kad gaivinimo planuose būtų pateikta papildoma informacija.

Gaivinimo planuose taip pat nurodomos potencialios priemonės, kurių įstaiga galėtų imtis atvejais, kai įvykdomos 27 straipsnyje išvardytos ankstyvosios intervencijos sąlygos.

6. Valstybės narės reikalauja, kad į gaivinimo planus būtų įtrauktos atitinkamos sąlygos ir procedūros, skirtos užtikrinti, kad gaivinimo veiksmai būtų įgyvendinti laiku, taip pat kad būtų įtrauktos įvairios gaivinimo galimybės. Valstybės narės reikalauja, kad gaivinimo planuose būtų apsvarstyti įvairūs makroekonomiškai ir finansiškai nepalankiausių sąlygų scenarijai, aktualūs atsižvelgiant į konkrečias įstaigos sąlygas, įskaitant visai sistemai svarbius įvykius ir atskirų juridinių asmenų bei grupių patiriamas nepalankiausias sąlygas.

7. Aktyviai konsultuodamasi su Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV), EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. parengia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, kuriose išsamiau patikslina šio straipsnio 6 dalies tikslais naudojamus scenarijus.

8. Valstybės narės gali numatyti, kad kompetentingos institucijos turėtų įgaliojimus reikalauti, jog įstaiga registruotų išsamius duomenis apie finansines sutartis, kurių šalimi yra atitinkama įstaiga.

9. 1 dalyje nurodytos įstaigos valdymo organas įvertina ir patvirtina gaivinimo planą prieš jį pateikdamas kompetentingai institucijai.

10. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose išsamiau, nedarant poveikio 4 straipsniui, nurodo informaciją, kurią pagal šio straipsnio 5 dalį reikia įtraukti į gaivinimo planą.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

6 straipsnis

Gaivinimo planų vertinimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos, kurios pagal 5 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį privalo parengti gaivinimo planus, tuos gaivinimo planus pateiktų kompetentingai institucijai peržiūrėti. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos tinkamai įrodytų kompetentingoms institucijoms, kad tie planai atitinka 2 dalies kriterijus.

2. Kompetentinga institucija per šešis mėnesius nuo kiekvieno plano pateikimo dienos, pasikonsultavusi su valstybių narių kompetentingomis institucijomis, kuriose yra įsteigti svarbūs filialai (tiek, kiek tai susiję su tuo filialu), peržiūri šiuos planus ir įvertina, kiek jie atitinka 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir šiuos kriterijus:

- a) įgyvendinus plane siūlomas priemones, pagrįstai tikėtina, kad bus išlaikytas arba atkurtas įstaigos arba grupės gyvybingumas ir finansinė būklė, atsižvelgiant į parengiamąsias priemones, kurių įstaiga ėmėsi ar planavo imtis;
- b) pagrįstai tikėtina, kad planas ir pagal planą numatytos konkrečios galimybės bus greitai ir veiksmingai įgyvendinami finansiškai nepalankiausiomis sąlygomis kiek įmanoma stengiantis išvengti bet kokių didelių neigiamų pasekmių finansų sistemai, taip pat taikant scenarijus, pagal kuriuos kitos įstaigos gaivinimo planus įgyvendintų tuo pačiu metu.

3. Vertindama gaivinimo planų tinkamumą, kompetentinga institucija apsveria įstaigos kapitalo ir finansavimo struktūros tinkamumą atsižvelgiant į įstaigos organizacinės struktūros sudėtingumo lygį ir rizikos modelį.

4. Kompetentinga institucija pateikia gaivinimo planą pertvarkymo institucijai. Pertvarkymo institucija gali išnagrinėti gaivinimo planą siekdama nustatyti, kokie jame numatyti veiksmai galėtų turėti neigiamo poveikio įstaigos sėkmingo pertvarkymo galimybei, ir pateikti rekomendacijų tais klausimais kompetentingai institucijai.

5. Kompetentingai institucijai įvertinus, kad gaivinimo plane yra esminių trūkumų ar esminių įgyvendinimo kliūčių, apie vertinimą ji praneša įstaigai arba grupės patronuojančiajai įmonei ir reikalauja, kad įstaiga per du mėnesius (institucijoms pritarus šis terminas gali būti pratęstas vienu mėnesiu) pateiktų patikslintą planą su paaiškinimais, kaip sprendžiami su tais trūkumais ar kliūtimis susiję klausimai.

Prieš reikalaudama, kad įstaiga iš naujo pateiktų gaivinimo planą, kompetentinga institucija suteikia galimybę įstaigai pareikšti nuomonę dėl to reikalavimo.

Kai kompetentinga institucija nelaiko, kad trūkumai ir kliūtys buvo tinkamai pašalinti patikslintu planu, ji gali nurodyti įstaigai, kokius konkrečius plano pakeitimus reikia atlikti.

6. Jei įstaiga nepateikia patikslinto gaivinimo plano arba jei kompetentinga institucija nustato, kad pirminio vertinimo metu nustatyti trūkumai ar galimos kliūtys nebuvo tinkamai pašalinti patikslintu gaivinimo planu, ir, jeigu davus nurodymą dėl konkrečių plano pakeitimų trūkumų ir kliūčių tinkamai pašalinti neįmanoma, kompetentinga institucija reikalauja, kad įstaiga per pagrįstą laikotarpį nustatytų pakeitimus, kuriuos ji galėtų padaryti savo veikloje, kad pašalintų su gaivinimo plano įgyvendinimu susijusius trūkumus ar kliūtis.

Jeigu įstaiga per kompetentingos institucijos nustatytą laikotarpį nenustato pakeitimų arba jei kompetentinga institucija įvertina, kad įstaigos pasiūlytais veiksmais trūkumai ar kliūtys nebūtų tinkamai pašalinti, kompetentinga institucija gali nurodyti įstaigai imtis bet kokių priemonių, kurios, jos manymu, yra būtinos ir proporcingos, atsižvelgiant į trūkumų ir kliūčių rimtumą ir priemonių poveikį įstaigos veiklai.

Nedarant poveikio Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsniui, kompetentinga institucija gali įstaigai nurodyti:

- a) sumažinti įstaigos rizikos modelį, įskaitant su likvidumu susijusią riziką;
- b) leisti laiku įgyvendinti rekapitalizavimo priemones;
- c) peržiūrėti įstaigos strategiją ir struktūrą;
- d) pakeisti finansavimo strategiją siekiant padidinti pagrindinių verslo linijų ir ypatingos svarbos funkcijų atsparumą;
- e) pakeisti įstaigos valdymo struktūrą.

Šioje dalyje nurodytas priemonių sąrašas valstybėms narėms nedraudžia leisti kompetentingoms institucijoms imtis papildomų priemonių pagal nacionalinę teisę.

7. Kai kompetentinga institucija reikalauja, kad įstaiga imtųsi priemonių pagal 6 dalį, jos sprendimas dėl priemonių turi būti pagrįstas ir proporcingas.

Apie sprendimą įstaigai pranešama raštu ir sprendimą galima apskųsti.

8. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose nustato minimalius kriterijus, kuriuos kompetentinga institucija turi įvertinti atlikdama vertinimą pagal šio straipsnio 2 dalį ir 8 straipsnio 1 dalį.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

7 straipsnis

Grupės gaivinimo planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad Sąjungos patronuojančiosios įmonės parengtų ir pateiktų konsoliduotos priežiūros institucijai grupės gaivinimo planą. Grupės gaivinimo planas – visos grupės, kuriai vadovauja Sąjungos patronuojančioji įmonė, gaivinimo planas. Grupės gaivinimo plane nustatomos priemonės, kurių gali būti reikalaujama įgyvendinti Sąjungos patronuojančiosios įmonės ir kiekvienos atskiros patronuojamosios įmonės lygiu.

2. Laikydamosi 8 straipsnio, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad patronuojamosios įmonės individualiai parengtų ir pateiktų gaivinimo planus.

3. Konsoliduotos priežiūros institucija, jei taikomi šioje direktyvoje nustatyti konfidencialumo reikalavimai, perduoda grupės gaivinimo planus:

- a) Direktyvos 2013/36/ES 115 ir 116 straipsniuose nurodytoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms;
- b) valstybių narių, kuriose yra įsteigti svarbūs filialai, kompetentingoms institucijoms (tiek, kiek tai susiję su tuo filialu);
- c) grupės lygmens pertvarkymo institucijai ir
- d) patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms.

4. Grupės gaivinimo plano tikslas – visos grupės ar bet kurios grupės įstaigos stabilizavimas, kai ji patiria nepalančiausias sąlygas, kad būtų svarstomos arba šalinamos sunkumų priežastys ir atkurta grupės ar konkrečios įstaigos finansinė būklė, tuo pačiu metu atsižvelgiant į kitų grupės subjektų finansinę būklę.

Grupės gaivinimo plane numatoma, kaip užtikrinti priemonių, kurių turi būti imamasi Sąjungos patronuojančiosios įmonės, 1 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodytų subjektų lygiu, taip pat priemonių, kurių turi būti imamasi patronuojamųjų įmonių lygiu ir, tam tikrais atvejais, laikantis Direktyvos 2013/36/ES, svarbių filialų lygiu, koordinavimą ir nuoseklumą.

5. Grupės gaivinimo plane ir bet kokiame individualiai patronuojamajai įmonei parengtame plane pateikiami 5 straipsnyje numatyti elementai. Tuose planuose pririnkus nurodomos grupės subjektų tarpusavio finansinės paramos priemonės, patvirtintos remiantis pagal III skyrių sudarytu susitarimu dėl grupės subjektų tarpusavio finansinės paramos.

6. Grupės gaivinimo planuose pateikiamos įvairios gaivinimo galimybės ir nurodomi veiksmai, kurių reikėtų imtis pagal 5 straipsnio 6 dalyje numatytus scenarijus.

Pagal kiekvieną scenarijų grupės gaivinimo plane nurodoma, ar yra kliūčių grupėje ir į planą įtrauktų subjektų lygmeniu įgyvendinti gaivinimo priemonės ir ar yra esminių praktinių ar teisinių kliūčių nuosavoms lėšoms nedelsiant perduoti arba išsipareigojimams ar turtui išpirkti grupėje.

7. Pagal 1 dalį gaivinimo planą rengiančio subjekto valdymo organas įvertina ir tvirtina grupės gaivinimo planą prieš jį teikiant konsoliduotos priežiūros institucijai.

8 straipsnis

Grupės gaivinimo planų vertinimas

1. Konsoliduotos priežiūros institucija kartu su patronuojamųjų įmonių kompetentingomis institucijomis, pasikonsultavusios su Direktyvos 2013/36/ES 116 straipsnyje nurodytomis kompetentingomis institucijomis ir su svarbių filialų (tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu) kompetentingomis institucijomis, peržiūri grupės gaivinimo planą ir įvertina, kiek jis atitinka 6 ir 7 straipsniuose nustatytus reikalavimus ir kriterijus. Tas vertinimas atliekamas 6 straipsnyje nustatyta tvarka ir laikantis šio straipsnio bei jį vykdam atsižvelgiama į galimą gaivinimo priemonių poveikį finansiniam stabilumui visose valstybėse narėse, kuriose veikia grupė.

2. Konsoliduotos priežiūros institucija ir patronuojamųjų įmonių kompetentingos institucijos stengiasi priimti bendrą sprendimą dėl:

- a) grupės gaivinimo plano peržiūros ir vertinimo;
- b) to, ar turi būti parengtas individualus gaivinimo planas kiekvienai grupei priklausančiai įstaigai, ir
- c) 6 straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytų priemonių taikymo.

Šalys stengiasi priimti bendrą sprendimą per keturis mėnesius nuo tos dienos, kurią konsoliduotos priežiūros institucija perduoda grupės gaivinimo planą pagal 7 straipsnio 3 dalį.

EBI kompetentingos institucijos prašymu gali padėti kompetentingoms institucijoms pasiekti bendrą sprendimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio c punktą.

3. Kompetentingoms institucijoms per keturis mėnesius nuo perdavimo dienos nesusitarus dėl bendro sprendimo dėl grupės gaivinimo plano peržiūros ir vertinimo arba dėl bet kokių priemonių, kurių turi imtis Sąjungos patronuojančioji įmonė pagal 6 straipsnio 5 ir 6 dalis, konsoliduotos priežiūros institucija priima savo sprendimą dėl tų klausimų. Konsoliduotos priežiūros institucija savo sprendimą priima atsižvelgusi į kitų kompetentingų institucijų nuomones bei išlygas, išsakytas per keturių mėnesių laikotarpį. Konsoliduotos priežiūros institucija praneša apie sprendimą Sąjungos patronuojančiajai įmonei ir kitoms kompetentingoms institucijoms.

Jei, pasibaigus tam keturių mėnesių laikotarpiui, kuri nors iš 2 dalyje nurodytų kompetentingų institucijų 7 dalyje minima klausimą yra perdavusi EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, konsoliduotos priežiūros institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima savo sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. Keturi mėnesiai laikomi taikinimo laikotarpiu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas. EBI nepriėmus sprendimo per vieną mėnesį, taikomas konsoliduotos priežiūros institucijos sprendimas.

4. Per keturis mėnesius nuo perdavimo dienos nesusitarus dėl bendro sprendimo dėl:

- a) to, ar turi būti parengtas individualus gaivinimo planas kiekvienai jų jurisdikcijai priklausančiai įstaigai, arba
- b) 6 straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytų priemonių taikymo patronuojamosios įmonės lygiu,

kiekviena kompetentinga institucija priima tuo klausimu sprendimą.

Jei, pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui, kuri nors iš atitinkamų kompetentingų institucijų 7 dalyje minima klausimą yra perdavusi EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, patronuojamosios įmonės kompetentinga institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima savo sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas. EBI nepriėmus sprendimo per vieną mėnesį, už patronuojamąją įmonę atsakingos institucijos sprendimas taikomas individualiai.

5. Kitos kompetentingos institucijos, kurios neprieštarauja pagal 4 dalį, gali priimti bendrą sprendimą dėl grupės gaivinimo plano, skirtą jų jurisdikcijai priklausančioms grupės subjektams.

6. 2 arba 5 dalyje nurodytą bendrą sprendimą ir kompetentingų institucijų sprendimus, priimtus nesant 3 ir 4 dalyse nurodyto bendro sprendimo, atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos pripažįsta galutiniais ir juos taiko.

7. Kompetentingai institucijos prašymu pagal 3 arba 4 dalį, EBI gali tik padėti kompetentingoms institucijoms pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį priimti sprendimus, susijusius su gaivinimo planų vertinimu ir 6 straipsnio 6 dalies a, b ir d punktuose nurodytų priemonių įgyvendinimu.

9 straipsnis

Gaivinimo plano rodikliai

1. 5–8 straipsnių taikymo tikslais kompetentingos institucijos reikalauja, kad į kiekvieną gaivinimo planą būtų įtraukta įstaigos nustatytų rodiklių sistema, kurioje apibrėžiami lygiai, kuriuos pasiekus galima imtis plane nurodytų atitinkamų veiksmų. Dėl tokių rodiklių kompetentingos institucijos sutaria atlikdamos gaivinimo planų vertinimą pagal 6 ir 8 straipsnius. Rodikliai gali būti kokybiniai ar kiekybiniai, susiję su įstaigos finansine būkle, ir juos turi būti įmanoma nesunkiai stebėti. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos nustatytų atitinkamą reguliarios rodiklių stebėsenos tvarką.

Nepaisant pirmos pastraipos, įstaiga gali:

- a) imtis veiksmų pagal savo gaivinimo planą, kai atitinkamas rodiklis nebuvo įvykdytas, tačiau kai įstaigos valdymo organas mano, kad atsižvelgiant į aplinkybes tai yra tinkama, arba
- b) nesiimti tokių veiksmų, kai įstaigos valdymo organas mano, kad tokie veiksmai atsižvelgiant į padėties aplinkybes nebūtų tinkami.

Apie sprendimą imtis gaivinimo plane nurodytų veiksmų arba apie sprendimą tokių veiksmų nesiimti nedelsiant pranešama kompetentingai institucijai.

2. EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. skelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, siekiant nustatyti minimalų 1 dalyje nurodytų kiekybinių ir kokybinių rodiklių sąrašą.

3 skirsnis

Pertvarkymo planavimas

10 straipsnis

Pertvarkymo planai

1. Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija ir su valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis (tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu), parengia kiekvienos įstaigos, kuri nepriklauso grupei, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra pagal Direktyvos 2013/36/ES 111 ir 112 straipsnius, pertvarkymo planą. Pertvarkymo plane numatomi pertvarkymo veiksmai, kurių pertvarkymo institucija gali imtis, kai įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas. 7 dalies a punkte nurodyta informacija pateikiama atitinkamai įstaigai.

2. Rengdama pertvarkymo planą pertvarkymo institucija nustato visas esmines sėkmingo pertvarkymo kliūtis ir, jei reikia ir jei tai proporcinga, bendrais bruožais išdėsto atitinkamus veiksmus, kurių imantis būtų galima pašalinti tas kliūtis pagal šios antraštinės dalies II skyrių.

3. Pertvarkymo plane atsižvelgiama į atitinkamus scenarijus, įskaitant tai, kad žlugimas gali būti išskirtinio pobūdžio ar vykti platesnio finansinio nestabilumo arba visai sistemai būdingų įvykių metu. Pertvarkymo plane nenumatomos galimybės pasinaudoti:

- a) nepaprastąją viešąją finansinę paramą, išskyrus pasinaudojimą finansinėmis struktūromis, nustatytomis pagal 100 straipsnį;
- b) skubią centrinio banko pagalbą likvidumui padidinti arba
- c) centrinio banko pagalbą likvidumui padidinti, teikiama nestandartinėmis užtikrinimo, termino ir palūkanų normų sąlygomis.

4. Pertvarkymo plane pateikiama analizė, kaip ir kada įstaiga gali teikti prašymą dėl centrinio banko priemonių naudojimo plane numatytomis sąlygomis, ir nurodomas turtas, kuris, tikėtina, atitiktų įkaitui keliamas sąlygas.

5. Pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad įstaigos padėtų joms parengti ir atnaujinti planus.

6. Pertvarkymo planai peržiūrimi ir prireikus atnaujinami bent kartą per metus arba reikšmingai pasikeitus įstaigos teisei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį plano veiksmingumui, arba dėl kitų priežasčių atsiradus būtinybei peržiūrėti pertvarkymo planą.

Norėdamos atlikti pirmoje pastraipoje nurodytą pertvarkymo planų peržiūrą ar atnaujinimą, įstaigos ir kompetingos institucijos nedelsdamos praneša pertvarkymo institucijoms apie bet kokius pokyčius, dėl kurių būtina tokia peržiūra arba atnaujinimas.

7. Nedarant poveikio 4 straipsniui, pertvarkymo plane numatomos galimybės įstaigai taikyti IV antraštinėje dalyje nurodytas pertvarkymo priemones ir pertvarkymo įgaliojimus. Jame pateikiama (kai įmanoma, kiekybiniais duomenimis):

- a) svarbiausių plano elementų santrauka;
- b) reikšmingų pokyčių įstaigoje po paskutinį kartą pateiktos pertvarkymo informacijos santrauka;
- c) paaiškinimas, kaip būtų galima teisiškai ir ekonomiškai atskirti ypatingos svarbos funkcijas ir pagrindines verslo linijas, kiek tai būtina, nuo kitų funkcijų, kad būtų užtikrintas tęstinumas įstaigos žlugimo atveju;
- d) kiekvieno reikšmingo plano aspekto įgyvendinimo laikotarpio įvertinimas;
- e) išsamus sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimo pagal šio straipsnio 2 dalį ir 15 straipsnį aprašas;
- f) pagal 17 straipsnį reikalaujamų priemonių, kuriomis siekiama įveikti ar šalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis, nustatytas atlikus vertinimą pagal 15 straipsnį, aprašas;
- g) įstaigos ypatingos svarbos funkcijų, pagrindinių verslo linijų ir turto vertės ir paklausos rinkoje nustatymo procesų aprašas;
- h) išsamus aprašas, kaip užtikrinama, kad pagal 11 straipsnį reikalaujama informacija būtų atnaujinta ir bet kada prieinama pertvarkymo institucijoms;
- i) pertvarkymo institucijos paaiškinimas, kaip būtų galima finansuoti pertvarkymo galimybes, nenumatant:
 - i) nepaprastosios viešosios finansinės paramos, išskyrus pasinaudojimą finansinėmis struktūromis, nustatytomis pagal 100 straipsnį;
 - ii) skubios centrinio banko pagalbos likvidumui padidinti arba
 - iii) centrinio banko pagalbos likvidumui padidinti, teikiamos nestandartinėmis užtikrinimo, termino ir palūkanų normų sąlygomis;
- j) išsamus įvairių pertvarkymo strategijų, kurias būtų galima taikyti pagal įvairius galimus scenarijus ir taikytinus tvarkaraščius, aprašas;
- k) ypatingos svarbos priklausomybės ryšių aprašas;
- l) galimybių išsaugoti galimybę teikti mokėjimo ir tarpuskaitos paslaugas ir naudotis kita infrastruktūra aprašas ir klientų pozicijų perkeliamumo įvertinimas;
- m) plano poveikio įstaigos darbuotojams analizė, įskaitant susijusių išlaidų įvertinimą, ir numatytų procedūrų, pagal kurias būtų konsultuojamasi su personalu vykdant pertvarkymą, jei reikia, atsižvelgiant į nacionalines sistemas dialogui su socialiniais partneriais įgyvendinti, aprašas;
- n) informacijos teikimo žiniasklaidai ir visuomenei planas;

- o) minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas, kaip numatyta pagal 45 straipsnio 1 dalį, ir prireikus terminas, iki kurio turi būti pasiektas tas lygis;
- p) prireikus minimalus nuosavų lėšų ir sutartinių gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonių reikalavimas pagal 45 straipsnio 1 dalį ir prireikus terminas, iki kurio turi būti pasiektas tas lygis;
- q) pagrindinių operacijų ir sistemų, skirtų nuolatiniam įstaigos veiklos procesų veikimui užtikrinti, aprašas;
- r) bet kokia įstaigos pareikšta nuomonė dėl pertvarkymo plano, jei taikoma.

8. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų teisę reikalauti, kad įstaiga ir 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas registruotų išsamius duomenis apie finansines sutartis, kurių šalys jie yra. Pertvarkymo institucija gali nurodyti laikotarpį, per kurį įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas turi galėti tuos duomenis pateikti. Tas pats laikotarpis taikomas visoms jos jurisdikcijai priklausančioms įstaigoms ir visiems jos jurisdikcijai priklausantiems 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytiems subjektams. Pertvarkymo institucija gali nuspręsti nustatyti skirtingus laikotarpius skirtingų finansinių sutarčių rūšių, nurodytų 2 straipsnio 100 punkte, atveju. Ši dalis neturi poveikio kompetentingos institucijos įgaliojimams rinkti informaciją.

9. Pasikonsultavusi su ESRV, EBI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriais išsamiau patikslinamas pertvarkymo plano turinys, projektus.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

11 straipsnis

Informacija pertvarkymo planams parengti ir institucijos bendradarbiavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus reikalauti, kad įstaigos:

- a) bendradarbiautų rengiant pertvarkymo planus tiek, kiek būtina;
- b) joms teiktų tiesiogiai arba per kompetentingą instituciją visą pertvarkymo planams parengti ir įgyvendinti būtiną informaciją.

Visų pirma pertvarkymo institucijos turi įgaliojimus kartu su kita informacija reikalauti priedo B skirsnyje nurodytos informacijos ir analizės.

2. Kompetentingos institucijos atitinkamose valstybėse narėse bendradarbiauja su pertvarkymo institucijomis, kad patikrintų, ar jau yra visa 1 dalyje minėta informacija arba jos dalis. Kai tokia informacija yra, kompetentingos institucijos ją teikia pertvarkymo institucijoms.

3. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir juose nurodo informacijos teikimo pagal šį straipsnį procedūras ir minimalų standartinių formų ir šablonų rinkinį.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

12 straipsnis

Grupių pertvarkymo planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad grupės lygmens pertvarkymo institucijos kartu su patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijomis ir pasikonsultavusios su svarbių filialų pertvarkymo institucijomis (tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu) parengtų grupių pertvarkymo planus. Grupės pertvarkymo planai apima grupės, kuriai vadovauja Sąjungos patronuojančioji įmonė, pertvarkymo planą, kai pertvarkymas vykdomas Sąjungos patronuojančiosios įmonės lygmeniu arba išskaidant ir pertvarkant patronuojamąsias įmones. Grupės pertvarkymo plane nustatomos priemonės, kurias taikant galima pertvarkyti:

- a) Sąjungos patronuojančiąją įmonę;
 - b) Sąjungoje esančias ir grupei priklausančias patronuojamąsias įmones;
 - c) 1 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodytus subjektus ir
 - d) ne Sąjungoje esančias ir grupei priklausančias patronuojamąsias įmones laikantis VI antraštinės dalies.
2. Grupės pertvarkymo planas rengiamas remiantis pagal 11 straipsnį teikiama informacija.
3. Grupės pertvarkymo plane:
- a) nustatomi pertvarkymo veiksmai, kurių pagal 10 straipsnio 3 dalyje numatytus scenarijus reikia imtis grupės subjektų atžvilgiu tiek taikant pertvarkymo veiksmus 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytiems subjektams, patronuojančiajai įmonei ir patronuojamosios įstaigoms, tiek koordinuotai taikant pertvarkymo veiksmus patronuojamosioms įstaigoms;
 - b) nagrinėjama, kiek pertvarkymo priemonės ir įgaliojimus būtų galima koordinuotai taikyti ir naudoti Sąjungoje įsisteigusių grupės subjektų atžvilgiu, įskaitant priemones, kuriomis lengvinamos sąlygos trečiajam asmeniui nupirkti visą grupę, atskiras kelių grupės subjektų valdomas verslo linijas ar veiklą arba tam tikrus grupės subjektus, ir nustatomos galimos koordinuoto pertvarkymo kliūtys;
 - c) kai grupei priklauso trečiosiose valstybėse įsisteigę subjektai, numatomos atitinkamos bendradarbiavimo ir koordinavimo priemonės dirbant su atitinkamomis tų trečiųjų valstybių institucijomis ir nustatomi pertvarkymo padariniai Sąjungoje;
 - d) numatomos priemonės (įskaitant tam tikrų funkcijų ar verslo linijų teisinį ir ekonominį atskyrimą), kurios yra būtinos grupės pertvarkymui palengvinti, jei vykdomos pertvarkymo sąlygos;
 - e) numatomi bet kokie papildomi šioje direktyvoje nenurodyti veiksmai, kurių grupės lygmens pertvarkymo institucija ketina imtis siekdama pertvarkyti grupę;
 - f) nurodoma, kaip būtų galima finansuoti grupės pertvarkymo veiksmus, ir, tais atvejais, kai reikalinga finansavimo struktūra, nustatomi atsakomybės už toki finansavimą pasidalijimo tarp finansavimo šaltinių skirtingose valstybėse narėse principai. Plane nenumatomos galimybės pasinaudoti:
 - i) nepaprastąją viešąją finansinę paramą, išskyrus pasinaudojimą finansinėmis struktūromis, nustatytomis pagal 100 straipsnį;
 - ii) skubią centrinio banko pagalbą likvidumui padidinti arba

- iii) centrinio banko pagalba likvidumui padidinti, teikiama nestandartinėmis užtikrinimo, termino ir palūkanų normų sąlygomis.

Tie principai nustatomi remiantis teisingais ir subalansuotais kriterijais, ir jais visų pirma atsižvelgiama į 107 straipsnio 5 dalį ir poveikį finansiniam stabilumui visose atitinkamose valstybėse narėse.

4. Grupės sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimas pagal 16 straipsnį atliekamas tuo pačiu metu, kai rengiami ir atnaujinami grupių pertvarkymo planai pagal šį straipsnį. Į grupės pertvarkymo planą įtraukiamas išsamus sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimo, atliekamo pagal 16 straipsnį, aprašas.

5. Grupės pertvarkymo planas neturi turėti neproporcingo poveikio nė vienai valstybei narei.

6. Pasikonsultavusi su ESRV, EBI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose patikslinamas pertvarkymo plano turinys atsižvelgiant į vidaus rinkoje veikiančių grupių verslo modelių įvairovę, projektus.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

13 straipsnis

Grupių pertvarkymo planų reikalavimas ir tvarka

1. Sąjungos patronuojančiosios įmonės grupės lygmens pertvarkymo institucijai teikia informaciją, kurios gali būti reikalaujama pagal 11 straipsnį. Ta informacija yra susijusi su Sąjungos patronuojančiąja įmone ir tiek, kiek tai reikalinga, su kiekvienu grupės subjektu, įskaitant 1 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodytus subjektus.

Grupės lygmens pertvarkymo institucija, su sąlyga, kad nustatyti šioje direktyvoje nurodyti konfidencialumo reikalavimai, pagal šią dalį pateiktą informaciją perduoda:

- a) EBI;
- b) patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms;
- c) valstybių, kuriose yra svarbūs filialai, pertvarkymo institucijoms tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu;
- d) Direktyvos 2013/36/ES 115 ir 116 straipsniuose nurodytoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms ir
- e) valstybių narių, kuriose įsteigti 1 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodyti subjektai, pertvarkymo institucijoms.

Informacija, kurią grupės lygmens pertvarkymo institucija perduoda patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms ir kompetentingoms institucijoms, valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijoms ir atitinkamoms Direktyvos 2013/36/ES 115 ir 116 straipsniuose nurodytoms kompetentingoms institucijoms, apima bent visą tą informaciją, kuri yra susijusi su patronuojamąja įmone arba svarbiu filialu. Informacija, kuri perduodama EBI, apima visą informaciją, susijusią su EBI vaidmeniu grupės pertvarkymo planuose. Tuo atveju, kai informacija yra susijusi su trečiosios valstybės patronuojamosiomis įmonėmis, grupės lygmens pertvarkymo institucija nėra įpareigota persiųsti tą informaciją be atitinkamos trečiosios valstybės priežiūros institucijos arba pertvarkymo institucijos sutikimo.

2. Valstybės narės užtikrina, kad grupės lygmens pertvarkymo institucijos, veikdamos kartu su šio straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytomis pertvarkymo institucijomis pertvarkymo kolegijose ir pasikonsultavusios su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, įskaitant pertvarkymo institucijas valstybių narių jurisdikcijose, kuriose yra svarbių filialų, parengtų ir prižiūrėtų grupių pertvarkymo planus. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos į grupių pertvarkymo planų rengimą ir priežiūrą savo nuožiūra (jei jos atitinka šios direktyvos 98 straipsnyje nustatytus konfidencialumo reikalavimus) gali įtraukti trečiosios valstybės pertvarkymo institucijas iš tų valstybių, kuriose grupė yra įsteigusi patrunuojamųjų įmonių, finansų kontroliuojančiųjų bendrovių arba svarbių filialų, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 51 straipsnyje.

3. Valstybės narės užtikrina, kad grupės pertvarkymo planai būtų peržiūrimi ir prireikus atnaujinami bent kartą per metus ir pasikeitus grupės, įskaitant bet kurį grupės subjektą, teisei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį planui arba dėl to gali prireikti jį keisti.

4. Grupės pertvarkymo planas priimamas kaip grupės lygmens pertvarkymo institucijos ir patrunuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijų bendras sprendimas.

Tos pertvarkymo institucijos bendrą sprendimą priima per keturis mėnesius nuo dienos, kurią grupės lygmens pertvarkymo institucija perdavė informaciją pagal 1 dalies antrą pastraipą.

EBI pertvarkymo institucijos prašymu gali padėti pertvarkymo institucijoms pasiekti bendrą sprendimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio c punktą.

5. Pertvarkymo institucijoms per keturis mėnesius nepriėmus bendro sprendimo, grupės lygmens pertvarkymo institucija priima savo sprendimą dėl grupės pertvarkymo plano. Sprendimas turi būti visapusiškai pagrįstas ir jame turi būti atsižvelgiama į kitų pertvarkymo institucijų nuomones bei išlygas. Sprendimą Sąjungos patrunuojančiajai įmonei pateikia grupės lygmens pertvarkymo institucija.

Atsižvelgiant į šio straipsnio 9 dalį, jeigu pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui kuri nors pertvarkymo institucija klausimą yra perdavusi EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, grupės lygmens pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima savo sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas. Jei EBI nepriima sprendimo per vieną mėnesį, taikomas grupės lygmens pertvarkymo institucijos sprendimas.

6. Pertvarkymo institucijoms per keturis mėnesius nepriėmus bendro sprendimo, kiekviena už patrunojamąją įmonę atsakinga pertvarkymo institucija priima savo sprendimą, taip pat parengia ir prižiūri jos jurisdikcijai priklausančių subjektų pertvarkymo planą. Kiekvienas individualus sprendimas turi būti visapusiškai pagrįstas, jame turi būti išdėstytos nepritarimo siūlomam grupės pertvarkymo planui priežastys ir atsižvelgta į kitų kompetentingų institucijų ir pertvarkymo institucijų nuomones bei išlygas. Kiekviena pertvarkymo institucija apie savo sprendimą praneša kitoms pertvarkymo kolegijos narėms.

Atsižvelgiant į šio straipsnio 9 dalį, jeigu pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui kuri nors pertvarkymo institucija klausimą yra perdavusi EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, atitinkama pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima savo sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas. EBI nepriėmus sprendimo per vieną mėnesį, taikomas patrunojamosios įmonės pertvarkymo institucijos sprendimas.

7. Kitos pertvarkymo institucijos, kurios neprieštarauja pagal 6 dalį, gali priimti bendrą sprendimą dėl grupės pertvarkymo plano, apimančio jų jurisdikcijai priklausančius grupės subjektus.

8. 4 ir 7 dalyse nurodytus bendrus sprendimus ir pertvarkymo institucijų sprendimus, priimtus nesant 5 ir 6 dalyse nurodyto bendro sprendimo, kitos atitinkamos pertvarkymo institucijos pripažįsta galutiniais ir juos taiko.

9. Laikantis šio straipsnio 5 ir 6 dalių, pertvarkymo institucijos prašymu EBI gali padėti pertvarkymo institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį, išskyrus atvejus, kai kurios nors atitinkamos pertvarkymo institucijos vertinimu dalykas, dėl kurio nesutariama, gali kuriuo nors būdu neigiamai paveikti valstybių narių fiskalinius išpareigojimus.

10. Kai bendri sprendimai priimami pagal 4 ir 7 dalis ir kai pertvarkymo institucija pagal 9 dalį įvertina, kad su grupės pertvarkymo planais susijęs dalykas, dėl kurio nesutariama, neigiamai veikia jos valstybės narės fiskalinius išpareigojimus, grupės lygmens pertvarkymo institucija inicijuoja pakartotinį grupės pertvarkymo plano, įskaitant minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų išpareigojimų reikalavimą, vertinimą.

14 straipsnis

Pertvarkymo planų perdavimas kompetentingoms institucijoms

1. Pertvarkymo institucija perduoda pertvarkymo planus ir visus jų pakeitimus atitinkamoms kompetentingoms institucijoms.
2. Grupės lygmens pertvarkymo institucija perduoda grupės pertvarkymo planus ir visus jų pakeitimus atitinkamoms kompetentingoms institucijoms.

II SKYRIUS

Sėkmingo pertvarkymo galimybė

15 straipsnis

Išstaigų sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija ir valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis (tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu), įvertintų, kiek sėkmingai grupei nepriklausanti įstaiga gali būti pertvarkyta nenumatant galimybių pasinaudoti:
 - a) nepaprastą viešąją finansinę paramą, išskyrus pasinaudojimą finansinėmis struktūromis, nustatytomis pagal 100 straipsnį;
 - b) skubią centrinio banko pagalbą likvidumui padidinti;
 - c) centrinio banko pagalbą likvidumui padidinti, teikiama nestandartinėmis užtikrinimo, termino ir palūkanų normų sąlygomis.

Laikoma, kad įstaigą galima sėkmingai pertvarkyti, jei pertvarkymo institucija realiai ir patikimai gali arba ją likviduoti pagal įprastinę bankroto bylą, arba ją pertvarkyti įstaigai taikydama skirtingas pertvarkymo priemones ir įgaliojimus kiek įmanoma stengiantis išvengti bet kokių didelių neigiamų pasekmių valstybės narės, kurioje įsisteigusi įstaiga, arba kitų valstybių narių arba Sąjungos finansų sistemoms (taip pat ir platesnio finansinio nestabilumo arba visai sistemai būdingų įvykių aplinkybėmis) bei siekdama užtikrinti įstaigos vykdomų ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą. Pertvarkymo institucijos laiku informuoja EBI, jei mano, kad neįmanoma sėkmingai pertvarkyti įstaigos.

2. Siekdama įvertinti sėkmingo pertvarkymo galimybę pagal 1 dalį, pertvarkymo institucija išnagrinėja bent priedo C skirsnyje nurodytus dalykus.

3. Pertvarkymo institucija pagal šį straipsnį atlieka sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimą tuo pačiu metu, kai pagal 10 straipsnį rengiamas ir atnaujinamas pertvarkymo planas, ir šio plano rengimo ir atnaujinimo tikslais.

4. Pasikonsultavusi su ESRV, EBI parengia projektus techninių reguliavimo standartų, kuriuose patikslinami šio straipsnio 2 dalyje ir 16 straipsnyje nurodyti sėkmingo įstaigų arba grupių pertvarkymo galimybės vertinimo dalykai ir kriterijai.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

16 straipsnis

Grupių sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad grupės lygmens pertvarkymo institucijos kartu su patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijomis, pasikonsultavusios su konsoliduotos priežiūros institucija, tokių patronuojamųjų įmonių kompetentingomis institucijomis ir valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis (tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu), įvertintų, kiek sėkmingai grupei nepriklausanti įstaiga gali būti pertvarkyta nenumatant galimybių pasinaudoti:

- a) nepaprastą viešąją finansinę paramą, išskyrus pasinaudojimą finansinėmis struktūromis, nustatytomis pagal 100 straipsnį;
- b) skubią centrinio banko pagalbą likvidumui padidinti;
- c) centrinio banko pagalbą likvidumui padidinti, teikiama nestandartinėmis užtikrinimo, termino ir palūkanų normų sąlygomis.

Laikoma, kad grupę galima sėkmingai pertvarkyti, jei pertvarkymo institucijos gali realiai ir patikimai arba likviduoti grupės subjektus pagal įprastinę bankroto bylą, arba juos pertvarkyti, grupei ar grupės subjektams taikydamos pertvarkymo priemones ir įgaliojimus, kiek įmanoma stengiantis išvengti bet kokių didelių neigiamų pasekmių valstybių narių, kuriose įsisteigę grupės subjektai, arba kitų valstybių narių arba Sąjungos finansų sistemoms (taip pat ir platesnio finansinio nestabilumo arba visai sistemai būdingų įvykių aplinkybėmis) bei siekdamos užtikrinti grupės subjektų vykdomų ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą, kai jas galima laiku lengvai atskirti, arba kitais būdais. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos laiku informuoja EBI, kai laikoma, kad sėkmingai pertvarkyti įstaigos ar grupės neįmanoma.

Grupės sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimą svarsto 88 straipsnyje nurodytos pertvarkymo kolegijos.

2. Siekdamas įvertinti grupės pertvarkymo galimybę, pertvarkymo institucijos išnagrinėja bent priedo C skirsnyje nurodytus dalykus.

3. Grupės pertvarkymo galimybės vertinimas pagal šį straipsnį atliekamas tuo pačiu metu, kai pagal 12 straipsnį rengiami ir atnaujinami grupių pertvarkymo planai, ir šių planų rengimo ir atnaujinimo tikslais. Vertinimas atliekamas vadovaujantis 13 straipsnyje nustatyta sprendimų priėmimo procedūra.

17 straipsnis

Igaliojimai įveikti ar pašalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai pagal 15 ir 16 straipsnius įvertinus įstaigos sėkmingo pertvarkymo galimybę pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija, nustato, kad yra esminių kliūčių sėkmingam tos įstaigos pertvarkymui, pertvarkymo institucija apie tai raštu praneša tai atitinkamai įstaigai, kompetentingai institucijai ir valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijoms.

2. 10 straipsnio 1 dalyje ir 13 straipsnio 4 dalyje nurodyto reikalavimo, kad pertvarkymo institucijos parengtų pertvarkymo planus ir kad atitinkamos pertvarkymo institucijos priimtų bendrą sprendimą dėl grupės pertvarkymo planų, taikymas sustabdomas nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo pateikimo iki tol, kol pertvarkymo institucija pritaria sėkmingo esminių pertvarkymo kliūčių pašalinimo priemonėms pagal šio straipsnio 3 dalį arba priima sprendimą pagal šio straipsnio 4 dalį.

3. Per keturis mėnesius nuo pranešimo gavimo pagal 1 dalį įstaiga pertvarkymo institucijai siūlo, kokiomis galimomis priemonėmis įveikti arba pašalinti pranešime nurodytas esmines kliūtis. Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija, įvertina, ar tomis priemonėmis galima veiksmingai įveikti ar pašalinti nurodytas esmines kliūtis.

4. Kai pertvarkymo institucija įvertina, kad įstaigos pagal 3 dalį pasiūlytomis priemonėmis konkrečios kliūtys veiksmingai nesumažinamos ar nepašalinamos, ji tiesiogiai ar netiesiogiai per kompetentingą instituciją pareikalauja, kad įstaiga imtųsi alternatyvių priemonių, kuriomis galima pasiekti tą tikslą, ir raštu praneša įstaigai apie tokias priemones, o pastaroji per vieną mėnesį pasiūlo jų taikymo planą.

Nustatydamą alternatyvias priemones, pertvarkymo institucija turi parodyti, kad įstaigos pasiūlytomis priemonėmis nebūtų buvę galima pašalinti sėkmingo pertvarkymo kliūčių ir kad siūlomos alternatyvios priemonės yra proporcingos šalinant pertvarkymo kliūtis. Pertvarkymo institucija atsižvelgia į tų sėkmingo pertvarkymo kliūčių grėsmę finansiniam stabilumui ir į priemonių poveikį įstaigos veiklai, stabilumui ir gebėjimui prisidėti prie ekonomikos.

5. 4 dalies tikslais pertvarkymo institucijoms suteikiami igaliojimai imtis bet kurių iš toliau išvardytų priemonių:

- a) reikalauti, kad įstaiga persvarstytų bet kokius grupės subjektų tarpusavio finansavimo susitarimus arba apsvarstytų, kodėl jų nėra, arba parengtų paslaugų susitarimus, tarp grupės subjektų arba su trečiaisiais asmenimis, dėl ypatingos svarbos funkcijų vykdymo;
- b) reikalauti, kad įstaiga apribotų savo didžiausias individualias ir bendras pozicijas;
- c) nustatyti konkrečius ar nuolatinius papildomus informacijos reikalavimus, susijusius su pertvarkymu;
- d) reikalauti, kad įstaiga parduotų specifinį turtą;
- e) reikalauti, kad įstaiga apribotų ar nutrauktų specifinę vykdomą ar planuojamą veiklą;
- f) apriboti naujų verslo linijų kūrimą ar esamų verslo linijų plėtojimą arba naujų ar esamų produktų pardavimą arba to neleisti;
- g) reikalauti, kad būtų pakeista įstaigos arba bet kurio grupės subjekto, kuris yra tiesiogiai arba netiesiogiai įstaigos kontroliuojamas, teisinė ar veiklos struktūra, kad ji taptų mažiau sudėtinga siekiant užtikrinti, kad ypatingos svarbos funkcijas būtų galima teisiškai ir veiklos požiūriu atskirti nuo kitų funkcijų taikant pertvarkymo priemones;

- h) reikalauti, kad įstaiga arba patronuojančioji įmonė įsteigtų patronuojančiąją finansų kontroliuojančiąją bendrovę valstybėje narėje arba Sąjungos patronuojančiąją finansų kontroliuojančiąją bendrovę;
- i) reikalauti, kad įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas išleistų tinkamus įsipareigojimus, kad būtų patenkinti 45 straipsnyje numatyti reikalavimai;
- j) reikalauti, kad įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas imtųsi kitų veiksmų siekdamas įvykdyti minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimą pagal 45 straipsnį ir, be kita ko, visų pirma mėgintų iš naujo derėtis dėl tinkamo įsipareigojimo, papildomos 1 ar 2 lygio priemonės, kurią yra išleidęs, siekiant užtikrinti, kad visi pertvarkymo institucijos sprendimai nurašyti arba konvertuoti tą įsipareigojimą arba priemonę būtų vykdomi pagal tos, valstybės, kurios jurisdikcijoje buvo išleisti tie įsipareigojimai ar priemonė, teisės aktus, ir,
- k) kai įstaiga yra mišrią veiklą vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamoji įmonė, reikalauti, kad mišrią veiklą vykdanči kontroliuojančioji bendrovė sukurtų atskirą finansų kontroliuojančiąją bendrovę įstaigai kontroliuoti, jei būtina siekiant palengvinti įstaigos pertvarkymą ir netaikyti IV antraštinėje dalyje nustatytų pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų, turinčių neigiamą poveikį nefinansinei grupės daliai.

6. Pagal 1 arba 4 dalį priimtas sprendimas turi atitikti šiuos reikalavimus:

- a) jame išdėstomos vertinimo ar nustatymo priežastys;
- b) jame nurodoma, kaip vertinimas ar nustatymas atitinka 4 dalyje nustatytą proporcingo taikymo reikalavimą, ir
- c) jį turi būti galima apskūsti.

7. Prieš nustatydamas bet kokią priemonę pagal 4 dalį, pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija ir prireikus su paskirta nacionaline makrolygio rizikos ribojimo institucija, tinkamai apsversto galimą tų priemonių poveikį konkrečiai institucijai, finansinių paslaugų vidaus rinkai, kitų valstybių narių ir visos Sąjungos finansiniam stabilumui.

8. EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. skelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį siekiant patikslinti pagal 5 dalį numatytas priemones ir aplinkybes, kuriomis galima taikyti kiekvieną iš tų priemonių.

18 straipsnis

Įgaliojimai įveikti ar pašalinti sėkmingo grupės pertvarkymo kliūtis

1. Grupės lygmens pertvarkymo institucija kartu su patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijomis, pasikonsultavusios su priežiūros institucijų kolegija ir valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis (tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu), pertvarkymo kolegijoje apsversto pagal 16 straipsnį reikalaujamą vertinimą ir imasi visų pagrįstų veiksmų, kad priimtų bendrą sprendimą dėl priemonių, nustatytų pagal 17 straipsnio 4 dalį, taikymo visoms grupės priklausančioms įstaigoms.

2. Grupės lygmens pertvarkymo institucija, bendradarbiaudama su konsoliduotos priežiūros institucija ir EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 25 straipsnio 1 dalį, parengia ir pateikia ataskaitą Sąjungos patronuojančiajai įmonei, patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms, kurios ją perduoda savo kontroliuojamoms patronuojamosioms įmonėms, ir valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijoms. Ataskaita rengiama pasikonsultavus su kompetentingomis institucijomis ir joje analizuojamos esminės kliūtys, trukdančios veiksmingai taikyti pertvarkymo priemones ir naudotis pertvarkymo įgaliojimais grupės atžvilgiu. Ataskaitoje nagrinėjamas poveikis įstaigos verslo modeliui ir rekomenduojamos proporcingos ir tikslinės priemonės, kurios, institucijos nuomone, yra būtinos ar tinkamos toms kliūtims pašalinti.

3. Per keturis mėnesius nuo ataskaitos gavimo dienos Sąjungos patronuojančioji įmonė grupės lygmens pertvarkymo institucijai gali teikti pastabas ir siūlyti alternatyvias priemones ataskaitoje nustatytoms kliūtims pašalinti.

4. Grupės lygmens pertvarkymo institucija praneša apie Sąjungos patronuojančiosios įmonės pasiūlytas priemones konsoliduotos priežiūros institucijai, EBI, patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms ir valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijoms (tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu). Grupės lygmens pertvarkymo institucijos ir patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijos, pasikonsultavusios su kompetentingomis institucijomis ir valstybių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis, deda visas pastangas, neviršydamos savo įgaliojimų, kad pertvarkymo kolegijoje būtų priimtas bendras sprendimas dėl esminių kliūčių nustatymo ir prireikus dėl Sąjungos patronuojančiosios įmonės pasiūlytų priemonių bei dėl institucijų reikalaujamų priemonių kliūtims spręsti ar šalinti vertinimo, atsižvelgiant į galimą priemonių poveikį finansiniam stabilumui visose valstybėse narėse, kuriose veikia grupė.

5. Bendras sprendimas priimamas per keturis mėnesius nuo Sąjungos patronuojančiosios įmonės pastabų pateikimo ar praėjus 3 dalyje nurodytam keturių mėnesių laikotarpiui, atsižvelgiant į tai, kuris įvyksta anksčiau. Jis turi būti pagrįstas ir išdėstytas dokumente, kurį grupės lygmens pertvarkymo institucija pateikia Sąjungos patronuojančiajai įmonei.

EBI pertvarkymo institucijos prašymu gali padėti pertvarkymo institucijoms pasiekti bendrą sprendimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio c punktą.

6. Nepriėmus bendro sprendimo per 5 dalyje nurodytą laikotarpį, grupės lygmens pertvarkymo institucija priima savo sprendimą dėl tinkamų priemonių, kurių pagal 17 straipsnio 4 dalį reikia imtis grupės lygmeniu.

Sprendimas turi būti visapusiškai pagrįstas ir jame turi būti atsižvelgiama į kitų pertvarkymo institucijų nuomones bei išlygas. Sprendimą Sąjungos patronuojančiajai įmonei pateikia grupės lygmens pertvarkymo institucija.

Jei pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui kuri nors pertvarkymo institucija šio straipsnio 9 dalyje minimą klausimą yra perdavusi EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, grupės lygmens pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima savo sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas. Jei EBI nepriima sprendimo per vieną mėnesį, taikomas grupės lygmens pertvarkymo institucijos sprendimas.

7. Jei bendras sprendimas nepriimamas, patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijos priima savo sprendimus dėl tinkamų priemonių, kurių individualiai pagal 17 straipsnio 4 dalį turi imtis patronuojamosios įmonės. Sprendimas turi būti visapusiškai pagrįstas ir jame turi būti atsižvelgiama į kitų pertvarkymo institucijų nuomones bei išlygas. Sprendimas pateikiamas atitinkamai patronuojamajai įmonei ir grupės lygmens pertvarkymo institucijai.

Jei pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui kuri nors pertvarkymo institucija šio straipsnio 9 dalyje minimą klausimą yra perdavusi EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, patronuojamosios įmonės pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima savo sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas. EBI nepriėmus sprendimo per vieną mėnesį, taikomas patronuojamosios įmonės pertvarkymo institucijos sprendimas.

8. 5 dalyje nurodytą bendrą sprendimą ir pertvarkymo institucijų sprendimus, priimtus nesant 6 dalyje nurodyto bendro sprendimo, kitos atitinkamos pertvarkymo institucijos pripažįsta galutiniais ir juos taiko.

9. Nepriėmus bendro sprendimo dėl bet kurios iš 17 straipsnio 5 dalies g, h arba k punkte nurodytų priemonių taikymo, EBI, pertvarkymo institucijos prašymu pagal šio straipsnio 6 ar 7 dalį, gali padėti pertvarkymo institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį.

III SKYRIUS

Grupės subjektų tarpusavio finansinė parama

19 straipsnis

Grupės finansinės paramos susitarimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje, Sąjungos patronuojančioji įmonė, arba 1 straipsnio 1 dalies c ar d punkte nurodytas subjektas ir jos patronuojamosios įmonės kitose valstybėse narėse ar trečiojoje valstybėje, kurios yra įstaigos ar finansų įstaigos, kurioms taikoma patronuojančiosios įmonės konsoliduota priežiūra, galėtų sudaryti susitarimą dėl finansinės paramos teikimo bet kuriai kitai susitarimo šaliai, kuri atitinka galimybės taikyti ankstyvosios intervencijos priemones sąlygas pagal 27 straipsnį, su sąlyga, kad įvykdomos šiame skyriuje nustatytos sąlygos.

2. Šis skyrius netaikomas grupės subjektų tarpusavio finansiniams susitarimams, įskaitant finansavimo struktūras ir centralizuoto finansavimo susitarimų veikimą, su sąlyga, kad nė viena iš tokių susitarimų šalių neatitinka galimybės taikyti ankstyvosios intervencijos priemones sąlygų.

3. Grupės finansinės paramos susitarimas nelaikomas būtinu, siekiant:

- a) teikti grupės finansinę paramą bet kuriam finansinių sunkumų patiriančiam grupės subjektui, jei įstaiga konkrečiu atveju nusprendžia tai daryti ir jei tai atitinka grupės politiką, bet nekyla pavojus visai grupei, arba
- b) vykdyti veiklą valstybėje narėje.

4. Valstybės narės nacionalinėje teisėje pašalina visas grupės subjektų tarpusavio finansinės paramos sandorių, vykdomų pagal šį skyrių, teises kliūtis, jei nė viena šio skyriaus nuostata nėra užkertamas kelias valstybėms narėms nustatyti apribojimus grupės subjektų tarpusavio sandoriams dėl nacionalinės teisės aktų, kuriais naudojamosi Reglamente (ES) Nr. 575/2013 numatytomis galimybėmis, kuriais perkeliama Direktyva 2013/36/ES arba pagal kuriuos būtina atskirti grupės dalis arba grupėje vykdomą veiklą dėl finansinio stabilumo priežasčių.

5. Grupės finansinės paramos susitarimas gali:

- a) aprėpti vieną ar daugiau grupės patronuojamųjų įmonių ir gali numatyti patronuojančiosios įmonės finansinę paramą patronuojamosioms įmonėms, patronuojamųjų įmonių – patronuojančiajai įmonei, grupės patronuojamųjų įmonių, prisijungusių prie susitarimo, tarpusavyje arba bet kurio tų subjektų derinio;
- b) numatyti finansinę paramą paskolos forma, garantijų suteikimą, turto, naudotino kaip įkaitas, suteikimą arba bet kurių šių formų finansinės paramos derinį viename arba daugiau sandorių, taip pat sudarytų tarp paramos gavėjo ir trečiojo asmens.

6. Kai pagal grupės finansinės paramos susitarimo sąlygas grupės subjektas sutinka teikti finansinę paramą kitam grupės subjektui, susitarime galima numatyti abipusį susitarimą, pagal kurį paramą gaunantis grupės subjektas teiktų finansinę paramą teikiančiam grupės subjektui.

7. Grupės finansinės paramos susitarime apibrėžiami atlygio už pagal jį vykdomus sandorius apskaičiavimo principai. Pagal tuos principus, be kita ko, reikalaujama, kad atlygis būtų nustatomas finansinės paramos teikimo metu. Susitarimas, įskaitant atlygio už finansinės paramos teikimą apskaičiavimo principus ir kitas susitarimo sąlygas, turi atitikti šiuos principus:

- a) kiekviena šalis turi laisva valia sudaryti susitarimą;
- b) sudarydama susitarimą ir nustatydama atlygį už finansinės paramos teikimą, kiekviena susitarimo šalis turi veikti atsižvelgdama į savo svarbiausius interesus, kurie gali būti susiję su bet kokia tiesiogine ar netiesiogine nauda, kurią susitarimo šalis gali gauti dėl finansinės paramos teikimo;
- c) kiekviena finansinę paramą teikianti susitarimo šalis privalo būti visapusiškai susipažinusi su atitinkama informacija, kurią pateikė finansinę paramą gaunanti susitarimo šalis, prieš nustatant atlygį už finansinės paramos teikimą ir prieš priimant sprendimą suteikti finansinę paramą;
- d) nustatant atlygį už finansinės paramos teikimą gali būti atsižvelgiama į informaciją, kurią turi finansinę paramą teikianti šalis, remiantis tuo, kad ji priklauso tai pačiai grupei kaip ir finansinę paramą gaunanti šalis, ir kurios nėra rinkoje, ir
- e) nustatant atlygio už finansinės paramos teikimą apskaičiavimo principus nebūtina atsižvelgti į numatomą laikiną poveikį rinkos kainoms, atsirandantį dėl išorinių įvykių, kurie nuo grupės nepriklauso.

8. Grupės finansinės paramos susitarimą galima sudaryti tik tuo atveju, jei, atitinkamų kompetentingų institucijų nuomone, siūlomo susitarimo rengimo metu nė viena iš susitarimo šalių neatitinka galimybės taikyti ankstyvosios intervencijos priemones sąlygų.

9. Valstybės narės užtikrina, kad teises, reikalavimus ar veiksmus pagal grupės finansinės paramos susitarimą galėtų įgyvendinti tik susitarimo šalys, neįtraukiant trečiųjų asmenų.

20 straipsnis

Kompetentingų institucijų atliekama siūlomo susitarimo peržiūra ir tarpininkavimas

1. Sąjungos patronuojančioji įmonė teikia konsoliduotos priežiūros institucijai prašymą patvirtinti siūlomą grupės finansinės paramos susitarimą pagal 19 straipsnį. Prašyme pateikiamas siūlomo susitarimo tekstas ir nurodomi grupės subjektai, kurie ketina prisijungti prie susitarimo.

2. Konsoliduotos priežiūros institucija nedelsdama perduoda prašymą kiekvienos patronuojamosios įmonės, ketinančios prisijungti prie susitarimo, kompetentingoms institucijoms, kad būtų pasiektas bendras sprendimas.

3. Laikydamosi šio straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytos tvarkos konsoliduotos priežiūros institucija duoda leidimą siūlomam susitarimui, jei jo sąlygos atitinka 23 straipsnyje nustatytas finansinės paramos sąlygas.

4. Laikydamosi šio straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytos tvarkos konsoliduotos priežiūros institucija gali drausti sudaryti siūlomą susitarimą, jei manoma, kad susitarimas neatitinka 23 straipsnyje nustatytų finansinės paramos sąlygų.

5. Kompetentingos institucijos deda visas pastangas, kad per keturis mėnesius po to, kai konsoliduotos priežiūros institucija gavo prašymą, priimtų bendrą sprendimą, ar siūlomo susitarimo sąlygos atitinka 23 straipsnyje numatytas finansinės paramos sąlygas; bendrame sprendime atsižvelgiama į galimą susitarimo vykdymo poveikį visose valstybėse narėse, kuriose veikia atitinkama grupė, ir į fiskalinius padarinius. Bendras sprendimas pateikiamas dokumente išdėstant išsamiai pagrįstą sprendimą, kurį konsoliduotos priežiūros institucija pateikia pareiškėjui.

Kompetentingos institucijos prašymu EBI gali padėti kompetentingoms institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnį.

6. Kompetentingoms institucijoms per keturis mėnesius nepriėmus bendro sprendimo, konsoliduotos priežiūros institucija priima savo sprendimą dėl prašymo. Sprendimas skelbiamas dokumente išdėstant išsamų pagrindą ir jame atsižvelgiama į kitų kompetentingų institucijų nuomones bei išlygas, išsakytas per keturių mėnesių laikotarpį. Konsoliduotos priežiūros institucija praneša apie savo sprendimą pareiškėjui ir kitoms kompetentingoms institucijoms.

7. Jei, pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui, kuri nors iš susijusių kompetentingų institucijų klausimą perdavė EBI, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnyje, konsoliduotos priežiūros institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima savo sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo laikotarpiu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui arba priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas.

21 straipsnis

Akcininkų pritarimas siūlomam susitarimui

1. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingų institucijų patvirtintas siūlomas susitarimas būtų teikiamas tvirtinti kiekvieno grupės subjekto, kuris ketina prisijungti prie susitarimo, akcininkams. Tokiu atveju susitarimas galioja tik toms susitarimo šalims, kurių akcininkai patvirtino susitarimą pagal 2 dalį.

2. Grupės finansinės paramos susitarimas galioja grupės subjekto atžvilgiu tik tuo atveju, jei grupės akcininkai yra davę leidimą tam grupės subjekto valdymo organui priimti sprendimą, pagal kurį grupės subjektas teikia arba gauna finansinę paramą pagal susitarimo nuostatas ir šiame skyriuje nustatytas sąlygas, ir tas akcininkų suteiktas leidimas nebuvo atšauktas.

3. Kiekvieno subjekto, kuris prisijungia prie susitarimo, valdymo organas akcininkams kasmet atsiskaito apie susitarimo vykdymą ir bet kokio pagal susitarimą priimto sprendimo įgyvendinimą.

22 straipsnis

Grupės finansinės paramos susitarimų perdavimas pertvarkymo institucijoms

Kompetentingos institucijos perduoda savo patvirtintus grupės finansinės paramos susitarimus ir visus jų pakeitimus atitinkamoms pertvarkymo institucijoms.

23 straipsnis

Grupės finansinės paramos sąlygos

1. Grupės subjektas gali teikti finansinę paramą pagal 19 straipsnį tik tuo atveju, jei yra įvykdytos visos šios sąlygos:

a) galima pagrįstai tikėtis, kad suteikus paramą bus didžiąja dalimi įveikti paramą gaunančio grupės subjekto finansiniai sunkumai;

b) finansinės paramos tikslas – išsaugoti ar atkurti visos grupės ar kurio nors grupės subjekto finansinį stabilumą, ir parama atitinka paramą teikiančio grupės subjekto interesus;

c) finansinė parama teikiama tam tikromis sąlygomis, taip pat už atlygį pagal 19 straipsnio 7 dalį;

- d) remiantis informacija, kurią finansinę paramą teikiančio grupės subjekto valdymo organas turi tuo metu, kai priimamas sprendimas suteikti finansinę paramą, galima pagrįstai tikėtis, kad paramą gaunantis grupės subjektas sumokės atlygį už paramą, o tuo atveju, jei parama suteikiama paskolos forma, grąžins paskolą. Jei parama suteikiama garantijos forma arba bet kuria užtikrinimo priemonės forma, ta pati sąlyga taikoma paramos gavėjui atsirandančiam išsipareigojimui, jei garantija ar užtikrinimo priemonė yra įvykdomos;
- e) finansinės paramos teikimas nesukeltų grėsmės paramą teikiančio grupės subjekto likvidumui ar mokumui;
- f) finansinės paramos teikimas nesukeltų grėsmės finansiniam stabilumui, visų pirma paramą teikiančio grupės subjekto valstybėje narėje;
- g) paramą teikiantis grupės subjektas paramos teikimo metu laikosi kapitalo arba likvidumo reikalavimų, nustatytų Direktyvoje 2013/36/ES, ir visų reikalavimų, nustatytų pagal Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnio 2 dalį, o dėl finansinės paramos teikimo grupės subjektas nėra priverstas pažeisti tų reikalavimų, išskyrus atvejus, kai už paramą teikiančio subjekto individualią priežiūrą atsakinga kompetentinga institucija leidžia tą daryti;
- h) paramą teikiantis grupės subjektas paramos teikimo metu laikosi didelių pozicijų reikalavimų, nustatytų Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvoje 2013/36/ES, įskaitant visus nacionalinės teisės aktus, naudodamasis juose numatytais galimybėmis, o dėl finansinės paramos teikimo grupės subjektas neturi būti priverstas pažeisti tų reikalavimų, išskyrus atvejus, kai už paramą teikiančio grupės subjekto individualią priežiūrą atsakinga kompetentinga institucija leidžia tą daryti;
- i) finansinės paramos teikimas nepakenktų paramą teikiančio grupės subjekto sėkmingam pertvarkymui.

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina 1 dalies a, c, e ir j punktuose nustatytas sąlygas.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

3. EBI ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d., vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu, skelbia gaires siekdama skatinti praktikos konvergenciją ir apibrėžti šio straipsnio 1 dalies b, d, f, g ir h punktuose nustatytas sąlygas.

24 straipsnis

Sprendimas suteikti finansinę paramą

Sprendimą suteikti grupės finansinę paramą pagal susitarimą priima finansinę paramą teikiančio grupės subjekto valdymo organas. Šis sprendimas turi būti pagrįstas ir jame nurodomas siūlomos finansinės paramos tikslas. Visų pirma sprendime nurodoma, kaip finansinės paramos teikimas atitinka 23 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas. Sprendimą priimti grupės finansinę paramą pagal susitarimą priima finansinę paramą gaunančio grupės subjekto valdymo organas.

25 straipsnis

Kompetentingų institucijų teisė prieštarauti

1. Prieš teikiant paramą pagal grupės finansinės paramos susitarimą, finansinę paramą ketinančio teikti grupės subjekto valdymo organas praneša apie tai:

- a) savo kompetentingai institucijai;

- b) prireikus, jei ši institucija nėra a ir c punktuose nurodyta institucija - konsoliduotos priežiūros institucijai;
- c) prireikus, jei ši institucija nėra a ir b punktuose nurodyta institucija - paramą gaunančio grupės subjekto kompetentingai institucijai, ir
- d) EBI.

Pranešime informuojama apie valdymo organo pagrįstą sprendimą pagal 24 straipsnį ir išsamiai apibūdinama siūloma finansinė parama, taip pat pateikiama grupės finansinės paramos susitarimo kopija.

2. Finansinę paramą teikiančio grupės subjekto kompetentinga institucija per penkias darbo dienas nuo išsamaus pranešimo gavimo dienos gali pritarti finansinės paramos teikimui arba uždrausti teikti finansinę paramą, arba ją apriboti, jeigu, jos vertinimu, 23 straipsnyje nustatytos grupės finansinės paramos sąlygos nebuvo įvykdytos. Kompetentingos institucijos sprendimas uždrausti ar apriboti finansinę paramą turi būti pagrįstas.

3. Kompetentingos institucijos sprendimas pritarti finansinei paramai, ją uždrausti ar apriboti nedelsiant pranešamas:

- a) konsoliduotos priežiūros institucijai;
- b) finansinę paramą gaunančio grupės subjekto kompetentingai institucijai; ir
- c) EBI.

Konsoliduotos priežiūros institucija nedelsdama informuoja kitus priežiūros institucijų kolegijos narius ir pertvarkymo kolegijos narius.

4. Kai konsoliduotos priežiūros institucija ar už paramą gaunančio grupės subjekto atsakinga kompetentinga institucija prieštarauja sprendimui uždrausti ar apriboti finansinę paramą, jos gali per dvi dienas perduoti klausimą svarstyti EBI ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnį prašyti jos pagalbos.

5. Jei kompetentinga institucija nedraudžia ar neapriboja finansinės paramos per 2 dalyje nurodytą laikotarpį arba sutiko su ta parama dar nesibaigus nurodytam laikotarpiui, finansinė parama gali būti suteikta pagal kompetentingai institucijai pateiktas sąlygas.

6. Įstaigos valdymo organo sprendimas suteikti finansinę paramą pateikiamas:

- a) kompetentingai institucijai;
- b) prireikus, jei ši institucija nėra a ir c punktuose nurodyta institucija - konsoliduotos priežiūros institucijai;
- c) prireikus, jei ši institucija nėra a ir b punktuose nurodyta institucija - paramą gaunančio grupės subjekto kompetentingai institucijai; ir
- d) EBI.

Konsoliduotos priežiūros institucija nedelsdama informuoja kitus priežiūros institucijų kolegijos narius ir pertvarkymo kolegijos narius.

7. Jei kompetentinga institucija apriboja ar uždraudžia grupės finansinę paramą pagal šio straipsnio 2 dalį ir kai grupės gaivinimo plane pagal 7 straipsnio 5 dalį numatoma grupės subjektų tarpusavio finansinė parama, grupės subjekto, kuriam parama apribota ar uždrausta, kompetentinga institucija gali prašyti, kad konsoliduotos priežiūros institucija inicijuotų naują grupės gaivinimo plano vertinimą pagal 8 straipsnį arba kai šis planas rengimas kaip individualus gaivinimo planas - kad grupės subjektas pateiktų persvarstytą gaivinimo planą.

26 straipsnis

Informacijos atskleidimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad grupės subjektai viešai paskelbtų, ar sudarė pagal 19 straipsnį grupės finansinės paramos susitarimą, ar jo nesudarė, ir paviešintų bet kokio tokio susitarimo bendrąsias sąlygas ir grupės subjektų, esančių šio susitarimo šalimi, pavadinimus ir bent kartą per metus tą informaciją atnaujintų.

Taikomi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 431–434 straipsniai.

2. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, siekiant nustatyti 1 dalyje nurodytos informacijos apibūdinimo formą ir turinį.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių įgyvendinimo standartų projektus.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

ANKSTYVOJI INTERVENCIJA

27 straipsnis

Ankstyvosios intervencijos priemonės

1. Kai įstaiga pažeidžia arba kai tikėtina, kad netolimoje ateityje pažeis Reglamento (ES) Nr. 575/2013, Direktyvos 2013/36/ES, Direktyvos 2014/65/ES II antraštinės dalies reikalavimus arba bet kurį iš Reglamento (ES) Nr. 600/2014 3–7, 14–17 bei 24, 25 ir 26 straipsnių, nes, *inter alia*, sparčiai blogėja finansinė būklė, įskaitant likvidumo padėtį, didėjantį svarto koeficientą ir neveiksnių paskolų kiekį arba pozicijų koncentraciją, kaip įvertinta remiantis rodiklių sąrašu, ir į kurį taip pat gali būti įtrauktas įstaigos nuosavų lėšų reikalavimas plius 1,5 procentinio punkto valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos, nedarant poveikio Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnyje nurodytoms priemonėms, kai taikoma, turėtų galimybę taikyti bent šias priemones:

- a) reikalauti, kad įstaigos valdymo organas įgyvendintų vieną ar daugiau gaivinimo plane nustatytų procedūrų ar priemonių arba pagal 5 straipsnio 2 dalį atnaujintų tokių gaivinimo planą, kai ankstyvąją intervenciją paskatinusios aplinkybės skiriasi nuo pradiname gaivinimo plane nustatytų prielaidų, ir įgyvendintų vieną ar daugiau atnaujintame gaivinimo plane nustatytų procedūrų ar priemonių per konkrečios trukmės laikotarpį, užtikrinant, kad nebūtų taikomos įžanginėje dalyje nurodytos sąlygos;
- b) reikalauti, kad įstaigos valdymo organas išnagrinėtų padėtį, nustatytų priemones nustatytoms problemoms spręsti ir parengtų veiksmų programą toms problemoms įveikti bei jos įgyvendinimo tvarkaraštį;
- c) reikalauti, kad įstaigos valdymo organas sušauktų įstaigos akcininkų susirinkimą arba, jei valdymo organas neįvykdo to reikalavimo, kad jis būtų sušauktas tiesiogiai, ir abiem atvejais nustatyti susirinkimo darbotvarkę bei reikalauti, kad akcininkai apsvaistytų būtinybę priimti tam tikrus sprendimus;
- d) reikalauti nušalinti arba pakeisti vieną ar daugiau valdymo organo ar vyresniosios vadovybės narių, jei nustatyta, kad tie asmenys nesugeba vykdyti savo pareigų pagal Direktyvos 2013/36/ES 13 straipsnį ar Direktyvos 2014/65/ES 9 straipsnį;
- e) reikalauti, kad atitinkamais atvejais įstaigos valdymo organas vadovaudamasis gaivinimo planu parengtų derybų dėl skolos restruktūrizavimo su kai kuriais ar visais savo kreditoriais planą;

- f) reikalauti pakeisti įstaigos verslo strategiją;
- g) reikalauti pakeisti įstaigos teisinę ar veiklos struktūrą ir
- h) gauti (įskaitant atliekant patikrinimus vietoje) ir pateikti pertvarkymo institucijai visą informaciją, būtiną pertvarkymo planui atnaujinti ir pasirengti galimam įstaigos pertvarkymui ir įstaigos turto bei išipareigojimų įvertinimui pagal 36 straipsnį.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos nedelsdamos praneštų pertvarkymo institucijoms, jei nustatoma, kad įstaiga tenkina 1 dalyje nustatytas sąlygas, ir kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus reikalauti, jog įstaiga susisiektų su potencialiais pirkėjais, kad būtų pasirengta įstaigos pertvarkymui, taikant 39 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas ir 84 straipsnyje nustatytas konfidencialumo nuostatas.

3. Kompetentingos institucijos nustato tinkamą kiekvienos iš 1 dalyje nurodytų priemonių įvykdymo terminą ir suteikia kompetentingai institucijai galimybę įvertinti priemonės efektyvumą.

4. EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d., vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu, parengia gaires, siekiant paskatinti pradėti nuosekliai taikyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones.

5. EBI, jei reikia atsižvelgdama į patirtį, įgytą taikant 4 dalyje nurodytas gaires, gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kad nurodytų minimalų šio straipsnio 1 dalyje nurodytų priemonių taikymo rodiklių sąrašą.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

28 straipsnis

Vyresniosios vadovybės ir valdymo organo pašalinimas

Kai įstaigos finansinė būklė labai pablogėja arba kai esama rimtų įstatymų, kitų teisės aktų ar įstaigos įstatų pažeidimų ar rimtų administracinių pažeidimų, ir kitų priemonių, kurių imtasi pagal 27 straipsnį, nepakanka tai pablogėjusiais padėčiai ištaisyti, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos galėtų pareikalauti pašalinti visą institucijos vyresniąją vadovybę arba valdymo organą ar atskirus jos ar jo narius. Nauja vyresnioji vadovybė arba valdymo organas skiriamas vadovaujantis nacionaliniais ir Sąjungos teisės aktais ir kompetentinga institucija turi ją arba jį patvirtinti ar jam arba jai pritarti.

29 straipsnis

Laikinasis administratorius

1. Lai kompetentinga institucija mano, kad vyresniosios vadovybės arba valdymo organo pakeitimas, kaip nurodyta 28 straipsnyje, nėra pakankama priemonė padėčiai ištaisyti, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos galėtų paskirti vieną ar daugiau laikinųjų įstaigos administratorių. Atsižvelgdamos į tai, kas būtų proporcinga konkrečiomis aplinkybėmis, kompetentingos institucijos gali paskirti laikinąjį administratorių, kuris arba laikinai pakeistų įstaigos valdymo organą, arba laikinai dirbtų kartu su įstaigos valdymo organu; savo sprendimą kompetentinga institucija patikslina paskyrimo metu. Jeigu kompetentinga institucija paskiria laikinąjį administratorių dirbti kartu su įstaigos valdymo organu, ji tokio paskyrimo metu apibrėžia laikinojo administratoriaus vaidmenį, pareigas ir įgaliojimus, taip pat reikalavimus, keliamus įstaigos valdymo organui prieš priimant konkrečius sprendimus ar imantis konkrečių veiksmų pasikonsultuoti su laikinuoju administratoriumi ar gauti jo pritarimą. Reikalaujama, kad kompetentinga institucija viešai praneštų apie laikinojo administratoriaus paskyrimą, išskyrus atvejus, kai laikinasis administratorius neturi įgaliojimų atstovauti įstaigai. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad laikinasis administratorius būtų kvalifikuotas, turėtų gebėjimų ir žinių, reikalingų jo funkcijoms vykdyti, ir kad jo nesaistytų joks interesų konfliktas.

2. Kompetentinga institucija apibrėžia laikinojo administratoriaus įgaliojimus laikinojo administratoriaus paskyrimo metu, atsižvelgdama į tai, kas yra proporcinga konkrečiomis aplinkybėmis. Tokie įgaliojimai gali apimti kai kuriuos arba visus įstaigos valdymo organo įgaliojimus pagal įstaigos įstatus ir nacionalinės teisės aktus, įskaitant įgaliojimus vykdyti kai kurias arba visas įstaigos valdymo organo administracines funkcijas. Laikinojo administratoriaus įgaliojimai įstaigos atžvilgiu turi atitikti taikomą nacionalinę bendrovių teisę.

3. Kompetentinga institucija laikinojo administratoriaus paskyrimo metu apibrėžia jo vaidmenį ir funkcijas, kurie gali apimti įstaigos finansinės būklės užtikrinimą, įstaigos veiklos (arba jos dalies) administravimą, kad būtų išsaugota arba atkurta įstaigos finansinė būklė, ir priemonių taikymą patikimam ir riziką ribojančiam įstaigos veiklos valdymui atkurti. Laikinojo administratoriaus paskyrimo metu kompetentinga institucija nustato visus jo vaidmens ir funkcijų apribojimus.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų išimtinę teisę skirti ir atleisti laikinąjį administratorių. Kompetentinga institucija gali atleisti laikinąjį administratorių bet kuriuo metu ir dėl bet kurios priežasties. Kompetentinga institucija gali keisti laikinojo administratoriaus paskyrimo sąlygas bet kuriuo metu, laikydamasi šio straipsnio.

5. Kompetentinga institucija gali reikalauti, kad tam tikriems laikinojo administratoriaus veiksams iš anksto pritartų kompetentinga institucija. Kompetentinga institucija gali apibrėžti tokius reikalavimus laikinojo administratoriaus paskyrimo metu arba kai keičiamos laikinojo administratoriaus paskyrimo sąlygos.

Be kuriuo atveju laikinasis administratorius gali pasinaudoti įgaliojimais sušaukti visuotinį įstaigos akcininkų susirinkimą ir nustatyti tokio susitikimo darbotvarkę tik gavęs išankstinį kompetentingos institucijos pritarimą.

6. Kompetentinga institucija gali reikalauti, kad laikinasis administratorius kompetentingos institucijos nustatytais intervalais ir savo įgaliojimų termino pabaigoje parengtų įstaigos finansinės būklės bei veiksmų, kuriuos jis atliko per savo paskyrimą, ataskaitas.

7. Laikinas administratorius skiriamas ne ilgesniam nei vienerių metų laikotarpiui. Tą laikotarpį išimties tvarka galima pratęsti, jei vis dar vykdomos laikinojo administratoriaus paskyrimo sąlygos. Kompetentinga institucija turi nustatyti, ar, atsižvelgiant į sąlygas, reikia išlaikyti laikinąjį administratorių, ir turi pagrįsti tokį sprendimą akcininkams.

8. Laikantis šio straipsnio, laikinojo administratoriaus paskyrimas neturi poveikio akcininkų teisėms pagal Sąjungos arba nacionalinę bendrovių teisę.

9. Valstybės narės gali apriboti bet kurio laikinojo administratoriaus atsakomybę pagal nacionalinę teisę dėl atsakomybės už veiksmus ir neveikimą vykdant laikinojo administratoriaus funkcijas pagal 3 dalį.

10. Pagal šį straipsnį paskirtas laikinasis administratorius neturi būti laikomas pagal nacionalinę teisę „šešėliniu“ direktoriumi arba *de facto* direktoriumi.

30 straipsnis

Ankstyvosios intervencijos priemonių koordinavimas ir laikinojo administratoriaus paskyrimas grupėms

1. Kai Sąjungos patronuojančiosios įmonės atžvilgiu tenkinamos reikalavimų nustatymo pagal 27 straipsnį arba laikinojo administratoriaus paskyrimo pagal 29 straipsnį sąlygos, konsoliduotos priežiūros institucija praneša apie tai EBI ir konsultuojasi su kitomis kompetentingomis institucijomis priežiūros institucijų kolegijoje.

2. Pranešusi ir pasikonsultavusi konsoliduotos priežiūros institucija nusprendžia, ar atitinkamai Sąjungos patronuojančiajai įmonei taikyti kurią nors iš 27 straipsnyje nustatytų priemonių, ar paskirti laikinąjį administratorių pagal 29 straipsnį, atsižvelgdama į tų priemonių poveikį grupės subjektams kitose valstybėse narėse. Konsoliduotos priežiūros institucija apie savo sprendimą praneša kitoms priežiūros institucijų kolegijos kompetentingoms institucijoms ir EBI.

3. Tais atvejais, kai Sąjungos patronuojančiosios įmonės patronuojamosios įmonės atžvilgiu tenkinamos reikalavimų nustatymo pagal 27 straipsnį arba laikinojo administratoriaus paskyrimo pagal 29 straipsnį sąlygos, už individualią priežiūrą atsakinga kompetentinga institucija, ketinanti imtis priemonių pagal tuos straipsnius, apie tai praneša EBI ir konsultuojasi su konsoliduotos priežiūros institucija.

Gavusi tokį pranešimą konsoliduotos priežiūros institucija gali įvertinti tikėtiną reikalavimų nustatymo pagal 27 straipsnį arba laikinojo administratoriaus paskyrimo pagal 29 straipsnį poveikį konkrečiai įstaigai, grupei ar subjektų grupėms kitose valstybėse narėse. To įvertinimo rezultatus ji pateikia kompetentingai institucijai per tris dienas.

Pranešusi ir pasikonsultavusi kompetentinga institucija nusprendžia, ar taikyti kurias nors iš 27 straipsnyje nustatytų priemonių, ar paskirti laikinąjį administratorių pagal 29 straipsnį. Priimdama sprendimą ji deramai atsižvelgia į visus konsoliduotos priežiūros institucijos atliktus vertinimus. Kompetentinga institucija apie savo sprendimą praneša konsoliduotos priežiūros institucijai, kitoms priežiūros institucijų kolegijos kompetentingoms institucijoms ir EBI.

4. Kai daugiau nei viena kompetentinga institucija ketina paskirti laikinąjį administratorių ar taikyti kurią nors iš 27 straipsnyje minimų priemonių daugiau nei vienai tai pačiai grupei priklausančiai įstaigai, konsoliduotos priežiūros institucija ir kitos atitinkamos kompetentingos institucijos apsvarsto, ar nebūtų tikslingiau paskirti tą patį laikinąjį administratorių visiems susijusiems subjektams arba koordinuoti bet kurios iš 27 straipsnyje minimų priemonių taikymą daugiau nei vienai įstaigai, kad būtų galima lengviau įgyvendinti sprendimus siekiant atkurti atitinkamos įstaigos finansinę būklę. Vertinimas atliekamas priimant konsoliduotos priežiūros institucijos ir kitų atitinkamų kompetentingų institucijų bendrą sprendimą. Bendras sprendimas priimamas per penkias dienas nuo 1 dalyje minėto pranešimo dienos. Bendras sprendimas turi būti pagrįstas ir išdėstytas dokumente, kurį konsoliduotos priežiūros institucija pateikia Sąjungos patronuojančiajai įmonei.

EBI kompetentingos institucijos prašymu gali padėti kompetentingoms institucijoms susitarti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnį.

Per penkias dienas nepriėmus bendro sprendimo, konsoliduotos priežiūros institucija ir patronuojamųjų įmonių kompetentingos institucijos gali priimti individualius sprendimus dėl laikinojo administratoriaus paskyrimo įstaigoms, už kurias jos atsakingos, ir dėl kurios nors iš 27 straipsnyje minimų priemonių taikymo.

5. Jeigu atitinkama kompetentinga institucija nesutinka su sprendimu, apie kurį pranešta pagal 1 arba 3 dalis, arba nepriėmus bendro sprendimo pagal 4 dalį, ji gali perduoti klausimą svarstyti EBI pagal 6 dalį.

6. Bet kurios kompetentingai institucijos prašymu, EBI gali padėti kompetentingoms institucijoms, kurios priedo šios direktyvos A skirsnio 4, 10, 11 ir 19 punktų atžvilgiu ketina taikyti vieną ar daugiau šios direktyvos 27 straipsnio 1 dalyje minimų priemonių ir kurios ketina taikyti šios direktyvos 27 straipsnio 1 dalies e punkte arba šios direktyvos 27 straipsnio 1 dalies g punkte minimas vieną ar daugiau priemonių, siekdamas susitarimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį.

7. Kiekvienos kompetentingos institucijos sprendimas yra pagrindžiamas. Sprendime atsižvelgiama į kitų kompetentingų institucijų nuomones ir išlygas, pareikštas per 1 arba 3 dalyje nurodytą konsultavimosi laikotarpį arba 4 dalyje nurodytą penkių dienų laikotarpį, taip pat į galimą sprendimo poveikį atitinkamų valstybių narių finansiniam stabilumui. Sprendimus Sąjungos patrunuojančiai įmonei pateikia konsoliduotos priežiūros institucija, o patrunuojamosioms įmonėms – atitinkamos kompetentingos institucijos.

Šio straipsnio 6 dalyje nurodytais atvejais, jei prieš pasibaigiant šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytam konsultavimosi laikotarpiui arba pasibaigus šio straipsnio 4 dalyje nurodytam penkių dienų laikotarpiui kuri nors atitinkama kompetentinga institucija yra perdavusi klausimą EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį, konsoliduotos priežiūros institucija ir kitos kompetentingos institucijos atideda savo sprendimų priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima sprendimus vadovaudamosi EBI sprendimu. Penkių dienų laikotarpis laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI priima sprendimą per tris dienas. Pasibaigus penkių dienų laikotarpiui arba priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas.

8. Jei EBI per tris dienas nepriima sprendimo, taikomi individualūs sprendimai, priimti pagal 1 arba 3 dalį, arba 4 dalies trečią pastraipą.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

PERTVARKYMAS

I SKYRIUS

Tikslai, sąlygos ir bendrieji principai

31 straipsnis

Pertvarkymo tikslai

1. Taikydamos pertvarkymo priemonės ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, pertvarkymo institucijos atsižvelgia į pertvarkymo tikslus ir pasirenka priemones bei įgaliojimus, kuriais geriausiai pasiekiami konkrečiomis aplinkybėmis svarbūs tikslai.

2. 1 dalyje nurodyti pertvarkymo tikslai yra šie:

- a) užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų tęstinumą;
- b) išvengti didelių neigiamų pasekmių finansinei sistemai, visų pirma užkertant kelią problemos plitimui, be kita ko, rinkos infrastruktūrose, ir palaikant rinkos drausmę;
- c) apsaugoti viešąsias lėšas kiek įmanoma sumažinant nepaprastosios viešosios finansinės paramos teikimo galimybę;
- d) apsaugoti indėlininkus, kuriems taikoma Direktyva 2014/49/ES, ir investuotojus, kuriems taikoma Direktyva 97/9/EB;
- e) apsaugoti klientų lėšas ir klientų turtą.

Siekdama pirmiau nurodytų tikslų pertvarkymo institucija stengiasi kiek įmanoma sumažinti pertvarkymo išlaidas ir išvengti vertės praradimo, išskyrus atvejus, kai tai būtina siekiant pertvarkymo tikslų.

3. Laikantis skirtingų šios direktyvos nuostatų, pertvarkymo tikslai yra lygiavertės svarbos, o pertvarkymo institucijos juos derina atsižvelgdamos į kiekvieno atvejo pobūdį ir aplinkybes.

32 straipsnis

Pertvarkymo sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos pertvarkymo veiksmų 1 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos įstaigos atžvilgiu imtųsi tik tuo atveju, jei pertvarkymo institucija laikosi nuomonės, kad įvykdomos visos šios sąlygos:

a) kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su pertvarkymo institucija, arba laikantis 2 dalyje nustatytų sąlygų, pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija, nustatė, kad įstaiga žlunga arba galėtų žlugti;

b) atsižvelgiant į laiką ir kitas svarbias aplinkybes, nėra pagrindo tikėtis, kad kokiomis nors alternatyviomis įstaigai taikomomis privačiojo sektoriaus priemonėmis, įskaitant IUS priemones, arba priežiūros veiksmais, įskaitant ankstyvosios intervencijos priemones ar atitinkamų kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą pagal 59 straipsnio 2 dalį, per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta įstaigos žlugimo;

c) pertvarkymo veiksmai yra būtini atsižvelgiant į viešąjį interesą pagal 5 dalį.

2. Valstybės narės gali nurodyti, kad ne tik kompetentinga institucija, bet ir pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija, gali nustatyti, kad įstaiga žlunga arba galėtų žlugti pagal 1 dalies a punktą, jei pertvarkymo institucijos pagal nacionalinę teisę turi tam nustatyti reikiamų priemonių, visų pirma, tinkamą prieigą prie susijusios informacijos. Kompetentinga institucija nedelsdama pateikia pertvarkymo institucijai pastarosios prašomą susijusią informaciją, kuria ji remsis atlikdama vertinimą;

3. Ankstesnis ankstyvosios intervencijos priemonės patvirtinimas pagal 27 straipsnį nėra sąlyga imtis pertvarkymo veiksmų.

4. 1 dalies a punkto tikslais įstaiga žlunga arba gali žlugti, jei susidaro viena ar daugiau iš šių aplinkybių:

a) įstaiga pažeidžia arba, remiantis objektyviais tokį vertinimą pagrindžiančiais veiksniais, artimiausiu metu pažeis veiklos leidimui išlaikyti taikomus reikalavimus taip, kad kompetentinga institucija turėtų pagrindo panaikinti veiklos leidimą, įskaitant dėl to (tačiau tuo neapsiribojant), kad įstaiga patyrė arba tikėtina, kad patirs nuostolių, kuriems padengti reikės visų jos nuosavų lėšų arba didelės jų dalies;

b) įstaigos turtas yra arba, remiantis objektyviais veiksniais nustatoma, artimoje ateityje bus mažesnis už jos įsipareigojimus;

c) įstaiga negali arba, remiantis objektyviais tokį vertinimą pagrindžiančiais veiksniais, artimoje ateityje negalės suėjęs terminui apmokėti savo skolų arba kitų įsipareigojimų;

d) reikalinga nepaprastoji viešoji finansinė parama, išskyrus atvejus, kai siekiant išvengti didelio kurios nors valstybės narės ekonomikos sutrikimo ar jį pašalinti ir išsaugoti finansinį stabilumą, nepaprastoji viešoji finansinė parama teikiama kuria nors iš šių formų:

i) valstybės garantija centrinių bankų teikiamoms likvidumo priemonėms paremti laikantis centrinių bankų sąlygų;

ii) naujai išleistiems įsipareigojimams teikiama valstybės garantija; arba

iii) nuosavų lėšų injekcija arba kapitalo priemonių pirkimas tokiomis kainomis ir sąlygomis, dėl kurių įstaiga neįgyja pranašumo, jei viešosios paramos teikimo metu nesusidaro nei šios dalies a, b ar c punkte nustatytos aplinkybės, nei 59 straipsnio 3 dalyje nurodytos aplinkybės.

Kiekvienu iš pirmos pastraipos d punkte nurodytų atvejų tuose papunkčiuose nurodytos garantijų arba lygiavertės priemonės yra taikomos tik mokioms įstaigoms ir tik tuo atveju, jei yra galutinai patvirtintos pagal Sąjungos valstybės pagalbos sistemą. Tos priemonės yra atsargumo ir laikinos priemonės, kurios turi būti proporcingos siekiui pašalinti didelio valstybės narės ekonomikos sutrikimo pasekmes ir kurios neturi būti taikomos siekiant kompensuoti nuostolius, kurių įstaiga patyrė arba, tikėtina, patirs artimiausiu metu.

Paramos priemonės pagal pirmos pastraipos d punkto iii papunktį yra tik injekcijos, būtinos siekiant pašalinti kapitalo trūkumą, nustatytą atlikus nacionalinio, Sąjungos ar BPM lygmens testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, turto kokybės patikrinimus arba Europos centrinio banko, EBI ar nacionalinių institucijų atliktus lygiaverčius veiksmus ir, jei taikoma, patvirtintą kompetentingos institucijos.

Ne vėliau kaip 2015 m. sausio 3 d. EBI skelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį dėl nurodytų testų, patikrinimų arba veiksmų, kuriuos atlikus gali būti teikiama tokia parama, rūšių.

Ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d. Komisija patikrina, ar yra nuolatinis poreikis leisti taikyti priemones pagal d punkto iii papunktį, peržiūri sąlygas, kurias būtina atitikti tęstinumo atveju, ir pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą. Prireikus prie tos ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

5. Šio straipsnio 1 dalies c punkto tikslais pertvarkymo veiksmai laikomi atitinkančiais viešąjį interesą, jei jie yra būtini tam, kad būtų pasiekti vienas ar daugiau 31 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų, ir yra proporcingi tiems tikslams, o įstaigą likvidavus iškeliant įprastinę bankroto bylą tų pertvarkymo tikslų būtų pasiekta ne tokiu pačiu mastu.

6. Siekdama skatinti priežiūros ir pertvarkymo praktikos, susijusios su skirtingų aplinkybių, kai įstaiga laikoma žlungančia ar galinčia žlugti, aiškinimu, konvergenciją, EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. skelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį.

33 straipsnis

Finansų įstaigų ir kontroliuojančiųjų bendrovių pertvarkymo sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų imtis pertvarkymo veiksmų 1 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos finansų įstaigos atžvilgiu, kai tiek finansų įstaiga, tiek patronuojančioji įmonė, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, atitinka 32 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų imtis pertvarkymo veiksmų 1 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodyto subjekto atžvilgiu, kai ir 1 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodytas subjektas ir viena ar daugiau patronuojamųjų įmonių, kurios yra įstaigos, atitinka 32 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas arba, jei patronuojamoji įmonė yra įsisteigusi ne Sąjungoje, trečiosios valstybės institucija yra nustačiusi, kad ji atitinka pertvarkymo reikalavimus pagal tos trečiosios valstybės teisės aktus.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kai mišrią veiklą vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamąsias įstaigas tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja tarpinė finansų kontroliuojančioji bendrovė, grupės pertvarkymo veiksmai būtų taikomi tarpinei finansų kontroliuojančiajai bendrovei ir grupės pertvarkymo veiksmai nebūtų taikomi mišrią veiklą vykdančiai kontroliuojančiajai bendrovei.

4. Laikantis šio straipsnio 3 dalies, nepaisant to, kad 1 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodytas subjektas neatitinka 32 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų, pertvarkymo institucijos gali imtis pertvarkymo veiksmų 1 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodyto subjekto atžvilgiu, kai viena ar daugiau patrunuojamųjų įmonių, kurios yra įstaigos, atitinka 32 straipsnio 1, 4 ir 5 dalyse nustatytas sąlygas ir jų turtas ar išpareigojimai yra tokie, kad jų žlugimas kelia grėsmę įstaigai ar visai grupei, arba valstybės narės bankroto teisės aktuose reikalaujama imtis veiksmų visos grupės atžvilgiu ir imtis pertvarkymo veiksmų 1 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodyto subjekto atžvilgiu yra būtina, kad būtų pertvarkytos tokios patrunuojamosios įmonės, kurios yra įstaigos, arba būtų pertvarkoma visa grupė.

2 dalies ir šios dalies pirmos pastraipos tikslais vertinant, ar viena ar daugiau patrunuojamųjų įmonių, kurios yra įstaigos, atitinka 32 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, įstaigos pertvarkymo institucija ir 1 straipsnio 1 dalies c ar d punkte nurodyto subjekto pertvarkymo institucija gali bendru sutarimu nepaisyti grupės subjektų kapitalo ar nuostolių tarpusavio perdavimo, įskaitant naudojimąsi nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais.

34 straipsnis

Bendrieji pertvarkymo principai

1. Valstybės narės užtikrina, kad, taikydamos pertvarkymo priemones ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, pertvarkymo institucijos imtųsi visų priemonių, tinkamų užtikrinti, kad imantis pertvarkymo veiksmų būtų laikomasi šių principų:

- a) pertvarkomos įstaigos akcininkams tenka pirmieji nuostoliai;
- b) nuostoliai pertvarkomos įstaigos kreditoriams paskirstomi po akcininkų pagal jų reikalavimų tenkinimo eiliškumą, jeigu tai įprastinė bankroto byla, išskyrus atvejus, kai šioje direktyvoje aiškiai nustatyta kitaip;
- c) pertvarkomos įstaigos valdymo organas ir vyresnioji vadovybė pakeičiami, išskyrus tuos atvejus, kai laikoma, kad išlaikyti visą valdymo organą ir vyresniąją vadovybę arba jų dalį (atitinkamai pagal aplinkybes) yra būtina siekiant pertvarkymo tikslų;
- d) pertvarkomos įstaigos valdymo organas ir vyresnioji vadovybė teikia visą reikiamą pagalbą siekiant pertvarkymo tikslų;
- e) fiziniams ar juridiniams asmenims, vadovaujantis valstybės narės teise, tenka atsakomybė pagal civilinę arba baudžiamąją teisę už įstaigos žlugimą;
- f) jei šioje direktyvoje nenumatyta kitaip, tos pačios klasės kreditoriams taikomas vienodas požiūris;
- g) nė vienas kreditorius neturi patirti nuostolių, viršijančių nuostolius, kurie būtų patirti, jei įstaiga arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas būtų buvę likviduoti iškeliant įprastinę bankroto bylą taikant 73–75 straipsniuose numatytas apsaugos priemones;
- h) užtikrinama visapusiška apdraustųjų indėlių apsauga; ir
- i) pertvarkymo veiksmų imamasi taikant šioje direktyvoje numatytas apsaugos priemones.

2. Kai įstaiga yra grupės subjektas, pertvarkymo institucijos, nedarant poveikio 31 straipsniui, taiko pertvarkymo priemones ir pertvarkymo įgaliojimais naudojasi taip, kad kiek įmanoma sumažintų poveikį kitiems grupės subjektams ir visai grupei ir kiek įmanoma sumažintų neigiamas pasekmes Sąjungos ir jos valstybių narių, visų pirma valstybių, kuriose grupė veikia, finansiniam stabilumui.

3. Taikydamos pertvarkymo priemonės ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, valstybės narės užtikrina, kad jie atitiktų Sąjungos valstybės pagalbos sistemą, kai taikoma.
4. Tais atvejais, kai įstaigai arba 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytam subjektui taikoma verslo pardavimo priemonė, laikinos įstaigos sukūrimo priemonė arba turto atskyrimo priemonė, laikoma, kad įstaigai arba subjektui Tarybos direktyvos 2001/23/EB ⁽¹⁾ 5 straipsnio 1 dalies tikslais taikomos bankroto arba kitos panašios nemo-kumo procedūros.
5. Pertvarkymo institucijos, taikydamos pertvarkymo priemonės ir naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais, prireikus, informuoja darbuotojų atstovus ir su jais konsultuojasi.
6. Pertvarkymo institucijoms taikant pertvarkymo priemonės ir naudojantis pertvarkymo įgaliojimais nedaroma poveikio nacionalinės teisės ar praktikos nuostatų dėl darbuotojų atstovavimo valdymo organuose taikymui.

II SKYRIUS

Specialiojo valdytojo veikla

35 straipsnis

Specialiojo valdytojo veikla

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų paskirti specialųjį valdytoją, kuris pakeistų pertvar-komos įstaigos valdymo organą. Pertvarkymo institucijos viešai praneša apie specialiojo valdytojo paskyrimą. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad specialusis valdytojas būtų kvalifikuotas, turėtų gebėjimų ir žinių, būtinų jo funkcijoms vykdyti.
2. Specialusis valdytojas turi visus įstaigos akcininkų ir valdymo organo įgaliojimus. Tačiau specialusis valdytojas tokiais įgaliojimais gali naudotis tik kontroliuojant pertvarkymo institucijai.
3. Specialusis valdytojas turi teisės aktais nustatytą pareigą imtis visų būtinų priemonių 31 straipsnyje nurodytiems pertvarkymo tikslams įgyvendinti ir įgyvendinti pertvarkymo veiksmus, pagrįstus pertvarkymo institucijos sprendimais. Kai būtina, ši pareiga yra viršesnė už bet kokias kitas vadovybės pareigas pagal įstaigos įstatus ar nacionalinę teisę, jei ji joms prieštarauja. Tos priemonės gali aprėpti kapitalo didinimą, įstaigos nuosavybės struktūros reorganizavimą ar kont-rolinio akcijų paketo įsigijimą, kurį vykdo finansiniu ir organizaciniu požiūriu patikimos įstaigos, remiantis IV skyriuje nurodytomis pertvarkymo priemonėmis.
4. Pertvarkymo institucijos gali riboti specialiojo valdytojo veiklą ar reikalauti, kad tam tikriems specialiojo valdytojo veiksams iš anksto pritartų pertvarkymo institucija. Pertvarkymo institucijos specialųjį valdytoją gali bet kada nušalinti.
5. Valstybės narės reikalauja, kad specialusis valdytojas reguliariai, kaip nustato kompetentinga institucija, ir pradėjęs (-jusį) bei baigęs eiti pareigas rengtų jį (ją) paskyrusiai pertvarkymo institucijai įstaigos ekonominės ir finansinės būklės bei veiksmų, kuriuos jis (ji) vykdo atlikdamas (-a) savo pareigas, ataskaitas.
6. Specialusis valdytojas skiriamas ne ilgesniam nei vienu metų laikotarpiui. Šį laikotarpį išimties tvarka galima pratęsti, jei pertvarkymo institucija nustato, kad vis dar tenkinamos specialiojo valdytojo paskyrimo sąlygos.
7. Kai daugiau nei viena pertvarkymo institucija ketina paskirti specialųjį valdytoją grupei priklausančiam subjektui, institucijos apsvaisto, ar tikslingiau paskirti tą patį specialųjį valdytoją visiems susijusiems subjektams, kad būtų galima lengviau įgyvendinti sprendimus susijusio subjekto finansiniam patikimumui atkurti.

⁽¹⁾ 2001 m. kovo 12 d. Tarybos direktyva 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo (OL L 82, 2001 3 22, p. 16).

8. Nemokumo atveju, kai pagal nacionalinę teisę numatytas bankroto administratoriaus paskyrimas, jo veikla gal būti laikoma šiame straipsnyje nurodyta specialiojo valdytojo veikla.

III SKYRIUS

Vertinimas

36 straipsnis

Vertinimas pertvarkymo tikslais

1. Prieš imdamosi pertvarkymo veiksmų arba naudodamosi įgaliojimais nurašyti ar konvertuoti atitinkamas kapitalo priemones, pertvarkymo institucijos užtikrina, kad teisingą, apdairų ir tikrovišką įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turto ir išipareigojimų vertinimą atliktų nepriklausomas nuo viešųjų institucijų, įskaitant pertvarkymo instituciją, ir nuo įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto asmuo. Atsižvelgiant į šio straipsnio 13 dalį ir į 85 straipsnį, jei laikomasi visų šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų, vertinimas laikomas galutiniu.

2. Kai galimybės atlikti nepriklausomą vertinimą pagal 1 dalį nėra, pertvarkymo institucijos gali atlikti įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turto ir išipareigojimų preliminarų vertinimą pagal šio straipsnio 9 dalį.

3. Vertinimu siekiama įvertinti įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto, kuris atitinka 32 ir 33 straipsniuose tenkina pertvarkymo sąlygas, turto ir išipareigojimų vertę.

4. Vertinimo tikslai:

- a) padėti nuspręsti, ar yra tenkinamos pertvarkymo sąlygos arba kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo sąlygos;
- b) jeigu pertvarkymo sąlygos tenkinamos, padėti nuspręsti dėl tinkamų pertvarkymo veiksmų, kurių reikia imtis įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto atžvilgiu;
- c) kai naudojamosi kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais, padėti nuspręsti dėl nuosavybės priemonių anuliavimo arba pelno, tenkančio vienai akcijai ar nuosavybės priemonei, sumažinimo masto ir dėl atitinkamų kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo masto;
- d) kai taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, padėti nuspręsti dėl tinkamų išipareigojimų nurašymo arba konvertavimo masto;
- e) kai taikoma laikinos įstaigos sukūrimo priemonė arba turto atskyrimo priemonė, padėti nuspręsti dėl perduotino turto, teisių, išipareigojimų, akcijų ar kitų nuosavybės priemonių ir nuspręsti dėl atlygio, sumokėtino pertvarkomai įstaigai arba, prireikus, akcijų ar kitų nuosavybės priemonių savininkams, sumos;
- f) kai taikoma verslo pardavimo priemonė, padėti nuspręsti dėl perduotino turto, teisių, išipareigojimų, akcijų ar kitų nuosavybės priemonių ir padėti pertvarkymo institucijai suprasti, kas laikytina komercinėmis sąlygomis 38 straipsnio tikslais;
- g) visais atvejais užtikrinti, kad bet kokie įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turto nuostoliai būtų visiškai pripažįstami pertvarkymo priemonių taikymo arba naudojimosi kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais metu.

5. Nedarant poveikio Sąjungos valstybės pagalbos sistemai, kai taikytina, vertinimas grindžiamas atsargiomis prielaidomis, įskaitant prielaidas dėl įsipareigojimų neįvykdymo rodiklių ir nuostolių masto. Atliekant vertinimą nedaroma prielaida, kad įstaigai arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui ateityje galėtų būti teikiama nepaprastoji viešoji finansinė parama arba centrinio banko pagalba likvidumui padidinti, arba centrinio banko pagalba likvidumui padidinti, teikiama nestandartinėmis užtikrinimo, termino ir palūkanų normų sąlygomis, nuo tada, kai būtų imtasi pertvarkymo veiksmų arba pradėta naudotis kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais. Be to, vertinant atsižvelgiama į tai, kad tuo atveju, jei būtų taikoma kokia nors pertvarkymo priemonė:

- a) pertvarkymo institucija ir bet kuri pagal 101 straipsnį veikianti finansavimo struktūra galėtų iš partvarkomos įstaigos susigrąžinti visas faktiškai patirtas pagrįstas išlaidas pagal 37 straipsnio 7 dalį;
- b) pagal 101 straipsnį pertvarkymo finansavimo struktūra galėtų apmokestinti palūkanas arba imti mokestį už paskolas ar garantijas, suteiktas pertvarkomai įstaigai.

6. Vertinimą papildo toliau nurodyta informacija, užfiksuota įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto apskaitos dokumentuose ir įrašuose:

- a) atnaujintas įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto balansas ir finansinės būklės ataskaita;
- b) turto apskaitinės vertės analizė ir įvertis;
- c) neįvykdytų balansinių ir nebalansinių įsipareigojimų, nurodytų įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto dokumentuose ir įrašuose, sąrašas nurodant atitinkamus kreditus ir eiliškumą pagal taikomus nemokumą reglamentuojančius teisės aktus;

7. Atitinkamais atvejais, priimant 4 dalies e ir f punktuose nurodytus sprendimus, 6 dalies b punkte nurodytą informaciją galima papildyti įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turto ir įsipareigojimų rinkos vertės analize ir įverčiu.

8. Vertinime nurodomas kreditorių suskirstymas į klases pagal jų eiliškumą vadovaujantis taikytina nemokumo teise ir apibrėžiamos sąlygos, kurių kiekviena akcininkų arba kreditorių klasė galėtų tikėtis, jei įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas būtų likviduojami keliant įprastinę bankroto bylą.

Tas vertinimas nedaro poveikio principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė, taikymui pagal 74 straipsnį.

9. Kai dėl tam tikromis aplinkybėmis būtinos skubos neįmanoma laikytis 6 ir 8 dalyse nustatytų reikalavimų arba kai taikoma 2 dalis, atliekamas preliminarus vertinimas. Preliminarus vertinimas atitinka 3 dalyje nustatytus reikalavimus ir, kiek pagrįstai įmanoma konkrečiomis aplinkybėmis, 1, 6 ir 8 dalyse nustatytus reikalavimus.

Esant tinkamam pagrindimui, atliekant šioje dalyje nurodytą preliminarų vertinimą, vertinamas ir papildomų nuostolių rezervas.

10. Vertinimas, kuris neatitinka visų šiame straipsnyje išdėstytų reikalavimų, laikomas preliminariumi iki tol, kol nepriklausomas asmuo atlieka vertinimą, visiškai atitinkantį visus šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus. Šis galutinis *ex post* vertinimas atliekamas kiek galima skubiau. Jis gali būti atliktas arba atskirai nuo 74 straipsnyje nurodyto vertinimo, arba kartu su tuo įvertinimu ir to paties nepriklausomo asmens, tačiau jie turi būti atskiri.

Galutinio *ex post* vertinimo tikslai:

- a) užtikrinti, kad visi įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turto nuostoliai būtų visiškai pripažįstami įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto apskaitos dokumentuose;
- b) padėti priimti sprendimą atstatyti kreditorių reikalavimus arba padidinti sumokėto atlygio sumą pagal 11 dalį.

11. Jei atliekant *ex post* galutinį vertinimą nustatytas įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto grynosios turto vertės įvertis yra didesnis už preliminarų vertinimo metu nustatytą įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto grynosios turto vertės įvertį, pertvarkymo institucija gali:

- a) pasinaudoti įgaliojimais padidinti nurašytų kreditorių arba atitinkamų kapitalo priemonių savininkų reikalavimų vertę taikydama gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę;
- b) duoti nurodymą laikinai įstaigai arba turto valdymo įmonei sumokėti dar vieną atlygį turto, teisių, išipareigojimų atžvilgiu pertvarkomai įstaigai arba, prireikus, akcijų ar nuosavybės priemonių atžvilgiu akcijų ar kitų nuosavybės priemonių savininkams.

12. Neatsižvelgiant į 1 dalį, pagal 9 ir 10 dalis atliktas preliminarus vertinimas yra tinkamas pagrindas pertvarkymo institucijoms imtis pertvarkymo veiksmų, įskaitant žlungančios įstaigos ar subjekto, nurodyto 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punktuose, kontrolės perėmimą, arba pasinaudoti kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais.

13. Vertinimas yra neatskiriama sprendimo taikyti pertvarkymo priemonę ar pasinaudoti pertvarkymo įgaliojimais arba sprendimo pasinaudoti kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais dalis. Pats vertinimas negali būti atskiros teisės apskūsti objektas, tačiau gali būti apskūstas kartu atliekant su sprendimu pagal 85 straipsnį.

14. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina, kokiomis aplinkybėmis asmuo yra nepriklausomas nuo pertvarkymo institucijos ir nuo įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto šio straipsnio 1 dalies ir 74 straipsnio tikslais.

15. EBI gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose patikslina toliau nurodytus kriterijus šio straipsnio 1, 3 ir 9 dalių ir 74 straipsnio tikslais:

- a) įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turto ir išipareigojimų vertės vertinimo metodiką;
- b) vertinimų pagal 36 ir 74 straipsnius atskyrimą;
- c) papildomų nuostolių rezervo apskaičiavimo ir įtraukimo į preliminarų vertinimą metodiką.

16. EBI 14 dalyje nurodytų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 14 ir 15 dalyse nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 14–14 straipsnius.

IV SKYRIUS

Pertvarkymo priemonės

1 skirsnis

Bendrieji principai

37 straipsnis

Bendrieji pertvarkymo priemonių principai

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų būtinus įgaliojimus taikyti pertvarkymo priemones įstaigoms ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytiems subjektams, atitinkantiems taikomas pertvarkymo sąlygas.
2. Tais atvejais, kai pertvarkymo institucija nusprendžia taikyti įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui pertvarkymo priemonę ir kai dėl to pertvarkymo veiksmo nuostolius padengtų kreditoriai arba jų reikalavimai būtų konvertuoti, pertvarkymo institucija naudojasi kapitalo priemonių nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais pagal 59 straipsnį iškart prieš taikydama pertvarkymo priemonę arba kartu taikydama šią priemonę.
3. 1 dalyje nurodytos pertvarkymo priemonės yra šios:
 - a) verslo pardavimo;
 - b) laikinos įstaigos sukūrimo;
 - c) turto atskyrimo;
 - d) gelbėjimo privačiomis lėšomis.
4. Laikydamosi 5 dalies, pertvarkymo institucijos pertvarkymo priemones gali taikyti arba individualiai, arba bet kokią jų derinį.
5. Turto atskyrimo priemonę pertvarkymo institucijos gali taikyti tik kartu su kita pertvarkymo priemone.
6. Kai naudojamos tik šio straipsnio 3 dalies a arba b punkte nurodytos pertvarkymo priemonės ir jos naudojamos daliai pertvarkomos įstaigos turto, teisių ar įsipareigojimų perduoti, likusi įstaiga arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas, iš kurių perduotas turtas, teisės arba įsipareigojimai, likviduojami iškeliant įprastinę bankroto bylą. Toks likvidavimas įvykdomas per pagrįstą laikotarpį, atsižvelgiant į tai, ar ta įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas turi teikti paslaugas arba paramą pagal 65 straipsnį, kad gavėjas galėtų vykdyti jam perduotą veiklą ar teikti jam perduotas paslaugas, ir į bet kokią kitą priežastį, dėl kurios būtina tęsti likusios įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto veiklą, kad būtų pasiekti pertvarkymo tikslai arba būtų laikomasi 34 straipsnyje nurodytų principų.
7. Pertvarkymo institucija ir bet kuri pagal 101 straipsnį veikianti finansavimo struktūra gali susigrąžinti visas pagrįstas išlaidas, faktiškai patirtas naudojant pertvarkymo priemones arba naudojantis įgaliojimais arba Vyrtausybės finansinio stabilizavimo priemones vienu ar daugiau šių būdų:
 - a) kaip atskaitymą iš atlygio, gavėjo sumokėto pertvarkymo įstaigai arba, prireikus, akcijų arba kitų nuosavybės priemonių savininkams;

- b) iš pertvarkomos įstaigos kaip privileijuotasis kreditorius arba
- c) iš pajamų, gautų nutraukus laikinos įstaigos arba turto valdymo įmonės veiklą, kaip privileijuotasis kreditorius.

8. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinių nemokumą reglamentuojančių teisės aktų taisyklės, susijusios su kreditoriams žalingu teisės aktų panaikinimu ar nevykdymu, nebūtų taikomos pertvarkomos įstaigos turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimui kitam subjektui, taikant pertvarkymo priemonę arba naudojantis pertvarkymo įgaliojimais arba naudojantis Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemonėmis.

9. Valstybės narės gali pavesti pertvarkymo institucijoms papildomų priemonių ir įgaliojimų, kuriais būtų naudojamosi tais atvejais, kai įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas atitinka pertvarkymo sąlygas, jei:

- a) tie papildomi įgaliojimai, juos taikant tarpvalstybinės grupės atžvilgiu, nesudaro kliūčių veiksmingai pertvarkyti grupės, ir
- b) jie atitinka pertvarkymo tikslus ir 31 bei 34 straipsniuose nurodytus bendruosius pertvarkymo principus.

10. Susidarius labai ypatingai sisteminės krizės padėčiai, pertvarkymo institucija gali siekti gauti finansavimą iš alternatyvių finansavimo šaltinių naudojant 56–58 straipsniuose numatytas Vyriausybės lygmens stabilizavimo priemones, kai tenkinamos šios sąlygos:

- a) įnašą, skirtą nuostoliams padengti arba rekapitalizavimui atlikti, kurio suma sudaro ne mažiau nei 8 % visų įsipareigojimų, įskaitant pertvarkomos įstaigos nuosavas lėšas, apskaičiuotą pertvarkymo priemonių taikymo metu laikantis 36 straipsnyje numatyto vertinimo, sumokėjo akcininkai ir kitų nuosavybės priemonių turėtojai, atitinkamų kapitalo priemonių ir kitų tinkamų įsipareigojimų turėtojai nurašymo, konvertavimo ar kitais būdais;
- b) tai daroma gavus išankstinį ir galutinį patvirtinimą pagal Sąjungos valstybės pagalbos sistemą.

2 skirsnis

Verslo pardavimo priemonė

38 straipsnis

Verslo pardavimo priemonė

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus pirkėjui, kuris nėra laikina įstaiga, perduoti:
 - a) pertvarkomos įstaigos išleistas akcijas arba kitas nuosavybės priemones;
 - b) visą arba kurį nors pertvarkomos įstaigos turtą, teises ar įsipareigojimus.

Taikant šio straipsnio 8 ir 9 dalis ir 85 straipsnį, pirmoje pastraipoje nurodytas perdavimas atliekamas neprašant pertvarkomos įstaigos akcininkų arba kurio nors trečiojo asmens (išskyrus pirkėją) sutikimo ir netaikant bendrovių teisės arba vertybinių popierių teisės procedūrinių reikalavimų, išskyrus 39 straipsnyje nurodytus reikalavimus.

2. Perdavimas pagal 1 dalį vykdomas komercinėmis sąlygomis, atsižvelgiant į aplinkybes ir laikantis Sąjungos valstybės pagalbos sistemos.

3. Pagal šio straipsnio 2 dalį atsižvelgdamos į konkrečias aplinkybes pertvarkymo institucijos imasi visų pagrįstų veiksmų, kad perdavimas vyktų komercinėmis sąlygomis, atitinkančiomis pagal 36 straipsnį atliktą vertinimą.

4. Atsižvelgiant į 37 straipsnio 7 dalį, bet koks pirkėjo sumokėtas atlygis skiriamas:

- a) akcijų arba nuosavybės priemonių savininkams, kai verslo pardavimas įvykdytas pertvarkomos įstaigos išleistas akcijas arba nuosavybės priemones perduodant iš tų akcijų arba priemonių turėtojų pirkėjui;
- b) pertvarkomai įstaigai, kai verslo pardavimas įvykdytas kurį nors arba visą pertvarkomos įmonės turtą ar išipareigojimus perduodant pirkėjui.

5. Taikydama verslo pardavimo priemonę pertvarkymo institucija perdavimo įgaliojimais gali pasinaudoti daugiau nei vieną kartą, kad papildomai perduotų pertvarkomos įstaigos išleistas akcijas arba kitas nuosavybės priemones arba atitinkamais atvejais pertvarkomos įstaigos turtą, teises arba išipareigojimus.

6. Pritaikius verslo pardavimo priemonę, pirkėjui sutikus, pertvarkymo institucijos gali pasinaudoti perdavimo įgaliojimais pirkėjui perduoto turto, teisių ar išipareigojimų atžvilgiu, kad turtas, teisės ar išipareigojimai būtų grąžinti pertvarkomai įstaigai, arba akcijos ar kitos nuosavybės priemonės būtų grąžintos jų pirminiams savininkams, o pertvarkoma įstaiga arba pirminiai savininkai privalo priimti tokį turtą, teises ar išipareigojimus arba akcijas ar kitas nuosavybės priemones.

7. Pirkėjas turi turėti tinkamą veiklos leidimą, kad galėtų vykdyti verslą, kurį jis įgyja kai atliekamas perdavimas pagal 1 dalį. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad paraiška veiklos leidimui gauti kartu su perdavimu būtų svarstoma laiku.

8. Nukrypstant nuo Direktyvos 2013/36/ES 22–25 straipsnių, nuo Direktyvos 2013/36/ES 26 straipsnio reikalavimo informuoti kompetentingas institucijas, nuo Direktyvos 2014/65/ES 10 straipsnio 3 dalies, 11 straipsnio 1 ir 2 dalių, 12 ir 13 straipsnio bei nuo reikalavimo pateikti pranešimą, nustatyto tos direktyvos 11 straipsnio 3 dalyje, kai perdavus akcijas ar kitas nuosavybės priemones pritaikius verslo pardavimo priemonę kvalifikuotoji įstaigos akcijų paketo dalis būtų įsigyjama arba didinama taip, kaip nurodyta Direktyvos 2013/36/ES 22 straipsnio 1 dalyje ar Direktyvos 2014/65/ES 11 straipsnio 1 dalyje, tos įstaigos kompetentinga institucija turi laiku atlikti pagal tuos straipsnius reikalaujamą vertinimą, kad nebūtų vėluojama taikyti verslo pardavimo priemonės ir nebūtų užkertamas kelias tam, kad pertvarkymo veiksmais būtų pasiekta atitinkamų pertvarkymo tikslų.

9. Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, jei tos įstaigos kompetentinga institucija nebus užbaigusi 8 dalyje nurodyto vertinimo, nuo akcijų arba kitų nuosavybės priemonių perdavimo, pertvarkymo institucijai taikant verslo pardavimo priemonę, dienos, taikomos šios nuostatos:

- a) toks akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimas įsigyjančiam asmeniui turi nedelstiną teisinį poveikį;
- b) vertinimo laikotarpiu ir f punkte numatyto turto pardavimo laikotarpiu įsigyjancio asmens su tokiomis akcijomis ar kitomis nuosavybės priemonėmis susijusios balsavimo teisės sustabdomos, ir šios teisės suteikiamos tik pertvarkymo institucijai, kuri neprivalo naudotis tokiomis balsavimo teisėmis ir kuri neprivalo atsakyti už tai, kad naudojasi tokiomis balsavimo teisėmis ar jomis nesinaudoja;

- c) vertinimo laikotarpiu ir f punkte nustatyto turto pardavimo laikotarpiu Direktyvos 2013/36/ES 66, 67 ir 68 straipsniuose numatytos sankcijos ir kitos priemonės už kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimo ar perleidimo reikalavimų pažeidimus netaikomos tokiam akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimui;
- d) užbaigusi vertinimą kompetentinga institucija nedelsdama raštu praneša pertvarkymo institucijai ir įsigyjančiam asmeniui, ar patvirtina tokį akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimą įsigyjančiam asmeniui, ar pagal Direktyvos 2013/36/ES 22 straipsnio 5 dalį prieštarauja tokiam akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimui įsigyjančiam asmeniui;
- e) jei kompetentinga institucija patvirtina tokį akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimą įsigyjančiam asmeniui, su tokiais akcijomis ar kitomis nuosavybės priemonėmis susijusios balsavimo teisės įsigyjančiam asmeniui visiškai suteikiamos iš karto po to, kai pertvarkymo institucija ir įsigyjantis asmuo gauna kompetentingos institucijos pranešimą dėl patvirtinimo;
- f) jei kompetentinga institucija prieštarauja tokiam akcijų ar kitų nuosavybės priemonių perdavimui įsigyjančiam asmeniui:
 - i) su tokiais akcijomis ar kitomis nuosavybės priemonėmis susijusios balsavimo teisės, kaip numatyta b punkte, galioja toliau;
 - ii) pertvarkymo institucija gali reikalauti, kad įsigyjantis asmuo parduotų tokias akcijas arba kitas nuosavybės priemones per pertvarkymo institucijos nustatytą pardavimo laikotarpį atsižvelgiant į vyraujančias rinkos sąlygas, ir
 - iii) jei įsigyjantis asmuo neužbaigia tokio pardavimo per pertvarkymo institucijos nustatytą pardavimo laikotarpį, kompetentinga institucija, gavusi pertvarkymo institucijos sutikimą, gali taikyti Direktyvos 2013/36/ES 66, 67 ir 68 straipsniuose numatytas sankcijas ir kitas priemones įsigyjančiam asmeniui už kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimo ar perleidimo reikalavimų pažeidimus.

10. Pagal verslo pardavimo priemonę atliktam perdavimui taikomos IV antraštinės dalies VII skyriuje nustatytos apsaugos priemonės.

11. Kad galėtų naudotis teisėmis teikti paslaugas arba įsisteigti kitoje valstybėje narėje pagal Direktyvą 2013/36/ES arba Direktyvą 2014/65/ES, pirkėjas laikomas pertvarkomos įstaigos teisių perėmėju ir gali toliau naudotis visomis tokiais teisėmis, kuriomis naudojosi pertvarkoma įstaiga ir kurios susijusios su perduotu turtu, teisėmis ar įsipareigojimais.

12. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytas pirkėjas galėtų ir toliau naudotis teisėmis dalyvauti pertvarkomos įstaigos mokėjimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemose, vertybinių popierių biržose, investuotojų kompensavimo sistemose ir indėlių garantijų sistemose ir turėti galimybę jomis naudotis, su sąlyga, kad tai atitinka narystės ir dalyvavimo tokiose sistemose kriterijus.

Nepaisant pirmos pastraipos, valstybės narės užtikrina, kad:

- a) nebūtų atsisakyta suteikti galimybę dėl to, kad pirkėjas neturi kredito reitingų agentūros suteikto reitingo arba kad tas reitingas neatitinka reikalaujamo reitingo lygio, jog būtų suteikta galimybė naudotis pirmoje pastraipoje nurodytomis sistemomis;
- b) tais atvejais, kai pirkėjas neatitinka narystės ar dalyvavimo atitinkamoje mokėjimo, tarpuskaitos ar atsiskaitymo sistemoje, vertybinių popierių biržoje, investuotojų kompensavimo sistemoje ar indėlių garantijų sistemoje kriterijų, pirmoje pastraipoje nurodytomis teisėmis naudojamosi tokį laikotarpį, kurį gali nurodyti pertvarkymo institucija, kuris neviršija 24 mėnesių ir kurį galima atnaujinti pirkėjui pateikus prašymą pertvarkymo institucijai.

13. Nedarant poveikio IV antraštinės dalies VII skyriui, pertvarkomos įstaigos akcininkai arba kreditoriai ir kiti tretieji asmenys, kurių turtas, teisės ar įsipareigojimai nėra perduodami, neturi tiesioginių arba netiesioginių teisių į perduotą turtą, teises ar įsipareigojimus.

39 straipsnis

Verslo pardavimo priemonė. Procedūriniai reikalavimai

1. Atsižvelgdama į šio straipsnio 3 dalį, įstaigai arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punktuose nurodytam subjektui taikydama verslo pardavimo priemonę, pertvarkymo institucija pateikia rinkai tos įstaigos turtą, teises, įsipareigojimus, akcijas ar kitas nuosavybės priemones, kuriuos institucija ketina parduoti, arba imasi priemonių dėl jų pardavimo. Galima parduoti atskiras teisių, turto ir įsipareigojimų grupes.

2. Nedarant poveikio Sąjungos valstybės pagalbos sistemai, kai taikoma, 1 dalyje nurodytas pardavimas vykdomas laikantis šių kriterijų:

- a) jis turi būti kuo skaidresnis ir iš esmės neiškreipti tos įstaigos turto, teisių, įsipareigojimų, akcijų ar kitų nuosavybės priemonių, kuriuos institucija ketina parduoti, atsižvelgiant į aplinkybes ir visų pirma į poreikį išsaugoti finansinį stabilumą;
- b) jį vykdant netinkamai nesuteikiama pirmenybės atskiriems potencialiems pirkėjams ir jie nediskriminuojami;
- c) jį vykdant nekyla interesų konfliktas;
- d) jį vykdant nesuteikiama nesąžiningo pranašumo potencialiam pirkėjui;
- e) jį vykdant atsižvelgiama į poreikį greitai įgyvendinti pertvarkymo veiksmus;
- f) juo siekiama kiek įmanoma pakelti atitinkamų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų pardavimo kainą.

Taikant pirmos pastraipos b punktą, šioje dalyje nurodytais principais nedraudžiama pertvarkymo institucijai kreiptis į konkrečius potencialius pirkėjus.

Viešas skelbimas apie įstaigos ar šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto pateikimą rinkai, kurio kitais atvejais būtų reikalaujama pagal Reglamento (ES) Nr. 596/2014 17 straipsnio 1 dalį, gali būti uždelstas pagal to reglamento 17 straipsnio 4 ar 5 dalis.

3. Pertvarkymo institucija gali taikyti verslo pardavimo priemonę nesilaikydama 1 dalyje nustatyto pardavimo reikalavimo, kai nustato, kad tikėtina, jog laikantis tų reikalavimų nebūtų visiškai pasiekti vienas ar daugiau pertvarkymo tikslų, ir, visų pirma, jei įvykdomos šios sąlygos:

- a) jos nuomone, dėl pertvarkomos įstaigos žlugimo ar galimo žlugimo kyla arba didėja reali grėsmė finansiniam stabilumui, ir
- b) jos nuomone, tų reikalavimų laikymasis galėtų neigiamai atsiliiepti verslo pardavimo priemonės veiksmingumui šalinant tą grėsmę arba siekiant 31 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyto pertvarkymo tikslo.

4. EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. skelbia gaires, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, kuriose patikslina faktines aplinkybes, kuriomis kyla didelė grėsmė, ir elementus, susijusius su 3 dalies a ir b punktuose nurodytu verslo pardavimo priemonės veiksmingumu.

3 skirsnis

Laikinos įstaigos sukūrimo priemonė

40 straipsnis

Laikinos įstaigos sukūrimo priemonė

1. Kad būtų galima įgyvendinti laikinos įstaigos sukūrimo priemonę ir atsižvelgiant į poreikį išlaikyti ypatingos svarbos funkcijas laikinoje įstaigoje, valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus perduoti laikinai įstaigai:

- a) vienos ar daugiau pertvarkomų įstaigų išleistas akcijas arba kitas nuosavybės priemones;
- b) visą arba tam tikrą vienos ar daugiau pertvarkomų įstaigų turtą, teises ar įsipareigojimus.

Atsižvelgiant į 85 straipsnį, pirmoje pastraipoje nurodytas perdavimas gali būti atliekamas neprašant pertvarkomų įstaigų akcininkų arba kurio nors trečiojo asmens (išskyrus laikiną įstaigą) sutikimo ir netaikant bendrovių teisės arba vertybinių popierių teisės procedūrinių reikalavimų.

2. Laikina įstaiga yra juridinis asmuo, kuris atitinka visus šiuos reikalavimus:

- a) ji visa arba iš dalies priklauso vienai ar daugiau viešųjų institucijų, tarp kurių gali būti pertvarkymo institucija arba pertvarkymo finansavimo struktūra, ir ją kontroliuoja pertvarkymo institucijos;
- b) ji sukurta tam, kad gautų ir turėtų kai kurias arba visas pertvarkomos įstaigos išleistas akcijas ar kitas nuosavybės priemones arba kai kurį arba visą vienos ar daugiau pertvarkomų įstaigų turtą, teises ar įsipareigojimus, siekiant išlaikyti prieigą prie ypatingos svarbos funkcijų ir perduoti įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą.

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymas 43 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytu tikslu nekliaudo pertvarkymo institucijos gebėjimui kontroliuoti laikiną įstaigą.

3. Taikydama laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, pertvarkymo institucija užtikrina, kad laikinai įstaigai perduotų įsipareigojimų bendra vertė neviršytų iš pertvarkomos įstaigos perduotų ar iš kitų šaltinių suteiktų teisių ir turto bendros vertės.

4. Atsižvelgiant į 37 straipsnio 7 dalį, bet koks laikinos įstaigos sumokėtas atlygis skiriamas:

- a) akcijų arba nuosavybės priemonių savininkams, kai perdavimas laikinai įstaigai įvykdytas pertvarkomos įstaigos išleistas akcijas arba nuosavybės priemones perduodant iš tų akcijų arba priemonių turėtojų laikinai įstaigai;
- b) pertvarkomai įstaigai, kai perdavimas laikinai įstaigai įvykdytas kurį nors arba visą pertvarkomos įmonės turtą ar įsipareigojimus perduodant laikinai įstaigai.

5. Taikydama laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, pertvarkymo institucija perdavimo įgaliojimais gali pasinaudoti daugiau nei vieną kartą, kad papildomai perduotų pertvarkomos įstaigos išleistas akcijas arba kitas nuosavybės priemones arba atitinkamais atvejais pertvarkomos įstaigos turtą, teises ar įsipareigojimus.

6. Pritaikiusi laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, pertvarkymo institucija gali:

a) teises, turtą ar įsipareigojimus iš laikinos įstaigos grąžinti pertvarkomai įstaigai arba akcijas ar kitas nuosavybės priemones grąžinti jų pirminiams savininkams, o pertvarkoma įstaiga arba pirminiai savininkai įpareigojami priimti atgal tokį turtą, teises ar įsipareigojimus arba akcijas ar kitas nuosavybės priemones, su sąlyga, kad įvykdomos 7 dalyje nustatytos sąlygos;

b) akcijas ar kitas nuosavybės priemones arba turtą, teises ar įsipareigojimus iš laikinos įstaigos perduoti trečiajam asmeniui.

7. Pertvarkymo institucijos gali akcijas ar kitas nuosavybės priemones arba turtą, teises ar įsipareigojimus perduoti iš laikinos įstaigos esant kurioms nors iš šių aplinkybių:

a) galimybė grąžinti konkrečias akcijas ar kitas nuosavybės priemones, turtą, teises ar įsipareigojimus aiškiai nurodyta priemonėje, pagal kurią atliktas perdavimas;

b) konkrečios akcijos ar kitos nuosavybės priemonės, turtas, teisės ar įsipareigojimai faktiškai nepriklauso priemonėje, pagal kurią atliktas perdavimas, nurodytų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų klasėms arba neatitinka jų perdavimo sąlygų.

Toks perdavimas gali būti atliekamas per bet kurį laikotarpį ir turi atitikti bet kurias kitas atitinkamu tikslu toje priemonėje nurodytas sąlygas.

8. Perdavimams tarp pertvarkomos įstaigos arba akcijų ar kitų nuosavybės priemonių pirminių savininkų ir laikinos įstaigos taikomos IV antraštinės dalies VII skyriuje nurodytos apsaugos priemonės.

9. Kad galėtų naudotis teisėmis teikti paslaugas arba įsisteigti kitoje valstybėje narėje pagal Direktyvą 2013/36/ES arba Direktyvą 2014/65/ES, laikina įstaiga laikoma pertvarkomos įstaigos teisių perėmėja ir gali toliau naudotis visomis tokiomis teisėmis, kuriomis naudojosi pertvarkoma įstaiga ir kurios susijusios su perduotu turtu, teisėmis ar įsipareigojimais.

Kitais tikslais pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad laikina įstaiga būtų laikoma pertvarkomos įstaigos teisių perėmėja ir galėtų toliau naudotis teise, kuria perduoto turto, teisių ar įsipareigojimų atžvilgiu naudojosi pertvarkoma įstaiga.

10. Valstybės narės užtikrina, kad laikina įstaiga galėtų ir toliau naudotis teisėmis dalyvauti pertvarkomos įstaigos mokėjimo, tarpuskaitymo ir atsiskaitymo sistemose, vertybinių popierių biržose, investuotojų kompensavimo sistemose ir indėlių garantijų sistemose ir turėti galimybę jomis naudotis, su sąlyga, kad tai atitinka narystės ir dalyvavimo tokiose sistemose kriterijus.

Nepaisant pirmos pastraipos valstybės narės užtikrina, kad:

a) nebūtų atsisakyta suteikti galimybės dėl to, kad laikina įstaiga neturi kredito reitingų agentūros suteikto reitingo arba kad tas reitingas neatitinka reikalaujamo reitingo lygio, jog būtų suteikta galimybė naudotis pirmoje pastraipoje nurodytomis sistemomis;

- b) tais atvejais, kai laikina įstaiga neatitinka narystės ar dalyvavimo atitinkamoje mokėjimo, tarpuskaitos ar atsiskaitymo sistemoje, vertybinių popierių biržoje, investuotojų kompensavimo sistemoje ar indėlių garantijų sistemoje kriterijų, pirmoje pastraipoje nurodytomis teisėmis naudojamosi tokį laikotarpį, kurį gali nurodyti pertvarkymo institucija, kuris neviršija 24 mėnesių ir kuris gali būti atnaujintas laikinai įstaigai pateikus prašymą pertvarkymo institucijai.

11. Nedarant poveikio IV antraštinės dalies VII skyriui, pertvarkomos įstaigos akcininkai arba kreditoriai ir kiti tretieji asmenys, kurių turtas, teisės ar įsipareigojimai nėra perduodami laikinai įstaigai, neturi tiesioginių arba netiesioginių teisių į laikinai įstaigai, jos valdymo organui ar vyresniajai vadovybei perduotą turtą, teises ar įsipareigojimus.

12. Laikinos įstaigos tikslai neapima jokių pertvarkomos įstaigos akcininkų pareigų ar atsakomybės, o valdymo organui ar vyresniajai vadovybei netaikoma atsakomybė tokių akcininkų ar kreditorių atžvilgiu, susijusi su veiksmais, kurių imtasi arba nesiimta vykdant savo pareigas, nebent tie veiksmai ar neveikimas yra didelis aplaidumas arba sunkus nusižengimas pagal nacionalinę teisę, kuriuo daromas tiesioginis poveikis tokių akcininkų ar kreditorių teisėms.

Valstybės narės taip pat gali apriboti laikinos įstaigos ir jos valdymo organo ar vyresniosios vadovybės atsakomybę pagal nacionalinę teisę už veikimą ir neveikimą vykdant savo pareigas.

41 straipsnis

Laikinos įstaigos veikimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad veikiant laikinai įstaigai būtų laikomasi šių reikalavimų:

- a) laikinos įstaigos steigimo dokumentų turinį tvirtina pertvarkymo institucija;
- b) priklausomai nuo laikinos įstaigos nuosavybės struktūros pertvarkymo institucija skiria arba tvirtina laikinos įstaigos valdymo organą;
- c) pertvarkymo institucija patvirtina valdymo organo narių atlyginimą ir nustato atitinkamas jų pareigas;
- d) pertvarkymo institucija tvirtina laikinos įstaigos strategiją ir rizikos modelį;
- e) laikinai įstaigai išduodamas veiklos leidimas pagal atitinkamai Direktyvą 2013/36/ES arba Direktyvą 2014/65/ES ir ji turi pagal taikomą nacionalinę teisę būtiną leidimą vykdyti veiklą ar teikti paslaugas, kurias ji įgyja atlikus perdavimą pagal šios direktyvos 63 straipsnį;
- f) laikina įstaiga laikosi atitinkamai Reglamento (ES) Nr. 575/2013 ir direktyvų 2013/36/ES ir 2014/65/ES reikalavimų ir jai taikoma priežiūra pagal šiuos teisės aktus;
- g) laikina įstaiga veikia pagal Sąjungos valstybės pagalbos sistemą, o pertvarkymo institucija gali atitinkamai apibrėžti jos veiklos apribojimus.

Nepaisant pirmos pastraipos e ir f punktuose nurodytų nuostatų ir kai būtina siekiant pertvarkymo tikslų, laikina įstaiga gali būti įsteigta ir jai gali būti suteiktas veiklos leidimas trumpam laikotarpiui jos veiklos pradžioje nereikalaujant, kad ji atitiktų Direktyvos 2013/36/ES arba Direktyvos 2014/65/ES reikalavimus. Tuo tikslu pertvarkymo institucija kompetentingai institucijai pateikia prašymą šiuo klausimu. Jei kompetentinga institucija nusprendžia suteikti tokį veiklos leidimą, ji nurodo laikotarpį, kuriuo laikina įstaiga neprivalo laikytis tų direktyvų reikalavimų.

2. Atsižvelgdama į apribojimus, nustatytus pagal Sąjungos ar nacionalines konkurencijos taisykles, laikinos įstaigos vadovybė laikiną įstaigą valdo siekdama išlaikyti ypatingos svarbos funkcijų vykdymą ir tinkamomis sąlygomis ir per šio straipsnio 4 dalyje arba, kai taikytina, šio straipsnio 6 dalyje nustatytą laikotarpį įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą, jos turtą, teises ar įsipareigojimus parduoti vienam ar daugiau privačiojo sektoriaus pirkėjų.

3. Pertvarkymo institucija priima sprendimą, kad laikina įstaiga nebelaikoma laikina įstaiga pagal 40 straipsnio 2 dalį bet kuriuo iš toliau nurodytų atvejų, atsižvelgiant į tai, kas įvyksta pirmiau:

- a) laikina įstaiga susijungia su kitu subjektu;
- b) laikina įstaiga nebeatitinka 40 straipsnio 2 dalies reikalavimų;
- c) trečiajam asmeniui parduodamas visas arba beveik visas laikinos įstaigos turtas, teisės ar įsipareigojimai;
- d) baigiasi 5 dalyje arba, kai taikoma, 6 dalyje nustatytas laikotarpis;
- e) visas laikinos įstaigos turtas yra likviduojamas ir visi jos įsipareigojimai yra įvykdyti.

4. Tais atvejais, kai pertvarkymo institucija siekia parduoti laikiną įstaigą arba jos turtą, teises ar įsipareigojimus, valstybės narės užtikrina, kad laikina įstaiga arba atitinkamas turtas ar įsipareigojimai būtų parduodami atvirai ir skaidriai ir kad jie nebūtų iš esmės iškraipomi ir nebūtų nederamai suteikiama pirmenybė potencialiems pirkėjams ir jie nebūtų diskriminuojami.

Toks pardavimas vykdomas komercinėmis sąlygomis, atsižvelgiant į aplinkybes ir laikantis Sąjungos valstybės pagalbos sistemos.

5. Jei neįvyksta nė viena iš 3 dalies a, b, c ir e punktuose nurodytų situacijų, pertvarkymo institucija laikinos įstaigos veiklą nutraukia kiek įmanoma greičiau ir bet kuriuo atveju praėjus dviem metams po tos dienos, kurią paskutinį kartą atliktas pardavimas iš pertvarkomos įstaigos pagal laikinos įstaigos sukūrimo priemonę.

6. Pertvarkymo institucija 5 dalyje nurodytą laikotarpį gali pratęsti vienam ar daugiau papildomų vienerių metų laikotarpių, kai toks pratęsimas:

- a) padeda pasiekti vieną iš 3 dalies a, b, c arba e punkte nurodytų situacijų arba
- b) būtinas siekiant užtikrinti esminių bankininkystės ar finansinių paslaugų tęstinumą.

7. Bet koks pertvarkymo institucijos sprendimas pratęsti 5 dalyje nurodytą laikotarpį turi būti motyvuotas ir jame pateiktas išsamus padėties vertinimas, įskaitant rinkos sąlygų ir perspektyvų vertinimą, kuriuo pagrindžiamas pratęsimas.

8. Kai laikinos įstaigos veikla nutraukiama 3 dalies c arba d punkte nurodytomis aplinkybėmis, laikina įstaiga likviduojama iškeliant įprastinę bankroto bylą.

Atsižvelgiant į 37 straipsnio 7 dalį, nutraukiant laikinos įstaigos veiklą gautos pajamos skiriamos laikinos įstaigos akcininkams.

9. Kai laikina įstaiga naudojama daugiau nei vienos pertvarkomos įstaigos turtui ir išipareigojimams perduoti, 8 dalyje nustatyta pareiga taikoma turtui ir išipareigojimams, kurie perduoti iš kiekvienos pertvarkomos įstaigos, o ne pačiai laikinai įstaigai.

4 skirsnis

Turto atskyrimo priemonė

42 straipsnis

Turto atskyrimo priemonė

1. Kad būtų galima įgyvendinti turto atskyrimo priemonę, valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus pertvarkomos įstaigos arba laikinos įstaigos turtą, teises ar išipareigojimus perduoti vienai ar daugiau turto valdymo įmonių.

Atsižvelgiant į 85 straipsnį, pirmoje pastraipoje nurodytas perdavimas gali būti atliekamas neprašant pertvarkomų įstaigų akcininkų arba kurio nors trečiojo asmens (išskyrus laikiną įstaigą) sutikimo ir netaikant bendrovių teisės arba vertybinių popierių teisės procedūrinių reikalavimų.

2. Taikant turto atskyrimo priemonę turto valdymo įmonė turi būti juridinis asmuo, kuris atitinka visus šiuos reikalavimus:

- a) ji visa arba iš dalies priklauso vienai ar daugiau viešųjų institucijų, tarp kurių gali būti pertvarkymo institucija arba pertvarkymo finansavimo struktūra, ir ją kontroliuoja pertvarkymo institucijos;
- b) ji sukurta tam, kad gautų tam tikrą arba visą vienos ar daugiau pertvarkomų įstaigų arba laikinos įstaigos turtą, teises ir išipareigojimus.

3. Turto valdymo įmonė valdo jai perduotą turtą, kad būtų kiek įmanoma padidinta jo vertė jį vėliau parduodant arba tvarkingai likviduojant.

4. Valstybės narės užtikrina, kad turto valdymo įmonė veiktų laikydamasi šių nuostatų:

- a) turto valdymo įmonės steigimo dokumentų turinį tvirtina pertvarkymo institucija;
- b) priklausomai nuo valdymo įmonės nuosavybės struktūros pertvarkymo institucija skiria arba tvirtina valdymo įmonės valdymo organą;
- c) pertvarkymo institucija patvirtina valdymo organo narių atlyginimą ir nustato atitinkamas jų pareigas;
- d) pertvarkymo institucija patvirtina turto valdymo įmonės strategiją ir rizikos modelį.

5. Pertvarkymo institucijos gali naudotis 1 dalyje nurodytais įgaliojimais perduoti turtą, teises ar išipareigojimus tik jeigu:

- a) padėtis konkrečioje to turto rinkoje yra tokia, kad to turto likvidavimas iškeliant įprastinę bankroto bylą galėtų turėti neigiamų pasekmių vienai ar daugiau finansų rinkų;
- b) toks perdavimas yra būtinas siekiant užtikrinti tinkamą pertvarkomos įstaigos arba laikinos įstaigos veikimą; arba
- c) toks perdavimas yra būtinas siekiant gauti kuo didesnes likvidavimo pajamas.

6. Taikydamos turto atskyrimo priemonę pertvarkymo institucijos pagal 36 straipsnyje nustatytus principus ir Sąjungos valstybės pagalbos sistemą nustato atlygį, už kurį turtas, teisės ir įsipareigojimai perduodami turto valdymo įmonei. Šia dalimi nedraudžiama atlygiui turėti nominaliąją arba neigiamą vertę.

7. Atsižvelgiant į 37 straipsnio 7 dalį, bet koks turto valdymo įmonės sumokėtas atlygis tiesiogiai iš pertvarkomos įstaigos įgyto turto, teisių ar įsipareigojimų atžvilgiu skiriamas pertvarkomai įstaigai. Atlygis gali būti sumokėtas turto valdymo įmonės išleistos skolos priemonės forma.

8. Kai taikoma laikinos įstaigos sukūrimo priemonė, turto valdymo įmonė po to, kai buvo pritaikyta laikinos įstaigos sukūrimo priemonė, gali įsigyti turtą, teises ar įsipareigojimus iš laikinos įstaigos.

9. Pertvarkymo institucijos gali turtą, teises ar įsipareigojimus iš pertvarkomos įstaigos perduoti vienai ar daugiau turto valdymo įmonių daugiau kaip vieną kartą ir turtą, teises ar įsipareigojimus iš vienos ar daugiau turto valdymo įmonių grąžinti pertvarkomai įstaigai, jei laikomasi 10 dalyje nurodytų sąlygų.

Pertvarkoma įstaiga privalo priimti atgal tokį turtą, teises ar įsipareigojimus.

10. Pertvarkymo institucijos teises, turtą ar įsipareigojimus iš turto valdymo įmonės gali grąžinti pertvarkomai įstaigai tik tuomet, jei galioja viena iš šių aplinkybių:

- a) galimybė grąžinti konkrečias teises, turtą ar įsipareigojimus aiškiai nurodyta priemonėje, pagal kurią atliktas perdavimas;
- b) konkrečios teisės, turtas ar įsipareigojimai faktiškai nepriklauso priemonėje, pagal kurią atliktas perdavimas, nurodytų teisių, turto ar įsipareigojimų klasėms arba neatitinka jų perdavimo sąlygų.

Bet kuriuo iš a ir b punktuose nurodytų atvejų grąžinimas gali būti atliekamas per bet kurį laikotarpį ir atitinka bet kurias kitas atitinkamu tikslu toje priemonėje nurodytas sąlygas.

11. Perdavimams tarp pertvarkomos įstaigos ir turto valdymo įmonės taikomos IV antraštinės dalies VII skyriuje nurodytos dalinio nuosavybės perdavimo apsaugos priemonės.

12. Nedarant poveikio IV antraštinės dalies VII skyriui, pertvarkomos įstaigos akcininkai arba kreditoriai ir kiti tretieji asmenys, kurių turtas, teisės ar įsipareigojimai nėra perduodami turto valdymo įmonei, neturi tiesioginių arba netiesioginių teisių į turto valdymo įmonei arba jos valdymo organui ar vyresniajai vadovybei perduotą turtą, teises ar įsipareigojimus.

13. Turto valdymo įmonės tikslai neapima jokių pertvarkomos įstaigos akcininkų ar kreditorių pareigų ar atsakomybės, o valdymo organui ar vyresniajai vadovybei netaikoma atsakomybė tokių akcininkų ar kreditorių atžvilgiu, susijusi su veiksmais, kurių imtasi arba nesiimta vykdant savo pareigas, nebent tie veiksmai ar neveikimas yra didelis aplaidumas arba sunkus nusižengimas pagal nacionalinę teisę, kuriuo daromas tiesioginis poveikis tų akcininkų ar kreditorių teisėms.

Valstybės narės taip pat gali apriboti turto valdymo įmonės ir jos valdymo organo ar vyresniosios vadovybės atsakomybę pagal nacionalinę teisę už veikimą ir neveikimą vykdant savo pareigas.

14. EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. skelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, siekdama skatinti priežiūros ir pertvarkymo praktikos, susijusios su nustatymu, kada pagal šio straipsnio 5 dalį turto arba įsipareigojimų realizavimas keliant įprastinę bankroto bylą galėtų turėti neigiamų pasekmių vienai ar daugiau finansų rinkų, konvergenciją.

5 skirsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė

1 poskirsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės tikslas ir taikymo sritis

43 straipsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė

1. Kad būtų galima įgyvendinti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų 63 straipsnio 1 dalyje nurodytus pertvarkymo įgaliojimus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, kuria siekiama 31 straipsnyje nustatytų pertvarkymo tikslų, vadovaudamosi 34 straipsnyje nustatytais pertvarkymo principais galėtų taikyti siekiant bet kurio iš šių tikslų:

- a) siekiant rekapitalizuoti įstaigą arba šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą, kurie atitinka pertvarkymo sąlygas, pakankamu mastu, kad būtų atkurtas jų gebėjimas laikytis veiklos leidimo sąlygų (tiek, kiek tos sąlygos taikomos subjektui) ir toliau vykdyti veiklą, kurią vykdyti išduotas leidimas pagal Direktyvą 2013/36/ES arba Direktyvą 2014/65/ES, kai subjektui veiklos leidimas išduotas pagal tas direktyvas, ir išlaikyti pakankamą rinkos pasitikėjimą įstaiga arba subjektu;
- b) siekiant reikalavimus arba skolos priemones konvertuoti į nuosavybės vertybinius popierius arba sumažinti jų pagrindinę sumą, kai reikalavimai arba skolos priemonės perduoti:
 - i) laikinai įstaigai siekiant tai laikinai įstaigai suteikti kapitalo arba
 - ii) taikant verslo pardavimo priemonę arba turto atskyrimo priemonę.

3. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę šio straipsnio 2 dalies a punkte nurodytu tikslu galėtų taikyti tik tuomet, jei yra pagrįstų galimybių, kad taikant tą priemonę ir kartu taikant kitas atitinkamas priemones, įskaitant priemones, įgyvendinamas pagal verslo reorganizavimo planą, kurio reikalaujama pagal 52 straipsnį, bus ne tik pasiekti atitinkami pertvarkymo tikslai, bet ir atkurtas konkrečios įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto finansinis patikimumas ir ilgalaikis gyvybingumas.

Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų taikyti bet kurią iš 37 straipsnio 3 dalies a, b ir c punktuose nurodytų pertvarkymo priemonių ir šio straipsnio 2 dalies b punkte nurodytą gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, kai nėra įvykdomos pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos.

4. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę visiems įstaigoms arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytiems subjektams kiekvienu atveju atsižvelgdamos į susijusios įstaigos ar subjekto juridinį statusą arba galėtų keisti juridinį statusą.

44 straipsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo sritis

1. Valstybės narės užtikrina, kad gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę būtų galima taikyti visiems įstaigoms arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto įsipareigojimams, kurie nėra išbraukti iš tos priemonės taikymo srities pagal šio straipsnio 2 arba 3 dalį.

2. Pertvarkymo institucijos nesinaudoja nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais šių pagal valstybės narės arba trečiosios valstybės teisę reglamentuojamų išpareigojimų atžvilgiu:

- a) apdraustųjų indėlių;
- b) užtikrintųjų išpareigojimų, įskaitant padengtas obligacijas ir išpareigojimus, kurie yra finansinių priemonių, naudojamų apsidraudimo tikslais, kurios sudaro neatskiriamą užstato fondo dalį ir kurios pagal nacionalinę teisę yra užtikrintos panašiu būdu, kaip ir padengtos obligacijos, formos;
- c) bet kokių išpareigojimų, atsirandančių įstaigai arba šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui laikant klientų turtą arba klientų pinigus, įskaitant klientų turtą ar klientų pinigus, laikomus KIPVPS, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/65/ES 1 straipsnio 2 dalyje, arba AIF, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/EB ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies a punkte, su sąlyga, kad tokie klientai yra apsaugoti pagal taikomą bankroto teisę;
- d) bet kokių išpareigojimų, atsirandančių dėl patikėjimo santykių tarp įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto (kaip patikėtinio) ir kito asmens (kaip naudos gavėjo), su sąlyga, kad tos naudos gavėjas yra apsaugotas pagal taikomą bankroto arba civilinę teisę;
- e) išpareigojimų įstaigoms, išskyrus tai pačiai grupei priklausančius subjektus, kurių pradinis galiojimo pabaigos terminas yra trumpesnis nei septynios dienos;
- f) Direktyvos 98/26/EB tikslais paskirtoms sistemoms ar sistemų valdytojams arba tų sistemų dalyviams turimų arba dėl dalyvavimo tokioje sistemoje atsiradusių išpareigojimų, kurių likęs galiojimo terminas yra trumpesnis nei septynios dienos;
- g) išpareigojimo bet kuriai iš šių šalių:
 - i) darbuotojui, kiek tai susiję su sukaupu atlyginimu, pensijos išmokomis ar kitu fiksuoto dydžio darbo užmokesčiu, išskyrus kintamąjį atlygio komponentą, nereglamentuojamą kolektyvine sutartimi;
 - ii) komerciniam arba prekybos kreditoriui, atsirandančiam dėl įstaigai arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui teikiamų prekių ar paslaugų, kurios yra ypatingos svarbos paslaugos kasdienei jų veiklai, įskaitant IT paslaugas, komunalines paslaugas ir patalpų nuomą, tvarkymą ir priežiūrą;
 - iii) mokesčių ir socialinės apsaugos institucijoms, su sąlyga, kad tokiems išpareigojimams teikiama pirmenybė pagal taikomą teisę;
 - iv) indėlių garantijų sistemų, atsirandančių dėl privalomų įnašų pagal Direktyvą 2014/49/ES.

Pirmos pastraipos g punkto i papunktis netaikomas didelę riziką prisiimančių darbuotojų kintamajai atlygio daliai, nustatyta Direktyvos 2013/36/ES 92 straipsnio 2 dalyje.

Valstybės narės užtikrina, kad visas užtikrintas turtas, susijęs su padengtų obligacijų bendrų užstato fondu, būtų nepaliestas bei atskirtas ir kad jam pakaktų finansavimo. Nei tuo reikalavimu, nei pirmos pastraipos b punktu neužkertamas kelias pertvarkymo institucijoms, kai tikslinga, naudotis tais įgaliojimais bet kurios užtikrintojo išpareigojimo arba išpareigojimo, kuris garantuojamas įkeistu įkaitu, dalies, kuri viršija turto, įkaito, sulaikymo teisės ar įkaito, kuriais jis užtikrinamas, vertę, atžvilgiu.

⁽¹⁾ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

Pirmos pastraipos a punktu neužkertamas kelias pertvarkymo institucijoms, kai tikslinga, naudotis tais įgaliojimais bet kokios indėlio dalies, kuri viršija Direktyvos 2014/49/ES 6 straipsnyje nustatytą draudimo sumą, atžvilgiu.

Nedarant poveikio Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvoje 2013/36/ES nustatytais didelių pozicijų taisyklėmis, valstybės narės užtikrina, kad, siekdamos užtikrinti įstaigų ir grupių pertvarkymo galimybes, pertvarkymo institucijos, vadovaudamosi šios direktyvos 17 straipsnio 5 dalies b punktu, apriboja apimtį, kuria kitos įstaigos turi įsipareigojimus, atitinkančius reikalavimus gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonėms taikyti, išskyrus įsipareigojimus, kuriuos turi įstaigos, esančios tos pačios grupės dalimi.

3. Išimtinėmis aplinkybėmis, kai yra taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, pertvarkymo institucija nurašymo ar konvertavimo įgaliojimų gali netaikyti arba iš dalies netaikyti tam tikriems įsipareigojimams, kai:

- a) per pagrįstą laiką būtų neįmanoma tam įsipareigojimui taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės nepaisant pertvarkymo institucijos gera valia dedamų pastangų;
- b) netaikymas yra griežtai būtinas ir yra proporcingas siekiant užtikrinti ypatingos svarbos funkcijų ir pagrindinių verslo linijų tęstinumą taip, kad būtų išlaikytas pertvarkomos įstaigos gebėjimas tęsti pagrindinę veiklą, teikti paslaugas ir vykdyti sandorius;
- c) netaikymas yra griežtai būtinas ir yra proporcingas siekiant užkirsti kelią plačiam problemos išplitimui, visų pirma fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių reikalavimus atitinkančių indėlių atžvilgiu, jei šis išplitimas labai sutrikdytų finansų rinkų, įskaitant finansų rinkų infrastruktūrą, veikimą taip, kad tai galėtų labai sutrikdyti valstybės narės arba Sąjungos ekonomiką, arba
- d) taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę tiems įsipareigojimams jų vertė būtų prarasta, jog nuostoliai, kuriuos turėtų padengti kiti kreditoriai, būtų didesni nei tuo atveju, jeigu tiems įsipareigojimams nebūtų taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė.

Kai pertvarkymo institucija nusprendžia tinkamam įsipareigojimui arba tinkamų įsipareigojimų klasei visiškai arba iš dalies netaikyti šioje dalyje numatytų įgaliojimų, kitiems tinkamiems įsipareigojimams taikomo nurašymo arba konvertavimo lygis, siekiant atsižvelgti į tokį netaikymą, gali būti padidintas, su sąlyga, kad kitiems tinkamiems įsipareigojimams taikomas nurašymo ir konvertavimo lygis atitinka 34 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytą principą.

4. Kai pertvarkymo institucija nusprendžia tinkamam įsipareigojimui arba tinkamų įsipareigojimų klasei visiškai arba iš dalies netaikyti šiame straipsnyje numatytų įgaliojimų ir kai nuostoliai, kurių būtų patirta dėl tų įsipareigojimų, nėra visiškai perkelti kitiems kreditoriams, pertvarkymo finansavimo struktūra gali sumokėti įnašą pertvarkomai įstaigai, kad būtų galima atlikti vieną arba abu toliau išvardytų tikslų:

- a) padengti visus nuostolius, kurie nebuvo padengti tinkamais įsipareigojimais, ir atkurti pertvarkomos įstaigos grynąją turto vertę iki nulio pagal 46 straipsnio 1 dalies a punktą;
- b) įsigyti pertvarkomos įstaigos akcijų arba kitų nuosavybės ar kapitalo priemonių siekiant rekapitalizuoti įstaigą pagal 46 straipsnio 1 dalies b punktą.

5. Pertvarkymo finansavimo struktūra 4 dalyje nurodytą įnašą sumoka tik kai:

- a) akcininkai ir kitų nuosavybės priemonių, atitinkamų kapitalo priemonių ir kitų tinkamų įsipareigojimų turėtojai, atlikę nurašymą, konvertavimą ar kitais būdais, nuostoliams padengti arba rekapitalizavimui atlikti sumokėjo įnašą, kurio suma sudaro ne mažiau kaip 8 % visų įsipareigojimų, įskaitant pertvarkomos įstaigos nuosavas lėšas, apskaičiuotų pertvarkymo veiksmų metu atlikus 36 straipsnyje numatytą vertinimą; ir

- b) pertvarkymo finansavimo struktūros įnašas neviršija 5 % visų įsipareigojimų, įskaitant pertvarkomos įstaigos nuosavas lėšas, apskaičiuotų pertvarkymo priemonių taikymo metu laikantis 36 straipsnyje numatyto vertinimo.

6. 4 dalyje nurodytos pertvarkymo finansavimo struktūros įnašas gali būti finansuojamas iš:

- a) pertvarkymo finansavimo struktūros turimos sumos, kuri buvo sukaupta renkant įstaigų ir Sąjungos filialų įnašus pagal 100 straipsnio 6 dalį ir 103 straipsnį;
- b) sumos, kuri gali būti sukaupta per trejų metų laikotarpį renkant *ex-post* įnašus pagal 104 straipsnį, ir
- c) kai šios dalies a ir b punktuose nurodytų sumų nepakanka – sumų, sukaupytų iš alternatyvių finansavimo šaltinių pagal 105 straipsnį.

7. Ypatingomis aplinkybėmis pertvarkymo institucija gali kreiptis dėl papildomo finansavimo iš alternatyvių finansavimo šaltinių su to, kai:

- a) pasiekiami 5 dalies b punkte nurodyta 5 % riba ir
- b) buvo visiškai nurašyti arba konvertuoti visi neužtikrintieji nepirmenybiniai įsipareigojimai, išskyrus reikalavimus atitinkančius indėlius.

Kai įvykdomos pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos, alternatyviai arba papildomai pertvarkymo finansavimo struktūra gali mokėti įnašą iš išteklių, kurie buvo sukaupti renkant *ex-ante* įnašus pagal 100 straipsnio 6 dalį ir 103 straipsnį ir dar nebuvo panaudoti.

8. Nukrypdamas nuo 5 dalies a punkto pertvarkymo finansavimo struktūra taip pat gali mokėti 4 dalyje nurodytą įnašą, su sąlyga, kad:

- a) 5 dalies a punkte nurodyto įnašo, skirto nuostoliams padengti arba rekapitalizavimui atlikti, suma sudaro ne mažiau nei 20 % atitinkamos įstaigos pagal riziką įvertinto turto;
- b) atitinkamos valstybės narės pertvarkymo finansavimo struktūra turi renkant *ex-ante* įnašus (išskyrus įnašus į indėlių garantijų sistemą) pagal 100 straipsnio 6 dalį ir 103 straipsnį sukaupę sumą, kuri sudaro bent 3 % visų tos valstybės narės teritorijoje leidimą veikti turinčių kredito įstaigų apdraustųjų indėlių, ir
- c) atitinkamos įstaigos turimo turto konsoliduota vertė yra mažesnė kaip 900 mlrd. EUR.

9. Naudodamasi teise spręsti savo nuožiūra pagal 3 dalį, pertvarkymo institucijos tinkamai atsižvelgia į:

- a) principą, kad nuostolius visų pirma turėtų padengti pertvarkomos įstaigos akcininkai, o po to, paprastai, kreditoriai nustatyta pirmumo tvarka;
- b) pertvarkomos įstaigos galimybes padengti nuostolius, jei įsipareigojimui arba įsipareigojimų klasei nebūtų taikomi nurašymo arba konvertavimo įgaliojimai, ir
- c) poreikį išlaikyti pakankamai išteklių pertvarkymui finansuoti.

10. Pagal 3 dalį nurašymo įgaliojimų įsipareigojimui galima visiškai netaikyti arba apriboti jam taikomo nurašymo mastą.

11. Komisijai pagal 115 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant papildomai patikslinti aplinkybes, kuriomis įgaliojimų netaikymas yra būtinas šio straipsnio 3 dalyje nurodytiems tikslams pasiekti.

12. Prieš pasinaudodama 3 dalyje nurodyta teise savo nuožiūra netaikyti įsipareigojimui, pertvarkymo institucija apie tai praneša Komisijai. Kai dėl įgaliojimų netaikymo prireiktų pertvarkymo finansavimo struktūros arba alternatyvaus finansavimo šaltinio įnašo pagal 4–8 dalis, Komisija per 24 valandas nuo tokio pranešimo gavimo dienos arba per ilgesnį laikotarpį, dėl kurio susitariama su pertvarkymo institucija, gali uždrausti arba reikalauti pakeisti siūlomą įgaliojimų netaikymą įsipareigojimui, kad būtų apsaugotas vidaus rinkos vientisumas, jei nevykdomi šio straipsnio ir deleguotųjų aktų reikalavimai. Tai nedaro poveikio Komisijos teisei taikyti Sąjungos valstybės pagalbos sistemos.

2 poskirsnis

Minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas

45 straipsnis

Minimalaus reikalavimo taikymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad įstaigos visuomet tenkintų minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimą. Minimalus reikalavimas apskaičiuojamas kaip nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų suma, išreikšta visų įstaigos įsipareigojimų ir nuosavų lėšų procentine dalimi.

Taikant pirmą pastraipą įsipareigojimai dėl išvestinių finansinių priemonių įtraukiami į bendrus įsipareigojimus remiantis tuo, kad sandorio šalies užskaitos teisės yra visapusiškai pripažintos.

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose papildomai patikslina 6 dalies a–f punktuose nurodytus vertinimo kriterijus, kuriais remiantis kiekvienai įstaigai turi būti nustatytas minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų, įskaitant subordinuotąją skolą bei pirmąjį neužtikrintą skolą, iki kurios išmokėjimo termino yra likę bent 12 mėnesių, kuriems taikomi įgaliojimai panaudoti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę ir kurie gali būti laikomi nuosavomis, reikalavimas.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

Valstybės narės gali nustatyti papildomus kriterijus, kuriais remiantis nustatomas minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas.

3. Nepaisant 1 dalies, pertvarkymo institucijos atleidžia padengtomis obligacijomis finansuojamas hipotekos kredito įstaigas, kurios pagal nacionalinę teisę negali priimti indėlių, nuo pareigos visuomet tenkinti minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimą, nes:

- a) tos įstaigos bus likviduojamos taikant nacionalines bankroto procedūras arba kitas toms įstaigoms numatytas procedūras, taikomas pagal šios direktyvos 38, 40 arba 42 straipsnį, ir
- b) taikant tokias nacionalines bankroto procedūras ar kitas procedūras bus užtikrinta, kad tų įstaigų kreditoriai, įskaitant padengtų obligacijų turėtojus, prireikus, padengs nuostolius taip, kad būtų pasiekti pertvarkymo tikslai.

4. Tinkami įsipareigojimai įtraukiami į 1 dalyje nurodytą nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų sumą tik tuomet, jei jie atitinka šias sąlygas:

- a) priemonė yra išleista ir visiškai apmokėta;
- b) tai nėra įsipareigojimas pačiai įstaigai, jis nėra jos užtikrintas ar garantuotas;
- c) įstaiga tiesiogiai ar netiesiogiai nefinansavo priemonės pirkimo;
- d) likęs įsipareigojimo terminas yra ne trumpesnis kaip vieneri metai;
- e) įsipareigojimas atsiranda ne dėl išvestinės finansinės priemonės;
- f) įsipareigojimas atsiranda ne dėl indėlio, kuriam teikiama pirmenybė pagal nacionalinį eiliškumą nemokumo atveju pagal 108 straipsnį.

d punkto tikslais, kai įsipareigojimu jo turėtojai suteikiama teisė į atlyginimą nesuėjus terminui, to įsipareigojimo terminas yra pirma tokios teisės atsiradimo diena.

5. Kai įsipareigojimą reglamentuoja trečiosios valstybės teisė, pertvarkymo institucijos gali pareikalauti, kad įstaiga įrodytų, jog visi pertvarkymo institucijos sprendimai nurašyti arba konvertuoti tą įsipareigojimą būtų vykdytini pagal tos trečiosios valstybės teisę, atsižvelgiant į įsipareigojimą reglamentuojančios sutarties sąlygas, tarptautinius susitarimus dėl pertvarkymo procedūrų pripažinimo ir kitus atitinkamus aspektus. Jei pertvarkymo institucija neįsitikina, kad visi sprendimai bus vykdytini pagal tos trečiosios valstybės teisę, apskaičiuojant minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimą į tą įsipareigojimą neatsižvelgiama.

6. Kiekvienos įstaigos minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimą pagal 1 dalį nustato pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija ir remdamasi bent šiais kriterijais:

- a) poreikiu užtikrinti, kad taikant pertvarkymo priemones, prireikus, įskaitant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, įstaigą būtų galima pertvarkyti taip, kad būtų pasiekti pertvarkymo tikslai;
- b) poreikiu atitinkamais atvejais užtikrinti, kad įstaiga turėtų pakankamai tinkamų įsipareigojimų, kad galėtų užtikrinti, jog, jei būtų taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, nuostoliai galėtų būti padengti ir įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas galėtų būti atkurtas iki lygio, kuris būtinas, kad ji toliau laikytųsi veiklos leidimo sąlygų ir toliau vykdytų veiklą, kurios leidimas jai išduotas pagal Direktyvą 2013/36/ES ar Direktyvą 2014/65/ES, ir kad būtų išlaikytas pakankamas rinkos pasitikėjimas įstaiga arba subjektu;
- c) poreikiu užtikrinti, kad, jei pertvarkymo plane numatyta, jog gelbėjimas privačiomis lėšomis gali neapimti tam tikrų tinkamų įsipareigojimų klasių pagal 44 straipsnio 3 dalį arba, kad atliekant dalinį perdavimą gavėjui gali būti perduodami visi tam tikrų klasių tinkami įsipareigojimai, įstaiga turėtų pakankamai kitų tinkamų įsipareigojimų, kad galėtų užtikrinti, jog nuostoliai galėtų būti padengti ir įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas galėtų būti atkurtas iki lygio, kuris būtinas, kad ji toliau laikytųsi veiklos leidimo sąlygų ir toliau vykdytų veiklą, kurios leidimas jai išduotas pagal Direktyvą 2013/36/ES arba Direktyvą 2014/65/ES;
- d) įstaigos dydžiu, verslo modeliu, finansavimo modeliu ir rizikos pobūdžiu;
- e) koku mastu indėlių garantijų sistema galėtų prisidėti prie pertvarkymo finansavimo pagal 109 straipsnį;

- f) kokių mastu įstaigos žlugimas neigiamai paveiktų finansinį stabilumą, įskaitant problemų išplitimo į kitas įstaigas dėl jos ryšių su kitomis įstaigomis arba likusia finansų sistemos dalimi, neigiamas pasekmes.

7. Įstaigos šiame straipsnyje nustatytą minimalų reikalavimą įvykdo individualiai.

Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija, gali nuspręsti taikyti šiame straipsnyje nustatytą minimalų reikalavimą 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui.

8. Sąjungos patronuojančiosios įmonės ne tik laikosi 7 dalies, bet ir konsoliduotai įvykdo šiame straipsnyje nustatytą minimalų reikalavimą.

Minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą, taikytiną Sąjungos patronuojančiosios įmonės konsoliduotu lygmeniu, nustato grupės lygmens pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su konsoliduotos priežiūros institucija, vadovaudamasi 9 dalimi ir remdamasi bent 6 dalyje nustatytais kriterijais bei tuo, ar grupės trečiosios valstybės patronuojamosios įmonės turi būti pertvarkomos atskirai pagal pertvarkymo planą.

9. Grupės lygmens pertvarkymo institucija ir individualiai už patronuojamąsias įmones atsakingos pertvarkymo institucijos daro viską pagal savo įgaliojimus, kad pasiektų bendrą sprendimą dėl konsoliduotai taikomo minimalaus reikalavimo lygio.

Bendras sprendimas turi būti visapusiškai pagrįstas ir grupės lygmens pertvarkymo institucija jį pateikia Sąjungos patronuojančiajai įmonei.

Jei toks bendras sprendimas nepriimamas per keturis mėnesius, grupės lygmens pertvarkymo institucija, tinkamai atsižvelgusi į atitinkamų pertvarkymo institucijų atliktą patronuojamųjų įmonių vertinimą, priima sprendimą dėl konsoliduoto minimalaus reikalavimo. Jei, pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui, kuri nors iš atitinkamų pertvarkymo institucijų klausimą yra perdavusi EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, grupės lygmens pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas. Jei EBI nepriima sprendimo per vieną mėnesį, taikomas grupės lygmens pertvarkymo institucijos sprendimas.

Bendras sprendimas ir, jo nesant, grupės lygmens pertvarkymo institucijos priimtas sprendimas atitinkamų valstybių narių pertvarkymo institucijoms yra privalomas.

Bendras sprendimas ir bet kuris sprendimas, priimtas nesant bendro sprendimo, reguliariai peržiūrimas ir atitinkamais atvejais atnaujinamas.

10. Pertvarkymo institucijos nustato minimalų reikalavimą, kuris turi būti individualiai taikomas grupės patronuojamosioms įmonėms. Tas minimalus reikalavimas nustatomas patronuojamajai įmonei tinkamu lygiu atsižvelgiant į:

- a) 6 dalyje išvardytus kriterijus, visų pirma į patronuojamosios įmonės dydį, verslo modelį ir rizikos pobūdį, įskaitant jos nuosavas lėšas, ir

- b) konsoliduotą reikalavimą, kuris grupei nustatytas pagal 9 dalį.

Grupės lygmens pertvarkymo institucija ir individualiai už patronuojamąsias įmones atsakingos pertvarkymo institucijos daro viską pagal savo įgaliojimus, kad pasiektų bendrą sprendimą dėl minimalaus reikalavimo lygio, kuris turi būti individualiai taikomas kiekvienai atitinkamai patronuojamajai įmonei.

Bendras sprendimas yra visapusiškai pagrindžiamas ir patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucija ir grupės lygmens pertvarkymo institucija jį pateikia atitinkamai patronuojamosioms įmonėms ir Sąjungos patronuojančiajai įmonei.

Pertvarkymo institucijoms nepriėmus tokio bendro sprendimo per keturių mėnesių laikotarpį, sprendimą priima atitinkamos patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijos, tinkamai apsvarsčiusios grupės lygmens pertvarkymo institucijos pareikštas nuomones ir išlygas.

Jei, pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui, grupės lygmens pertvarkymo institucija klausimą yra perdavusi EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, individualiai už patronuojamąsias įmones atsakingos pertvarkymo institucijos atideda savo sprendimų priėmimą ir laukia bet kurio EBI sprendimo, kurį ji gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, bei priima sprendimus vadovaudamosi EBI sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas. Jei patronuojamosios įmonės pertvarkymo institucijos nustatytas lygis yra ne daugiau kaip vienas procentinis punktas pagal šio straipsnio 9 dalį nustatyto konsoliduoto lygio, grupės lygmens pertvarkymo institucija neperduoda klausimo spręsti EBI, kuri vykdytų privalomą tarpininkavimą.

Jei EBI nepriima sprendimo per vieną mėnesį, taikomi patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijų sprendimai.

Bendras sprendimas ir, jo nesant, patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijų priimti sprendimai atitinkamoms pertvarkymo institucijoms yra privalomi.

Bendras sprendimas ir bet kurie sprendimai, priimti nesant bendro sprendimo, reguliariai peržiūrimi ir atitinkamais atvejais atnaujinami.

11. Grupės lygmens pertvarkymo institucija gali visiškai atleisti Sąjungos patronuojančiąją įmonę nuo individualaus minimalaus reikalavimo taikymo, kai:

- a) Sąjungos patronuojančioji įmonė konsoliduotai įvykdo pagal 8 dalį nustatytą minimalų reikalavimą ir
- b) Sąjungos patronuojančiosios įmonės kompetentinga institucija visiškai atleido įstaigą nuo individualaus kapitalo reikalavimo taikymo pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnio 3 dalį.

12. Patronuojamosios įmonės pertvarkymo institucija gali visiškai atleisti tą patronuojamąją įmonę nuo 7 dalies taikymo, kai:

- a) tiek patronuojamajai įmonei, tiek jos patronuojančiajai įmonei leidimus išduoda ir jų priežiūrą vykdo ta pati valstybė narė;
- b) patronuojamajai įmonei taikoma įstaigos, kuri yra patronuojančioji įmonė, konsoliduota priežiūra;
- c) aukščiausio lygmens grupės įstaiga patronuojamosios įmonės valstybėje narėje, kai ji nėra Sąjungos patronuojančioji įmonė, konsoliduotai įvykdo pagal 7 dalį nustatytą minimalų reikalavimą;

- d) šiuo metu nėra ir nenumatoma reikšmingų praktinių ar teisinių kliūčių jos patronuojančiai įmonei greitai pervesti nuosavas lėšas ar padengti išsipareigojimus patronuojamajai įmonei;
- e) patronuojančioji įmonė įtikina kompetentingą instituciją, kad riziką ribojantis patronuojamosios įmonės valdymas yra tinkamas ir, kompetentingos institucijos sutikimu, yra pareiškusi, kad užtikrina patronuojamosios įmonės išsipareigojimų įvykdymą, arba patronuojamosios įmonės rizika nėra svarbi;
- f) patronuojamoji įmonė yra įtraukta į patronuojančiosios įmonės rizikos įvertinimo, nustatymo ir kontrolės procedūras;
- g) patronuojančiai įmonei priklauso daugiau kaip 50 % balsavimo teisių, kurias suteikia turimos patronuojamosios įmonės kapitalo akcijos, arba patronuojančioji įmonė turi teisę skirti arba nušalinti daugumą patronuojamosios įmonės valdymo organo narių, ir
- h) patronuojamosios įmonės kompetentinga institucija visiškai atleido tą patronuojamąją įmonę nuo individualaus kapitalo poreikio taikymo pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnio 1 dalį.

13. Pagal šį straipsnį priimtais sprendimais gali būti nustatyta, kad minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimas būtų iš dalies konsoliduotai arba individualiai užtikrintas sutartinėmis gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonėmis.

14. Kad priemonė būtų laikoma sutartine gelbėjimo privačiomis lėšomis priemone pagal 13 dalį, pertvarkymo institucija įsitikina, kad:

- a) priemone nustatyta sutartinė sąlyga, numatanti, kad jei pertvarkymo įstaiga nuspręstų tai įstaigai taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, ta priemonė būtų nurašoma arba konvertuojama tiek, kiek reikalaujama iki kitų tinkamų išsipareigojimų nurašymo arba konvertavimo; ir
- b) priemonei taikomas privalomas susitarimas, išsipareigojimas ar nuostata dėl eiliškumo, pagal kurią įprastinės bankroto bylos atveju ji užimtų vietą po kitų tinkamų išsipareigojimų ir už ją nebūtų galima atlyginti tol, kol tuo metu neatsiskaityta už kitus neapmokėtus tinkamus išsipareigojimus.

15. Pertvarkymo institucijos, derindamos savo veiksmus su kompetentingomis institucijomis, reikalauja ir tikrina, kad įstaigos vykdytų 1 dalyje nustatytą minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą ir atitinkamais atvejais 13 dalyje nustatytą reikalavimą, ir priima sprendimus vadovaudamosi šiuo straipsniu tuo pačiu metu rengdamos ir administruodamos pertvarkymo planus.

16. Pertvarkymo institucijos, derindamos savo veiksmus su kompetentingomis institucijomis, informuoja EBI apie minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą ir atitinkamais atvejais apie 13 dalyje nustatytą reikalavimą, nustatytą kiekvienai jų jurisdikcijai priklausančiai įstaigai.

17. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir juose nustato vienodus formatus, šablonus ir apibrėžtis, skirtus pertvarkymo institucijoms, joms derinant savo veiksmus su kompetentingomis institucijomis, nustatyti ir perduoti informaciją EBI 16 dalies tikslais.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

18. Remdamasi 19 dalyje nurodytos ataskaitos rezultatais, Komisija, prireikus, ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl suderinto minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimo taikymo. Tuo pasiūlymu prireikus siūloma nustatyti tinkamą minimalaus reikalavimo minimalių lygių skaičių atsižvelgiant į įvairius įstaigų ir grupių verslo modelius. Pasiūlymu nustatoma, kaip tinkamai koreguoti minimalaus reikalavimo parametrus, ir prireikus padaromi atitinkami minimalaus reikalavimo taikymo grupėms pakeitimai.

19. Ne vėliau kaip 2016 m. spalio 31 d. EBI pateikia Komisijai ataskaitą bent:

- a) dėl to, kaip minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimas buvo įgyvendinamas nacionaliniu lygiu, visų pirma, ar buvo valstybių narių panašioms įstaigoms nustatytų lygių skirtumų;
- b) dėl to, kaip įgaliojimai reikalauti laikytis minimalaus reikalavimo taikant sutartines gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikomas valstybėse narėse ir ar buvo tų požiūrių skirtumų;
- c) dėl verslo modelių, kurie atspindi įstaigos bendrus rizikos pobūdžius, identifikavimo;
- d) dėl tinkamo kiekvieno iš pagal c punktą nustatytų verslo modelių minimalaus reikalavimo lygio;
- e) dėl to, ar reikėtų nustatyti kiekvieno verslo modelio minimalaus reikalavimo apimtį;
- f) dėl tinkamo pereinamojo laikotarpio, per kurį įstaigos privalo pradėti laikytis nurodytų suderintų minimalių lygių;
- g) dėl to, ar 45 straipsnyje nustatytų reikalavimų pakanka siekiant užtikrinti, kad kiekviena įstaiga turėtų pakankamai nuostolių padengimo galimybių, o jei ne, ką dar reikėtų pagerinti, kad tas tikslas būtų pasiektas;
- h) dėl to, ar šiame straipsnyje numatytą apskaičiavimo metodiką reikia keisti siekiant užtikrinti, kad minimalų reikalavimą būtų galima naudoti kaip tinkamą įstaigos nuostolių padengimo galimybių rodiklį;
- i) dėl to, ar tikslinga reikalavimą pagrįsti visais išsipareigojimais ir nuosavomis lėšomis, ir ypač ar įstaigos pagal riziką įvertintą turtą būtų tikslingiau naudoti kaip reikalavimo vardiklį;
- j) dėl to, ar šiame straipsnyje taikomas požiūris į minimalaus reikalavimo taikymą grupėms yra tinkamas, ir visų pirma, ar šiuo požiūriu tinkamai užtikrinama, kad grupės nuostolių padengimo galimybių turėtų tie subjektai, kuriuose nuostolių gali atsirasti, arba šios galimybės būtų jiems prieinamos;
- k) dėl to, ar minimalaus reikalavimo netaikymo sąlygos yra tinkamos, ir visų pirma, ar tokio netaikymo galimybė turėtų būti suteikta patronuojamosioms įmonėms tarpvalstybiniu pagrindu;
- l) dėl to, ar tikslinga, kad pertvarkymo institucijos galėtų reikalauti, jog minimalus reikalavimas būtų užtikrintas taikant sutartines gelbėjimo privačiomis lėšomis priemones, ir ar tikslinga dar labiau suderinti požiūrį į sutartines gelbėjimo privačiomis lėšomis priemones;
- m) dėl to, ar 14 dalyje nustatyti sutartinių gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonių termino reikalavimai yra tinkami; ir
- n) dėl to, ar tikslinga reikalauti, kad įstaigos ir grupės atskleistų savo minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų reikalavimą arba savo nuosavų lėšų ir tinkamų išsipareigojimų lygį, o jei taip, kokių dažnumu ir formatu jos tą turėtų daryti.

20. 19 dalyje nurodyta ataskaita apima ne trumpesnę laikotarpį kaip nuo 2014 m. liepos 2 d. iki 2016 m. birželio 30 d. ir joje atsižvelgiama bent į:

- a) minimalaus reikalavimo ir visų pasiūlytų suderintų minimalaus reikalavimo lygių poveikį:
 - i) apskritai finansų rinkoms, visų pirma neužtikrintų skolų ir išvestinių finansinių priemonių rinkoms;
 - ii) įstaigų verslo modeliams ir balansų struktūroms, visų pirma įstaigų finansavimo pobūdžiui ir finansavimo strategijai, taip pat grupių teisinei ir veiklos struktūrai;
 - iii) įstaigų pelningumui, visų pirma jų finansavimo sąnaudoms;
 - iv) subjektų, kuriems netaikoma rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, pozicijų migracijai;
 - v) finansinėms inovacijoms;
 - vi) sutartinių gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonių paplitimui ir tokių priemonių pobūdžiui bei jų paklausumui;
 - vii) įstaigų veiksams prisiimant riziką;
 - viii) įstaigų turto suvaržymų lygiui;
 - ix) įstaigų veiksams siekiant laikytis minimalaus reikalavimo, visų pirma minimalaus reikalavimo laikymosi mažinant išskolinimą turtu, teikiant ilgalaikes skolas ir pritraukiant kapitalą mastui, ir
 - x) kredito įstaigų skolinimo lygiui, ypač daug dėmesio skiriant skolinimui labai mažoms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms, vietos ir regioninėms institucijoms ir viešojo sektoriaus subjektams, taip pat prekybos finansavimui, įskaitant skolinimą pagal oficialias eksporto kredito draudimo sistemas;
- b) minimalaus reikalavimo sąveiką su nuosavų išteklių reikalavimu, sverto koeficientu ir likvidumo reikalavimais, nustatytais Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvoje 2013/36/ES;
- c) įstaigų pajėgumą savarankiškai pritraukti kapitalą arba finansavimą iš rinkų siekiant tenkinti pasiūlytą suderintą minimalų reikalavimą;
- d) suderinamumą su minimaliais reikalavimais, susijusiais su tarptautinės bendrijos parengtais tarptautiniais standartais.

3 poskirsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės įgyvendinimas

46 straipsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis sumos vertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad taikydamos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę pertvarkymo institucijos, remdamosi pagal 36 straipsnį atliktu vertinimu, įvertintų bendrą sumą, kurią sudaro:

- a) atitinkamais atvejais suma, kuria turi būti nurašomi tinkami išpareigojimai siekiant užtikrinti, kad pertvarkomos įstaigos grynoji turto vertė būtų lygi nuliui; ir

b) atitinkamais atvejais suma, kuria tinkami įsipareigojimai turi būti konvertuojami į akcijas ar kitų rūšių kapitalo priemones siekiant atkurti kurios nors iš toliau nurodytų įstaigų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientą:

i) pertvarkomos įstaigos; arba

ii) laikinos įstaigos.

2. Atliekant šio straipsnio 1 dalyje nurodytą vertinimą nustatoma suma, kuria reikia nurašyti ar konvertuoti tinkamus įsipareigojimus, kad būtų atkurtas pertvarkomos įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas arba atitinkamais atvejais nustatytas laikinos įstaigos koeficientas atsižvelgiant į pertvarkymo finansavimo struktūros vadovaujantis šios direktyvos 101 straipsnio 1 dalies d punktu suteiktą kapitalą, išlaikytas pakankamas rinkos pasitikėjimas pertvarkoma įstaiga arba laikina įstaiga ir sudarytos sąlygos jai toliau bent vienų metų laikotarpiu laikytis veiklos leidimo sąlygų ir toliau vykdyti veiklą, kurios leidimas jai išduotas pagal Direktyvą 2013/36/ES arba Direktyvą 2014/65/EB.

Kai pertvarkymo institucijos ketina panaudoti 42 straipsnyje nurodytą turto atskyrimo priemonę, nustatydamos sumą, kuria reikia sumažinti tinkamus įsipareigojimus, jos atitinkamai atsižvelgia į atsargų turto valdymo įmonės kapitalo poreikių vertinimą.

3. Kai pagal 59–62 straipsnius buvo nurašytas kapitalas ir pagal 43 straipsnio 2 dalį taikyta gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, nustačius, kad pagal preliminarų vertinimą pagal 36 straipsnį nurašomo turto vertė viršija reikalavimus, palyginti su galutiniu vertinimu pagal 36 straipsnio 10 dalį, gali būti taikomas kapitalo atkūrimo (angl. *write-up*) mechanizmas, kad reikiamu mastu būtų kompensuota visų pirma kreditoriams, o po to akcininkams.

4. Pertvarkymo institucijos nustato ir administruoja priemones, skirtas užtikrinti, kad abiejų rūšių vertinimai būtų grindžiami, kiek pagrįstai įmanoma, naujausia ir išsamia informacija apie pertvarkomos įstaigos turtą ir įsipareigojimus.

47 straipsnis

Sąlygos, taikomos akcininkams gelbėjimo privačiomis lėšomis, kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo atveju

1. Valstybės narės užtikrina, kad taikydamos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę pagal 43 straipsnio 2 dalį arba nurašydamos ar konvertuodamos kapitalo priemones pagal 59 straipsnį pertvarkymo institucijos akcininkų ir kitų nuosavybės priemonių turėtojų atžvilgiu imtųsi vieno arba abiejų iš toliau nurodytų veiksmų:

a) panaikintų esamas akcijas ar kitas nuosavybės priemones arba perduotų jas kreditoriams, kuriems taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė;

b) su sąlyga, kad pagal 36 straipsnį atliktą vertinimą pertvarkomos įstaigos grynoji vertė yra teigiama, sumažintų esamų akcijų ir kitų nuosavybės priemonių pelną, tenkantį vienai akcijai ar kitai nuosavybės priemonei, konvertuojant į akcijas ir kitas nuosavybės priemones:

i) atitinkamas įstaigos išleistas kapitalo priemones vadovaujantis 59 straipsnio 2 dalyje nurodytais įgaliojimais arba

ii) pertvarkomos įstaigos tinkamus įsipareigojimus vadovaujantis 63 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytais įgaliojimais.

Pirmos pastraipos b punkto atžvilgiu konvertuojama tokiu konvertavimo kursu, kad labai sumažėtų esamų nuosavybės priemonių pelnas, tenkantis vienai nuosavybės priemonei.

2. 1 dalyje nurodytų veiksmų taip pat imamasi akcininkų ir kitų nuosavybės priemonių turėtojų atžvilgiu, kai atitinkamos akcijos ar kitos nuosavybės priemonės buvo išleistos arba suteiktos šiomis aplinkybėmis:

a) skolos priemonės į akcijas ar kitas nuosavybės priemones konvertavus pradinių skolos priemonių sutartinėmis sąlygomis dėl įvykio, kuris įvyko anksčiau, negu pertvarkymo institucija įvertino, kad įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas atitinka pertvarkymo sąlygas, arba tuo pačiu metu, kai vyko tas vertinimas;

b) atitinkamas kapitalo priemonės konvertavus į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones pagal 60 straipsnį.

3. Svarstydamos, kokių veiksmų imtis pagal 1 dalį, pertvarkymo institucijos atsižvelgia į:

a) vertinimą, atliktą pagal 36 straipsnį;

b) sumą, kuria pertvarkymo institucija įvertino, kad bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės turi būti sumažintos ir atitinkamos kapitalo priemonės nurašytos ar konvertuotos vadovaujantis 60 straipsnio 1 dalimi, ir

c) pertvarkymo institucijos vadovaujantis 46 straipsniu įvertintas bendras sumas.

4. Nukrypstant nuo Direktyvos 2013/36/ES 22–25 straipsnių, Direktyvos 2013/36/ES 26 straipsnyje nustatyto reikalavimo pateikti pranešimą, Direktyvos 2014/65/ES 10 straipsnio 3 dalies, 11 straipsnio 1 ir 2 dalių, 12 ir 13 straipsnių bei reikalavimo pateikti pranešimą, nustatyto Direktyvos 2014/65/ES 11 straipsnio 3 dalyje, kai pritaikius gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę arba konvertavus kapitalo priemones kvalifikuotoji įstaigos akcijų paketo dalis būtų įsigyjama arba didinama taip, kaip nurodyta Direktyvos 2013/36/ES 22 straipsnio 1 dalyje ar Direktyvos 2014/65/ES 11 straipsnio 1 dalyje, kompetentingos institucijos turi laiku atlikti pagal tuos straipsnius reikalaujamą vertinimą, kad nebūtų vėluojama taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės arba konvertuoti kapitalo priemonių ir nebūtų užkertamas kelias tam, kad pertvarkymo veiksmais būtų pasiekti atitinkami pertvarkymo tikslai.

5. Jei gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo arba kapitalo priemonių konvertavimo dieną tos įstaigos kompetentinga institucija nėra užbaigusi pagal 4 dalį reikalaujamo vertinimo, įsigyjančio asmens kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimui arba padidinimui pritaikius gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę arba konvertavus kapitalo priemones taikoma 38 straipsnio 9 dalis.

6. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d. skelbia gaires dėl aplinkybių, kuriomis kiekvienas iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų būtų tinkamas atsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalyje nurodytus veiksnius.

48 straipsnis

Nurašymo ir konvertavimo seka

1. Valstybės narės užtikrina, kad taikydamos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę pertvarkymo institucijos naudotųsi nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais, taikant išimtis pagal 44 straipsnio 2 ir 3 dalis, vykdydamos šiuos reikalavimus:

a) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniai mažinami pagal 60 straipsnio 1 dalies a punktą;

b) jei ir tik tuomet, jei bendras sumažinimas pagal a punktą yra mažesnis už 47 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose nurodytų sumų sumą, institucijos tiek, kiek reikalaujama, ir pagal savo galimybių apimtį sumažina papildomų 1 lygio kapitalo priemonių pagrindinę sumą;

- c) jei ir tik tuomet, jei bendras sumažinimas pagal a ir b punktus yra mažesnis už 47 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose nurodytų sumų sumą, institucijos tiek, kiek reikalaujama, ir pagal savo galimybių apimtį sumažina papildomą 2 lygio kapitalo priemonių pagrindinę sumą;
- d) jei ir tik tuomet, jei bendras akcijų ar kitų nuosavybės priemonių ir atitinkamų kapitalo priemonių sumažinimas pagal a, b ir c punktus yra mažesnis už 47 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose nurodytų sumų sumą, institucijos pagal reikalavimų tenkinimo eiliškumą įprastinės bankroto bylos atveju tiek, kiek reikalaujama, sumažina subordinuotosios skolos, kuri nėra papildomas 1 lygio arba 2 lygio kapitalas, pagrindinę sumą, kartu atlikdamos nurašymą pagal a, b ir c punktus, kad būtų pasiekta 47 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose nurodytų sumų suma;
- e) jei ir tik tuomet, jei bendras akcijų ar kitų nuosavybės priemonių, atitinkamų kapitalo priemonių ir tinkamų išipareigojimų sumažinimas pagal šios dalies a - d punktus yra mažesnis už 47 straipsnio 3 dalies b ir d punktuose nurodytų sumų sumą, institucijos pagal reikalavimų tenkinimo eiliškumą įprastinės bankroto bylos atveju, įskaitant 108 straipsnyje numatytą indėlių grąžinimo eiliškumą, tiek, kiek reikalaujama, sumažina likusių pagal 44 straipsnį tinkamų išipareigojimų pagrindinę sumą arba su jais susijusią negrąžintą mokėtiną sumą, kartu atlikdamos nurašymą pagal šios dalies a, b, c ir d punktus, kad būtų pasiekta 47 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose nurodytų sumų suma.

2. Taikydamos nurašymo ar konvertavimo įgaliojimus pertvarkymo institucijos nuostolius, išreikštus 47 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose nurodytų sumų suma, po lygiai paskirsto to paties rango akcijoms ar kitoms nuosavybės priemonėms ir tinkamiems išipareigojimams, sumažindamos tų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių ir tinkamų išipareigojimų pagrindinę sumą arba su jais susijusią negrąžintą mokėtiną sumą tokiu pačiu dydžiu proporcingai jų vertei, nebent esant 44 straipsnio 3 nurodytoms aplinkybėms būtų leidžiamas skirtingas nuostolių priskyrimas to paties eiliškumo išipareigojimams.

Šia dalimi neužkertamas kelias tam, kad išipareigojimai, kuriems netaikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė pagal 44 straipsnio 2 dalį ir 3 dalį, būtų įvertinti palankiau nei tinkami išipareigojimai, kurie yra to paties rango įprastinės bankroto bylos atveju.

3. Prieš taikydamos 1 dalies e punkte nurodytą nurašymą ar konvertavimą pertvarkymo institucijos konvertuoja arba sumažina 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytų priemonių pagrindinę sumą, kai tos priemonės apima šias sąlygos ir jei tokios priemonės dar nebuvo konvertuotos:

a) sąlygos, kuriomis numatyta priemonės pagrindinę sumą sumažinti dėl bet kokio įvykio, susijusio su įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto finansine būkle, mokumu arba nuosavų lėšų dydžiu;

b) sąlygos, kuriomis numatyta priemonės konvertuoti į akcijas ar kitas nuosavybės priemones dėl bet kokio tokio įvykio.

4. Kai priemonės pagrindinė suma sumažinama, bet ne iki nulio, laikantis 3 dalies a punkte nurodytos rūšies sąlygų prieš taikant gelbėjimą privačiomis lėšomis arba pagal 1 dalį, pertvarkymo institucijos nurašymo ir konvertavimo įgaliojimus taiko likusiai tos pagrindinės sumos daliai pagal 1 dalį.

5. Spręsdamos, ar išipareigojimai turi būti nurašyti ar konvertuoti į nuosavą kapitalą, pertvarkymo institucijos nekonvertuoja vienos klasės išipareigojimų, kai tai klasei subordinuotos klasės išipareigojimai didele dalimi nekonvertuojami į nuosavo kapitalo vertybinius popierius ar nenurašomi, nebent pagal 44 straipsnio 2 ir 3 dalis būtų leidžiama kitaip.

6. Šio straipsnio tikslais EBI ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d. skelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį dėl visų interpretacijų, susijusių su sąsajomis tarp šios direktyvos nuostatų ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 bei Direktyvos 2013/36/ES nuostatų.

49 straipsnis

Išvestinės finansinės priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų laikomasi šio straipsnio, pertvarkymo institucijoms taikant nurašymo ir konvertavimo įgaliojimus įsipareigojimams, atsirandantiems dėl išvestinių finansinių priemonių.

2. Pertvarkymo institucijos nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais įsipareigojimo, atsirandančio dėl išvestinės finansinės priemonės, atžvilgiu naudojasi tik užbaigiant finansinių išvestinių priemonių sutartis arba jas užbaigus. Pradėdamos pertvarkymą, pertvarkymo institucijos yra įgaliojamos tuo tikslu nutraukti ir užbaigti bet kurią išvestinių finansinių priemonių sutartį.

Kai įsipareigojimui dėl išvestinės finansinės priemonės netaikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė pagal 44 straipsnio 3 dalį, pertvarkymo institucijos neprivalo nutraukti arba užbaigti finansinių išvestinių priemonių sutartis.

3. Kai išvestinių finansinių priemonių sandoriams taikomas užskaitos susitarimas, pertvarkymo institucija arba nepriklausomas vertintojas vertinimo pagal 36 straipsnį metu nustato, koks grynasis įsipareigojimas atsiranda dėl tų sandorių susitarime nustatytais sąlygomis.

4. Pertvarkymo institucijos įsipareigojimų, kurie atsiranda dėl išvestinių finansinių priemonių, vertę nustato laikydamosi:

- a) tinkamos išvestinių finansinių priemonių klasių, įskaitant sandorius, kuriems taikomi užskaitos susitarimai, vertės nustatymo metodikos;
- b) atitinkamo momento, kada reikėtų nustatyti išvestinės finansinės priemonės pozicijos vertę, nustatymo principų; ir
- c) tinkamos metodikos, skirtos prarastai vertei, kuri būtų prarasta dėl išvestinių finansinių priemonių sutarčių užbaigimo ir jų gelbėjimo privačiomis lėšomis, ir nuostolių sumos, kuri būtų susidariusi dėl išvestinių finansinių priemonių gelbėjimo privačiomis lėšomis, palyginti.

5. EBI, pasikonsultavusi su Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (EVPRI), įsteigta Reglamentu (ES) Nr. 1095/2010, parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina 4 dalies a, b ir c punktuose nurodytą metodiką ir principus, susijusius su įsipareigojimais, kurie atsiranda dėl išvestinių finansinių priemonių, vertinimu.

Išvestinių finansinių priemonių sandorių, kuriems taikomas užskaitos susitarimas, atveju EBI atsižvelgia į užskaitos susitarime nustatytą sandorių užbaigimo metodiką.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

50 straipsnis

Skolos konvertavimo į nuosavybės vertybinius popierius kursas

1. Valstybės narės užtikrina, kad, pertvarkymo institucijoms naudojantis 59 straipsnio 3 dalies ir 63 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytais įgaliojimais, jos galėtų taikyti skirtingą konvertavimo kursą skirtingų klasių kapitalo priemonėms ir išipareigojimams pagal vieną arba abu šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytus principus.
2. Konvertavimo kursas atitinka tinkamą kompensaciją poveikį patiriančiam kreditoriui už visus nuostolius, patirtus dėl naudojimosi nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais.
3. Kai pagal 1 dalį taikomi skirtingi konvertavimo kursai, išipareigojimams, kurie pagal taikomus nemokumą reglamentuojančius teisės aktus laikomi pirmieji, taikomas didesnis konvertavimo kursas už subordinuotiesiems išipareigojimams taikomą konvertavimo kursą.
4. EBI ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d. parengia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį dėl konvertavimo kursų nustatymo.

Tose gairėse visų pirma nurodoma, kaip poveikį patiriantiems kreditoriams būtų galima suteikti tinkamą kompensaciją taikant konvertavimo kursą ir kokie santykiniai konvertavimo kursai būtų tinkami siekiant atsižvelgti į pirmųjų išipareigojimų pirmenybę pagal taikomus nemokumą reglamentuojančius teisės aktus.

51 straipsnis

Gaivinimo ir reorganizavimo priemonės, susijusios su gelbėjimu privačiomis lėšomis

1. Valstybės narės užtikrina, kad kai pertvarkymo institucijos taiko gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę siekdamas rekapitalizuoti įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą pagal 43 straipsnio 2 dalies a punktą, būtų patvirtintos priemonės, skirtos užtikrinti, kad būtų parengtas ir įgyvendinamas tos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto verslo reorganizavimo planas pagal 52 straipsnį.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės gali apimti pertvarkymo institucijos vykdomą asmens arba asmenų paskyrimą pagal 72 straipsnio 1 dalį, kad būtų parengtas ir įgyvendinamas pagal 52 straipsnį reikalaujamas verslo reorganizavimo planas.

52 straipsnis

Verslo reorganizavimo planas

1. Valstybės narės reikalauja, kad per vieną mėnesį nuo gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui pagal 43 straipsnio 2 dalies a punktą pradžios valdymo organas arba pagal 72 straipsnio 1 dalį paskirtas asmuo arba asmenys parengtų ir pertvarkymo institucijai pateiktų verslo reorganizavimo planą, kuris atitiktų šio straipsnio 4 ir 5 dalių reikalavimus. Kai taikoma Sąjungos valstybės pagalbos sistema, valstybės narės užtikrina, kad toks planas derėtų su restruktūrizavimo planu, kurį pagal tą sistemą įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas turi pateikti Komisijai.
2. Kai 43 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė taikoma dviem ar daugiau grupės subjektams, verslo reorganizavimo planą 7 ir 8 straipsniuose nustatyta tvarka parengia Sąjungos patronuojančioji įmonė ir jis apima visas grupės įstaigas bei yra perduodamas grupės lygmens pertvarkymo institucijai. Grupės lygmens pertvarkymo institucija planą perduoda kitoms atitinkamoms pertvarkymo institucijoms ir EBI.
3. Išimtinėmis aplinkybėmis ir kai tai būtina pertvarkymo tikslams pasiekti, pertvarkymo institucija 1 dalyje nurodytą laikotarpį gali pratęsti daugiausiai dviem mėnesiais nuo gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo.

Kai apie verslo reorganizavimo planą reikia pateikti taikant Sąjungos valstybės pagalbos sistemą, pertvarkymo institucija gali 1 dalyje nurodytą laikotarpį pratęsti daugiausiai dviem mėnesiais nuo gelbėjimo privačiomis lėšomis taikymo arba iki Sąjungos valstybės pagalbos sistema nustatyto termino, atsižvelgiant į tai, kuri data yra ankstesnė.

4. Verslo reorganizavimo plane nustatomos priemonės, kuriomis siekiama atkurti ilgalaikį įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto, arba jų verslo dalių gyvybingumą per pagrįstą laikotarpį. Tos priemonės grindžiamos tikroviškais ekonomikos ir finansų rinkos sąlygų, kuriomis įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas veiks, prielaidomis.

Verslo reorganizavimo plane atsižvelgiama į, *inter alia*, finansų rinkų dabartinę būklę ir būsimas perspektyvas remiantis tiek optimistiškiausiomis, tiek pesimistiškiausiomis prielaidomis, įskaitant įvykių, leidžiančių nustatyti pagrindinius įstaigos pažeidžiamumo veiksnius, derinį. Prielaidos lyginamos su tinkamais visam sektoriui taikomais lyginamaisiais dydžiais.

5. Į verslo reorganizavimo planą įtraukiami bent šie elementai:

- a) išsamus veiksmų ir problemų, dėl kurių įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas žlunga arba gali žlugti, taip pat jų sunkumus lėmusių aplinkybių apibūdinimas;
- b) priemonių, skirtų ilgalaikiam įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto gyvybingumui atkurti, kurios turi būti patvirtintos, aprašas;
- c) tų priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis.

6. Priemonės, skirtos ilgalaikiam įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto gyvybingumui atkurti, gali būti:

- a) įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto veiklos reorganizavimas;
- b) įstaigos operacinių sistemų ir infrastruktūros keitimas;
- c) nuostolingos veiklos nutraukimas;
- d) esamos veiklos, kuri gali tapti konkurencinga, restruktūrizavimas;
- e) turto arba verslo linijų pardavimas.

7. Per vieną mėnesį nuo verslo reorganizavimo plano pateikimo dienos atitinkama pertvarkymo institucija įvertina tikimybę, kad įgyvendinus planą bus atkurtas ilgalaikis įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto gyvybingumas. Vertinimas užbaigiamas sutarus su atitinkama kompetentinga institucija.

Jei, pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos nuomone, įgyvendinus planą tas tikslas būtų pasiektas, pertvarkymo institucija patvirtina planą.

8. Jei, pertvarkymo institucijos nuomone, įgyvendinus planą 7 dalyje nurodyto tikslo nebūtų pasiekta, savo pastabas pertvarkymo institucija, sutarusi su kompetentinga institucija, praneša valdymo organui arba pagal 72 straipsnio 1 dalį paskirtam asmeniui ar asmenims ir reikalauja, kad jie iš dalies pakeistų planą, atsižvelgdami į tas pastabas.

9. Per dvi savaites nuo 8 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos valdymo organas arba pagal 72 straipsnio 1 dalį paskirtas asmuo ar asmenys pertvarkymo institucijai tvirtinti pateikia iš dalies pakeistą planą. Pertvarkymo institucija įvertina iš dalies pakeistą planą ir per savaitę valdymo organui arba pagal 72 straipsnio 1 dalį paskirtam asmeniui ar asmenims praneša, ar, jos nuomone, iš dalies pakeistame plane atsižvelgta į pateiktas pastabas, ar reikia papildomų pakeitimų.

10. Valdymo organas arba pagal 72 straipsnio 1 dalį paskirtas asmuo ar asmenys įgyvendina reorganizavimo planą, kuriam pritarė pertvarkymo institucija ir kompetentinga institucija, ir bent kas šešis mėnesius pertvarkymo institucijai pateikia ataskaitą apie plano įgyvendinimo pažangą.

11. Valdymo organas arba pagal 72 straipsnio 1 dalį paskirtas asmuo ar asmenys patikslina planą, jei, pertvarkymo institucijos nuomone, kuriai pritaria kompetentinga institucija, tai būtina norint pasiekti 4 dalyje nurodytą tikslą, ir visus tokius patikslinimus pateikia pertvarkymo institucijai patvirtinti.

12. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose papildomai patikslina:

a) būtiniausius elementus, kuriuos reikėtų įtraukti į verslo reorganizavimo planą pagal 5 dalį, ir

b) būtiniausią pagal 10 dalį teikiamų pranešimų turinį.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

13. EBI ne vėliau kaip 2016 m. sausio 3 d. skelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, siekiant nustatyti papildomus minimalius kriterijus, kuriuos turi atitikti verslo reorganizavimo planas, kad jį pertvarkymo institucija patvirtintų pagal 7 dalį.

14. EBI, jei reikia atsižvelgdama į patirtį, įgytą taikant 13 dalyje nurodytas gaires, gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kad papildomai nurodytų minimalius kriterijus, kuriuos turi atitikti verslo reorganizavimo planas, kad jį pertvarkymo institucija patvirtintų pagal 7 dalį.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius tvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

4 poskirsnis

Papildomos nuostatos dėl gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės

53 straipsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis įsigaliojimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad, pertvarkymo institucijai naudojantis 59 straipsnio 2 dalies ir 63 straipsnio 1 dalies e–i punktuose nurodytais įgaliojimais, pagrindinės sumos arba negrąžintos mokėtinos sumos sumažinimas, konvertavimas ar panaikinimas įsigalioję ir nedelsiant būtų privalomas pertvarkomai įstaigai ir poveikį patiriantiems kreditoriams bei akcininkams.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucija turėtų įgaliojimus užbaigti visas administracines ir procedūrinės užduotis, būtinas, kad būtų galima veiksmingai naudotis 59 straipsnio 2 dalies ir 63 straipsnio 1 dalies e–i punktuose nurodytais įgaliojimais, arba reikalauti, kad jos būtų užbaigtos, įskaitant:

- a) visų svarbių registrų pakeitimą;
- b) akcijų, kitų nuosavybės priemonių arba skolos priemonių išbraukimą iš biržos sąrašų arba pašalinimą iš prekybos;
- c) naujų akcijų arba kitų nuosavybės priemonių įtraukimą į biržos sąrašus arba leidimą jomis prekiauti;
- d) skolos priemonių, kurios yra nurašytos, pakartotinį įtraukimą į biržos sąrašus arba pakartotinį leidimą jomis prekiauti, nereikalaujant išleisti prospekto vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/71/EB ⁽¹⁾.

3. Kai pertvarkymo institucija, pasinaudodama 63 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytais įgaliojimais, išipareigojimo pagrindinę sumą arba negrąžintą mokėtiną sumą sumažina iki nulio, tas išipareigojimas ir visos su juo susijusios pareigos ar reikalavimai, kurie nėra sukaupiti naudojimosi įgaliojimais metu, laikomi visomis prasmėmis įvykdytais ir jų negalima įrodyti jokioje vėlesnėje procedūroje, susijusioje su vėlesniu pertvarkomos įstaigos arba tos įstaigos teises perėmusio subjekto likvidavimu.

4. Kai pertvarkymo institucija, pasinaudodama 63 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytais įgaliojimais, išipareigojimo pagrindinę sumą arba negrąžintą mokėtiną sumą sumažina iš dalies, bet ne visą:

- a) išipareigojimas laikomas įvykdytu sumažintos sumos apimtimi;
- b) atitinkama priemonė arba susitarimas, kuriais sukurtas pradinis išipareigojimas, toliau taikomi likusiai išipareigojimo pagrindinei sumai arba negrąžintai mokėtinai sumai, atsižvelgiant į visus mokėtinų palūkanų sumos pakeitimus, kad būtų atsižvelgta į pagrindinės sumos sumažinimą, ir visus tolesnius sąlygų pakeitimus, kuriuos pertvarkymo institucija galėtų padaryti pasinaudodama 63 straipsnio 1 dalies j punkte nurodytais įgaliojimais.

54 straipsnis

Procedūrinių gelbėjimo privačiomis lėšomis kliūčių pašalinimas

1. Nedarant poveikio 63 straipsnio 1 dalies i punktui, valstybės narės, kai taikoma, reikalauja, kad įstaigos ir 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodyti subjektai bet kuriuo metu turėtų pakankamą įstatinio akcinio kapitalo arba kitų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių sumą, kad, pertvarkymo institucijai įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto ar bet kurių jų patronuojamųjų įmonių atžvilgiu pasinaudojus 63 straipsnio 1 dalies e ir f punktuose nurodytais įgaliojimais, įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui nebūtų užkertamas kelias išleisti pakankamai naujų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių siekiant užtikrinti, jog būtų galima išipareigojimus veiksmingai konvertuoti į akcijas ar kitas nuosavybės priemones.

2. Rengdamos ir prižiūradamos konkrečios įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto pertvarkymo planą ir visų pirma atsižvelgdamos į tame plane aptartus pertvarkymo veiksmus, pertvarkymo institucijos įvertina, ar tikslinga 1 dalyje nustatytą reikalavimą taikyti tai įstaigai ar grupei. Jei pertvarkymo plane numatytas galimas gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymas, institucijos patikrina, kad įstatinis akcinis kapitalas ar kitos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės būtų pakankami 47 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose nurodytų sumų sumai padengti.

⁽¹⁾ 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/71/EB dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūlomi visuomenei ar įtraukiami į prekybos sąrašą, ir iš dalies keičianti Direktyvą 2001/34/EB (OL L 345, 2003 12 31, p. 64).

3. Valstybės narės užtikrina, kad pagal įstaigų steigimo dokumentus ar įstatus nebūtų procedūrinių kliūčių, trukdančių įsipareigojimus konvertuoti į akcijas ar kitas nuosavybės priemones, įskaitant akcininkų turimas pirmenybės teises arba reikalavimus gauti akcininkų sutikimą kapitalo didinimo atveju.

4. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis šios direktyvos X antraštinėje dalyje nustatytiems direktyvų 82/891/EEB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES ir Direktyvos 2012/30/ES pakeitimams.

55 straipsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis pripažinimas sutartyse

1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos ir 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodyti subjektai įtrauktų sutartinę nuostatą, pagal kurią kreditorius arba susitarimo, kuriuo sukuriamas įsipareigojimas, šalis pripažįsta, kad įsipareigojimui gali būti taikomi nurašymo ir konvertavimo įgaliojimai, ir sutinka, jog jam būtų privalomai taikomas pagrindinės sumos arba negrąžintos mokėtinos sumos sumažinimas, konvertavimas arba panaikinimas, kai naudodamasi tais įgaliojimais šiuos veiksmus atlieka pertvarkymo institucija, su sąlyga, kad tokie įsipareigojimai yra tokie:

- a) kuriems netaikoma išimtis pagal 44 straipsnio 2 dalį;
- b) kurie nėra 108 straipsnio a punkte nurodytas indėlis;
- c) kuriuos reglamentuoja trečiosios valstybės teisė ir
- d) kurie yra išduoti arba prisiimti tą dieną kurią valstybė narė taiko šio skyriaus nuostatų perkėlimui į nacionalinę teisę priimtas nuostatas.

Pirma pastraipa netaikoma, kai valstybės narės pertvarkymo institucija nustato, kad pirmoje pastraipoje nurodytiems įsipareigojimams arba priemonėms pagal trečiosios valstybės teisę arba privalomą susitarimą, sudarytą su ta trečiąja valstybe, gali būti taikomi valstybės narės pertvarkymo institucijos nurašymo arba konvertavimo įgaliojimai.

Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų reikalauti, kad įstaigos ir 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodyti subjektai pateiktų institucijoms teisinę nuomonę, susijusią su tokios sąlygos teisiniu vykdytinumu ir veiksmingumu.

2. Jei į sutartines nuostatas, taikomas atitinkamam įsipareigojimui, įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punktuose nurodytas subjektas neįtraukia pagal 1 dalį reikalaujamos sąlygos, dėl to pertvarkymo institucijai nėra užkertamas kelias to įsipareigojimo atžvilgiu pasinaudoti nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais.

3. Atsižvelgdama į įvairius bankų verslo modelius, EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kad toliau patikslintų įsipareigojimų, kuriems taikoma išimtis pagal 1 dalį, sąrašą ir toje dalyje nurodytas sutartinių nuostatų sąlygas.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius tvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

56 straipsnis

Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemonės

1. Valstybės narės gali teikti nepaprastąją viešąją finansinę paramą taikydama papildomas finansinio stabilizavimo priemones pagal šio straipsnio 3 dalį, 37 straipsnio 10 dalį ir Sąjungos valstybės pagalbos sistemą, siekdamos dalyvauti pertvarkant įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytą subjektą, taip pat tiesiogiai įsikišti, kad būtų išvengta jos ar jo likvidavimo, ir siekdama įgyvendinti 31 straipsnio 2 dalyje nurodytus pertvarkymo tikslus toje valstybėje narėje ir visoje Sąjungoje. Tokie veiksmai atliekami vadovaujant kompetentingai ministerijai ar Vyriausybei, glaudžiai bendradarbiaujančiai su pertvarkymo institucija.

2. Siekdamos pradėti taikyti Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemones, valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos ministerijos ar Vyriausybės turėtų 63–72 straipsniuose nurodytus atitinkamus pertvarkymo įgaliojimus, ir užtikrina, kad būtų taikomi 66, 68, 83 ir 117 straipsniai.

3. Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemonės naudojamos kaip kraštutinė priemonė, įvertinus visas kitų pertvarkymo priemonių panaudojimo galimybes ir kuo labiau jas išnaudojus, kiek tai įmanoma praktiškai, kartu išsaugant finansinį stabilumą, o dėl to sprendimą pasikonsultavusi su pertvarkymo institucija priima kompetentinga ministerija ar Vyriausybė.

4. Taikydamos Vyriausybės lygmens finansinio stabilizavimo priemones, valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos ministerijos ar Vyriausybės ir pertvarkymo institucija taikytų priemones tik tuo atveju, jei laikomasi visų sąlygų, nurodytų 32 straipsnio 1 dalyje, ir jei įvykdoma viena iš šių sąlygų:

- a) kompetentinga ministerija ar Vyriausybė ir pertvarkymo institucija, pasikonsultavusios su centriniu banku ir kompetentinga institucija, nustato, kad pertvarkymo priemonių taikymo nepakaktų siekiant išvengti didelių neigiamų pasekmių finansinei sistemai;
- b) kompetentinga ministerija ar Vyriausybė ir pertvarkymo institucija nustato, kad pertvarkymo priemonių taikymo nepakaktų siekiant apsaugoti viešąjį interesą, kai įstaigai jau buvo suteikta nepaprastoji centrinio banko pagalba likvidumui padidinti;
- c) taikant laikino perėmimo valstybės nuosavybės priemonę, kompetentinga ministerija ar Vyriausybė, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija ir pertvarkymo institucija, nustato, kad pertvarkymo priemonių taikymo nepakaktų siekiant apsaugoti viešąjį interesą, kai įstaigai jau buvo suteikta vieša parama nuosavam kapitalui padidinti taikant paramos nuosavam kapitalui padidinti priemonę.

5. Finansinio stabilizavimo priemonės apima:

- a) valstybės paramos priemonę nuosavam kapitalui padidinti, nurodytą 57 straipsnyje;
- b) laikiną perėmimo valstybės nuosavybės priemonę, nurodytą 58 straipsnyje.

57 straipsnis

Valstybės paramos priemonė nuosavam kapitalui padidinti

1. Valstybės narės, laikydamosi nacionalinės bendrovių teisės akto, gali dalyvauti rekapitalizuojant įstaigą ar šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytą subjektą, teikdamos pastarajam kapitalą mainais už toliau nurodytas priemones, kurioms taikomi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 reikalavimai:

- a) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės;
- b) papildomas 1 lygio priemonės ar 2 lygio priemonės.

2. Kiek tai leidžia valstybės narės turima įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto akcinio kapitalo dalis, valstybės narės užtikrina, kad tokios įstaigos arba subjektai, kuriems pagal šį straipsnį taikoma valstybės paramos priemonė nuosavam kapitalui padidinti, būtų valdomos komerciniu ir profesiniu pagrindu.

3. Kai valstybė narė pagal šį straipsnį teikia valstybės paramos priemonę nuosavam kapitalui padidinti, ji užtikrina, kad jos turima įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto kapitalo dalis vėl būtų perduota privačiam sektoriui, kai tik tą padaryti leidžia komercinės ir finansinės aplinkybės.

58 straipsnis

Laikino perėmimo valstybės nuosavybės priemonė

1. Valstybės narės gali laikinai perimti įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą valstybės nuosavybės.

2. Tuo tikslu valstybė narė gali padaryti vieną ar daugiau pavedimų dėl akcijų pervedimo jų perėmėjui, kuris gali būti:

a) valstybės narės paskirtasis asmuo arba

b) visiškai valstybės narės nuosavybei priklausanti įmonė.

3. Valstybės narės užtikrina, kad įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyti subjektai, kuriems pagal šį straipsnį taikoma laikino perėmimo valstybės nuosavybės priemonė, būtų valdomi komerciniu ir profesiniu pagrindu ir kad jie vėl būtų perduoti privačiam sektoriui, kai tik tą padaryti leidžia komercinės ir finansinės sąlygos.

V SKYRIUS

Kapitalo priemonių nurašymas

59 straipsnis

Kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo reikalavimas

1. Atitinkamų kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais gali būti naudojamosi:

a) nepriklausomai nuo pertvarkymo veiksmo arba

b) kartu su pertvarkymo veiksmu, kai įvykdomos 32 ir 33 straipsniuose nustatytų pertvarkymo sąlygų.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus nurašyti atitinkamas kapitalo priemones arba jas konvertuoti į akcijas ar kitas įstaigų ir 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytų subjektų nuosavybės priemones.

3. Valstybės narės reikalauja, kad pertvarkymo institucijos pagal 60 straipsnį nedelsdamos pasinaudotų nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto išleistų atitinkamų kapitalo priemonių atžvilgiu, kai egzistuoja viena arba daugiau šių aplinkybių:

a) kai buvo nustatyta, kad prieš imantis bet kokio pertvarkymo veiksmo buvo įvykdytos 32 ir 33 straipsniuose nustatytų pertvarkymo sąlygos;

b) tinkama institucija nustato, kad įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas nebebus gyvybingi, nebent atitinkamų kapitalo priemonių atžvilgiu bus pasinaudota tais įgaliojimais;

- c) patronuojamosios įmonės išleistų atitinkamų kapitalo priemonių atveju ir kai tos kapitalo priemonės yra pripažįstamos siekiant individualiai ir konsoliduotai laikytis reikalavimų dėl nuosavų lėšų, konsoliduotos priežiūros institucijos valstybės narės tinkama institucija ir patronuojamosios įmonės valstybės narės tinkama institucija kartu nusprendžia, priimdamos bendrą sprendimą pagal 92 straipsnio 3 ir 4 dalis, kad grupė nebebus gyvybinga, nebent tų priemonių atžvilgiu bus pasinaudota nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais;
- d) patronuojančiosios įmonės lygiu išleistų atitinkamų kapitalo priemonių atveju ir kai tos kapitalo priemonės yra pripažįstamos siekiant laikytis reikalavimų dėl nuosavų lėšų individualiai patronuojančiosios įmonės lygiu arba konsoliduotai, konsoliduotos priežiūros institucijos valstybės narės tinkama institucija nustato, kad grupė nebebus gyvybinga, nebent tų priemonių atžvilgiu bus pasinaudota nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais;
- e) įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui yra reikalinga nenumatytais atvejais teikiama viešoji finansinė parama, išskyrus bet kurios iš 32 straipsnio 4 dalies d punkto iii papunktyje nurodytų aplinkybių atveju.
4. 3 dalies tikslais įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas arba grupė nebėra gyvybingi tik tuo atveju, jei įvykdomos abi šios sąlygos:
- a) įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas arba yra žlungančios arba galinčios žlugti;
- b) atsižvelgiant į laiką ir kitas svarbias aplinkybes, nėra pagrindo tikėtis, kad kokiais nors veiksmais, įskaitant alternatyvius privačiojo sektoriaus arba priežiūros veiksmus (įskaitant ankstyvosios intervencijos priemones), išskyrus kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą nepriklausomai arba kartu su pertvarkymo veiksmu, per pagrįstą laikotarpį būtų užkirstas kelias įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto arba grupės finansiniams sunkumams.
5. Šio straipsnio 4 dalies a punkto tikslais įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas žlunga arba gali žlugti, kai susidaro viena ar daugiau iš 32 straipsnio 4 dalyje nurodytų aplinkybių.
6. 4 dalies a punkto tikslais grupė žlunga arba gali žlugti, kai grupė pažeidžia arba yra objektyvių veiksmų, kuriais remiantis daroma prielaida, kad ji artimiausioje ateityje pažeis konsoliduotai taikomus rizikos ribojimo reikalavimus taip, jog kompetentinga institucija turėtų pagrindo imtis veiksmų, įskaitant, bet nepasiribojant, dėl to, kad grupė patyrė arba galėtų patirti nuostolių, kuriems padengti reikės visų jos nuosavų lėšų arba didelės jų dalies.
7. Patronuojamosios įmonės išleistos atitinkamos kapitalo priemonės nenurašomos daugiau arba nekonvertuojamos blogesnėmis sąlygomis nei remiantis 3 dalies c punktu buvo nurašytos ar konvertuotos lygiavertio eiliškumo kapitalo priemonės patronuojančiosios įmonės lygiu.
8. Kai tinkama institucija nustato šio straipsnio 3 dalyje nurodytą aplinkybę, apie tai ji nedelsdama praneša pertvarkymo institucijai, atsakingai už konkrečią įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą, jei tai yra skirtinga institucija.
9. Prieš nustatydama šio straipsnio 3 dalies c punkte nurodytą aplinkybę patronuojamosios įmonės, išleidžiančios atitinkamas kapitalo priemones, kurios pripažįstamos siekiant individualiai ir konsoliduotai laikytis reikalavimų dėl nuosavų lėšų, atžvilgiu, tinkama institucija vykdo 62 straipsnyje nustatytus pranešimo ir konsultavimosi reikalavimus.

10. Prieš naudodamosi įgaliojimais nurašyti ar konvertuoti kapitalo priemones, pertvarkymo institucijos užtikrina, kad įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turto ir išipareigojimų vertinimas būtų atliktas pagal 36 straipsnį. Tuo vertinimu remiamasi apskaičiuojant atitinkamoms kapitalo priemonėms taikytiną nurašymą siekiant padengti nuostolius ir atitinkamoms kapitalo priemonėms taikytiną konvertavimo kursą siekiant rekapitalizuoti įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą.

60 straipsnis

Kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą reglamentuojančios nuostatos

1. Laikydamosi 59 straipsnyje nustatyto reikalavimo, pertvarkymo institucijos nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais naudojasi pagal reikalavimų tenkinimo eiliškumą laikantis įprastinės bankroto procedūros taip, kad pasiektų šių rezultatų:

- a) pirmiausia proporcingai nuostoliams ir iki jų maksimalios ribos sumažinami jų bendro 1 lygio nuosavo +kapitalo straipsniai. Pertvarkymo institucija imasi 47 straipsnio 1 dalyje nurodyto vieno ar abiejų veiksmų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių turėtojų atžvilgiu;
- b) papildomų 1 lygio kapitalo priemonių pagrindinė suma tiek, kiek reikia norint pasiekti 31 straipsnyje nustatytus pertvarkymo tikslus, arba iki atitinkamų kapitalo priemonių maksimalios sumos nurašoma arba konvertuojama į bendro 1 lygio kapitalo priemones, arba atliekami abu veiksmai, priklausomai nuo to, kuri suma yra mažesnė;
- c) 2 lygio priemonių pagrindinė suma tiek, kiek reikia norint pasiekti 31 straipsnyje nustatytus pertvarkymo tikslus, arba iki atitinkamų kapitalo priemonių maksimalios sumos nurašoma arba konvertuojama į bendro 1 lygio kapitalo priemones, arba atliekami abu veiksmai, priklausomai nuo to, kuri suma yra mažesnė.

2. Kai atitinkamų kapitalo priemonių pagrindinė suma nurašoma:

- a) tos pagrindinės sumos sumažinimas yra nuolatinis, taikant kapitalo atkūrimą pagal 46 straipsnio 3 dalies kompensavimo mechanizmą;
- b) atitinkamos kapitalo priemonės savininkui nebelieka jokių išipareigojimų tos nurašytos priemonės sumos atžvilgiu arba susijusių su ja, išskyrus visus jau sukaupus išipareigojimus ir visą galimą atsakomybę už žalą apskundus pasinaudojimo nurašymo įgaliojimų teisėtumą.
- c) atitinkamų kapitalo priemonių savininkams neišmokama jokia kita kompensacija, išskyrus kompensaciją pagal 3 dalį.

Tačiau b punktu netrukdoma bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių pateikti atitinkamų kapitalo priemonių savininkui pagal 3 dalį.

3. Siekiant atlikti atitinkamų kapitalo priemonių konvertavimą pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą, pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad įstaigos ir 1 straipsnio b, c ir d punktuose nurodyti subjektai atitinkamų kapitalo priemonių turėtojams išleistų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones. Atitinkamos kapitalo priemonės gali būti konvertuotos tik tais atvejais, kai įvykdomos šios sąlygos:

- a) tas bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones išleidžia įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytas subjektas arba įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodyto subjekto patronuojančioji įmonė, gavusi įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punktuose nurodyto subjekto pertvarkymo institucijos arba, atitinkamai atvejais, patronuojančiosios įmonės pertvarkymo institucijos sutikimą;

- b) tos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės yra išleistos prieš tai įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui išleidžiant akcijas ar nuosavybės priemones, kad valstybė arba valstybės subjektas galėtų suteikti nuosavų lėšų;
 - c) tos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės suteiktos ir perduotos iškart po pasinaudojimo konvertavimo įgaliojimais;
 - d) konvertavimo kursas, kuriuo nustatoma, kiek bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių pateikiama kiekvienos atitinkamos kapitalo priemonės atžvilgiu, atitinka 50 straipsnyje nustatytus principus ir pagal 50 straipsnio 4 dalį EBI parengtas gaires.
4. Siekiant užtikrinti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių pateikimą pagal 3 dalį, pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad įstaigos ir 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodyti subjektai visuomet turėtų išankstinę veiklos leidimą, būtiną atitinkamam bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių skaičiui išleisti.
5. Kai įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas, o pertvarkymo institucija nusprendžia tai įstaigai taikyti pertvarkymo priemonę, pertvarkymo institucija prieš taikydama pertvarkymo priemonę turi įvykdyti 59 straipsnio 3 dalyje nustatytą reikalavimą.

61 straipsnis

Už faktų nustatymą atsakingos institucijos

1. Valstybės narės užtikrina, kad už 59 straipsnio 3 dalyje nurodytų aplinkybių nustatymą atsakytų institucijos, nurodytos šiame straipsnyje.
 2. Kiekviena valstybė narė nacionalinėje teisėje paskiria tinkamą instituciją, kuri yra atsakinga už aplinkybių nustatymą pagal 59 straipsnį. Tinkama institucija pagal 32 straipsnį gali būti kompetentinga institucija arba pertvarkymo institucija.
 3. Kai atitinkamos kapitalo priemonės pripažįstamos siekiant individualiai laikytis reikalavimų dėl nuosavų lėšų pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnį, už šios direktyvos 59 straipsnio 3 dalyje nurodytų aplinkybių nustatymą atsakinga institucija yra valstybės narės, kurioje įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui išduotas veiklos leidimas pagal Direktyvos 2013/36/ES III antraštinę dalį, tinkama institucija.
 4. Kai atitinkamos kapitalo priemonės yra išleistos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto, kuri yra patronuojamoji įmonė, ir yra pripažįstamos siekiant individualiai ir konsoliduotai laikytis reikalavimų dėl nuosavų lėšų, už 59 straipsnio 3 dalyje nurodytų aplinkybių nustatymą atsakinga institucija yra ši:
- a) už šios direktyvos 59 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytų aplinkybių nustatymą atsakinga institucija yra valstybės narės, kurioje tas priemonės išleidusi įstaiga ar šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas yra įsteigti pagal Direktyvos 2013/36/ES III antraštinę dalį, tinkama institucija;

- b) už šios direktyvos 59 straipsnio 3 dalies c punkte nurodytų aplinkybių nustatymą kartu, priimant bendrą sprendimą, atsakinga institucija yra konsoliduotos priežiūros institucijos valstybės narės tinkama institucija ir valstybės narės, kurioje tas priemonės išleidusi įstaiga ar šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas yra įsteigti pagal Direktyvos 2013/36/ES III antraštinę dalį, tinkama institucija.

62 straipsnis

Konsoliduotas taikymas. Aplinkybių nustatymo tvarka

1. Valstybės narės užtikrina, kad prieš nustatydamą 59 straipsnio 3 dalies b, c, d arba e punkte nurodytą aplinkybę patrunuojamosios įmonės, išleidusios atitinkamas kapitalo priemones, kurios pripažįstamos siekiant individualiai ir konsoliduotai laikytis reikalavimų dėl nuosavų lėšų, atžvilgiu, tinkama institucija laikytųsi šių reikalavimų:

- a) tinkama institucija, svarstanti galimybę nustatyti aplinkybę pagal 59 straipsnio 3 dalies b, c, d arba e punktą, apie tai nedelsdama praneša konsoliduotos priežiūros institucijai ir valstybės narės, kurioje yra konsoliduotos priežiūros institucija, tinkamai institucijai, jei tai kita institucija;
- b) tinkama institucija, svarstanti galimybę nustatyti aplinkybę pagal 59 straipsnio 3 dalies c punktą, apie tai nedelsdama praneša kompetentingai institucijai, atsakingai už kiekvieną įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą, išleidusius atitinkamas kapitalo priemones, kurių atžvilgiu būtina pasinaudoti nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais, jei tas faktas būtų nustatytas, ir valstybės narės, kurioje yra šios kompetentingos institucijos ir konsoliduotos priežiūros institucija, tinkamai institucijai, jei tai kita institucija.

2. Kai tam tikros įstaigos ar tarpvalstybinę veiklą vykdančios grupės atveju nustatomi 59 straipsnio 3 dalies c, d arba e punkte nurodytos aplinkybės, atitinkamos institucijos atsižvelgia į galimą pertvarkymo poveikį visose valstybėse narėse, kuriose įstaiga ar grupė vykdo veiklą.

3. Tinkama institucija prie pranešimo pagal 1 dalį prideda paaiškinimą, kodėl ji svarsto galimybę nustatyti konkretų faktą.

4. Jei pateiktas pranešimas pagal 1 dalį, tinkama institucija pasikonsultavusi su institucijomis, kurioms pateiktas pranešimas, įvertina:

- a) ar yra naudojimuisi nurašymo ar konvertavimo įgaliojimais alternatyvi priemonė pagal 59 straipsnio 3 dalį;
- b) jei tokia alternatyvi priemonė egzistuoja, ar įmanoma ją taikyti;
- c) jei būtų įmanoma tokią alternatyvią priemonę taikyti, ar tikroviškai galima tikėtis, kad per pakankamą laiką ja būtų pakeistos aplinkybės, pagal kurias kitais atvejais reikėtų nustatyti 59 straipsnio 3 dalyje nurodytą aplinkybę.

5. Šio straipsnio 4 dalies tikslais alternatyvios priemonės reiškia šios direktyvos 27 straipsnyje nurodytas ankstyvosios intervencijos priemonės, Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnio 1 dalyje nurodytas priemonės arba lėšų ar kapitalo perdavimą iš patrunuojančiosios įmonės.

6. Kai, taikydama 4 dalį, tinkama institucija, pasikonsultavusi su institucijomis, kurioms pateiktas pranešimas, nustato, kad egzistuoja viena ar daugiau alternatyvių priemonių, jog jas būtų įmanoma taikyti ir kad jomis būtų pasiektas tos dalies c punkte nurodytas rezultatas, ji užtikrina, kad tos priemonės būtų taikomos.

7. Kai, 1 dalies a punkte nurodytu atveju ir taikydama šio straipsnio 4 dalį, tinkama institucija, pasikonsultavusi su institucijomis, kurioms pateiktas pranešimas, nustato, kad nėra alternatyvių priemonių, kuriomis būtų pasiektas 4 dalies c punkte nurodytas rezultatas, ji nusprendžia, ar tikslinga nustatyti svarstomą aplinkybę pagal 59 straipsnio 3 dalį.

8. Kai tinkama institucija nusprendžia nustatyti aplinkybę pagal 59 straipsnio 3 dalies c punktą, ji nedelsdama praneša valstybių narių, kuriose yra poveikį patiriančios patrunuojamosios įmonės, tinkamoms institucijoms, o aplinkybė nustatoma priimant bendrą sprendimą, kaip nurodyta 92 straipsnio 3 ir 4 dalyse. Nepriėmus bendro sprendimo, jokios aplinkybės pagal 59 straipsnio 3 dalies c punktą nenustatomos.

9. Valstybių narių, kuriose yra visos poveikį patiriančios patrunuojamosios įmonės, pertvarkymo institucijos nedelsdama įgyvendina pagal šį straipsnį priimtą sprendimą nurašyti arba konvertuoti kapitalo priemones, tinkamai atsižvelgdama į skubą konkrečiomis aplinkybėmis.

VI SKYRIUS

Pertvarkymo įgaliojimai

63 straipsnis

Bendrieji įgaliojimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų būtinus įgaliojimus taikyti pertvarkymo priemones įstaigoms ir 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytiems subjektams, atitinkantiems taikytinas pertvarkymo sąlygas. Visų pirma pertvarkymo institucijos turi šiuos pertvarkymo įgaliojimus, kuriuos gali naudoti individualiai arba bet kurį jų derinį:

- a) įgaliojimus reikalauti, kad bet kuris asmuo pateiktų informaciją, reikalingą, kad pertvarkymo institucijos galėtų spręsti dėl pertvarkymo veiksmo ir jį parengti, įskaitant pertvarkymo planuose pateiktos informacijos atnaujinimą ir papildymą, be kita ko, prašyti, kad informacija būtų pateikta atliekant patikrinimus vietoje;
- b) įgaliojimus perimti pertvarkomos įstaigos kontrolę ir naudotis visomis teisėmis ir įgaliojimais, suteiktais pertvarkomos įstaigos akcininkams, kitiems savininkams ir valdymo organui;
- c) įgaliojimus perduoti pertvarkomos įstaigos išleistas akcijas ir kitas nuosavybės priemones;
- d) įgaliojimus kitam subjektui jo sutikimu perduoti pertvarkomos įstaigos teises, turtą ar išpareigojimus;
- e) įgaliojimus sumažinti (taip pat sumažinti iki nulio) tinkamų pertvarkomos įstaigos išpareigojimų pagrindinę sumą arba negrąžintą mokėtiną sumą;
- f) įgaliojimus tinkamus pertvarkomos įstaigos išpareigojimus konvertuoti į tos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto atitinkamos patrunuojančiosios įstaigos arba laikinos įstaigos, kuriai perduodamas įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto turtas, teisės ar išpareigojimai, paprastąsias akcijas ar kitas nuosavybės priemones;
- g) įgaliojimus panaikinti pertvarkomos įstaigos išleistas skolas priemones, išskyrus užtikrintuosius išpareigojimus, vadovaujantis 44 straipsnio 2 dalimi;
- h) įgaliojimus sumažinti, įskaitant sumažinimą iki nulio, pertvarkomos įstaigos akcijų arba kitų nuosavybės priemonių nominaliąją vertę ir panaikinti tokias akcijas ar kitas nuosavybės priemones;
- i) įgaliojimus reikalauti, kad pertvarkoma įstaiga arba atitinkama patrunuojančioji įstaiga išleistų naujų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių arba kitų kapitalo priemonių, įskaitant privileijuotąsias akcijas ir neapibrėžtasias konvertuojamas priemones;

- j) įgaliojimus koreguoti ar keisti pertvarkomos įstaigos išleistų skolos priemonių ir kitų tinkamų įsipareigojimų terminą arba koreguoti tokių priemonių ir kitų tinkamų įsipareigojimų mokėtinų palūkanų sumą arba datą, kurią pradedamos mokėti palūkanos, be kita ko, laikinai sustabdant mokėjimą, išskyrus užtikrintuosius įsipareigojimus, vadovaujantis 44 straipsnio 2 dalimi;
- k) įgaliojimus užbaigti ir nutraukti finansines sutartis arba sutartis dėl išvestinių finansinių priemonių 49 straipsnio taikymo tikslais;
- l) įgaliojimus nušalinti arba pakeisti valdymo organą ir vyresniąją pertvarkomos įstaigos vadovybę;
- m) įgaliojimus prašyti, kad kompetentinga institucija laiku, nukrypstant nuo Direktyvos 2013/36/ES 22 straipsnyje ir Direktyvos 2014/65/ES 12 straipsnyje nustatytų laikotarpių, įvertintų kvalifikuotosios akcijų paketo dalies pirkėją.

2. Valstybės narės imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad taikančioms pertvarkymo priemonėms ir besinaudojančioms pertvarkymo įgaliojimais pertvarkymo institucijoms nebūtų taikomi jokie toliau nurodyti reikalavimai, kurie kitais atvejais pagal būtų taikomi nacionalinę teisę, sutartį ar kitaip:

- a) vadovaujantis 3 straipsnio 6 dalimi ir 85 straipsnio 1 dalimi, reikalavimai gauti kokio nors viešo ar privataus asmens, įskaitant pertvarkomos įstaigos akcininkus arba kreditorius, patvirtinimą arba sutikimą;
- b) procedūriniai reikalavimai prieš pasinaudojant įgaliojimais pranešti kokiam nors asmeniui, įskaitant bet koki reikalavimą paskelbti pranešimą ar prospektą arba kuriai nors kitai institucijai pateikti dokumentą arba jį joje užregistruoti.

Visų pirma valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos galėtų naudotis įgaliojimais pagal šį straipsnį, nepaisydamos apribojimų arba reikalavimų gauti sutikimą, kurie susiję su konkrečių finansinių priemonių, teisių, turto ar įsipareigojimų perdavimu ir kurie būtų taikomi kitais atvejais.

Pirmos pastraipos b punktu nedaromas poveikis 81 ir 83 straipsniuose nustatytiems reikalavimams ir pranešimo reikalavimams pagal Sąjungos valstybės pagalbos sistemą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad jeigu nė vienas iš šio straipsnio 1 dalyje išvardytų įgaliojimų netaikomi į subjektui, kuriam dėl jo specifinės teisinės formos, taikoma šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalis, pertvarkymo institucijos turėtų kuo panašesnius įgaliojimus, įskaitant jų poveikį.

4. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijoms naudojantis įgaliojimais pagal 3 dalį asmenims, patiriančioms poveikį, įskaitant akcininkus, kreditorius ir sandorio šalis, būtų taikomos šioje direktyvoje numatytos apsaugos priemonės arba tą patį poveikį turinčios priemonės.

64 straipsnis

Papildomi įgaliojimai

- 1. Valstybės narės užtikrina, kad naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus:
 - a) pagal 78 straipsnį numatyti įvykdyti perdavimą, perduodamų finansinių priemonių, teisių, turto ar įsipareigojimų atžvilgiu netaikant jokių įsipareigojimų ar suvaržymų; tuo tikslu jokia teisė gauti kompensaciją pagal šią direktyvą neturi būti laikoma įsipareigojimu ar suvaržymu;

- b) panaikinti teises įsigyti papildomų akcijų arba kitų nuosavybės priemonių;
- c) prašyti, kad tinkama institucija nebeleistų arba laikinai neleistų prekiauti finansinėmis priemonėmis reguliuojamoje rinkoje arba nutraukti oficialių finansinių priemonių įtraukimą į biržos sąrašus pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/34/EB ⁽¹⁾;
- d) numatyti, kad visų pertvarkomos įstaigos teisių ar pareigų arba veiksmų, kurių ji ėmėsi, atžvilgiu, įskaitant, vadovaujantis 38 ir 40 straipsniais, bet kokias teises ar pareigas, atsirandančias dėl dalyvavimo rinkų infrastruktūroje, gavėjas būtų vertinamas kaip pertvarkoma įstaiga;
- e) įpareigoti pertvarkomą įstaigą arba gavėją teikti vienas kitam informaciją ir pagalbą ir
- f) panaikinti arba keisti sutarties, kurios šalis yra pertvarkoma įstaiga, sąlygas arba pakeisti gavėją kaip sutarties šalį.

2. Pertvarkymo institucijos naudojasi įgaliojimais, nurodytais 1 dalyje, kai, jų nuomone, tai būtų tikslinga siekiant užtikrinti pertvarkymo veiksmų veiksmingumą arba įgyvendinti vieną ar daugiau pertvarkymo tikslų.

3. Valstybės narės užtikrina, kad naudodamosi pertvarkymo įgaliojimais pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus numatyti tęstinumo priemones, būtinas siekiant užtikrinti pertvarkymo veiksmų veiksmingumą ir, prireikus, galimybę gavėjui valdyti jam perduotą verslą. Tokias tęstinumo priemones visų pirma sudaro:

- a) pertvarkomos įstaigos sudarytų sutarčių tęstinumas, kad gavėjas perimtų pertvarkomos įstaigos teises ir įsipareigojimus, susijusius su visomis perduotomis finansinėmis priemonėmis, teisėmis, turtu ar įsipareigojimais, ir tiesiogiai arba netiesiogiai nurodant pakeistų pertvarkomą įstaigą visuose atitinkamuose sutartiniuose dokumentuose;
- b) pertvarkomos įstaigos pakeitimas gavėju visuose teisiniuose procesuose, susijusiuose su visomis perduotomis finansinėmis priemonėmis, teisėmis, turtu ar įsipareigojimais.

4. Įgaliojimai, rodyti 1 dalies d punkte ir 3 dalies b punkte, nedaro poveikio šioms teisėms:

- a) pertvarkomos įstaigos darbuotojo teisei nutraukti darbo sutartį;
- b) atsižvelgiant į 69, 70 ir 71 straipsnius, sutarties šalies teisei pasinaudoti sutartyje numatytais teisėmis, įskaitant teisę nutraukti sutartį, kai tokia teisė atsiranda pagal sutarties sąlygas dėl pertvarkomos įstaigos veiksmų arba neveikimo iki atitinkamo perdavimo arba gavėjo veiksmų arba neveikimo po atitinkamo perdavimo.

65 straipsnis

Įgaliojimai reikalausti teikti paslaugas ir infrastruktūrą

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus įpareigoti pertvarkomą įstaigą arba bet kurį iš jos grupės subjektų teikti visas būtinas paslaugas ar infrastruktūrą, kad gavėjas galėtų veiksmingai valdyti jam perduotą verslą.

Pirmoji pastraipa taikoma taip pat tais atvejais, kai pertvarkomai įstaigai arba atitinkamam grupės subjektui iškelta įprastinė bankroto byla.

⁽¹⁾ 2001 m. gegužės 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/34/EB dėl vertybinių popierių įtraukimo į biržos oficialųjį prekybos sąrašą ir dėl informacijos, kuri turi būti skelbiama apie tuos vertybinius popierius (OL L 184, 2001 7 6, p. 1).

2. Valstybės narės užtikrina, kad jų pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus užtikrinti, kad pagal 1 dalį nustatytas pareigas vykdytų grupės subjektai, jų teritorijoje įsteigti kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų.
3. 1 ir 2 dalyse nurodytos paslaugos ir infrastruktūra yra tik veiklos paslaugos ir infrastruktūra ir neapima jokios finansinės paramos.
4. 1 ir 2 dalyse nurodytos paslaugos ir infrastruktūra teikiamos šiomis sąlygomis:
 - a) kai paslaugos ir infrastruktūra pagal sutartį buvo teikiamos pertvarkomai įstaigai prieš pat imantis pertvarkymo veiksmų, tos sutarties laikotarpiu tokiais pačiomis sąlygomis;
 - b) pagrįstomis sąlygomis, kai nėra susitarimo arba kai susitarimo galiojimas yra pasibaigęs.
5. EBI ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. skelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį ir jose patikslina minimalų paslaugų ar infrastruktūros, kurios yra būtinos, kad gavėjas galėtų veiksmingai valdyti jam perduotą verslą, sąrašą.

66 straipsnis

Įgaliojimai užtikrinti kitų valstybių narių krizių valdymo priemonių arba krizių prevencijos priemonių vykdymą

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai perduodamos akcijos, kitos nuosavybės priemonės arba turtas, teisės ar įsipareigojimai apimtu turtą, esantį kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra pertvarkymo institucija, arba teisės ar įsipareigojimus pagal kitos valstybės narės nei ta, kurioje yra pertvarkymo institucija, teisės aktus, perdavimas būtų vykdomas toje kitoje valstybėje narėje arba pagal tos kitos valstybės narės teisės aktus.
2. Valstybės narės teikia pertvarkymo institucijai, kuri atliko arba ketina atlikti perdavimą, visą pagrįstą pagalbą, kad užtikrintų akcijų ar kitų nuosavybės priemonių arba turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą gavėjui, laikantis visų taikomų nacionalinės teisės aktų reikalavimų.
3. Valstybės narės užtikrina, kad akcininkai, kreditoriai ir tretieji asmenys, kuriems turi poveikį 1 dalyje nurodytas akcijų, kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimas, neįgytų teisės neleisti perdavimo, jį ginčyti ar atidėti pagal kurią nors valstybės narės, kurioje yra turtas, teisės aktų nuostatą arba teisės aktų, taikomų akcijoms, kitoms nuosavybės priemonėms, teisėms ar įsipareigojimams, nuostatą.
4. Kai valstybės narės (A valstybės narės) pertvarkymo institucija pasinaudoja nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais, įskaitant atvejus, susijusius su kapitalo priemonėmis pagal 59 straipsnį, ir pertvarkomos įstaigos tinkami įsipareigojimai arba atitinkamos kapitalo priemonės apima:
 - a) priemonės ar įsipareigojimus, kuriems taikomi kitos valstybės narės nei ta, kurioje yra pertvarkymo institucija, pasinaudojusi nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais (B valstybės narės) teisės aktai;
 - b) įsipareigojimus kreditoriams, esantiems B valstybėje narėje,

B valstybė narė užtikrina, kad tų įsipareigojimų arba priemonių pagrindinė suma būtų sumažinta arba kad įsipareigojimai ar priemonės būtų konvertuoti, A valstybės narės pertvarkymo institucijai pasinaudojant nurašymo arba konvertavimo įgaliojimais.

5. Valstybės narės užtikrina, kad kreditoriai, kuriems turi poveikį 4 dalyje nurodytas nurašymo arba konvertavimo įgaliojimų panaudojimas, neįgytų teisės ginčyti galimo priemonės ar įsipareigojimo pagrindinės sumos sumažinimo arba jų konvertavimo pagal jokią B valstybės narės teisės aktų nuostatą.

6. Visos valstybės narės užtikrina, kad pagal valstybės narės, kurioje yra pertvarkymo institucija, teisės aktus būtų nustatyta:

- a) akcininkų, kreditorių ir trečiųjų asmenų teisę pagal 85 straipsnį apskūsti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą akcijų, kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą;
- b) kreditorių teisę pagal 85 straipsnį apskūsti priemonės arba įsipareigojimo, nurodytų šio straipsnio 4 dalies a arba b punkte, pagrindinės sumos sumažinimą arba jų konvertavimą;
- c) VII skyriuje nurodytos turto, teisių ar įsipareigojimų, kurie nurodyti 1 dalyje, dalinio perdavimo apsaugos priemonės.

67 straipsnis

Įgaliojimai turto, teisių, įsipareigojimų, akcijų ir kitų nuosavybės priemonių, esančių trečiosiose valstybėse, atžvilgiu

1. Valstybės narės nustato, kad tais atvejais, kai pertvarkymo veiksmai apima veiksmus, taikomus turtui, esančiam trečiojoje valstybėje, arba akcijoms, kitoms nuosavybės priemonėms, teisėms arba įsipareigojimams, kuriuos reglamentuoja trečiosios valstybės teisė, pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad:

- a) administratorius, likvidatorius arba kitas asmuo, kontroliuojantis pertvarkomą įstaigą, ir gavėjas imtųsi visų veiksmų, būtinų perdavimui, nurašymui, konvertavimui ar veiksmams įvykdyti;
- b) administratorius, likvidatorius arba kitas asmuo, kontroliuojantis pertvarkomą įstaigą, būtų įpareigotas turėti akcijas, kitas nuosavybės priemones, turtą ar teises arba vykdyti įsipareigojimus gavėjo vardu tol, kol įvykdomi perdavimas, nurašymas, konvertavimas ar veiksmai;
- c) pagrįstos gavėjo išlaidos, faktiškai patirtos vykdanč visiems veiksmais, privalomus pagal šios dalies a ir b punktus, būtų apmokamos bet kuriuo iš 37 straipsnio 7 dalyje nurodytų būdų.

2. Kai pertvarkymo institucija nustato, kad, nepaisant visų būtinų veiksmų, kurių pagal 1 dalies a punktą ėmėsi administratorius, gavėjas ar kitas asmuo, yra labai maža tikimybė, kad perdavimas, konvertavimas ar veiksmas tam tikros nuosavybės, esančios trečiojoje valstybėje, arba tam tikrų akcijų, kitų nuosavybės priemonių, teisių ar įsipareigojimų pagal trečiosios valstybės teisę, atžvilgiu bus veiksmingas, pertvarkymo institucija nevykdo perdavimo, nurašymo, konvertavimo ar veiksmo. Jei institucija jau nurodė vykdyti perdavimą, nurašymą, konvertavimą ar veiksmą, tas nurodymas negalioja susijusio turto, akcijų, nuosavybės priemonių, teisių ar įsipareigojimų atžvilgiu.

68 straipsnis

Tam tikrų sutartinių nuostatų pašalinimas ankstyvosios intervencijos ir pertvarkymo atvejais

1. Krizių prevencijos priemonė arba krizių valdymo priemonė, kurios pagal šią direktyvą imtasi subjekto atžvilgiu, įskaitant bet koki įvykį, tiesiogiai susijusį su tokios priemonės taikymu, pagal subjekto sudarytą sutartį *per se* nelaikoma priverstinio vykdymo įvykiu, kaip apibrėžta Direktyvoje 2002/47/EB, ar nemokumo byla, kaip apibrėžta Direktyvoje 98/26/EB, su sąlyga, kad toliau vykdomos esminės pareigos pagal sutartį, įskaitant mokėjimo ir pateikimo pareigas, ir įkaito pateikimą.

Be to, krizių prevencijos priemonė arba krizių valdymo priemonė *per se* nelaikoma priverstinio vykdymo įvykiu arba bankroto byla pagal sutartį, kurią sudaro:

- a) patrunuojamoji įmonė, o ta sutartis apima pareigas, kurias užtikrina arba kitaip palaiko patrunuojančioji įmonė arba grupės subjektas, arba
- b) bet kuris grupės subjektas, o ta sutartis apima priešpriešinių įsipareigojimų nuostatas.

2. Kai trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros pripažįstamos pagal 94 straipsnį arba kai taip nusprendžia pertvarkymo institucija, šio straipsnio tikslais tokios procedūros laikomos krizių valdymo priemone.

3. Su sąlyga, kad toliau vykdomos esminės pareigos pagal sutartį, įskaitant mokėjimo ir pateikimo pareigas, ir pateikiamas įkaitas, taikant krizių prevencijos priemonę arba krizių valdymo priemonę, įskaitant bet kurį įvykį, tiesiogiai susijusį su tokios priemonės taikymu, *per se* neleidžiama:

- a) pasinaudoti nutraukimo, sustabdymo, pakeitimo, užskaitos arba įskaitymo teisėmis, įskaitant pagal sutartį, kurią sudaro:

- i) patrunuojamoji įmonė, kurios pareigas užtikrina arba kitaip palaiko grupės subjektas;

- ii) grupės subjektas, kai sutartis apima priešpriešinių įsipareigojimų nuostatas;

- b) užvaldyti, imti kontroliuoti kurią nors atitinkamos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto nuosavybę arba užtikrinti jos apsaugą arba bet kurio grupės subjekto sutartį, apimančią priešpriešinių įsipareigojimų nuostatas;

- c) daryti įtaką įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto įstaigos sutartinėms teisėms arba bet kurio grupės subjekto sutarčiai, apimančiai priešpriešinių įsipareigojimų nuostatas.

4. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis asmens teisei imtis 3 dalyje nurodytų veiksmų, kai ta teisė atsiranda dėl įvykio, kuris nėra krizių prevencijos priemonė, krizių valdymo priemonė arba bet kuris įvykis, tiesiogiai susijęs su tokios priemonės taikymu.

5. Sustabdymas arba apribojimas pagal 69, 70 arba 71 straipsnį nelaikomas sutartinės pareigos nevykdymu šio straipsnio 1 ir 2 dalių tikslais.

6. Šiame straipsnyje išdėstytos nuostatos laikomos viršesnėmis privalomomis nuostatomis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008 ⁽¹⁾ 9 straipsnyje.

69 straipsnis

Įgaliojimai sustabdyti tam tikrų įsipareigojimų vykdymą

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus sustabdyti visas mokėjimo ar pateikimo įsipareigojimus pagal visas sutartis, kurių šalis yra pertvarkoma įstaiga, nuo pranešimo apie sustabdymą pagal 83 straipsnio 4 dalį paskelbimo iki kitos darbo dienos po to paskelbimo vidurnakčio valstybėje narėje, kurioje yra pertvarkomos įstaigos pertvarkymo institucija.

⁽¹⁾ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma I) (OL L 177, 2008 7 4, p. 6).

2. Tais atvejais, kai mokėjimo ar pateikimo pareigų įvykdymo terminas būtų suejęs sustabdymo laikotarpiu, to mokėjimo ar pateikimo įsipareigojimų įvykdymo terminas sueina pasibaigus sustabdymo laikotarpiui.
3. Jei pertvarkomos įstaigos mokėjimo ar pateikimo įsipareigojimai pagal sutartį sustabdomi pagal 1 dalį, pertvarkomos įstaigos sandorio šalių mokėjimo ar pateikimo įsipareigojimai pagal tą sutartį sustabdomi tam pačiam laikotarpiui.
4. Sustabdymas pagal 1 dalį netaikomas:
 - a) reikalavimus atitinkantiems indėliams;
 - b) mokėjimo ir pateikimo įsipareigojimams, kurių turima Direktyvos 98/26/EB tikslais paskirtoms sistemoms ar sistemų valdytojams, pagrindinėms sutarties šalims ir centriniais bankams;
 - c) reikalavimus atitinkantiems reikalavimams Direktyvos 97/9/EB tikslais.
5. Naudodamosi įgaliojimais pagal šį straipsnį, pertvarkymo institucijos atsižvelgia į tai, kokią poveikį naudojimasis tais įgaliojimais galėtų turėti tinkamam finansų rinkų veikimui.

70 straipsnis

Įgaliojimai apriboti teisių į užtikrinimo priemones įgyvendinimą

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus apriboti pertvarkomos įstaigos užtikrinimo priemones turinčių kreditorių galimybes įgyvendinti savo teises į užtikrinimo priemones, susijusias su tos pertvarkomos įstaigos turtu, nuo pranešimo apie apribojimą pagal 83 straipsnio 4 dalį paskelbimo iki kitos darbo dienos po to paskelbimo vidurnakčio valstybėje narėje, kurioje yra pertvarkomos įstaigos pertvarkymo institucija.
2. Pertvarkymo institucijos 1 dalyje nurodytų įgaliojimų netaiko sistemų arba sistemų valdytojų, paskirtų Direktyvoje 98/26/EB tikslais, pagrindinių sandorio šalių ir centrinių bankų teisėms į užtikrinimo priemones, susijusiomis su turtu, kuris pertvarkomos įstaigos įkeistas kaip garantinė įmoka arba įkaitas.
3. Kai taikomas 80 straipsnis, pertvarkymo institucijos užtikrina, kad apribojimai, nustatyti naudojantis šio straipsnio 1 dalyje nurodytais įgaliojimais, būtų nuosekliai taikomi visiems grupės subjektams, kurių atžvilgiu vykdomi pertvarkymo veiksmai.
4. Naudodamosi įgaliojimais pagal šį straipsnį, pertvarkymo institucijos atsižvelgia į tai, kokią poveikį naudojimasis tuo įgaliojimu galėtų turėti tinkamam finansų rinkų veikimui.

71 straipsnis

Įgaliojimai laikinai sustabdyti teises nutraukti sutartį

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus sustabdyti su pertvarkoma įstaiga sudarytos sutarties bet kurios šalies teises nutraukti sutartį nuo pranešimo pagal 83 straipsnio 4 dalį paskelbimo iki kitos darbo dienos po to paskelbimo vidurnakčio valstybėje narėje, kurioje yra pertvarkomos įstaigos pertvarkymo institucija, su sąlyga, kad ir toliau vykdomi mokėjimo ir pateikimo įsipareigojimai ir teikiamas įkaitas.
2. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų įgaliojimus sustabdyti su pertvarkomos įstaigos patronuojamąja įmone sudarytos sutarties bet kurios šalies teises nutraukti sutartį, kai:
 - a) pareigas pagal tą sutartį užtikrina arba kitaip palaiko ta pertvarkoma įstaiga;

- b) teisės nutraukti sutartį pagal tą sutartį grindžiamos vien pertvarkomos įstaigos nemokumu arba finansine būkle ir
- c) tuo atveju, kai perdavimo įgaliojimais, kuriais buvo arba gali būti pasinaudota pertvarkomos įstaigos atžvilgiu:
 - i) visas patironuojamosios įmonės turtas ir įsipareigojimai, susiję su ta sutartimi, yra arba gali būti perduoti gavėjui ir yra arba gali būti jo priimti, arba
 - ii) pertvarkymo institucija kitaip deramai užtikrina tokių pareigų apsaugą.

Sustabdymas įsigalioja nuo pranešimo pagal 83 straipsnio 4 dalį paskelbimo iki kitos darbo dienos po to paskelbimo vidurnakčio valstybėje narėje, kurioje įsteigta pertvarkomos įstaigos patronuojamoji įmonė.

3. Sistemoms ar sistemų valdytojams, kaip apibrėžta Direktyvoje 98/26/EB, pagrindinėms sutarties šalims ar centriniam bankams netaikomi jokie sustabdymai pagal 1 arba 2 dalį.

4. Asmuo gali pasinaudoti teise nutraukti sutartį nepasibaigus 1 arba 2 dalyje nurodytam laikotarpiui, jeigu tas asmuo gauna pertvarkymo institucijos pranešimą, kad iš sutarties kylančios teisės ir įsipareigojimai:

- a) neperduodami kitam subjektui arba
- b) negali būti nurašyti arba konvertuoti pritaikius gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę pagal 43 straipsnio 2 dalies a punktą.

5. Kai pertvarkymo institucija pasinaudoja šio straipsnio 1 arba 2 dalyje nurodytais įgaliojimais sustabdyti teises nutraukti sutartį ir kai nėra paskelbta pranešimo pagal šio straipsnio 4 dalį, remiantis 68 straipsniu, tomis teisėmis galima pasinaudoti pasibaigus sustabdymo laikotarpiui šiomis sąlygomis:

- a) jei sutartyje numatytos teisės ir įsipareigojimai perduoti kitam subjektui, viena iš sandorio šalių gali pasinaudoti teisėmis nutraukti sutartį toje sutartyje numatytomis sąlygomis tik besitęsiančio arba paskesnio priverstinio vykdymo įvykio atveju gavėjo atžvilgiu;
- b) jei sutartyje numatytos teisės ir įsipareigojimai lieka pertvarkomai įstaigai, o pertvarkymo institucija tai sutarčiai netaikė gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės pagal 43 straipsnio 2 dalies a punktą, pasibaigus sustabdymo terminui pagal 1 dalį viena iš sandorio šalių gali pasinaudoti teisėmis nutraukti sutartį toje sutartyje numatytomis sąlygomis.

6. Naudodamosi įgaliojimais pagal šį straipsnį, pertvarkymo institucijos atsižvelgia į tai, kokią poveikį naudojimas šiais įgaliojimais galėtų turėti tinkamam finansų rinkų veikimui.

7. Kompetentingos institucijos arba pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punktuose nurodytas subjektas ar įstaiga turėtų išsamius finansinių sutarčių registrus.

Kompetentingos institucijos arba pertvarkymo institucijos prašymu sandorių duomenų saugykla kompetentingoms institucijoms arba pertvarkymo institucijoms leidžia naudotis būtina informacija, kad jos galėtų vykdyti savo atitinkamas pareigas ir įgaliojimus pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 81 straipsnį.

8. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina šiuos 7 daliai taikyti reikalingus elementus:

- a) būtiniausią finansinių sutarčių informaciją, kuri turėtų būti išsamiuose dokumentuose, ir
- b) aplinkybes, kuriomis turėtų būti taikomas reikalavimas.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

72 straipsnis

Naudojimasis pertvarkymo įgaliojimais

1. Valstybės narės užtikrina, kad, norėdamos imtis pertvarkymo veiksmų, pertvarkymo institucijos galėtų kontroliuoti pertvarkomą įstaigą, jog galėtų:

- a) valdyti pertvarkomą įstaigą ir vykdyti pertvarkomos įstaigos veiklą bei teikti paslaugas, naudodamosi visais pertvarkomos įstaigos akcininkų ir valdymo organo įgaliojimais, ir
- b) valdyti ir perduoti pertvarkomos įstaigos turtą ir nuosavybę.

Pirmoje pastraipoje nurodytą kontrolę tiesiogiai gali vykdyti pertvarkymo institucija arba netiesiogiai – pertvarkymo institucijos paskirtas asmuo arba asmenys. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo laikotarpiu nebūtų galima naudotis pertvarkomos įstaigos akcijomis ar kitais nuosavybės dokumentais suteiktomis balsavimo teisėmis.

2. Pagal 85 straipsnio 1 dalį valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos pertvarkymo veiksmų galėtų imtis pagal nacionalinę administracinę kompetenciją ir procedūras išdavusios vykdomąją potvarkį ir nekontroliuodamos pertvarkomos įstaigos.

3. Pertvarkymo institucijos kiekvienu atskiru atveju sprendžia, ar tikslinga pertvarkymo veiksmų imtis 1 arba 2 dalyje nurodytais būdais, atsižvelgdamos į pertvarkymo tikslus ir bendruosius pertvarkymo principus, konkrečias tos pertvarkomos įstaigos aplinkybes ir poreikį lengvinti veiksmingo tarpvalstybinių grupių pertvarkymo sąlygas.

4. Pertvarkymo institucijos pagal nacionalinės teisės aktus neturi būti laikomos „šešėliniais“ direktoriais ar de facto direktoriais.

VII SKYRIUS

Apsaugos priemonės

73 straipsnis

Akcininkų ir kreditorių vertinimas atliekant dalinį perdavimą ir taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę

Valstybės narės užtikrina, kad po to, kai imtasi vienos ar daugiau pertvarkymo priemonių, ir visų pirma 75 straipsnio tikslais:

- a) išskyrus atvejus, kai taikomas b punktas, tais atvejais, kai pertvarkymo institucijos perduoda tik dalį pertvarkomos įstaigos teisių, turto ir išpareigojimų, už akcininkų ir tų kreditorių, kurių reikalavimai neperduoti, reikalavimus būtų kompensuota bent tokia suma, kurią jie būtų gavę, jei pertvarkoma įstaiga būtų likviduota iškeliant įprastinę bankroto bylą tuo metu, kai buvo priimtas 82 straipsnyje nurodytas sprendimas;

- b) kai pertvarkymo institucijos taiko gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, akcininkų ir kreditorių, kurių reikalavimai nenurašyti ar nekonvertuoti į nuosavybės vertybinius popierius, nepatirtų didesnių nuostolių nei tie, kuriuos jie būtų patyrę, jei pertvarkoma įstaiga būtų likviduota iškeliant įprastinę bankroto bylą tuo metu, kai buvo priimtas 82 straipsnyje nurodytas sprendimas.

74 straipsnis

Skirtingų vertinimo įvertinimas

1. Siekdamas įvertinti, ar akcininkams ir kreditoriams būtų taikytas geresnis vertinimas, jei pertvarkomai įstaigai būtų iškelta įprastinė bankroto byla, įskaitant 73 straipsnio tikslais, bet tuo neapsiribojant, valstybės narės užtikrina, jog atlikus pertvarkymo veiksmą arba veiksmus nepriklausomas asmuo kuo greičiau atliktų vertinimą. Tas vertinimas turi būti atskirtas nuo vertinimo, atliekamo pagal 36 straipsnį.

2. Atliekant 1 dalyje nurodytą vertinimą nustatoma:

a) vertinimas, kuris būtų taikomas akcininkams ir kreditoriams, arba atitinkamoms indėlių garantijų schemoms, jei pertvarkomai įstaigai, kurios atžvilgiu buvo įvykdytas pertvarkymo veiksmas ar veiksmai, būtų buvusi iškelta įprastinė bankroto byla tuo metu, kai buvo priimtas 82 straipsnyje nurodytas sprendimas;

b) faktinis vertinimas, kuris buvo taikomas akcininkams ir kreditoriams pertvarkant pertvarkomą įstaigą, ir

c) ar yra skirtumas tarp vertinimo pagal a punktą ir vertinimo pagal b punktą.

3. Atliekant įvertinimą:

a) daroma prielaida, kad pertvarkomai įstaigai, kurios atžvilgiu buvo įvykdytas pertvarkymo veiksmas ar veiksmai, būtų buvusi iškelta įprastinė bankroto byla tuo metu, kai buvo priimtas 82 straipsnyje nurodytas sprendimas;

b) daroma prielaida, kad pertvarkymo veiksmas ar veiksmai nebuvo įvykdyti;

c) neatsižvelgiama į pertvarkomai įstaigai skirtą nepaprastąją viešąją finansinę paramą.

4. EBI gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslinti šiame straipsnyje nurodyto vertinimo atlikimo metodiką, visų pirma akcininkų ir kreditorių vertinimo, kuris jiems būtų taikomos, jei pertvarkomai įstaigai būtų iškelta bankroto byla tuo metu, kai buvo priimtas 82 straipsnyje nurodytas sprendimas, vertinimo metodiką.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

75 straipsnis

Akcininkų ir kreditorių apsaugos priemonė

Valstybės narės užtikrina, kad jei atlikus įvertinimą pagal 74 straipsnį nustatyta, kad 73 straipsnyje nurodyti kurie nors akcininkai arba kreditoriai arba indėlių garantijų sistema pagal 109 straipsnio 1 dalį patyrė didesnių nuostolių nei jie būtų patyrę įstaigą likviduojant pagal įprastinę bankroto bylą, jie turi teisę į skirtumo išmokėjimą iš pertvarkymo finansavimo struktūrų.

76 straipsnis

Sandorio šalių apsaugos priemonė atliekant dalinį perdavimą

1. Valstybės narės užtikrina, kad 2 dalyje nurodyta apsauga būtų taikoma šiomis aplinkybėmis:
 - a) pertvarkymo institucija dalį (bet ne visą) pertvarkomos įstaigos turto, teisių ar įsipareigojimų perduoda kitam subjektui arba, taikant pertvarkymo priemonę, iš laikinos įstaigos arba turto valdymo įmonės – kitam asmeniui;
 - b) pertvarkymo institucija naudojasi 64 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytais įgaliojimais.
2. Valstybės narės užtikrina tinkamą toliau nurodytų susitarimų ir toliau nurodytų susitarimų sandorio šalių apsaugą:
 - a) užtikrinimo susitarimų, pagal kuriuos asmuo kaip užtikrinimo priemonę turi faktinę arba sąlyginę perduodamo turto arba teisių dalį, nepaisant to, ar ta dalis užtikrinta konkrečiu turtu arba teisėmis, ar kintamo dydžio turto įkeitimu arba panašiu susitarimu;
 - b) susitarimų dėl finansinio įkaito, pagal kuriuos perleidžiama nuosavybės teisė, pagal kuriuos įkaito davėjas įkaitą, skirtą konkrečių pareigų įvykdymui užtikrinti arba padengti, pateikia perduodamas visą turto nuosavybę įkaito gavėjui, sąlygose numatant, kad įkaito gavėjas perduoda turtą, jei tos konkrečios pareigos įvykdomos;
 - c) įskaitymo susitarimų, pagal kuriuos du ar daugiau reikalavimų ar pareigų, kuriuos viena kitai turi įvykdyti pertvarkoma įstaiga ir sandorio šalis, gali būti įskaityti vienas kito atžvilgiu;
 - d) užskaitos susitarimų;
 - e) padengtų obligacijų;
 - f) struktūrizuoto finansavimo susitarimų, įskaitant pakeitimą vertybiniais popieriais ir priemones, naudojamas apsidraudimo tikslais, kurios sudaro neatskiriamą užstato fondo dalį ir kurios pagal nacionalinę teisę yra užtikrintos panašiu būdu, kaip ir padengtos obligacijos, pagal kuriuos užtikrinimo priemonę pateikia ir laiko susitarimo šalis arba patikėtinis, agentas ar paskirtasis asmuo.

Tinkamos formos apsauga, taikoma šios dalies a–f punktuose nurodytų klasių susitarimams, yra papildomai patikslinta 77–80 straipsniuose ir jai taikomi 68–71 straipsniuose nustatyti apribojimai.

3. Reikalavimas pagal 2 dalį taikomas nepaisant susitarimų šalių skaičiaus ir to, ar susitarimai:
 - a) sukurti sutartimi, patikos sandoriais ar kitais būdais arba atsiranda automatiškai taikant teisės aktus;
 - b) atsiranda pagal kitos valstybės narės ar trečiosios valstybės teisę arba visiškai ar iš dalies jiems taikoma kitos valstybės narės ar trečiosios valstybės teisė.
4. Komisija priima deleguotuosius teisės aktus pagal 115 straipsnį, kuriais toliau patikslinama, kokių klasių susitarimams taikomi šio straipsnio 2 dalies a–f punktai.

77 straipsnis

Finansinio įkaito, įskaitymo ir užskaitos susitarimų apsauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų tinkamai apsaugoti susitarimai dėl finansinio įkaito, pagal kuriuos perleidžiama nuosavybės teisė ir įskaitymo ir užskaitos susitarimai taip, kad būtų neleidžiama perduoti kai kurių, bet ne visų teisių ir įsipareigojimų, kurie saugomi pagal susitarimą dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė, įskaitymo susitarimą arba užskaitos susitarimą tarp pertvarkomos įstaigos ir kito asmens, ir pasinaudojant papildomais įgaliojimais keisti arba nutraukti teisių ir įsipareigojimų, kurie saugomi pagal tokį susitarimą dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė, įskaitymo susitarimą arba užskaitos susitarimą.

Pirmos pastraipos tikslais teises ir įsipareigojimus reikia laikyti saugomais pagal tokį susitarimą, jei susitarimo šalys turi teisę įskaityti arba užskaityti tas teises ir įsipareigojimus.

2. Nepaisant 1 dalies, kai būtina siekiant užtikrinti apdraustųjų indėlių prieinamumą, pertvarkymo institucija gali:

- a) perduoti apdraustusius indėlius, kurie yra kurio nors 1 dalyje paminėto susitarimo dalis, neperduodant kito turto, teisių ar įsipareigojimų, kurie yra to paties susitarimo dalis, ir
- b) atlikti to turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą, keitimą ar nutraukimą, neperduodant apdraustųjų indėlių.

78 straipsnis

Užtikrinimo susitarimų apsauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų tinkamai apsaugoti įsipareigojimai, užtikrinti užtikrinimo susitarimu, jog nebūtų leidžiama:

- a) perduoti turto, kuriuo užtikrintas įsipareigojimas, nebent kartu perduodamas tas įsipareigojimas ir užtikrinimo priemonės nauda;
- b) perduoti užtikrinto įsipareigojimo, nebent kartu perduodama užtikrinimo priemonės nauda;
- c) perduoti užtikrinimo priemonės naudos, nebent kartu perduodamas užtikrintas įsipareigojimas arba
- d) pasinaudojant papildomais įgaliojimais keisti arba nutraukti užtikrinimo susitarimo, jei dėl to pakeitimo arba nutraukimo tas įsipareigojimas lieka nebeužtikrintas.

2. Nepaisant 1 dalies, kai būtina siekiant užtikrinti apdraustųjų indėlių prieinamumą, pertvarkymo institucija gali:

- a) perduoti apdraustusius indėlius, kurie yra kurio nors 1 dalyje paminėto susitarimo dalis, neperduodant kito turto, teisių ar įsipareigojimų, kurie yra to paties susitarimo dalis, ir
- b) atlikti to turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą, keitimą ar nutraukimą, neperduodant apdraustųjų indėlių.

79 straipsnis

Struktūrizuoto finansavimo susitarimų ir padengtų obligacijų apsauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų tinkamai apsaugoti struktūrizuoto finansavimo susitarimai, įskaitant 76 straipsnio 2 dalies e ir f punktuose nurodytus susitarimus, kad nebūtų leidžiamas nė vienas iš šių veiksmų:

- a) perduoti tam tikrą, bet ne visą turtą, teises ir įsipareigojimus, kurie sudaro visą arba dalį struktūrizuoto finansavimo susitarimo, įskaitant 76 straipsnio 2 dalies e ir f punktuose nurodytus susitarimus, kurių šalis yra pertvarkoma įstaiga;

- b) pasinaudojant papildomais įgaliojimais nutraukti arba pakeisti turtą, teises ir įsipareigojimus, kurie sudaro visą arba dalį struktūrizuoto finansavimo susitarimo, įskaitant 76 straipsnio 2 dalies e ir f punktuose nurodytus susitarimus, kurių šalis yra pertvarkoma įstaiga.

2. Nepaisant 1 dalies, kai būtina siekiant užtikrinti apdraustųjų indėlių prieinamumą, pertvarkymo institucija gali:

- a) perduoti apdraustuosius indėlius, kurie yra kurio nors 1 dalyje paminėto susitarimo dalis, neperduodant kito turto, teisių ar įsipareigojimų, kurie yra to paties susitarimo dalis, ir
- b) atlikti to turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą, keitimą ar nutraukimą, neperduodant apdraustųjų indėlių.

80 straipsnis

Dalinis perdavimas. Prekybos, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemų apsauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo priemonės taikymas neturėtų poveikio sistemų ir sistemų taisyklių, kurioms taikoma Direktyva 98/26/EB, veikimui, kai pertvarkymo institucija:

- a) dalį (bet ne visą) pertvarkomos įstaigos turto, teisių ar įsipareigojimų perduoda kitam subjektui arba
- b) pasinaudoja įgaliojimais pagal 64 straipsnį panaikinti arba iš dalies keisti sutarties, kurios šalis yra pertvarkoma įstaiga, sąlygas arba pakeisti sutartyje gavėją kaip sutarties šalį.

2. Visų pirma perdavimu, panaikinimu arba pakeitimu, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, neatšaukiamas pervedimo pavedimas pažeidžiant Direktyvos 98/26/EB 5 straipsnį; ir nekeičiamas arba nepaneigiamas pervedimo pavedimų ir užskaitos vykdymo, kaip reikalaujama tos direktyvos 3 ir 5 straipsniais, lėšų, vertybinių popierių ar kredito priemonių naudojimo, kaip reikalaujama jos 4 straipsnyje, arba įkaito apsaugos, kaip reikalaujama jos 9 straipsnyje.

VIII SKYRIUS

Procedūrinės pareigos

81 straipsnis

Pranešimo reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto valdymo organas praneštų kompetentingai institucijai, jei, jo vertinimu, ta įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas žlunga arba gali žlugti, kaip apibrėžta 32 straipsnio 4 dalyje.

2. Kompetentingos institucijos informuoja atitinkamas pertvarkymo institucijas apie visus pagal šio straipsnio 1 dalį gautus pranešimus ir apie visas krizių prevencijos priemones arba visus Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnyje nurodytus veiksmus, kurių jos reikalauja imtis įstaigą ar šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą.

3. Kai kompetentinga institucija arba pertvarkymo institucija nustato, kad įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas atitinka 32 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytas sąlygas, ji nedelsdama praneša apie tai šioms institucijoms, jei jos yra skirtingos institucijos:

- a) tos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto pertvarkymo institucijai;
- b) tos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto kompetentingai institucijai;

- c) tos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto bet kurio filialo kompetentingai institucijai;
- d) tos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto bet kurio filialo pertvarkymo institucijai;
- e) centriniam bankui;
- f) indėlių garantijų sistemai, su kuria kredito įstaiga yra susijusi, kai būtina sudaryti sąlygas, kad būtų vykdomos tos indėlių garantijų sistemos funkcijos;
- g) įstaigai, atsakingai už pertvarkymo finansavimo struktūras, kai būtina sudaryti sąlygas, kad būtų vykdomos tos pertvarkymo finansavimo struktūros funkcijos;
- h) kai taikoma, grupės lygmens pertvarkymo institucijai;
- i) kompetentingai ministerijai;
- j) konsoliduotos priežiūros institucijai, kai įstaigai ar šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui taikoma konsoliduota priežiūra pagal Direktyvos 2013/36/ES VII antraštinės dalies 3 skyrių, ir
- k) ESRV ir paskirtai nacionalinei makrolygio rizikos ribojimo institucijai.

4. Kai atliekant 3 dalies f ir g punktuose nurodytą informacijos perdavimą neužtikrinamas tinkamas konfidencialumo lygis, kompetentinga institucija arba pertvarkymo institucija nustato alternatyvias komunikacijos procedūras, kuriomis pasiekiamas tas pats tikslas užtikrinant tinkamą konfidencialumo lygį.

82 straipsnis

Pertvarkymo institucijos sprendimas

1. Gavusi kompetentingos institucijos pranešimą pagal 81 straipsnio 3 dalį arba savo iniciatyva pertvarkymo institucija pagal 32 straipsnio 1 dalį ir 33 straipsnį nustato, ar konkreti įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas atitinka toje dalyje nustatytas sąlygas.
2. Sprendime, ar imtis pertvarkymo veiksmų įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto atžvilgiu, ar jų nesiimti, pateikiama ši informacija:
 - a) to sprendimo priežastys, įskaitant nustatymą, kad įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas arba jų neatitinka;
 - b) veiksmas, kurio pertvarkymo institucija ketina imtis, įskaitant, prireikus, pasirengimą taikyti likvidavimą, administratoriaus paskyrimą arba bet kurias kitas priemones pagal įprastinės bankroto bylos taisyklės arba pagal nacionalinę teisę, jei taikoma 37 straipsnio 9 dalis.
3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais patikslinamos procedūros ir turinys, susiję su šiais reikalavimais:
 - a) 81 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytais pranešimais;

b) pranešimu apie sustabdymą, nurodytą 83 straipsnyje.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

83 straipsnis

Pertvarkymo institucijų procedūrinės pareigos

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos kuo skubiau po pertvarkymo veiksmų pradžios įvykdytų 2, 3 ir 4 dalyse nustatytus reikalavimus.

2. Pertvarkymo institucija informuoja pertvarkomą įstaigą ir toliau nurodytas institucijas, jei tai ne ta pati institucija:

a) pertvarkomos įstaigos kompetentingą instituciją;

b) pertvarkomos įstaigos bet kurio filialo kompetentingą instituciją;

c) centrinį banką;

d) indėlių garantijų sistemą, su kuria pertvarkoma įstaiga susijusi;

e) įstaigą, atsakingą už pertvarkymo finansavimo struktūras;

f) kai taikoma, grupės lygmens pertvarkymo instituciją;

g) kompetentingą ministeriją;

h) konsoliduotos priežiūros instituciją, kai pertvarkomai įstaigai taikoma konsoliduota priežiūra pagal Direktyvos 2013/36/ES VII antraštinės dalies 3 skyrių;

i) paskirtą nacionalinę makrolygio rizikos ribojimo instituciją ir ESRV;

j) Komisiją, Europos Centrinį Banką, EVPRI, Europos priežiūros instituciją (Europos vertybinių popierių ir rinkų priežiūros institucija) (EIOPA), įsteigtą Reglamentu (ES) Nr. 1094/2010, ir EBI;

k) kai pertvarkoma įstaiga yra įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 98/26/EB 2 straipsnio b punkte, sistemų, kuriose ji dalyvauja, operatorius.

3. Su 2 dalyje nurodytu pranešimu pateikiama potvarkio arba priemonės dėl atitinkamų įgaliojimų panaudojimo kopija ir nurodoma data, nuo kurios taikomas pertvarkymo veiksmas arba veiksmai.

4. Pertvarkymo institucija paskelbia potvarkio arba priemonės, kuriais nurodoma imtis pertvarkymo veiksmų, kopiją arba pranešimą, kuriame apibendrinamas pertvarkymo veiksmų poveikis, ypač poveikis mažmeniniams vartotojams, ir, jei taikoma, 69, 70 ir 71 straipsniuose nurodyto sustabdymo ar apribojimo sąlygas ir laikotarpį, arba užtikrina jų paskelbimą tokiomis priemonėmis:

a) savo oficialioje interneto svetainėje;

- b) kompetentingos institucijos (jei tai nėra pati pertvarkymo institucija) interneto svetainėje ir EBI interneto svetainėje;
- c) pertvarkomos įstaigos interneto svetainėje;
- d) kai pertvarkomos įstaigos akcijomis, kitomis nuosavybės priemonėmis arba skolos priemonėmis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, – priemonėmis, naudojamomis reglamentuojamai informacijai apie pertvarkomą įstaigą skelbti pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/109/EB ⁽¹⁾ 21 straipsnio 1 dalį.

5. Jei akcijomis, nuosavybės priemonėmis arba skolos priemonėmis neleista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, pertvarkymo institucija užtikrina, kad dokumentai, kuriuose pateikiami 4 dalyje nurodytų priemonių įrodymai, būtų nusiųsti pertvarkomos įstaigos akcininkams ir kreditoriams, kurie žinomi pasinaudojus pertvarkomos įstaigos registrais arba duomenų bazėmis, prie kurių turi prieigą pertvarkymo institucija.

84 straipsnis

Konfidencialumas

1. Laikytis profesinės paslapties reikalavimų įpareigoti šie subjektai:
 - a) pertvarkymo institucijos;
 - b) kompetentingos institucijos ir EBI;
 - c) kompetentingos ministerijos;
 - d) pagal šią direktyvą paskirti specialieji valdytojai arba laikinieji administratoriai;
 - e) potencialūs įsigyjantieji asmenys, su kuriais kompetentingos institucijos susisiečia arba kuriems pertvarkymo institucijos teikia pasiūlymą pirkti, nepaisant to, ar susisiekiama arba tas pasiūlymas teikiamas rengiantis panaudoti verslo pardavimo priemonę ir ar dėl to pasiūlymo įvyko įsigijimas;
 - f) auditoriai, buhalteriai, juridiniai ir specializuoti konsultantai, vertintojai ir kiti ekspertai, tiesiogiai ar netiesiogiai samdomi pertvarkymo institucijų, kompetentingų institucijų, kompetentingų ministerijų arba potencialių įsigyjančiųjų asmenų, nurodytų e punkte;
 - g) įstaigos, kurios administruoja indėlių garantijų sistemas;
 - h) įstaigos, kurios administruoja investuotojų kompensavimo sistemas;
 - i) įstaigos, kurios administruoja pertvarkymo finansavimo susitarimus;
 - j) centriniai bankai ir kitos institucijos, dalyvaujančios pertvarkymo procese;
 - k) laikinoji įstaiga arba turto valdymo įmonė;
 - l) kiti asmenys, tiesiogiai ar netiesiogiai, nuolat ar retkarčiais teikiantys ar anksčiau teikę paslaugas a–k punktuose nurodytiems subjektams;

⁽¹⁾ 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo, iš dalies keičianti Direktyvą 2001/34/EB (OL L 390, 2004 12 31, p. 38).

m) vyresnioji vadovybė, valdymo organo nariai ir a–k punktuose nurodytų įstaigų ar subjektų darbuotojai prieš jų paskyrimą, jo metu ir po jo.

2. Siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi 1 ir 3 dalyse nustatytų konfidencialumo reikalavimų, 1 dalies a, b, c, g, h, j ir k punktuose nurodyti asmenys užtikrina, kad būtų nustatytos vidaus taisyklės, taip pat taisyklės, pagal kurias su slapta informacija gali susipažinti tiesiogiai pertvarkymo procese dalyvaujantys asmenys.

3. Nedarant poveikio 1 dalies reikalavimų bendroms normoms, toje dalyje nurodytiems asmenims draudžiama asmenims ar institucijoms atskleisti konfidencialią informaciją, gautą vykdant savo profesinę veiklą arba suteiktą kompetentingos institucijos arba pertvarkymo institucijos, vykdančios savo funkcijas pagal šią direktyvą, išskyrus vykdant funkcijas pagal šią direktyvą suteiktą informaciją arba apibendrinta ar kolektyvine forma, kai neįmanoma išskirti atskirų įstaigų arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytų subjektų, arba tuos atvejus, kai gaunamas aiškus išankstinis institucijos arba informaciją pateikusios įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto sutikimas.

Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodyti asmenys neatskleistų konfidencialios informacijos ir kad būtų įvertintas poveikis, kurį informacijos atskleidimas galėtų turėti su finansine, pinigų ar ekonomikos politika susijusiam viešajam interesui, fizinių ir juridinių asmenų komerciniams interesams, tikrinimų tikslui, tyrimams ir auditui.

Informacijos atskleidimo pasekmių vertinimo procedūra apima konkretus atkūrimo ir pertvarkymo plano turinio ir detalių, kaip nurodyta 5, 7, 10, 11 ir 12 straipsniuose, ir bet kurio pagal 6, 8 ir 15 straipsnius atlikto vertinimo rezultatų atskleidimo poveikio įvertinimą.

1 dalyje nurodytam asmeniui ar subjektui šio straipsnio pažeidimo atveju taikoma civilinė atsakomybė pagal nacionalinę teisę.

4. Šis straipsnis neužkerta kelio:

a) 1 dalies a–j punktuose nurodytų įstaigų ar subjektų darbuotojams ir ekspertams tarpusavyje keistis informacija tos įstaigos ar subjekto viduje arba

b) pertvarkymo institucijoms ir kompetentingoms institucijoms, įskaitant jų darbuotojus ir ekspertus, pertvarkymo veiksmų planavimo arba vykdymo tikslais keistis informacija tarpusavyje ir su kitomis Sąjungos pertvarkymo institucijomis, kitomis Sąjungos kompetentingomis institucijomis, kompetentingomis ministerijomis, centriniais bankais, indėlių garantijų sistemomis, investuotojų kompensavimo sistemomis, institucijomis, atsakingomis už įprastines bankroto bylas, institucijomis, atsakingomis už finansų sistemų stabilumą valstybėse narėse naudojant makrolygio rizikos ribojimo taisykles, asmenimis, atsakingais už įstatyme numatyto sąskaitų audito atlikimą, EBI arba trečiųjų valstybių institucijomis pagal 98 straipsnį, atliekančiomis analogiškas pertvarkymo institucijų funkcijas, arba, taikant griežtus konfidencialumo reikalavimus – potencialiais įsigyjančiais asmenimis.

5. Nepaisant bet kurios kitos šio straipsnio nuostatos, valstybės narės gali leisti keistis informacija bet kuriems iš toliau išvardytų subjektų:

a) taikant griežtus konfidencialumo reikalavimus – bet kuriems kitiems asmenims, kai tai būtina pertvarkymo veiksmų planavimo ar vykdymo tikslais;

b) parlamentinio tyrimo komitetams savo valstybėse narėse, audito rūmams savo valstybėse narėse ir kitiems subjektams, atsakingiems už tyrimų atlikimą savo valstybėse narėse tinkamomis sąlygomis, ir

c) nacionalinėms institucijoms, atsakingoms už mokėjimo sistemų priežiūrą; institucijoms, atsakingoms už įprastines bankroto bylas, institucijoms, kurioms pavesta kitų finansų sektoriaus subjektų viešosios priežiūros pareiga, institucijoms, atsakingoms už finansų rinkų ir draudimo įmonių bei jų vardu veikiančių inspektorių priežiūrą, valstybių narių institucijoms, atsakingoms už finansų sistemų stabilumo palaikymą valstybėse narėse naudojantis makrolygio rizikos taisyklėmis, institucijoms, atsakingoms už finansų sistemos stabilumo apsaugą ir asmenims, kuriems pavesta vykdyti įstatymuose numatytus auditus.

6. Šis straipsnis nedaro poveikio nacionalinės teisės aktams dėl informacijos atskleidimo baudžiamosiose arba civilinėse bylose.

7. Ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d. EBI, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu, skelbia gaires, siekdama konkrečiai nurodyti, kaip 3 dalies tikslais turėtų būti teikiama informacija apibendrinta ar kolektyvine forma.

IX SKYRIUS

Teisė pateikti skundą ir teisės imtis kitų veiksmų panaikinimas

85 straipsnis

Ex-ante teismo patvirtinimas ir teisė ginčyti sprendimus

1. Valstybės narės gali reikalauti, kad sprendimui dėl krizių prevencijos priemonės taikymo arba krizių valdymo priemonės taikymo būtų taikomas *ex-ante* teismo patvirtinimas, su sąlyga, kad sprendimo dėl krizių valdymo priemonės taikymo atžvilgiu, vadovaujantis nacionaline teise, prašymas dėl patvirtinimo pateikiamas ir teismas tą prašymą išnagrinėja skubos tvarka.

2. Valstybės narės pagal šią direktyvą nacionalinėje teisėje numato teisę apskusti sprendimą dėl krizių prevencijos priemonės taikymo arba sprendimo dėl pasinaudojimo kuriuo nors įgaliojimu, kuris nėra krizių valdymo priemonė.

3. Valstybės narės užtikrina, kad visi asmenys, kuriems turi poveikį sprendimas taikyti krizių valdymo priemonę, turėtų teisę apskusti tą sprendimą. Valstybės narės užtikrina, kad kontrolė būtų vykdoma skubos tvarka ir kad nacionaliniai teismai savo vertinimą paremtų kompleksiniu ekonominiu faktų vertinimu, kurį atliko pertvarkymo institucija.

4. 3 dalyje nurodytai teisei apskusti taikomos šios nuostatos:

a) dėl pateikto skundo sprendimo vykdymas automatiškai nesustabdomas;

b) pertvarkymo institucijos sprendimas yra vykdytinas nedelsiant ir jam taikoma nuginčijama prezumpcija, kad jo vykdymo sustabdymas prieštarautų viešajam interesui.

Kai tai būtina siekiant apsaugoti trečiųjų asmenų, kurie, pertvarkymo institucijai taikant pertvarkymo priemones arba naudojantis pertvarkymo įgaliojimais, sąžiningai įsigijo pertvarkomos įstaigos akcijų, kitų nuosavybės priemonių, turto, teisių arba išpareigojimų, interesus, pertvarkymo institucijos sprendimo panaikinimu nedaroma poveikio jokiems paskesniems administraciniais aktais ar sandoriams, kuriuos sudarė atitinkama pertvarkymo institucija ir kurie buvo grindžiami panaikintu sprendimu. Tokiu atveju teisių gynimo priemonės dėl neteisingo pertvarkymo institucijos sprendimo arba veiksmų yra tik kompensacija už pareiškėjo patirtus nuostolius dėl šio sprendimo ar veiksmų.

86 straipsnis

Kitų procesų apribojimai

1. Nedarant poveikio 82 straipsnio 2 dalies b punktui, valstybės narės užtikrina, kad pertvarkomos įstaigos arba 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto ar įstaigos, kurie, kaip nustatyta, atitinka pertvarkymo sąlygas, atžvilgiu nebūtų iškelta įprastinė bankroto byla, išskyrus bylą pertvarkymo institucijos iniciatyva, ir kad sprendimas, kuriuo įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui iškeliama įprastinė bankroto byla, būtų priimamas tik pertvarkymo institucijai davus sutikimą.

2. 1 dalies tikslais valstybės narės užtikrina, kad:

- a) kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos nedelsiant būtų informuotos apie visus prašymus iškelti įprastinę bankroto bylą įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui, nepaisant to, ar ta įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas pertvarkomi, ar paskelbtas sprendimas pagal 83 straipsnio 4 ir 5 dalis;
- b) prašymas nesvarstomas, išskyrus atvejus, kai buvo pateikti a punkte nurodyti pranešimai, ir tenkinama viena iš šių sąlygų:
 - i) pertvarkymo institucija pranešė institucijoms, atsakingoms už įprastinę bankroto bylą, kad ji neketina imtis pertvarkymo veiksmų tos įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto atžvilgiu;
 - ii) nuo a punkte nurodytų pranešimų pateikimo dienos praėjo septynios dienos.

3. Nedarant poveikio jokiems teisių į užtikrinimo priemones įgyvendinimo apribojimams, taikomiems pagal 70 straipsnį, valstybės narės užtikrina, kad prireikus veiksmingam pertvarkymo priemonių ir įgaliojimų taikymui užtikrinti pertvarkymo institucijos galėtų teismo paprašyti laikotarpiai, pakankamam atsižvelgiant į siekiamą tikslą, sustabdyti visas teismo bylas ar procesus, kurių šalis yra pertvarkoma įstaiga ar kurių šalimi ji taptų.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

TARPVALSTYBINĖS GRUPĖS PERTVARKYMAS

87 straipsnis

Bendrieji sprendimo priėmimo, kai yra daugiau nei viena susijusi valstybė narė, principai

Valstybės narės užtikrina, kad priimdamos sprendimus arba imdamosi veiksmų pagal šią direktyvą, kurie gali turėti poveikio vienoje ar daugiau kitų valstybių narių, jų institucijos vadovautųsi šiais bendraisiais principais:

- a) sprendimų priėmimo veiksmingumo ir kuo mažesnių pertvarkymo išlaidų būtinumo imantis pertvarkymo veiksmų;
- b) kad priimtų sprendimus ir imtųsi veiksmų laiku ir, prireikus, derama skuba;
- c) kad pertvarkymo institucijos, kompetentingos institucijos ir kitos institucijos bendradarbiautų vienos su kitomis siekdamas užtikrinti, kad sprendimai būtų priimami ir veiksmų būtų imamasi koordinuotai ir veiksmingai;
- d) kad būtų apibrėžti kiekvienos valstybės narės atitinkamų institucijų vaidmuo ir atsakomybė;
- e) kad būtų tinkamai atsižvelgta į valstybių narių, kuriose yra įsteigtos Sąjungos patronuojančiosios įmonės, interesus ir visų pirma į bet kokio sprendimo ar veiksmo arba neveikimo poveikį tų valstybių narių finansiniam stabilumui, fiskaliniams ištekliams, bankų ar investicinių įmonių pertvarkymo fondui, indėlių garantijų sistemai arba investuotojų kompensavimo sistemai;
- f) kad būtų tinkamai atsižvelgta į kiekvienos valstybės narės, kurioje yra įsteigta patronuojamoji įmonė, interesus ir visų pirma į bet kokio sprendimo ar veiksmo arba neveikimo poveikį tų valstybių narių finansiniam stabilumui, fiskaliniams ištekliams, bankų ar investicinių įmonių pertvarkymo fondui, indėlių garantijų sistemai arba investuotojų kompensavimo sistemai;
- g) kad būtų tinkamai atsižvelgta į kiekvienos valstybės narės, kurioje yra svarbių filialų, interesus, visų pirma į bet kokio sprendimo ar veiksmo arba neveikimo poveikį tų valstybių narių finansiniam stabilumui;

- h) kad būtų tinkamai atsižvelgta į tikslus derinti įvairių dalyvaujančių valstybių narių interesus ir vengiama nesąžiningai kenkti konkrečių valstybių narių interesams arba nesąžiningai ginti konkrečių valstybių narių interesus, įskaitant vengti nesąžiningo naštos paskirstymo tarp valstybių narių;
- i) kad pareiga pagal šią direktyvą prieš priimant bet kokią sprendimą ar imantis kurio nors veiksmo pasikonsultuoti su institucija, reiškia bent tokią pareigą pasikonsultuoti su ta institucija dėl tų siūlomo sprendimo arba veiksmo elementų, kurie daro arba gali daryti:
 - i) poveikį Sąjungos patronuojančiajai įmonei, patronuojamajai įmonei arba filialui, ir
 - ii) poveikį valstybės narės, kurioje yra įsteigta arba yra Sąjungos patronuojančioji įmonė, patronuojamoji įmonė arba filialas, stabilumui;
- j) kad imdamosi pertvarkymo veiksmų, pertvarkymo institucijos atsižvelgtų į pertvarkymo planus ir jais remtųsi, kaip nurodyta 13 straipsnyje, nebent pertvarkymo institucijos manytų, atsižvelgdamos į konkrečias aplinkybes, kad imantis pertvarkymo plane nenumatytų veiksmų pertvarkymo tikslai būtų pasiekti veiksmingiau;
- k) kad taikytų reikalavimą užtikrinti skaidrumą visais atvejais, kai siūlomas sprendimas arba veiksmas gali daryti poveikį bet kurios atitinkamos valstybės narės finansiniam stabilumui, fiskaliniams ištekliais, bankų ar investicinių įmonių pertvarkymo fondui, indėlių garantijų sistemai arba investuotojų kompensavimo sistemai, ir
- l) pripažinimu, kad koordinavimu ir bendradarbiavimu galima geriausiai pasiekti rezultatą, kuris sumažina bendras pertvarkymo išlaidas.

88 straipsnis

Pertvarkymo kolegijos

1. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos įsteigia pertvarkymo kolegijas, kad jos vykdytų 12, 13, 16, 18, 45, 91 ir 92 straipsniuose nurodytas užduotis ir prireikus užtikrintų bendradarbiavimą ir koordinavimą su trečiųjų valstybių pertvarkymo institucijomis.

Visų pirma pertvarkymo kolegijos yra sistema, kurioje grupės lygmens pertvarkymo institucija, kitos pertvarkymo institucijos ir, prireikus kompetentingos institucijos ir konsoliduotos priežiūros institucijos vykdytų šias užduotis:

- a) keistųsi informacija, kuri svarbi norint parengti grupių pertvarkymo planus, grupėms taikyti parengiamuosius ir prevencinius įgaliojimus ir pertvarkyti grupes;
- b) rengtų grupių pertvarkymo planus pagal 12 ir 13 straipsnius;
- c) vertintų sėkmingo grupių pertvarkymo galimybę pagal 16 straipsnį;
- d) naudotųsi įgaliojimais mažinti arba šalinti sėkmingo grupių pertvarkymo kliūtis pagal 18 straipsnį;
- e) spręstų, ar reikia nustatyti grupės pertvarkymo schemą, kaip nurodyta 91 arba 92 straipsnyje;
- f) pasiektų susitarimą dėl grupių pertvarkymo schemos, siūlomos pagal 83 arba 92 straipsnį;
- g) koordinuotų grupių pertvarkymo strategijų ir schemų skelbimą visuomenei;
- h) koordinuotų finansavimo struktūrų, nustatytų pagal VII antraštinę dalį, naudojimą;

- i) pagal 45 straipsnį nustatytų minimalius reikalavimus grupėms konsoliduotu ir patronuojamosios įmonės lygiu.

Be to, pertvarkymo kolegijas galima pasitelkti kaip forumą diskusijoms dėl klausimų, susijusių su tarpvalstybinių grupių pertvarkymu.

2. Pertvarkymo kolegijos nariai yra:

- a) grupės lygmens pertvarkymo institucija;
- b) kiekvienos valstybės narės, kurioje įsteigta patronuojamoji įmonė, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, pertvarkymo institucijos;
- c) valstybių narių, kuriose įsteigta vienos ar daugiau grupės įstaigų patronuojančioji įmonė, kuri yra 1 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas subjektas, pertvarkymo institucijos;
- d) valstybių narių, kuriose yra svarbūs filialai, pertvarkymo institucijos;
- e) valstybių narių, kuriose pertvarkymo institucija yra pertvarkymo kolegijos narė, konsoliduotos priežiūros ir kompetentingos institucijos. Kai valstybės narės kompetentinga institucija nėra tos valstybės narės centrinis bankas, kompetentinga institucija gali nuspręsti pakviesti dalyvauti tos valstybės narės centrinio banko atstovą;
- f) kompetentingos ministerijos, kai pertvarkymo institucijos, kurios yra pertvarkymo kolegijos narės, nėra kompetentingos ministerijos;
- g) institucija, kuri yra atsakinga už valstybės narės indėlių garantijų sistemą, kai tos valstybės narės pertvarkymo institucija yra pertvarkymo kolegijos narė;
- h) EBI pagal 4 dalį.

3. Trečiųjų valstybių pertvarkymo institucijos, kai patronuojančiosios įmonės arba Sąjungoje įsteigtos įstaigos turi patronuojamąją įstaigą arba filialą, kuris galėtų būti laikomas svarbiu jei jis būtų Sąjungoje, gali jų prašymu būti pakviestos dalyvauti pertvarkymo kolegijoje stebėtojų teisėmis, su sąlyga, kad jiems taikomi konfidencialumo reikalavimai, grupės lygmens pertvarkymo institucijos nuomone, prilygstantys 98 straipsnyje nustatytiems reikalavimams.

4. EBI prisideda prie veiksmingo, rezultatyvaus ir nuoseklaus pertvarkymo kolegijų veikimo skatinimo ir stebėsenos atsižvelgdama į tarptautinius standartus. Tuo tikslu EBI kviečiama dalyvauti pertvarkymo kolegijos posėdžiuose. EBI neturi jokių balsavimo teisių tais atvejais, kai balsuojama pertvarkymo kolegijose.

5. Grupės lygmens pertvarkymo institucija pirmininkauja pertvarkymo kolegijai. Naudodamasi tais įgaliojimais, ji:

- a) pasikonsultavusi su kitais pertvarkymo kolegijos nariais, raštu nustato pertvarkymo kolegijos veikimo tvarką ir procedūras;
- b) koordinuoja visą pertvarkymo kolegijos veiklą;
- c) sušaukia ir pirmininkauja visiems jos posėdžiams bei nuolat iš anksto išsamiai informuoja visus pertvarkymo kolegijos narius apie pertvarkymo kolegijos posėdžių organizavimą, pagrindinius nagrinėtinus klausimus ir svarstytinus punktus;
- d) pertvarkymo kolegijos nariams praneša apie visus planuojamus posėdžius, kad jie galėtų prašyti sudaryti galimybę dalyvauti;

- e) atsižvelgdama į konkrečius poreikius sprendžia, kuriuos narius ir stebėtojus kviesti dalyvauti konkrečiuose pertvarkymo kolegijos posėdžiuose, atsižvelgdama į nagrinėtino klausimo svarbą tiems nariams ir stebėtojams, visų pirma į galimą poveikį atitinkamų valstybių narių finansiniam stabilumui;
- f) nuolat laiku informuoja visus kolegijos narius apie sprendimus ir tų posėdžių rezultatus.

Pertvarkymo kolegijoje dalyvaujantys nariai glaudžiai bendradarbiauja.

Nepaisant e punkto, pertvarkymo institucijos turi teisę dalyvauti pertvarkymo kolegijos posėdžiuose, kai į darbotvarkę įtraukti klausimai, dėl kurių turi būti sprendžiama priimant bendrą sprendimą, arba klausimai, susiję su jų valstybėje narėje esančiu grupės subjektu.

6. Grupės lygmens pertvarkymo institucijos neprivalo steigti pertvarkymo kolegijos, jei kitos grupės ar kolegijos atlieka tas pačias funkcijas ir tas pačias užduotis, nurodytas šiame straipsnyje, bei vykdo visas sąlygas ir procedūras, įskaitant sąlygas ir procedūras dėl narystės ir dalyvavimo pertvarkymo kolegijose, nustatytas šiame straipsnyje ir 90 straipsnyje. Tokiu atveju visos nuorodos šioje direktyvoje į pertvarkymo kolegijas suprantamos ir kaip nuorodos į tas kitas grupes arba kolegijas.

7. Atsižvelgdama į tarptautinius standartus EBI parengia reguliavimo standartų, kuriuose nustato pertvarkymo kolegijų veiklos funkcijas, vykdam 1 dalyje nurodytas užduotis, projektus.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. liepos 3 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius priimti pirmoje pastraipoje nurodytus reguliavimo standartus.

89 straipsnis

Europos pertvarkymo kolegijos

1. Kai trečiosios valstybės įstaiga arba trečiosios valstybės patronuojančioji įmonė turi dviejose ar daugiau valstybių narių įsteigtą Sąjungos patronuojamųjų įmonių arba du ar daugiau Sąjungos filialų, kuriuos dvi ar daugiau valstybių narių laiko svarbiais, valstybių narių, kuriose įsteigtos tos Sąjungos patronuojamosios įstaigos arba kuriose yra tų svarbių filialų, pertvarkymo institucijos įsteigia Europos pertvarkymo kolegiją.
2. Europos pertvarkymo kolegija 88 straipsnyje nurodytas funkcijas ir užduotis vykdo patronuojamųjų įstaigų ir filialų atžvilgiu, tiek kiek jų atveju tos užduotys yra svarbios.
3. Kai Sąjungos patronuojamąsias įmones valdo ar svarbius filialus yra įsteigusi finansų kontroliuojančioji bendrovė, įsteigta Sąjungoje pagal Direktyvos 2013/36/ES 127 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą, Europos pertvarkymo kolegijai pirmininkauja valstybės narės, kurioje yra konsoliduotos priežiūros institucija, vykdanči konsoliduotą priežiūrą pagal tą direktyvą, pertvarkymo institucija.

Kai pirma pastraipa netaikoma, Europos pertvarkymo kolegijos pirmininką skiria ir tvirtina jos nariai.

4. Visų atitinkamų šalių tarpusavio sutarimu valstybės narės gali netaikyti reikalavimo įsteigti Europos pertvarkymo kolegiją, jei kitos grupės ar kolegijos, įskaitant pagal 88 straipsnį įsteigtą pertvarkymo kolegiją, atlieka tas pačias funkcijas ir tas pačias užduotis, nurodytas šiame straipsnyje, bei vykdo visas sąlygas ir procedūras, įskaitant sąlygas ir procedūras dėl narystės ir dalyvavimo Europos pertvarkymo kolegijose, nustatytas šiame straipsnyje ir 90 straipsnyje. Tokiu atveju visos šioje direktyvoje pateiktos nuorodos į Europos pertvarkymo kolegijas suprantamos ir kaip nuorodos į tas kitas grupes arba kolegijas.

5. Laikydamosi šio straipsnio 3 ir 4 dalių, kitais atžvilgiais Europos pertvarkymo kolegija veikia pagal 88 straipsnį.

90 straipsnis

Informacijos mainai

1. Laikydamosi 84 straipsnio, pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos paprašius teikia viena kitai visą informaciją, kuri yra svarbi pagal šią direktyvą kitų institucijų vykdomoms užduotims atlikti.
2. Grupės lygmens pertvarkymo institucija koordinuoja visos svarbios informacijos srautą tarp pertvarkymo institucijų. Visų pirma grupės lygmens pertvarkymo institucija kitų valstybių narių pertvarkymo institucijoms laiku teikia visą svarbią informaciją, kad būtų lengviau vykdyti 88 straipsnio 1 dalies antros pastraipos b–i punktuose nurodytas užduotis.
3. Paprašius informacijos, kurią yra suteikusi trečiosios valstybės pertvarkymo institucija, pertvarkymo institucija siekia trečiosios valstybės pertvarkymo institucijos sutikimo, kad tokia informacija būtų perduodama toliau, išskyrus kai trečiosios valstybės pertvarkymo institucija jau yra davusi sutikimą dėl tolesnio tos informacijos perdavimo.

Pertvarkymo institucijos gavusios prašymą neprivalo perduoti trečiosios valstybės pertvarkymo institucijos pateiktos informacijos, jei trečiosios valstybės pertvarkymo institucija nedavė sutikimo jos tolimesniam perdavimui.

4. Pertvarkymo institucijos dalijasi informacija su kompetentinga ministerija, jei tokia informacija susijusi su sprendimu arba klausimu, apie kurį reikia pranešti kompetentingai ministerijai, su ja konsultuotis arba gauti jos sutikimą, arba kuris gali turėti poveikio viešosioms lėšoms.

91 straipsnis

Grupės pertvarkymas, susijęs su grupės patronuojamąja įmone

1. Kai pertvarkymo institucija nusprendžia, kad bet koks 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas arba įstaiga, kuri yra grupės patronuojamoji įmonė, atitinka 32 arba 33 straipsniuose nurodytas sąlygas, ta institucija grupės lygmens pertvarkymo institucijai (jei tai ne ta pati institucija), konsoliduotos priežiūros institucijai ir tos grupės pertvarkymo kolegijos nariams nedelsdama praneša informaciją apie:
 - a) sprendimą, kad įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas atitinka 32 arba 33 straipsniuose nurodytas sąlygas;
 - b) pertvarkymo veiksmus ar nemokumo priemones, kuriuos pertvarkymo institucija laiko tinkamais tai įstaigai ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytam subjektui.
2. Gavusi pranešimą pagal 1 dalį, grupės lygmens pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kitais atitinkamos pertvarkymo kolegijos nariais, įvertina pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, apie kuriuos pranešta pagal 1 dalies b punktą, tikėtiną poveikį grupei ir grupės subjektams kitose valstybėse narėse ir visų pirma tai, ar ėmusi pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių taptų tikėtina, kad grupės subjektas kitoje valstybėje narėje atitiks pertvarkymo sąlygas.
3. Jei grupės lygmens pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kitais pertvarkymo kolegijos nariais, nustato, kad ėmusi pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, apie kuriuos pranešta pagal 1 dalies b punktą, netaptų tikėtina, kad grupės subjektas kitoje valstybėje narėje atitiks 32 arba 33 straipsniuose nustatytas sąlygas, už tą įstaigą ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytą subjektą atsakinga pertvarkymo institucija gali imtis pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, apie kuriuos ji pranešė pagal 1 dalies b punktą.

4. Jei grupės lygmens pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kitais pertvarkymo kolegijos nariais, nustato, kad ėmusis pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, apie kuriuos pranešta pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą, taptų tikėtina, kad grupės subjektas kitoje valstybėje narėje atitiks 32 arba 33 straipsniuose nustatytas sąlygas, grupės lygmens pertvarkymo institucija ne vėliau kaip per 24 valandas nuo pranešimo pagal 1 dalį gavimo pasiūlo grupės pertvarkymo schemą ir ją pateikia pertvarkymo kolegijai. Tas 24 valandų laikotarpis gali būti pratęstas, jei pertvarkymo institucija, kuri pateikė šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą, sutinka.

5. Jei per 24 valandas arba per ilgesnį laikotarpį, dėl kurio buvo sutarta, grupės lygmens pertvarkymo institucija neatlieka vertinimo, pertvarkymo institucija, gavusi pranešimą pagal 1 dalį, gali imtis pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, apie kuriuos ji pranešė pagal tos dalies b punktą.

6. Pagal 4 dalį reikalaujamoje grupės pertvarkymo schemeje:

- a) atsižvelgiama į pertvarkymo planus ir jais remiamasi, kaip nurodyta 13 straipsnyje, nebent pertvarkymo institucijos, atsižvelgdamos į konkrečias aplinkybes, nustato, kad imantis pertvarkymo plane nenumatytų veiksmų pertvarkymo tikslai bus pasiekti veiksmingiau;
- b) apibrėžiami pertvarkymo veiksmai, kurių Sąjungos patronuojančiosios įmonės ar tam tikrų grupės subjektų atžvilgiu turėtų imtis atitinkamos pertvarkymo institucijos, siekdamos įgyvendinti 31 ir 34 straipsniuose nurodytus pertvarkymo tikslus ir principus;
- c) nurodoma, kaip tie pertvarkymo veiksmai turėtų būti koordinuojami;
- d) nustatomas finansavimo planas, kuriame atsižvelgiama į grupės pertvarkymo planą, atsakomybės pasidalijimo principus, nustatytus pagal 12 straipsnio 3 dalies f punktą, ir 107 straipsnyje nurodytą pasidalijimą tarpusavyje.

7. Vadovaujantis 8 dalimi, grupės pertvarkymo schema priimama kaip grupės lygmens pertvarkymo institucijos ir pertvarkymo institucijų, atsakingų už patronuojamąsias įmones, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, bendras sprendimas.

Pertvarkymo institucijos prašymu EBI gali padėti pertvarkymo institucijoms susitarti dėl bendro sprendimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio c punktą.

8. Jei kuri nors pertvarkymo institucija nepritaria grupės pertvarkymo schemei, pasiūlytai grupės lygmens pertvarkymo institucijos, arba jos nesilaiko, arba mano, kad dėl finansinio stabilumo priežasčių jai reikia imtis nepriklausomų pertvarkymo veiksmų ar priemonių, kurie skirtųsi nuo siūlomųjų įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto pertvarkymo schemeje, ji išdėsto išsamias nepritarimo grupės pertvarkymo schemei ar jos nesilaikymo priežastis, apie tas priežastis praneša grupės lygmens pertvarkymo institucijai ir kitoms pertvarkymo institucijoms, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, ir informuoja jas apie veiksmus arba priemones, kurių imsis. Išdėstydamas savo nepritarimo priežastis ta pertvarkymo institucija apsvarsto pertvarkymo planus, kaip nurodyta 13 straipsnyje, galimą poveikį atitinkamų valstybių narių finansiniam stabilumui, taip pat galimą tų veiksmų arba priemonių poveikį kitoms grupės dalims.

9. Pertvarkymo institucijos, nepareiškusios nepritarimo pagal 8 dalį, gali priimti bendrą sprendimą dėl grupės pertvarkymo schemos, apimančios s grupės subjektus jų valstybėje narėje.

10. 7 arba 9 dalyje nurodytą bendrą sprendimą ir pertvarkymo institucijų sprendimus, priimtus nesant 8 dalyje nurodyto bendro sprendimo, atitinkamų valstybių narių pertvarkymo institucijos prapažįsta galutiniais ir juos taiko.

11. Visus šiame straipsnyje nurodytus veiksmus institucijos atlieka nedelsdamos ir deramai atsižvelgdamos į padėties skubumą.

12. Bet koku atveju, kai neįgyvendinama grupės pertvarkymo schema ir pertvarkymo institucijos imasi pertvarkymo veiksmų bet kurio grupės subjekto atžvilgiu, tos pertvarkymo institucijos glaudžiai bendradarbiauja pertvarkymo kolegijoje, siekdamos sukurti darnią pertvarkymo strategiją, taikomą visiems grupės subjektams, kurie žlunga arba gali žlugti.

13. Pertvarkymo institucijos, kurios imasi kokių nors pertvarkymo veiksmų kurio nors grupės subjekto atžvilgiu, reguliariai ir visapusiškai informuoja pertvarkymo kolegijos narius apie tuos veiksmus ar priemones ir jų vykdymo pažangą.

92 straipsnis

Grupės pertvarkymas

1. Kai grupės lygmens pertvarkymo institucija nusprendžia, kad Sąjungos patronuojančioji įmonė, už kurią ji atsakinga, atitinka 32 arba 33 straipsnyje nurodytas sąlygas, ji nedelsdama praneša 91 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytą informaciją konsoliduotos priežiūros institucijai (jei tai ne ta pati institucija) ir kitiems atitinkamos grupės pertvarkymo kolegijos nariams.

91 straipsnio 1 dalies b punkto tikslais pertvarkymo veiksmai arba nemokumo priemonės gali apimti pagal 91 straipsnio 6 dalį parengtos grupės pertvarkymo schemos įgyvendinimą bet kuriomis iš toliau nurodytų aplinkybių:

- a) kai ėmusis pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių patronuojančiosios įmonės lygmeniu, apie kuriuos pranešta pagal 91 straipsnio 1 dalies b punktą, taptų tikėtina, kad grupės subjektas kitoje valstybėje narėje įvykdys 32 arba 33 straipsnyje nustatytas sąlygas;
- b) kai pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių tik patronuojančiosios įmonės lygmeniu nepakanka, kad padėtis būtų stabilizuota, arba nėra tikėtina, kad jais bus pasiektas optimalus rezultatas;
- c) kai viena ar daugiau patronuojamųjų įmonių atitinka 32 arba 33 straipsnyje nurodytas sąlygas pagal už tas patronuojamąsias įmones atsakingų pertvarkymo institucijų nustatytas aplinkybes arba
- d) kai pertvarkymo veiksmai ar kitos priemonės grupės lygmeniu bus naudingos grupės patronuojamosioms įmonėms ir bus tikslinga taikyti grupės pertvarkymo schemą.

2. Kai grupės lygmens pertvarkymo institucijos pasiūlyti veiksmai pagal 1 dalį neapima grupės pertvarkymo schemos, grupės lygmens pertvarkymo institucija priima savo sprendimą pasikonsultavusi su pertvarkymo kolegijos nariais.

Grupės lygmens pertvarkymo institucijai priimant sprendimą atsižvelgiama į:

- a) pertvarkymo planus, kaip nurodyta 13 straipsnyje, ir jais remiamasi nebent pertvarkymo institucijos, atsižvelgdamos į konkrečias aplinkybes, nustato, kad imantis pertvarkymo plane nenumatytų veiksmų pertvarkymo tikslai bus pasiekti veiksmingiau;
- b) atitinkamų valstybių narių finansinį stabilumą.

3. Kai grupės lygmens pertvarkymo institucijos pasiūlyti veiksmai pagal 1 dalį apima grupės pertvarkymo schemą, ši schema priimama kaip grupės lygmens pertvarkymo institucijos ir pertvarkymo institucijų, atsakingų už patronuojamąsias įmones, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, bendras sprendimas.

Pertvarkymo institucijos prašymu EBI gali padėti pertvarkymo institucijoms susitarti dėl bendro sprendimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio c punktą.

4. Jei kuri nors pertvarkymo institucija nepritaria grupės pertvarkymo schemai, pasiūlytai grupės lygmens pertvarkymo institucijos, arba jos nesilaiko, arba mano, kad dėl finansinio stabilumo priežasčių jai reikia imtis nepriklausomų pertvarkymo veiksmų ar priemonių, kurie skirtųsi nuo tam tikros įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto, pertvarkymo schemoje siūlomų priemonių, ji išdėsto išsamias nepritarimo grupės pertvarkymo schemai ar šios schemos nesilaikymo priežastis, apie tas priežastis praneša grupės lygmens pertvarkymo institucijai ir kitoms pertvarkymo institucijoms, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, ir informuoja jas apie veiksmus arba priemones, kurių ketina imtis. Išdėstydamą savo nepritarimo priežastis ta pertvarkymo institucija apsveria pertvarkymo planus, kaip nurodyta 13 straipsnyje, galimą poveikį atitinkamų valstybių narių finansiniam stabilumui, taip pat galimą tų veiksmų arba priemonių poveikį kitoms grupės dalims.

5. Pertvarkymo institucijos, kurios neprieštarauja grupės pertvarkymo schemai pagal 4 dalį, gali priimti bendrą sprendimą dėl grupės pertvarkymo schemos, apimančios grupės subjektus jų valstybėje narėje.

6. 3 arba 5 dalyje nurodytą bendrą sprendimą ir pertvarkymo institucijų sprendimus, priimtus nesant 4 dalyje nurodyto bendro sprendimo, atitinkamų valstybių narių pertvarkymo institucijos pripažįsta galutiniais ir juos taiko.

7. Visus šiame straipsnyje nurodytus veiksmus institucijos atlieka nedelsdamos ir deramai atsižvelgdamos į būtinybę skubiai keisti padėtį.

Bet kokių atveju, kai grupės pertvarkymo schema neįgyvendinama ir pertvarkymo institucijos imasi pertvarkymo veiksmų bet kurio grupės subjekto atžvilgiu, tos pertvarkymo institucijos glaudžiai bendradarbiauja pertvarkymo kolegijoje, siekdamos sukurti darnią pertvarkymo strategiją, taikomą visiems poveikį patiriančios grupės subjektams.

Pertvarkymo institucijos, kurios imasi pertvarkymo veiksmų kurio nors grupės subjekto atžvilgiu, reguliariai ir visapusiškai informuoja pertvarkymo kolegijos narius apie tuos veiksmus ar priemones ir jų vykdymo pažangą.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

SANTYKIAI SU TREČIOSIOMIS VALSTYBĖMIS

93 straipsnis

Susitarimai su trečiosiomis valstybėmis

1. Pagal SESV 218 straipsnį Komisija gali pateikti Tarybai pasiūlymus dėl derybų dėl susitarimų su viena arba daugiau trečiųjų valstybių dėl pertvarkymo institucijų ir atitinkamų trečiųjų valstybių institucijų bendradarbiavimo priemonių, *inter alia*, siekiant keisti informaciją apie gaivinimo ir pertvarkymo planavimą, susijusį su įstaigomis, finansų įstaigomis, patronuojančiosiomis įmonėmis ir trečiųjų valstybių įstaigomis šiomis situacijomis:

- a) tais atvejais, kai trečiosios valstybės patronuojančioji įmonė turi patronuojamųjų įstaigų arba filialų, kurie laikomi svarbiais, dviejuose ar daugiau valstybių narių;
- b) tais atvejais, kai patronuojančioji įmonė, įsteigta valstybėje narėje ir turinti patronuojamąją įmonę arba svarbų filialą bent vienoje kitoje valstybėje narėje, turi vieną ar daugiau trečiųjų valstybių patronuojamųjų įstaigų;
- c) tais atvejais, kai įstaiga, įsteigta valstybėje narėje ir turinti patronuojančiąją įmonę, patronuojamąją įmonę arba svarbų filialą bent vienoje kitoje valstybėje narėje, turi vieną ar daugiau filialų vienoje ar daugiau trečiųjų valstybių.

2. 1 dalyje nurodytais susitarimais visų pirma siekiama užtikrinti, kad būtų nustatytos procedūros ir tvarka, kuriomis vadovaudamasi pertvarkymo institucijos ir atitinkamos trečiųjų valstybių institucijos bendradarbiautų, vykdydamos kai kurias ar visas savo užduotis ir naudodamosi kai kuriais ar visais savo įgaliojimais, nurodytais 97 straipsnyje.

3. 1 dalyje nurodytais susitarimais nenustatomos nuostatos dėl atskirų įstaigų, finansų įstaigų, patronuojančiųjų įmonių ar trečiųjų valstybių įstaigų.

4. Valstybės narės gali sudaryti dvišalius susitarimus su trečiosiomis valstybėmis dėl 1 ir 2 dalyse nurodytų klausimų iki 1 dalyje nurodyto susitarimo su atitinkama trečiąja valstybe įsigaliojimo, tiek, kiek tokie dvišaliai susitarimai neprieštarauja šiai antraštinei daliai.

94 straipsnis

Trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ir vykdymas

1. Šis straipsnis taikomas trečiosios valstybės pertvarkymo procedūroms nebent yra įsigaliojęs su atitinkama trečiąja valstybe sudarytas 93 straipsnio 1 dalyje nurodytas tarptautinis susitarimas ir tik iki to laiko, kai toks susitarimas įsigalioja. Jis taip pat taikomas įsigaliojus su atitinkama trečiąja valstybe sudarytam 93 straipsnio 1 dalyje nurodytam tarptautiniam susitarimui, tiek, kiek trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ir vykdymas nėra reglamentuojami tuo susitarimu.

2. Kai pagal 89 straipsnį įsteigta Europos pertvarkymo kolegija, ji priima bendrą sprendimą dėl to, ar pripažinti, išskyrus 95 straipsnyje numatytus atvejus, trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras, taikomas trečiosios valstybės įstaigai arba patronuojančiajai įmonei, kuri:

- a) turi Sąjungos patronuojamąsias įmones, įsteigtas dviejose ar daugiau valstybių narių, arba Sąjungos filialus, esančius ir dviejose ar daugiau valstybių narių ir jų laikomus svarbiais, ar
- b) turi turto, teisių ar įsipareigojimų, esančių dviejose ar daugiau valstybių narių arba reglamentuojamų tų valstybių narių teisės aktais.

Kai priimamas bendras sprendimas dėl trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimo, atitinkamos nacionalinės pertvarkymo institucijos siekia užtikrinti, kad pripažintos trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros būtų vykdomos pagal nacionalinės teisės aktus.

3. Jei Europos pertvarkymo kolegijoje dalyvaujančios pertvarkymo institucijos nepriėmė bendro sprendimo arba jei nėra Europos pertvarkymo kolegijos, kiekviena atitinkama pertvarkymo institucija pati priima sprendimą, ar pripažinti ir vykdyti, išskyrus 95 straipsnyje numatytus atvejus, trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras, susijusias su trečiosios valstybės įstaiga ar patronuojančiaja įmone.

Priimdama sprendimą ji tinkamai atsižvelgia į kiekvienos konkrečios valstybės narės, kurioje trečiosios valstybės įstaiga ar patronuojančioji įmonė vykdo savo veiklą, interesus ir ypač į galimą trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimo ir vykdymo poveikį kitoms grupei priklausančioms įmonėms ir tų valstybių narių finansiniam stabilumui.

4. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos būtų įgaliotos atlikti bent šiuos veiksmus:

a) naudotis pertvarkymo įgaliojimais:

- i) trečiosios valstybės įstaigos ar patronuojančiosios įmonės turto, kuris yra pertvarkymo institucijų valstybėje narėje arba kuriam taikomi jų valstybės narės teisės aktai, atžvilgiu;

- ii) trečiosios valstybės įstaigos teisių ar įsipareigojimų, kurie įtraukti į pertvarkymo institucijų valstybės narės Sąjungos filialo apskaitą, kuriems taikomi jų valstybės narės teisės aktai arba kurie yra jų valstybėje narėje vykdytino reikalavimo objektas, atžvilgiu;
- b) įvykdyti (įskaitant kito asmens įpareigojimą įvykdyti) Sąjungos patronuojamosios įmonės, įsteigtos paskiriančiojoje valstybėje narėje, akcijų arba nuosavybės priemonių perdavimą;
- c) naudotis 69, 70 arba 71 straipsnyje nurodytais įgaliojimais bet kurios su šio straipsnio 2 dalyje nurodytu subjektu sudarytos sutarties šalies teisių atžvilgiu, kai tokie įgaliojimai būtini siekiant vykdyti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras, ir
- d) paskelbti nevykdytinomis visas sutartines teises nutraukti, likviduoti arba paankstinti 2 dalyje nurodytų subjektų ir kitų grupės subjektų sutartis arba daryti įtaką 2 dalyje nurodytų subjektų ir kitų grupės subjektų sutartinėms teisėms, kai tokios teisės atsiranda ėmusis pertvarkymo veiksmų, taikomų trečiosios valstybės įstaigai, tokių subjektų patronuojančiajai įmonei arba kitiems grupės subjektams, kurių ėmėsi pati trečiosios valstybės pertvarkymo institucija arba kurių buvo imtasi pagal tos valstybės pertvarkymo struktūros teisinius ar reguliavimo reikalavimus, su sąlyga, kad toliau vykdomos esminės pareigos pagal sutartį, įskaitant mokėjimo ir tiekimo pareigas, ir pateikiamą įkaitą.

5. Kai tai būtina dėl viešojo intereso pertvarkymo institucijos gali imtis patronuojančiosios įmonės pertvarkymo veiksmų, kai atitinkama trečiosios valstybės institucija nustato, kad toje trečiojoje valstybėje įsteigta įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas pagal tos trečiosios valstybės teisės aktus. Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos būtų įgalios naudotis visais pertvarkymo įgaliojimais tos patronuojančiosios įmonės atžvilgiu, taip pat kad būtų taikomas 68 straipsnis.

6. Trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimu ir vykdymu pagal šią direktyvą nedaroma poveikio įprastinėms bankroto byloms pagal taikytiną nacionalinę teisę, kai taikytina.

95 straipsnis

Teisė atsisakyti pripažinti arba vykdyti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras

Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kitomis pertvarkymo institucijomis, kai Europos pertvarkymo kolegija yra įsteigta pagal 89 straipsnį, gali atsisakyti pripažinti arba vykdyti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras pagal 94 straipsnio 2 dalį, jeigu, ji mano:

- a) tos trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros turėtų neigiamų pasekmių valstybės narės, kurioje yra pertvarkymo institucija, finansiniam stabilumui, arba, kad procedūros turėtų neigiamų pasekmių finansiniam stabilumui kitoje valstybėje narėje;
- b) siekiant vieno ar daugiau pertvarkymo tikslų Sąjungos filialo atžvilgiu būtina imtis nepriklausomų pertvarkymo veiksmų pagal 96 straipsnį;
- c) kreditoriams, įskaitant visų pirma indėlininkus, esančius valstybėje narėje arba joje turintiems atgauti pinigus, dėl trečiosios valstybės vidaus pertvarkymo procedūrų nebūtų užtikrintos tokios pačios sąlygos, kaip ir trečiosios valstybės kreditoriams ir indėlininkams, turintiems panašias juridines teises;
- d) trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas arba vykdymas turėtų esminių fiskalinių pasekmių valstybei narei arba
- e) tokio pripažinimo arba vykdymo poveikis prieštarautų nacionalinei teisei.

96 straipsnis

Sąjungos filialų pertvarkymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos turėtų būtinus įgaliojimus imtis veiksmų Sąjungos filialo, kuriam netaikomos jokios trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros arba kuriam taikomos trečiosios valstybės procedūros ir taikoma viena iš 95 straipsnyje nurodytų sąlygų, atžvilgiu.

Valstybės narės užtikrina, kad naudojimuisi tokiais įgaliojimais būtų taikomas 68 straipsnis.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 1 dalį privalomais įgaliojimais pertvarkymo institucijos galėtų naudotis tais atvejais, kai, pertvarkymo institucijos manymu, būtina imtis veiksmų dėl viešojo intereso ir kai įvykdoma viena ar daugiau iš šių sąlygų:

- a) Sąjungos filialas nebeatitinka (arba tikėtina, kad nebeatitiks) pagal nacionalinę teisę jam taikomų veiklos leidimo ir veikimo toje valstybėje narėje sąlygų, ir nėra pagrindo tikėtis, kad kokiais nors privačiojo sektoriaus, priežiūros arba atitinkamos trečiosios valstybės veiksmais per pagrįstą laikotarpį būtų sudarytos sąlygos filialui vėl įvykdyti tas sąlygas arba būtų išvengta filialo finansinių sunkumų;
- b) trečiosios valstybės įstaiga, pertvarkymo institucijos nuomone, yra nepajėgi arba nelinkusi, arba tikėtina, kad bus nepajėgi įvykdyti savo išpareigojimų Sąjungos kreditoriams arba filiale atsiradusių ar apskaitomų išpareigojimų, suėjus šių išpareigojimų terminui, o pertvarkymo institucija įsitikina, kad per pagrįstą laikotarpį tos trečiosios valstybės įstaigos atžvilgiu nebuvo ir nebus pradėtos jokios trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros arba bankroto bylos;
- c) atitinkama trečiosios valstybės institucija pradėjo trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras trečiosios valstybės įstaigos atžvilgiu arba pranešė pertvarkymo institucijai apie ketinimą pradėti tokias procedūras.

3. Kai pertvarkymo institucija imasi nepriklausomų veiksmų Sąjungos filialo atžvilgiu, ji atsižvelgia į pertvarkymo tikslus ir vykdo veiksmus, laikydamosi toliau nurodytų principų ir reikalavimų tiek, kiek jie susiję su:

- a) 34 straipsnyje nustatytais principais;
- b) reikalavimais, susijusiais su IV antraštinės dalies III skyriuje nustatytų pertvarkymo priemonių naudojimu.

97 straipsnis

Bendradarbiavimas su trečiųjų valstybių institucijomis

1. Šis straipsnis taikomas bendradarbiavimui su trečiaja valstybe, nebent būtų įsigaliojęs su atitinkama trečiaja valstybe sudarytas 93 straipsnio 1 dalyje nurodytas tarptautinis susitarimas, ir iki to laiko, kol jis įsigalioja. Jis taip pat taikomas įsigaliojus su atitinkama trečiaja valstybe sudarytam 93 straipsnio 1 dalyje numatytam tarptautiniam susitarimui, jei tas susitarimas nereglamentuoja šio straipsnio dalyko.

2. EBI gali sudaryti neprivalomus bendruosius bendradarbiavimo susitarimus su šiomis atitinkamomis trečiųjų valstybių institucijomis:

- a) kai Sąjungos patronuojamoji įmonė įsteigta dviejose ar daugiau valstybių narių – su atitinkamomis trečiosios valstybės, kurioje įsteigta patronuojančioji įmonė arba 1 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodyta bendrovė, institucijomis;
- b) kai trečiosios valstybės įstaiga valdo Sąjungos filialus, esančių dviejose ar daugiau valstybių narių – su atitinkama trečiosios valstybės, kurioje ta įstaiga įsteigta, institucija;

- c) kai valstybėje narėje įsteigta patronuojančioji įmonė arba 1 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodyta bendrovė, turinti patronuojamąją įmonę arba svarbų filialą kitoje valstybėje narėje, taip pat turi vieną ar daugiau trečiųjų valstybių patronuojamųjų įstaigų – su atitinkamomis trečiųjų valstybių, kuriose įsteigtos tos patronuojamosios įstaigos, institucijomis;
- d) kai patronuojamąją įstaigą arba svarbų filialą kitoje valstybėje narėje turinti įstaiga yra įsteigusi vieną ar daugiau filialų vienoje ar daugiau trečiųjų valstybių – su atitinkamomis trečiųjų valstybių, kuriose yra tie filialai, institucijomis.

Į šioje dalyje nurodytus susitarimus neįtraukiamos nuostatos dėl konkrečių įstaigų. Juose nenustatomos teisinės pareigos valstybėms narėms.

3. Pagal 2 dalį sudarytais bendraisiais bendradarbiavimo susitarimais nustatomi dalyvaujančių institucijų procesai ir susitarimai dėl dalijimosi bendradarbiavimui būtina informacija ir bendradarbiavimo vykdant kai kurias arba visas toliau nurodytas užduotis ir naudojantis kai kuriais arba visais toliau nurodytais įgaliojimais 2 dalies a–d punktuose nurodytų įstaigų arba tokių įstaigų grupių atžvilgiu:

- a) pertvarkymo planų rengimas pagal 10–13 straipsnius ir panašius reikalavimus pagal atitinkamų trečiųjų valstybių teisės aktus;
- b) tokių įstaigų ir jų grupių sėkmingo pertvarkymo galimybės įvertinimas pagal 15 ir 16 straipsnius ir panašius reikalavimus pagal atitinkamų trečiųjų valstybių teisės aktus;
- c) įgaliojimų pagal 17 ir 18 straipsnius, kuriais siekiama įveikti arba pašalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtis, ir kitų panašių įgaliojimų pagal atitinkamų trečiųjų valstybių teisės aktus taikymas;
- d) ankstyvosios intervencijos priemonių pagal 27 straipsnį ir panašių įgaliojimų pagal atitinkamų trečiųjų valstybių teisės aktus taikymas;
- e) pertvarkymo priemonių taikymas ir naudojimasis pertvarkymo įgaliojimais bei panašiais atitinkamų trečiųjų valstybių institucijų įgaliojimais.

4. Prireikus kompetentingos institucijos arba pertvarkymo institucijos pagal bendruosius EBI susitarimus sudaro neprišalant bendradarbiavimo susitarimus su atitinkamomis 2 dalyje nurodytomis trečiųjų valstybių institucijomis.

Šiuo straipsniu valstybėms narėms ir jų kompetentingoms institucijoms nekliudoma sudaryti dvišalių arba daugiašalių susitarimų su trečiosiomis valstybėmis pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnį.

5. Į pagal šį straipsnį valstybių narių ir trečiųjų valstybių pertvarkymo institucijų sudarytus bendradarbiavimo susitarimus gali būti įtrauktos nuostatos, susijusios su šiais klausimais:

- a) keitimusi informacija, reikalinga pertvarkymo planams rengti ir prižiūrėti;
- b) konsultacijomis ir bendradarbiavimu, rengiant pertvarkymo planus, įskaitant įgaliojimų pagal 94 ir 96 straipsnius ir panašių įgaliojimų pagal atitinkamų trečiųjų valstybių teisės aktus naudojimo principus;
- c) keitimusi informacija, būtina pertvarkymo priemonėms taikyti ir naudotis pertvarkymo įgaliojimais ir panašiais įgaliojimais pagal atitinkamų trečiųjų valstybių teisės aktus;

- d) bendradarbiavimo susitarimo šalių ankstyvam įspėjimu arba konsultacijomis su jomis, prieš imantis pagal šią direktyvą arba atitinkamos trečiosios valstybės teisės aktus svarbių veiksmų, turinčių poveikį įstaigai arba įstaigų grupei, su kuria susijęs susitarimas;
 - e) visuomenės informavimo koordinavimu bendrų pertvarkymo veiksmų atveju;
 - f) procedūroms ir susitarimams dėl keitimosi informacija ir bendradarbiavimo pagal a–e punktus, be kita ko, kai tinka, įsteigiant ir valdant krizių valdymo grupes.
6. Valstybės narės praneša EBI apie visus bendradarbiavimo susitarimus, kuriuos pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos sudarė pagal šį straipsnį.

98 straipsnis

Keitimasis konfidencialia informacija

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos, kompetentingos institucijos ir kompetentingos ministerijos keistųsi konfidencialia informacija, įskaitant gaivinimo planus, su atitinkamomis trečiųjų valstybių institucijomis tik tada, kai įvykdomos šios sąlygos:

- a) toms trečiųjų valstybių institucijoms taikomi profesinės paslapties saugojimo reikalavimai ir standartai, kuriuos visos atitinkamos institucijos laiko bent prilygstančiais nustatytiems 84 straipsnyje.

Tiek, kiek keičiantis informacija perduodami asmeniniai duomenys, tokie asmeniniai duomenys tvarkomi ir perduodami trečiųjų valstybių institucijoms vadovaujantis taikytiniais Sąjungos ir nacionaliniais duomenų apsaugos teisės aktais;

- b) informacija būtina tam, kad atitinkamos trečiosios valstybės institucijos pagal nacionalinės teisės aktus galėtų atlikti pertvarkymo funkcijas, panašias į pagal šią direktyvą nustatytas funkcijas, ir, laikantis šios dalies a punkto, nėra naudojama jokiems kitiems tikslams.

2. Kai konfidencialią informaciją teikia kita valstybė narė, pertvarkymo institucijos, kompetentingos institucijos ir kompetentingos ministerijos neatskleidžia tos informacijos atitinkamoms trečiosios valstybės institucijoms, išskyrus atvejus, kai įvykdomos šios sąlygos:

- a) atitinkama tos valstybės narės institucija, kuri teikia tą informaciją (toliau – informaciją teikianti institucija), sutinka ją atskleisti;
- b) informacija atskleidžiama tik tais tikslais, kuriems leidimą duoda informaciją teikianti institucija.

3. Šio straipsnio tikslais konfidencialia laikoma tokia informacija, kuriai pagal Sąjungos teisės aktus taikomi konfidencialumo reikalavimai.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

FINANSAVIMO STRUKTŪROS

99 straipsnis

Europos finansavimo struktūrų sistema

Įsteigiama Europos finansavimo struktūrų sistema ir ją sudaro:

- a) nacionalinės finansavimo struktūros, nustatytos pagal 100 straipsnį;
- b) nacionalinių finansavimo struktūrų savitarpio skolinimasis, nurodytas 106 straipsnyje;

- c) nacionalinių finansavimo struktūrų pasidalijimas tarpusavyje grupės pertvarkymo atveju, kaip nurodyta 107 straipsnyje.

100 straipsnis

Reikalavimas nustatyti pertvarkymo finansavimo struktūras

1. Valstybės narės nustato vieną ar daugiau finansavimo struktūrų, siekdamos užtikrinti, kad pertvarkymo institucija veiksmingai taikytų pertvarkymo priemones ir įgaliojimus.

Valstybės narės užtikrina, kad finansavimo struktūras galėtų pradėti naudoti paskirta viešojo institucija ar institucija, kuriai suteikti viešojo administravimo įgaliojimai.

Finansavimo struktūros naudojamos tik pagal pertvarkymo tikslus bei principus, nustatytus 31 ir 34 straipsniuose.

2. Valstybės narės finansavimo struktūros administracinę struktūrą gali naudoti ir indėlių garantijų sistemos tikslais.
3. Valstybės narės užtikrina, kad finansavimo struktūroms būtų skiriama pakankamai lėšų.
4. 3 dalies tikslu finansavimo struktūroms visų pirma suteikiami įgaliojimai:
- a) rinkti 103 straipsnyje nurodytus *ex-ante* įnašus, siekiant pasiekti 102 straipsnyje nustatytą tikslinį lygį;
 - b) rinkti 104 straipsnyje nurodytus papildomus *ex-post* įnašus, jei a punkte nurodyti įnašai nepakankami;
 - c) sudaryti sutartis dėl skolinimosi ir kitų formų paramos, kaip nurodyta 105 straipsnyje.
5. Išskyrus atvejus, kai tai leidžiama pagal 6 dalį, kiekviena valstybė narė įsteigia nacionalines finansavimo struktūras sukaupdama fondą, kurį pradėti naudoti 101 straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais gali jos pertvarkymo institucija.
6. Nepaisant šio straipsnio 5 dalies valstybė narė, siekdama įvykdyti savo pareigas pagal šio straipsnio 1 dalį, gali įsteigti nacionalines finansavimo struktūras rinkdama privalomus įnašus iš jos teritorijoje leidimą veikti turinčių įstaigų, kurių įnašai grindžiami 103 straipsnio 7 dalyje nurodytais kriterijais ir nėra saugomi fonde, kurį kontroliuoja jos pertvarkymo institucija, jei įvykdomos visos toliau nurodytos sąlygos:
- a) suma, sukaupia renkant įnašus, yra bent lygi sumai, kurią reikalaujama sukaupiti pagal 102 straipsnį;
 - b) valstybės narės pertvarkymo institucija turi teisę gauti sumą, lygią tokių įnašų sumai, kurią pertvarkymo institucijos prašymu valstybė narė nedelsiant skiria tai institucijai naudoti išimtinai 101 straipsnyje nustatytais tikslais;
 - c) valstybė narė praneša Komisijai apie savo sprendimą pasinaudoti teise savo nuožiūra pagal šią dalį nustatyti savo finansavimo struktūros sandarą;
 - d) valstybė narė praneša Komisijai apie b punkte nurodytą sumą bent kartą per metus ir
 - e) išskyrus atvejus, kai tai nustatyta šioje dalyje, finansavimo struktūros turi atitikti 99–102 straipsnius, 103 straipsnio 1–4 ir 6 dalis ir 104–109 straipsnius.

Šios dalies tikslais turimos finansinės lėšos, į kurias turi būti atsižvelgta, kad būtų pasiektas 102 straipsnyje nustatytas tikslinis lygis, gali apimti privalomus įnašus iš bet kurios privalomų įnašų, kuriuos sumokėjo įstaigos jos teritorijoje siekiant padengti išlaidas, susijusias su įstaigų sisteminė rizika, išsipareigojimų nevykdymu ir jų pertvarkymu, sistemos, kurią valstybė narė įsteigė bet kuriuo metu nuo 2010 m. birželio 17 d. iki 2014 m. liepos 2 d. Įnašai į indėlių garantijų sistemas į 102 straipsnyje nurodytą pertvarkymo finansavimo struktūrų tikslinį lygį neįskaičiuojami.

101 straipsnis

Pertvarkymo finansavimo struktūrų naudojimas

1. Pertvarkymo institucija gali naudoti pagal 100 straipsnį nustatytas finansavimo struktūras tik tiek, kiek tai būtina veiksmingam pertvarkymo priemonių taikymui užtikrinti, kai reikia:

- a) garantuoti pertvarkomos įstaigos, jos patronuojamųjų įmonių, laikinos įstaigos arba turto valdymo įmonės turtą arba išsipareigojimus;
- b) suteikti paskolų pertvarkomai įstaigai, jos patronuojamosioms įmonėms, laikinai įstaigai arba turto valdymo įmonei;
- c) pirkti pertvarkomos įstaigos turtą;
- d) daryti įnašus į laikiną įstaigą ir turto valdymo įmonę;
- e) mokėti kompensacijas akcininkams arba kreditoriams pagal 75 straipsnį;
- f) mokėti įnašą pertvarkomai įstaigai vietoj tam tikrų kreditorių išsipareigojimų nurašymo ar konvertavimo, kai taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė ir pertvarkymo institucija nusprendžia į gelbėjimo privačiomis lėšomis proceso taikymo sritį neįtraukti tam tikrų kreditorių pagal 44 straipsnio 3–8 dalis;
- g) savanoriškai pagal 106 straipsnį teikti paskolas kitoms finansavimo struktūroms;
- h) imtis bet kurių a–g punktuose nurodytų veiksmų kartu.

Finansavimo struktūras galima naudoti imantis pirmoje pastraipoje nurodytų veiksmų ir pirkėjo atžvilgiu, kai taikoma verslo pardavimo priemonė.

2. Pertvarkymo finansavimo struktūra nenaudojama tiesiogiai įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto nuostoliams padengti arba tai įstaigai ar subjektui rekapitalizuoti. Tuo atveju, kai dėl pertvarkymo finansavimo struktūros naudojimo šio straipsnio 1 dalies tikslais dalis įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto nuostolių netiesiogiai perduodama pertvarkymo finansavimo struktūrai, taikomi 44 straipsnyje nustatyti pertvarkymo finansavimo struktūros naudojimą reglamentuojantys principai.

102 straipsnis

Tikslinis lygis

1. Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. jų finansavimo struktūrų finansavimo lėšų suma pasiektų bent 1 % visų įstaigų, turinčių leidimą veikti jų teritorijoje, apdraustųjų indėlių. Valstybės narės gali nustatyti už tą sumą didesnius tikslinius lygius.

2. Per 1 dalyje nurodytą pradinį laikotarpį įnašai, skirti finansavimo struktūroms ir renkami pagal 103 straipsnį, yra kuo tolygiau paskirstomi per visą laikotarpį iki to laiko, kol bus pasiektas tikslinis lygis, vis dėlto tinkamai atsižvelgiant į verslo ciklo etapą ir galimą prociklinių įnašų poveikį įnašus mokančių įstaigų finansinei būklei.

Valstybės narės gali pratęsti pradinį laikotarpį ne ilgiau kaip ketveriais metais, jeigu finansavimo struktūrų iš viso išmokėta suma viršija 0,5 % visų įstaigų, turinčių leidimą veikti jų teritorijoje, apdraustųjų indėlių, apsaugotų pagal Direktyvą 2014/49/ES.

3. Jeigu pasibaigus 1 dalyje nurodytam pradiniam laikotarpiui turima finansavimo lėšų suma sumažėja ir nebesiekia toje dalyje nustatyto tikslinio lygio, reguliarių įnašų rinkimas pagal 103 straipsnį atnaujinamas ir vyksta tol, kol bus pasiektas tikslinis lygis. Jei po to, kai pirmą kartą pasiektas tikslinis lygis ir kai turimi finansiniai ištekliai sumažėja iki mažiau nei du trečdaliai tikslinio lygio, tie įnašai nustatomi tokio dydžio, kad tikslinį lygį būtų galima pasiekti per šešerius metus.

Nustatant reguliarius įnašus tinkamai atsižvelgiama į verslo ciklo etapą ir poveikį, kurį procikliniai įnašai galėtų turėti nustatant metinius įnašus pagal šią dalį.

4. Ne vėliau kaip 2016 m. spalio 31 d. EBI pateikia Komisijai ataskaitą su rekomendacijomis dėl tinkamo atskaitos taško pertvarkymo finansavimo struktūrų tiksliniam lygiui nustatyti, ypač dėl to, ar visi įsipareigojimai yra tinkamesnis pagrindas nei apdraustieji indėliai.

5. Remdamasi 4 dalyje nurodytos atskaitos rezultatais, Komisija prireikus ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl pertvarkymo finansavimo struktūros tikslinio lygio pagrindo.

103 straipsnis

Ex-ante įnašai

1. Siekdamas pasiekti 102 straipsnyje nustatytą tikslinį lygį, valstybės narės užtikrina, kad iš turinčių leidimą veikti jų teritorijoje įstaigų, įskaitant Sąjungos filialus, įnašai būtų renkami bent kas metus.

2. Kiekvienos įstaigos įnašas proporcingas jos įsipareigojimų (išskyrus nuosavas lėšas), atėmus apdraustuosius indėlius, sumos ir bendrų įsipareigojimų (išskyrus nuosavas lėšas), atėmus visų įstaigų, turinčių leidimą veikti tos valstybės narės teritorijoje, apdraustuosius indėlius, santykiui.

Tie įnašai koreguojami pagal įstaigų rizikos pobūdį, taikant pagal 7 dalį priimtus kriterijus.

3. Siekiant 102 straipsnyje nustatyto tikslinio lygio, į reikalingą finansavimo lėšų sumą galima įtraukti neatšaukiamus mokėjimo įsipareigojimus, visiškai užtikrintus trečiųjų asmenų teisėmis nesuvaržyto mažos rizikos turto įkaitu, laisvai prieinamus ir skirtus išimtinai pertvarkymo institucijoms naudoti 101 straipsnio 1 dalyje numatytais tikslais. Neatšaukiamų mokėjimo įsipareigojimų dalis neviršija 30 % visos pagal šį straipsnį surinktų įnašų sumos.

4. Valstybės narės užtikrina, kad įsipareigojimo mokėti šiame straipsnyje nustatytus įnašus vykdymas būtų užtikrintas pagal nacionalinės teisės aktus ir kad privalomi sumokėti įnašai būtų visiškai sumokėti.

Valstybės narės nustato tinkamas reguliavimo, apskaitos, ataskaitų teikimo ir kitas pareigas, kuriomis būtų užtikrintas visiškas privalomų sumokėti įnašų sumokėjimas. Valstybės narės užtikrina, kad būtų patvirtintos priemonės, skirtos tinkamai patikrinti, ar įnašai teisingai sumokėti. Valstybės narės užtikrina, kad būtų priimtose su įnašų mokėjimu susijusio sukčiavimo, vengimo ir piktnaudžiavimo prevencijos priemonės.

5. Pagal šį straipsnį surinktos sumos naudojamos tik 101 straipsnio 1 dalies tikslais.
6. Vadovaujantis 37, 38, 40, 41 ir 42 straipsniais, iš pertvarkomos įstaigos arba laikinos įstaigos gautos sumos, palūkanos ir kitos investicijų arba kitokios pajamos gali būti skiriamos finansavimo struktūroms.
7. Komisijai pagal 115 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kad patikslintų šios straipsnio 2 dalyje nurodytą įnašų koregavimo pagal įstaigų rizikos pobūdį sampratą, atsižvelgdama į visas šias aplinkybes:
 - a) įstaigos rizikos poziciją, įskaitant jos prekybos veiklos svarbą, nebalansines pozicijas ir finansinio svėrto dydį;
 - b) įmonės finansavimo šaltinių stabilumą ir įvairovę ir nesuvaržytą labai likvidų turtą;
 - c) finansinę įstaigos būklę;
 - d) tikimybę, kad bus pradėtas įstaigos pertvarkymo procesas;
 - e) tai, kiek įstaiga anksčiau yra pasinaudojusi nepaprastąja viešąja finansine parama;
 - f) įstaigos struktūros sudėtingumą ir sėkmingo jos pertvarkymo galimybę;
 - g) įstaigos svarbą vienos ar daugiau valstybių narių arba Sąjungos finansų sistemos stabilumui arba ekonomikai;
 - h) tai, kad įstaiga yra IUS dalis.
8. Komisijai pagal 115 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais patikslinama:
 - a) 4 dalyje nurodytos registravimo, apskaitos, ataskaitų teikimo ir kitos pareigos, kuriomis siekiama užtikrinti faktinį įnašų sumokėjimą;
 - b) 4 dalyje nurodytos priemonės, skirtos tinkamai patikrinti, ar įnašai teisingai sumokėti.

104 straipsnis

Papildomi ex-post įnašai

1. Kai turimų finansavimo lėšų nepakanka nuostoliams, sąnaudoms ar kitoms išlaidoms, patirtiems naudojant finansavimo struktūras, padengti, valstybės narės užtikrina, kad iš įstaigų, turinčių veiklos leidimą tų valstybių narių teritorijoje, būtų renkami papildomi ex-post įnašai, skirti papildomoms sumoms padengti. Tie papildomi ex-post įnašai paskirstomi įstaigoms laikantis 103 straipsnio 2 dalyje nustatytų taisyklių.

Papildomi *ex-post* įnašai neviršija daugiau nei tris kartus metinių įnašų sumos, nustatomos pagal 103 straipsnį.

2. Pagal šį straipsnį surinktiems įnašams taikomos 103 straipsnio 4–8 dalys.

3. Pertvarkymo institucija gali visiškai ar iš dalies atidėti įstaigos papildomų *ex-post* įnašų mokėjimą į pertvarkymo finansavimo struktūrą, jei tų įnašų mokėjimas keltų pavojų įstaigos likvidumui ar mokumui. Toks atidėjimas suteikiamas ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui, bet įstaigos prašymu gali būti pratęstas. Pagal šią dalį atidėtas įnašas sumokamas, kai toks mokėjimas nebekelia pavojaus įstaigos likvidumui ar mokumui.

4. Komisijai pagal 115 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos aplinkybės ir sąlygos, kuriomis įstaigos įnašo mokėjimas gali būti atidėtas pagal šio straipsnio 3 dalį.

105 straipsnis

Alternatyvios finansavimo lėšos

Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priskiriamoms finansavimo struktūroms būtų suteikta teisė su įstaigomis, finansų įstaigomis ar kitais trečiaisiais asmenimis sudaryti sutartis dėl skolinimosi ar kitų formų paramos, kai pagal 103 straipsnį surinktų sumų nepakanka nuostoliams, sąnaudoms ar kitoms išlaidoms, patirtiems naudojant finansavimo struktūras, padengti, o galimybės nedelsiant pasinaudoti 104 straipsnyje numatytais papildomais *ex-post* įnašais nėra arba tokių įnašų nepakanka.

106 straipsnis

Finansavimo struktūrų savitarpio skolinimasis

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priskiriamos finansavimo struktūros galėtų teikti prašymą dėl skolinimosi iš visų kitų finansavimo struktūrų Sąjungoje, kai:

- a) pagal 103 straipsnį surinktų sumų nepakanka nuostoliams, sąnaudoms ar kitoms išlaidoms, patirtiems naudojant finansavimo struktūras, padengti;
- b) nėra galimybės nedelsiant pasinaudoti 104 straipsnyje numatytais papildomais *ex-post* įnašais;
- c) nėra galimybės priimtinomis sąlygomis nedelsiant pasinaudoti 105 straipsnyje numatytais alternatyvaus finansavimo lėšomis.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytomis sąlygomis jų jurisdikcijai priskiriamos finansavimo struktūros būtų įgalios skolinti kitoms Sąjungos finansavimo struktūroms.

3. Gavusi pagal 1 dalį pateiktą prašymą kiekviena kita finansavimo struktūra Sąjungoje sprendžia, ar skolinti finansavimo struktūrai, kuri pateikė prašymą. Valstybės narės gali reikalauti, kad tas sprendimas būtų priimamas pasikonsultavus su kompetentinga ministerija ar Vyriausybe arba gavus jos sutikimą. Sprendimas priimamas nepagrįstai nedelsiant.

4. Skolinančioji finansavimo struktūra ir kitos finansavimo struktūros, kurios nusprendė dalyvauti, susitaria dėl palūkanų normos, grąžinimo laikotarpio ir kitų paskolų sąlygų. Kiekvienos dalyvaujančios finansavimo struktūros paskoloms taikoma ta pati palūkanų norma, grąžinimo laikotarpis ir kitos sąlygos, išskyrus atvejus, kai visos dalyvaujančios finansavimo struktūros susitaria kitaip.

5. Kiekvienos dalyvaujančios pertvarkymo finansavimo struktūros paskolinta suma yra proporcinga konkrečios pertvarkymo finansavimo struktūros valstybėje narėje apdraustųjų indėlių sumos ir dalyvaujančių pertvarkymo finansavimo struktūrų valstybėse narėse apdraustųjų indėlių bendros sumos santykiui. Tos įnašų normos gali skirtis visų dalyvaujančių finansavimo struktūrų susitarimu.

6. Kitos valstybės narės pertvarkymo finansavimo struktūrai negrąžinta paskola pagal šį straipsnį laikoma pertvarkymo finansavimo struktūros, kuri suteikė paskolą, turtu ir gali būti įskaičiuojama į tos finansavimo struktūros tikslinį lygį.

107 straipsnis

Nacionalinių finansavimo struktūrų pasidalijimas tarpusavyje grupės pertvarkymo atveju

1. Valstybės narės užtikrina, kad 91 ar 92 straipsnyje nurodyto grupės pertvarkymo atveju, visų įstaigų, kurios yra grupės narės, nacionalinės finansavimo struktūros prisidėtų prie grupės pertvarkymo finansavimo pagal šį straipsnį.
2. 1 dalies tikslais grupės lygmens pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su įstaigų, kurios yra tos grupės narės, pertvarkymo institucijomis, prireikus prieš imdamasi kokių nors pertvarkymo veiksmų pasiūlo finansavimo planą, kaip 91 ir 92 straipsniuose numatytos grupės pertvarkymo schemos dalį.

Dėl finansavimo plano susitariama laikantis 91 ir 92 straipsniuose nurodytos sprendimų priėmimo procedūros.

3. Finansavimo planą sudaro:

- a) poveikį patiriančios grupės subjektų vertinimas pagal 36 straipsnį;
- b) nuostoliai, kuriuos turi pripažinti kiekvienas poveikį patiriančios grupės subjektas pertvarkymo priemonių taikymo metu;
- c) kiekvieno poveikį patiriančios grupės subjekto atveju – nuostoliai, kurių patirtų kiekviena akcininkų ir kreditorių klasė;
- d) visi įnašai, kuriuos turėtų sumokėti indėlių garantijų sistemos pagal 109 straipsnio 1 dalį;
- e) pertvarkymo finansavimo struktūrų bendras įnašas ir įnašo tikslas bei forma;
- f) sumos, kurią turi sumokėti kiekviena tų valstybių narių, kuriose veikia poveikį patiriančios grupės subjektai, nacionalinė finansavimo struktūra, kad prisidėtų prie grupės pertvarkymo finansavimo ir būtų patenkintas e punkte nurodytas įnašas, apskaičiavimo pagrindas;
- g) suma, kurią turi sumokėti kiekviena iš poveikį patiriančios grupės subjektų nacionalinių finansavimo struktūrų, siekdama prisidėti prie grupės pertvarkymo finansavimo, ir tų įnašų forma;
- h) pasiskolintina suma, dėl kurios valstybių narių, kuriose veikia poveikį patiriančios grupės subjektai, finansavimo struktūros sudarys sutartis su įstaigomis, finansų įstaigomis ir kitais trečiaisiais asmenimis pagal 105 straipsnį;
- i) prireikus turėtų būti galima pratęsti naudojimosi valstybių narių, kuriose veikia poveikį patiriančios grupės subjektai, finansavimo struktūromis laikotarpį.

4. 3 dalies f punkte nurodyto įnašo paskirstymo pagrindas atitinka šio straipsnio 5 dalį ir visus pagal 12 straipsnio 3 dalies f punktą grupės pertvarkymo plane nustatytus principus, išskyrus atvejus, kai finansiniame plane būtų susitarta kitaip.

5. Išskyrus atvejus, kai finansavimo plane būtų susitarta kitaip, nustatant kiekvienos nacionalinės finansavimo struktūros įnašo apskaičiavimo pagrindą visų pirma atsižvelgiama į:

- a) 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytuose subjektuose ir įstaigose turimo pagal riziką įvertinto grupės turto dalį, nustatytą tos pertvarkymo finansavimo struktūros valstybėje narėje;
- b) 1 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytuose subjektuose ir įstaigose turimo grupės turto dalį, nustatytą tos pertvarkymo finansavimo struktūros valstybėje narėje;
- c) nuostolių, dėl kurių atsirado poreikis pertvarkyti grupę ir kurių patyrė kompetentingų institucijų prižiūrimi grupės subjektai tos pertvarkymo finansavimo struktūros valstybėje narėje, dalį;
- d) grupės finansavimo struktūrų išteklių, kurie pagal finansavimo planą turėtų būti tiesiogiai naudojami grupės subjektams, įsteigtiems tos pertvarkymo finansavimo struktūros valstybėje narėje, dalį.

6. Nedarant poveikio 2 daliai valstybės narės iš anksto nustato taisykles ir procedūras, kuriomis užtikrinama, kad visos nacionalinės finansavimo struktūros galėtų nedelsdamos sumokėti grupės pertvarkymo finansavimui skirtą įnašą.

7. Šio straipsnio tikslais valstybės narės užtikrina, kad grupės finansavimo struktūroms būtų leidžiama, laikantis 105 straipsnyje nustatytų sąlygų, su įstaigomis, finansų įstaigomis ar kitais trečiaisiais asmenimis sudaryti sutartis dėl skolinimosi arba kitų formų paramos.

8. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priskiriamos nacionalinės finansavimo struktūros galėtų teikti garantiją bet kokiai sumai, pasiskolintai grupės finansavimo struktūrų pagal 7 dalį sudarius sutartį.

9. Valstybės narės užtikrina, kad visos pajamos ar nauda, gautos naudojant grupės finansavimo struktūras, būtų skiriamos nacionalinėms finansavimo struktūroms pagal jų įnašus į pertvarkymo finansavimą, kaip nustatyta 2 dalyje.

108 straipsnis

Indėlių eiliškumas nemokumo atveju

Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės teisės aktuose, reglamentuojančiuose įprastines bankroto bylas:

- a) toliau nurodytiems indėliams būtų suteikiamas toks pat prioritetas, kuris yra didesnis nei paprastų neapdraustų nepirmenybinių kreditorių reikalavimų prioritetas:
 - i) fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių reikalavimus atitinkančių indėlių dalis, kuri viršija draudimo sumą, numatytą Direktyvos 2014/49/ES 6 straipsnyje;
 - ii) fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių indėliams, kurie būtų laikomi reikalavimus atitinkančiais indėliais, jei nebūtų laikomi Sąjungoje įsisteigusių įstaigų filialuose, esančiuose už Sąjungos ribų;

b) toliau nurodytiems indėliams būtų suteikiamas toks pat prioritetas, kuris yra didesnis nei a punkte nustatytas prioritetas:

i) apdraustiesiems indėliams;

ii) indėlių garantijų sistemoms, perimančioms apdraustųjų indėlininkų teises ir pareigas bankroto atveju.

109 straipsnis

Indėlių garantijų sistemų naudojimas vykdant pertvarkymą

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai pertvarkymo institucijos imasi pertvarkymo veiksmų ir šiais veiksmais užtikrinama, kad indėlininkai ir toliau turėtų galimybę naudotis savo indėliais, indėlių garantijų sistema, su kuria yra susijusi įstaiga, atsako už:

- a) kai taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė – sumą, kuri būtų buvusi nurašyta iš apdraustųjų indėlių siekiant padengti įstaigos nuostolius pagal 46 straipsnio 1 dalies a punktą, jei apdraustieji indėliai būtų buvę įtraukti į gelbėjimo privačiomis lėšomis proceso taikymo sritį ir būtų buvę nurašyti tokiu pačiu mastu kaip ir kreditorių skolos, laikantis tokio paties eiliškumo pagal įprastines bankroto bylas reglamentuojančius nacionalinės teisės aktus; arba
- b) kai taikoma viena ar daugiau pertvarkymo priemonių, išskyrus gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę – nuostolių, kurių apdraustieji indėlininkai būtų patyrę, sumą, jei apdraustieji indėlininkai būtų patyrę nuostolių, proporcingų kreditorių patirtiems nuostoliams, laikantis tokio paties eiliškumo pagal įprastines bankroto bylas reglamentuojančius nacionalinės teisės aktus.

Visais atvejais indėlių garantijų sistemos atsakomybė negali būti didesnė už nuostolių, kuriuos ji būtų turėjusi padengti, jei įstaiga būtų buvusi likviduota pagal įprastinę bankroto procedūrą, sumą.

Kai taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, nereikalaujama, kad indėlių garantijų sistema mokėtų įnašus įstaigos ar laikinos įstaigos rekapitalizavimo išlaidoms padengti pagal 46 straipsnio 1 dalies b punktą.

Kai atlikus vertinimą pagal 74 straipsnį, nustatoma, kad iš indėlių garantijų sistemos pertvarkymui skirtas įnašas buvo didesnis už grynuosius nuostolius, kurių ji būtų patyrusi jei įstaiga būtų buvusi likviduota pagal įprastinę bankroto procedūrą atveju, indėlių garantijų sistema turi teisę reikalauti, kad iš pertvarkymo finansavimo struktūros būtų sumokėtas skirtumas pagal 75 straipsnį.

2. Valstybės narės užtikrina, kad sumos, už kurią pagal šio straipsnio 1 dalį atsakinga indėlių garantijų sistema, nustatymas atitiktų 36 straipsnyje nurodytas sąlygas.

3. Taikant 1 dalį indėlių garantijų sistemos išmokos išmokamos grynaisiais pinigais.

4. Kai reikalavimus atitinkantys indėliai, laikyti pertvarkomoje įstaigoje, perduoti kitam subjektui pagal verslo pardavimo priemonę arba laikinos įstaigos sukūrimo priemonę, indėlininkai nebetenka teisės teikti reikalavimų indėlių garantijų sistemai pagal Direktyvą 2014/49/ES dėl neperkeltos savo indėlių, laikomų pertvarkomoje įstaigoje, dalies, jeigu perkelta lėšų suma lygi bendram garantijos lygiui, numatytam Direktyvos 2014/49/ES 6 straipsnyje, arba jį viršija.

5. Nepaisant 1–4 dalių, jei turimi finansiniai indėlių garantijų sistemos ištekliai naudojami pagal nurodytas dalis ir po to sumažėjo iki mažiau nei dviejų trečdalių indėlių garantijų sistemos tikslinio lygio, nustatomi tokio dydžio reguliarūs indėlių garantijų sistemos įnašai, kad tikslinį lygį būtų galima pasiekti per šešerius metus.

Visais atvejais indėlių garantijų sistemų atsakomybė nėra didesnė už sumą, lygią 50 % jos tikslinio indėlių garantijų sistemų lygio pagal Direktyvos 2014/49/ES 10 straipsnį. Valstybės narės, atsižvelgdamos į savo nacionalinio bankų sektoriaus ypatumus, gali nustatyti didesnę nei 50 % lygį.

Visais atvejais indėlių garantijų sistemos dalis pagal šią direktyvą nėra didesnė už nuostolius, kuriuos ji patirtų likviduojant pagal įprastinę bankroto bylą.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

SANKCIJOS

110 straipsnis

Administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės

1. Nedarant poveikio valstybių narių teisei numatyti baudžiamąsias sankcijas ir jas taikyti, valstybės narės nustato taisykles dėl administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių, taikytinų tais atvejais, kai nesilaikoma nacionalinių nuostatų perkeltant šią direktyvą ir imasi visų būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Kai valstybės narės nusprendžia nenustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų už pažeidimus, kuriems taikoma nacionalinė baudžiamoji teisė, jos pateikia Komisijai atitinkamas baudžiamosios teisės nuostatas. Administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai pažeidžiamos įstaigoms, finansų įstaigoms ir Sąjungos patronuojančiosioms įmonėms nustatytos 1 dalyje nurodytos pareigos, administracinės sankcijas būtų galima skirti valdymo organo nariams ir kitiems pagal nacionalinę teisę už pažeidimą atsakingiems fiziniams asmenims, laikantis nacionalinėje teisėje nustatytų sąlygų.

3. Įgaliojimai paskirti šioje direktyvoje numatytas administracines sankcijas priskiriami pertvarkymo institucijoms ar (jei tai ne ta pati institucija) kompetentingoms institucijoms, atsižvelgiant į pažeidimo rūšį. Pertvarkymo institucijoms ir kompetentingoms institucijoms suteikiami visi informacijos rinkimo ir tyrimo įgaliojimai, būtini jų funkcijoms vykdyti. Naudodamasi savo įgaliojimais taikyti sankcijas, pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja, kad užtikrintų, jog administracinėmis sankcijomis ar kitomis administracinėmis priemonėmis būtų pasiekti norimi rezultatai, ir kad suderintų savo veiksmus spręsdamos tarpvalstybinius klausimus.

4. Pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos naudoja savo administraciniais įgaliojimais taikyti sankcijas pagal šią direktyvą ir nacionalinę teisę bet kuriuo iš šių būdų:

- a) tiesiogiai;
- b) bendradarbiaudamos su kitomis institucijomis;
- c) savo atsakomybe perduodamos funkcijas tokioms institucijoms;
- d) kreipdamosi į kompetentingas teismines institucijas.

111 straipsnis

Konkrečios nuostatos

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų įstatymuose ir kituose teisės aktuose būtų numatytos sankcijos ir kitos administracinės priemonės, taikomos bent šiais atvejais:

- a) kai neparengiami, neprižiūrimi ir neatnaujinami gaivinimo planai ir grupės gaivinimo planai, taip pažeidžiant 5 arba 7 straipsnį;

- b) kai kompetentingai institucijai nepranešama apie ketinimą teikti grupės finansinę paramą, taip pažeidžiant 25 straipsnį;
- c) kai nepateikiama visa informacija, būtina pertvarkymo planams parengti, taip pažeidžiant 11 straipsnį;
- d) kai įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto valdymo organas nepraneša kompetentingai institucijai, kad įstaiga ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytas subjektas žlunga arba gali žlugti, taip pažeisdamas 81 straipsnio 1 dalį.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytais atvejais būtų galima taikyti bent šias administracines sankcijas ir administracines priemones:

- a) viešą pranešimą, kuriame nurodomas už pažeidimą atsakingas fizinis asmuo, įstaiga, finansų įstaiga, Sąjungos patrunuojančioji įmonė arba kitas juridinis asmuo ir pažeidimo pobūdis;
- b) nurodymą atsakingam fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir nekartoti tokių veiksmų;
- c) laikiną draudimą bet kurios įstaigos ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodyto subjekto valdymo organo ar vyresniosios vadovybės nariui, arba bet kuriam kitam fiziniam asmeniui, kuris laikomas atsakingu, vykdyti pareigas įstaigose ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytuose subjektuose;
- d) juridinio asmens atveju – administracines baudas, kurios sudarytų iki 10 % to juridinio asmens bendros metinės grynosios apyvartos praėjusiais veiklos metais. Jei juridinis asmuo yra patrunuojančiosios įmonės patrunuojamoji įmonė, atitinkama apyvarta laikoma apyvarta, nurodyta pagrindinės patrunuojančiosios įmonės praėjusių veiklos metų konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose;
- e) fizinio asmens atveju – administracines baudas, kurios sudarytų iki 5 000 000 EUR arba atitinkamą sumą nacionaline 2014 m. liepos 2 d. tose valstybėse narėse, kurių oficiali valiuta nėra euro;
- f) administracines baudas, kurių suma būtų ne daugiau nei du kartus didesnė nei naudos, gautos padarius pažeidimą, suma, jei tokią naudą galima nustatyti;

112 straipsnis

Administracinių sankcijų skelbimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos savo oficialioje interneto svetainėje skelbtų administracines sankcijas, kurias jos skyrė už nacionalinių nuostatų, priimtų siekiant perkelti šią direktyvą, pažeidimus, kai tokios sankcijos nebuvo apskųstos arba kai buvo išnaudotos apskundimo galimybės. Taip skelbiama nepagrįstai nedelsiant po to, kai fizinis arba juridinis asmuo, kuriam skirta sankcija, informuojamas apie tą sankciją, įskaitant informaciją apie pažeidimo rūšį bei pobūdį ir fizinio arba juridinio asmens, kuriam skirta sankcija, tapatybę.

Tais atvejais, kai valstybės narės leidžia skelbti apskundžiamas sankcijas, pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos savo oficialioje interneto svetainėje skelbia informaciją apie to skundo nagrinėjimo eigą ir jo rezultatus.

2. Pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos bet kuriomis iš toliau nurodytų aplinkybių informaciją apie skirtas sankcijas skelbia anonimiškai ir laikydamosi nacionalinės teisės:

- a) kai sankcija skiriama fiziniam asmeniui ir kai atlikus privalomą išankstinį asmens duomenų paskelbimo proporcingumo vertinimą nustatoma, kad toks paskelbimas būtų neproporcingas;

- b) jei dėl paskelbimo kiltų grėsmė finansų rinkų stabilumui ar vykstančiam baudžiamajam tyrimui;
- c) jei dėl paskelbimo būtų padaryta, kai tai galima nustatyti, neproporcinga žala įstaigoms ar 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punkte nurodytiems subjektams arba susijusiems fiziniams asmenims.

Tokiais atvejais atitinkamų duomenų paskelbimas gali būti atidėtas pagrįstam laikotarpiui, jei numatoma, jog per tą laikotarpį nebeliks priežasčių, dėl kurių reiktų skelbti anonimiškai.

3. Pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos užtikrina, kad bet kokia pagal šį straipsnį paskelbta informacija jų oficialioje interneto svetainėje būtų saugoma bent penkerius metus. Į paskelbtą informaciją įtraukti asmens duomenys pertvarkymo institucijos arba kompetentingos institucijos oficialioje interneto svetainėje saugomi tik tokį laikotarpį, kuris būtinas vadovaujantis galiojančiomis asmens duomenų apsaugos taisyklėmis.

4. EBI ne vėliau kaip 2016 m. liepos 3 d. Komisijai pateikia ataskaitą dėl valstybių narių anonimiškai paskelbtos informacijos apie sankcijas, kaip numatyta 2 dalyje, visų pirma nurodydama, ar tarp valstybių narių pastebėta didelių skirtumų šiuo klausimu. Toje ataskaitoje taip pat aptariami dideli skirtumai, susiję su sankcijų paskelbimo trukme pagal sankcijų skelbimą reglamentuojančią valstybių narių nacionalinę teisę.

113 straipsnis

EBI vykdomas centrinės duomenų bazės administravimas

1. Laikydamosi 84 straipsnyje nurodytų griežtų profesinės paslapties saugojimo reikalavimų pertvarkymo institucijos ir kompetentingos institucijos informuoja EBI apie visas pagal 111 straipsnį skirtas administracines sankcijas ir apie skundų nagrinėjimo eigą ir rezultatus. EBI administruoja centrinę sankcijų, apie kurias jai buvo pranešta, duomenų bazę išimtinai pertvarkymo institucijų keitimosi informacija tikslais; šia duomenų baze gali naudotis tik pertvarkymo institucijos, o ji atnaujinama remiantis pertvarkymo institucijų pateikta informacija. EBI administruoja centrinę sankcijų, apie kurias jai buvo pranešta, duomenų bazę išimtinai kompetentingų institucijų keitimosi informacija tikslais; šia duomenų baze gali naudotis tik kompetentingos institucijos, o ji atnaujinama remiantis kompetentingų institucijų pateikta informacija.

2. EBI administruoja tinklalapį, kuriame pateikiamos nuorodos į kiekvienos pertvarkymo institucijos paskelbtas sankcijas bei kiekvienos kompetentingos institucijos paskelbtas sankcijas pagal 112 straipsnį ir nurodomas laikotarpis, kurį kiekviena valstybė narė skelbia sankcijas.

114 straipsnis

Veiksmingas sankcijų taikymas ir kompetentingų institucijų bei pertvarkymo institucijų naudojimas įgaliojimais taikyti sankcijas

Valstybės narės užtikrina, kad nustatydamos administracinių sankcijų arba kitų administracinių priemonių rūšį ir administracinių baudų dydį kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, prireikus įskaitant:

- a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;
- b) atsakingo fizinio ar juridinio asmens atsakomybės laipsnį;
- c) atsakingo fizinio ar juridinio asmens finansinį pajėgumą, pavyzdžiui, nustatomą pagal atsakingo juridinio asmens bendrą apyvartą arba atsakingo fizinio asmens metines pajamas;
- d) atsakingo fizinio ar juridinio asmens gauto pelno arba išvengtų nuostolių, jei juos galima nustatyti, dydį;

- e) trečiųjų asmenų dėl pažeidimo patirtus nuostolius, jei juos galima nustatyti;
- f) atsakingo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija ir pertvarkymo institucija aktyvumą;
- g) ankstesnius atsakingo fizinio ar juridinio asmens įvykdytus pažeidimus;
- h) visas galimas sisteminės pažeidimo pasekmes.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

VYKDYMO ĮGALIOJIMAI

115 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.
2. 2 straipsnio antroje pastraipoje, 44 straipsnio 11 dalyje, 76 straipsnio 4 dalyje, 103 straipsnio 7 ir 8 dalyse ir 104 straipsnio 4 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2014 m. liepos 2 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 2 straipsnio antroje pastraipoje, 44 straipsnio 11 dalyje, 76 straipsnio 4 dalyje, 103 straipsnio 7 ir 8 dalyse ir 104 straipsnio 4 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 2 straipsnio antrą pastraipą, 44 straipsnio 11 dalį, 76 straipsnio 4 dalį, 103 straipsnio 7 ir 8 dalis ir 104 straipsnio 4 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.
6. Komisija nepriima deleguotųjų aktų, jei Europos Parlamentui skirtas nagrinėjimo laikas dėl darbo pertraukos sutrumpėja iki mažiau kaip penkių mėnesių, įskaitant galimą pratęsimą.

X ANTRAŠTINĖ DALIS

DIREKTYVŲ 82/891/EEB, 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES IR 2013/36/ES IR REGLAMENTŲ (ES) nr. 1093/2010 IR (ES) nr. 648/2012 DALINIAI PAKEITIMAI

116 straipsnis

Direktyvos 82/891/EEB dalinis pakeitimas

Direktyvos 82/891/EEB 1 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

- „4. Taikomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/35/ES (*) 1 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys.

(*) 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/35/ES dėl akcinių bendrovių jungimo (OL L 110, 2011 4 29, p. 1).“

117 straipsnis

Direktyvos 2001/24/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2001/24/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„3. Ši direktyva taip pat taikoma investicinėms įmonėms, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 (*) 4 straipsnio 1 dalies 2 unkte, ir jų filialams, esantiems kitose valstybėse narėse nei tos, kuriose yra jų pagrindinės buveinės.

4. Taikant pertvarkymo priemones ir vykdant pertvarkymo įgaliojimus, numatytus Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/59/ES (**), ši direktyva taip pat taikoma finansų įstaigoms, įmonėms ir patronuojančiosioms įmonėms, kurioms taikoma Direktyva 2014/59/ES.

5. Šios direktyvos 4 ir 7 straipsniai netaikomi, kai taikomas Direktyvos 2014/59/ES 83 straipsnis.

6. Šios direktyvos 33 straipsnis netaikomas, kai taikomas Direktyvos 2014/59/ES 84 straipsnis.

(*) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl pradžios reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

(**) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“;

2. 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šios direktyvos tikslais:

- buveinės valstybė narė – buveinės valstybė narė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 43 punkte,
- priimančioji valstybė narė – priimančioji valstybė narė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 44 punkte,
- filialas – filialas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 17 punkte,
- kompetentinga institucija – kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 40 punkte arba pertvarkymo institucija, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 18 punkte, kiek tai susiję su reorganizavimo priemonėmis, kurių imamasi pagal tą direktyvą,

- administratorius – asmuo ar įstaiga, kuri (-ią) paskiria administracinės arba teisminės institucijos, įgaliotas (-a) administruoti reorganizavimo priemones,
- administracinės arba teisminės institucijos – valstybių narių administracinės arba teisminės institucijos, kurioms suteikta su reorganizavimo priemonėmis arba likvidavimo procedūromis susijusi kompetencija,
- reorganizavimo priemonės – priemonės, skirtos kredito įstaigos ar investavimo firmos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte, finansinei būklei išsaugoti arba atkurti, ir galinčios daryti poveikį trečiųjų šalių pirmiau turėtoms teisėms, įskaitant priemones, susijusias su galimybe sustabdyti mokėjimus, vykdymo užtikrinimo priemones arba sumažinti reikalavimus; tos priemonės apima pertvarkymo priemonių taikymą ir naudojimąsi pertvarkymo įgaliojimais, numatytais Direktyvoje 2014/59/ES,
- likvidatorius – asmuo ar įstaiga, kuri (-ią) paskiria administracinės arba teisminės institucijos, įgaliotas (-a) administruoti likvidavimo procedūras,
- likvidavimo procedūros – valstybės narės administracinių arba teisminių institucijų pradėtos ir prižiūrimos kolektyvinės procedūros, skirtos turtui realizuoti, prižiūrint minėtoms institucijoms, įskaitant tuos atvejus, kai tokios procedūros nutraukiamos pagal kompromisinį susitarimą su kreditoriais ar kitą panašią priemonę,
- reguliuojama rinka – reguliuojama rinka, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos/2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 21 punkte, (*)
- priemonės – finansinės priemonės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 50 punkto b papunktyje;

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/EB (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).“;

3. 25 straipsnis pakeičiamas taip:

„25 straipsnis

Užskaitos sandoriai

Nedarant poveikio Direktyvos 2014/59/ES 68 ir 71 straipsniams, užskaitos sandoriai reglamentuojami išimtinai pagal tokiems sandoriams taikomą sutarčių teisę.“

4. 26 straipsnis pakeičiamas taip:

„26 straipsnis

Atpirkimo sandoriai

Nedarant poveikio Direktyvos 2014/59/ES 68 ir 71 straipsniams ir šios direktyvos 24 straipsniui, atpirkimo sandoriai reglamentuojami išimtinai pagal tokiems sandoriams taikomą sutarčių teisę.“

118 straipsnis

Direktyvos 2002/47/EB dalinis pakeitimas

Direktyva 2002/47/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis papildomas šia dalimi:

„6. Šios direktyvos 4–7 straipsniai netaikomi apribojimams, taikomiems susitarimų dėl finansinio įkaito vykdymui, susitarimų dėl finansinio įkaito, kaip pareigos įvykdymo užtikrinimo, baigiamosios užskaitos ar įskaitymo nuostatų galiojimo apribojimams, taikomiems pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES IV antraštinės dalies IV arba V skyrių, arba tokiems apribojimams, kurie dėl panašios galios nustatomi valstybės narės teisėje, kad būtų palengvintas tvarkingas 2 dalies c punkto iv papunktyje ir d punkte nurodytų subjektų pertvarkymas, kuriam taikomos apsaugos priemonės, bent lygiavertės nustatytoms Direktyvos 2014/59/ES IV antraštinės dalies VI skyriuje; (*)

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“;

2. 9a straipsnis pakeičiamas taip:

„9a straipsnis

Direktyvos 2008/48/EB ir 2014/59/ES

Šia direktyva nedaromas poveikis direktyvoms 2008/48/EB ir 2014/59/ES.“

119 straipsnis

Direktyvos 2004/25/EB dalinis pakeitimas

Direktyvos 2004/25/EB 4 straipsnio 5 dalyje įterpiama ši pastraipa:

„Valstybės narės užtikrina, kad šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalis nebūtų taikoma tais atvejais, kai naudojamos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES IV antraštinėje dalyje. (*)

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES ir 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“

120 straipsnis

Direktyvos 2005/56/EB dalinis pakeitimas

Direktyvos 2005/56/EB 3 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. Valstybės narės užtikrina, kad ši direktyva nebūtų taikoma bendrovei ar bendrovėms, kurioms taikomos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES IV antraštinėje dalyje (*).

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES ir 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“

121 straipsnis

Direktyvos 2007/36/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2007/36/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. Valstybės narės užtikrina, kad ši direktyva nebūtų taikoma tais atvejais, kai naudojamos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES IV antraštinėje dalyje. (*)

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES ir 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“

2. 5 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„5. Valstybės narės užtikrina, kad, Direktyvos 2014/59/ES tikslais visuotinis susirinkimas dviejų trečdalių galiojančių balsų dauguma gali nuspręsti (arba iš dalies pakeisti statutą į jį įtraukiant nuostatą, pagal kurią tai numatoma), kad pranešimas apie visuotinio susirinkimo sušaukimą dėl kapitalo didinimo platinamas trumpesnę laikotarpį, nei nustatyta šio straipsnio 1 dalyje, jei tas susirinkimas neįvyksta per dešimt kalendorinių dienų po pranešimo išplatavimo ir jei yra įgyvendintos Direktyvos 2014/59/ES 27 arba 29 straipsnio sąlygos ir kapitalą būtina padidinti siekiant išvengti tos direktyvos 32 ir 33 straipsniuose numatytų pertvarkymo sąlygų.

6. 5 dalies tikslais netaikoma 6 straipsnio 3 dalyje nurodyta kiekvienos valstybės narės pareiga nustatyti vieną terminą, 6 straipsnio 4 dalyje nurodyta pareiga užtikrinti, kad būtų sudaryta galimybė laiku gauti patikslintą darbotvarkę, ir 7 straipsnio 3 dalyje nustatyta kiekvienos valstybės narės pareiga nustatyti bendrą apskaitos dieną.“

122 straipsnis

Direktyvos 2011/35/ES dalinis pakeitimas

Direktyvos 2011/35/ES 1 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. Valstybės narės užtikrina, kad ši direktyva nebūtų taikoma bendrovei ar bendrovėms, kurioms taikomos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES (*) IV antraštinėje dalyje.

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES, ir 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“

123 straipsnis

Direktyvos 2012/30/ES dalinis pakeitimas

Direktyvos 2012/30/ES 45 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad šios direktyvos 10 straipsnis, 19 straipsnio 1 dalis, 29 straipsnio 1 dalis, 29 straipsnio 2 ir 3 dalys, 31 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, 33–36, 40, 41 ir 42 straipsniai nebūtų taikomi tais atvejais, kai naudojamos pertvarkymo priemonės, įgaliojimai ir mechanizmai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES IV antraštinėje dalyje. (*)

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“

124 straipsnis

Direktyvos 2013/36/ES dalinis pakeitimas

Išbraukiama Direktyvos 2013/36/ES 74 straipsnio 4 dalis.

125 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 dalinis pakeitimas

Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 iš dalies keičiamas taip:

1. 4 straipsnio 2 punktą pakeičiamas taip:

„2. kompetentinga institucija:

- i) kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 40 punkte bei kaip nurodyta direktyvose 2007/64/EB ir 2009/110/EB;
- ii) taikant direktyvas 2002/65/EB ir 2005/60/EB – institucijos, kompetentingos užtikrinti, kad kredito ir finansų įstaigos laikytųsi tų direktyvų reikalavimų;
- iii) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/49/ES atžvilgiu paskirta įstaiga, kaip apibrėžta tos direktyvos 2 straipsnio 1 dalies 18 punkte (*);
- iv) atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/59/ES – pertvarkymo įstaiga, kaip apibrėžta tos direktyvos 2 straipsnio 1 dalies 18 punkte (**).

(*) 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 173, 2014 6 12, p. 149).

(**) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES ir 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“

2. 40 straipsnio 6 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kad būtų galima veikti taikant Direktyvą 2014/59/ES, 1 dalies b punkte nurodytą Stebėtojų tarybos narį, jei tinkama, gali lydėti kiekvienos valstybės narės pertvarkymo institucijos atstovas, neturintis balso teisės.“

126 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 648/2012 dalinis pakeitimas

Reglamento (ES) Nr. 648/2012 81 straipsnio 3 dalis papildoma šiuo punktu:

„k) pertvarkymo institucijoms, paskirtoms pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES 3 straipsnį. (*)

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiami Tarybos direktyva 82/891/EEB ir direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES ir 2013/36/ES, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 ir (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“

XI ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

127 straipsnis

EBI pertvarkymo komitetas

Kad galėtų rengti EBI sprendimus, priimamus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 44 straipsnį, įskaitant sprendimus dėl techninių reguliavimo standartų projektų ir techninių įgyvendinimo standartų projektų, susijusių su šioje direktyvoje numatytomis pertvarkymo institucijoms pavestomis užduotimis, EBI pagal to reglamento 41 straipsnį įsteigia nuolatinį vidaus komitetą. Visų pirma, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 38 straipsnio 1 dalį EBI užtikrina, kad joks tame straipsnyje nurodytas sprendimas niekaip nepažeistų valstybių narių fiskalinės atsakomybės. Tą vidaus komitetą sudaro šios direktyvos 3 straipsnyje nurodytos pertvarkymo institucijos.

Šios direktyvos tikslais EBI bendradarbiauja su EDPPi ir EVPRI Europos priežiūros institucijų jungtiniame komitete, įsteigtame pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 54 straipsnį, Reglamentą (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamentą (ES) Nr. 1095/2010.

Šios direktyvos tikslais EBI užtikrina struktūrinį pertvarkymo komiteto ir kitų Reglamente (ES) Nr. 1093/2010 nurodytų funkcijų atskyrimą. Pertvarkymo komitetas skatina pertvarkymo planų rengimą ir derinimą, taip pat kuria žlungančių finansų įstaigų pertvarkymo metodus.

128 straipsnis

Bendradarbiavimas su EBI

Šios direktyvos tikslais kompetentingos ir pertvarkymo institucijos bendradarbiauja su EBI pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010.

Kompetentingos ir pertvarkymo institucijos nedelsdamos suteikia EBI visą informaciją, būtiną jos pareigoms pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 35 straipsnį vykdyti.

129 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip 2018 m. birželio 1 d. Komisija peržiūri šios direktyvos įgyvendinimą ir pateikia įgyvendinimo ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai. Visų pirma ji įvertina šiuos aspektus:

- a) remdamasi 4 straipsnio 7 dalyje nurodyta EBI ataskaita – poreikį daryti dalinius pakeitimus siekiant kuo labiau sumažinti skirtumus nacionaliniu lygiu;
- b) remdamasi 45 straipsnio 19 dalyje nurodyta EBI ataskaita – poreikį daryti dalinius pakeitimus siekiant kuo labiau sumažinti skirtumus nacionaliniu lygiu;
- c) pagal šią direktyvą EBI pavestų pareigų, įskaitant tarpininkavimo vaidmenį, atlikimą ir veiksmingumą.

Prireikus prie tos ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

Nepaisant pirmoje pastraipoje numatytos peržiūros ne vėliau kaip 2017 m. liepos 3 d. Komisija peržiūri konkrečiai 13, 18 ir 45 straipsnių nuostatų, susijusių su EBI įgaliojimais vykdyti privalomą tarpininkavimą, taikymą, kad būtų atsižvelgta į būsimus finansines paslaugas reglamentuojančios teisės pokyčius. Ta ataskaita ir prireikus visi prie jos pridedami pasiūlymai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai.

130 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas valstybės narės taiko nuo 2015 m. sausio 1 d.

Tačiau valstybės narės taiko nuostatas, priimtas laikantis IV antraštinės dalies IV skyriaus 5 skirsnio nuostatų, vėliausiai nuo 2016 m. sausio 1 d.

2. Valstybės narės, priimdamos 1 dalyje nurodytas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai ir EBI šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

131 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

124 straipsnis įsigalioja 2015 m. sausio 1 d.

132 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

PRIEDAS

A SKIRSNIS

I gaivinimo planus įtrauktina informacija

Gaivinimo plane pateikiama ši informacija:

1. svarbiausių plano elementų santrauka ir bendro gaivinimo masto santrauka;
2. reikšmingų pokyčių įstaigoje po paskutinį kartą pateikto gaivinimo plano santrauka;
3. informacijos teikimo ir atskleidimo planas, kuriame apibūdinama, kaip įmonė ketina valdyti galimas neigiamas rinkos reakcijas;
4. įvairūs kapitalo ir likvidumo veiksmai, reikalingi įstaigos gyvybingumui ir finansinei būklei išlaikyti ar atkurti;
5. kiekvieno reikšmingo plano aspekto įgyvendinimo laikotarpio įvertinimas;
6. išsamus reikšmingų veiksmingo plano įgyvendinimo laiku kliūčių aprašas, įskaitant poveikio likusiems grupės subjektams, klientams ir sandorių šalims vertinimą;
7. ypatingos svarbos funkcijų nustatymas;
8. išsamus įstaigos pagrindinių verslo linijų, operacijų ir turto vertės bei paklausos rinkoje nustatymo procesų aprašas;
9. išsamus aprašas, kaip gaivinimo planavimas įtraukiamas į įstaigos valdymo struktūrą, gaivinimo plano tvirtinimo ir už plano rengimą ir vykdymą atsakingų organizacijos darbuotojų nustatymo politika ir tvarka;
10. tvarka ir priemonės įstaigos nuosavoms lėšoms išsaugoti ar atkurti;
11. tvarka ir priemonės, kuriomis būtų užtikrinama, kad įstaiga turėtų pakankamai galimybių naudotis nepaprastosios padėties finansavimo šaltiniais, įskaitant galimus likvidumo šaltinius, turimo įkaito vertinimą ir galimybės perduoti likvidumą tarp grupės subjektų ir verslo linijų vertinimą, siekiant užtikrinti, kad įstaiga galėtų toliau vykdyti savo veiklą ir įgyvendinti savo įsipareigojimus suėjus terminui;
12. tvarka ir priemonės rizikai ir finansiniam svertui mažinti;
13. tvarka ir priemonės įsipareigojimams restruktūrizuoti;
14. tvarka ir priemonės verslo linijoms restruktūrizuoti;
15. tvarka ir priemonės, būtinos užtikrinant galimybę nuolat naudotis finansų rinkų infrastruktūromis;
16. tvarka ir priemonės, būtinos užtikrinant nepertraukiamą įstaigos veiklos procesų veikimą, įskaitant infrastruktūrą ir IT paslaugas;
17. parengiamosios priemonės, kurių tikslas – padėti parduoti turtą ar verslo linijas per finansiniam patikimumui atkurti tinkamą laikotarpį;
18. kiti vadovybės veiksmai ar strategijos finansiniam patikimumui atkurti ir tikėtinas finansinis tų veiksmų ar strategijų poveikis;

19. parengiamosios priemonės, kurių įstaiga ėmėsi ar planuoja imtis, kad būtų lengviau įgyvendinti gaivinimo planą, įskaitant priemones, būtinas siekiant laiku rekapitalizuoti įstaigą;
20. rodiklių sistema, kurioje apibrėžiami lygiai, kuriuos pasiekus galima imtis plane nurodytų atitinkamų veiksmų.

B SKIRSNIS

Informacija, kurios pertvarkymo institucijos gali reikalauti iš įstaigų pertvarkymo planams rengti ir prižiūrėti

Pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad pertvarkymo planams rengti ir prižiūrėti būtų pateikiama bent ši informacija:

1. išsamus įstaigos organizacinės struktūros aprašas, įskaitant visų juridinių asmenų sąrašą;
2. tiesioginio vertybinių popierių savininkų tapatybė ir kiekvieno juridinio asmens balsavimo teisių ir balsavimo teisės nesuteikiančių teisių dalis;
3. kiekvieno juridinio asmens vieta, įsisteigimo jurisdikcija, licencijavimas ir aukščiausia vadovybė;
4. įstaigos ypatingos svarbos veiklos ir pagrindinių verslo linijų schema, įtraukiant reikšmingą turtą ir įsipareigojimus, susijusius su tokia veikla ir verslo linijomis, nurodant konkrečius juridinius asmenis;
5. išsamus įstaigos sudedamųjų dalių ir visų jos juridinių asmenų įsipareigojimų aprašas, išskiriant bent trumpalaikių ir ilgalaikių skolų, užtikrintųjų, neužtikrintųjų ir subordinuotųjų įsipareigojimų rūšis ir sumas;
6. išsamus įstaigos tinkamų įsipareigojimų aprašas;
7. procesai, būtini siekiant nustatyti, kam įstaiga įkeitė įkaitą, įkaitą turintis asmuo ir jurisdikcija, kurioje yra įkaitas;
8. įstaigos ir jos juridinių asmenų nebalansinių pozicijų aprašas, susiejant su ypatingos svarbos veikla ir pagrindinėmis verslo linijomis;
9. reikšmingos įstaigos apsidraudimo pozicijos, susiejant su atskirais juridiniais asmenimis;
10. didžiausios ar svarbiausios įstaigos sandorio šalys, taip pat didžiausių sandorio šalių žlugimo poveikio įstaigos finansinei būklei analizė;
11. visos sistemos, kuriose įstaiga vykdo daug ar didelės vertės prekybos sandorių, susiejant su įstaigos juridiniais asmenimis, ypatingos svarbos veikla ir pagrindinėmis verslo linijomis;
12. kiekviena mokėjimo, tarpuskaitos ar atsiskaitymo sistema, kurioje įstaiga tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja, susiejant su įstaigos juridiniais asmenimis, ypatingos svarbos veikla ir pagrindinėmis verslo linijomis;
13. išsamus pagrindinių valdymo informacinių sistemų sąrašas ir aprašas, įtraukiant rizikos valdymo, apskaitos, finansų ir reguliavimo ataskaitų teikimo sistemas, kuriomis naudojasi įstaiga, susiejant su įstaigos juridiniais asmenimis, ypatingos svarbos veikla ir pagrindinėmis verslo linijomis;
14. 13 punkte nurodytų sistemų savininkų tapatybė, su tomis sistemomis susiję susitarimai dėl paslaugų lygio, programinė įranga ir sistemos ar licencijos, susiejant su įstaigos juridiniais asmenimis, ypatingos svarbos veikla ir pagrindinėmis verslo linijomis;

15. juridinių subjektų nurodymas ir schema, parodant įvairių juridinių asmenų tarpusavio sąsajas ir priklausomumą, kaip antai:
- bendras arba pasidalijamasis personalas, įrenginiai ir sistemos,
 - kapitalo, finansavimo ar likvidumo tvarka,
 - esamos ar nepaprastosios padėties kredito pozicijos,
 - susitarimai dėl priešpriešinių garantijų, priešpriešinių įkaitų tvarka, priešpriešinių išsipareigojimų neįvykdymo nuostatos ir susijusių įmonių užskaitos tvarka,
 - rizikos perdavimas ir kompensacinės prekybos susitarimai; susitarimai dėl paslaugų lygio;
16. kiekvieno juridinio asmens kompetentinga ir pertvarkymo institucija;
17. valdymo organo narys, atsakingas už informacijos, būtinos įstaigos pertvarkymo planui parengti, teikimą, ir asmenys, atsakingi už skirtingus juridinius asmenis, ypatingos svarbos veiklą ir pagrindines verslo linijas (jei tai ne tas pats asmuo);
18. įstaigoje įdiegtos priemonės, kuriomis užtikrinama, kad pertvarkymo atveju pertvarkymo institucija turėtų visą būtiną informaciją, nustatytą pačios pertvarkymo institucijos, kad ji galėtų įgyvendinti pertvarkymo priemones ir įgaliojimus;
19. visi susitarimai, kuriuos įstaiga ir jos juridiniai asmenys yra sudarę su trečiaisiais asmenimis ir kurie gali būti nutraukti institucijoms priėmus sprendimą taikyti pertvarkymo priemonę, ir tai, ar nutraukimo pasekmės gali turėti įtakos pertvarkymo priemonės taikymui;
20. likvidumo šaltinių, kurie gali būti panaudoti pertvarkymui remti, aprašas;
21. informacija apie turto suvaržymus, likvidų turtą, nebalansinę veiklą, apsidraudimo strategijas ir registravimo praktiką.

C SKIRSNIS

Dalykai, į kuriuos pertvarkymo institucija privalo atsižvelgti vertindama sėkmingo įstaigos ar grupės pertvarkymo galimybę

Vertindama sėkmingo įstaigos ar grupės pertvarkymo galimybę, pertvarkymo institucija įvertina šiuos dalykus:

Kai vertinama sėkmingo grupės pertvarkymo galimybė, nuorodos į įstaigą apima bet kurį 1 straipsnio 1 dalies c ar d punkte nurodytą subjektą arba įstaigą, priklausančią grupei, atsižvelgiant į tai:

1. koku mastu įstaiga gali pagrindines verslo linijas ir ypatingos svarbos veiklą susieti su juridiniais asmenimis;
2. koku mastu teisinės ir įmonės struktūros suderintos su pagrindinėmis verslo linijomis ir ypatingos svarbos veikla;
3. koku mastu yra sukurtos struktūros, kuriomis užtikrinami pakankami personalo, infrastruktūros, finansavimo, likvidumo ir kapitalo ištekliai pagrindinėms verslo linijoms bei ypatingos svarbos veiklai remti ir vykdyti;
4. koku mastu įstaigos sudaryti paslaugų susitarimai yra įgyvendintini įstaigos pertvarkymo atveju;
5. koku mastu įstaigos valdymo struktūra yra pakankama siekiant valdyti įstaigos vidaus politiką, susijusią su susitarimais dėl paslaugų lygio, ir užtikrinti jos laikymąsi;

6. koku mastu įstaiga yra įdiegusi pagal susitarimą dėl paslaugų lygio numatytų paslaugų perleidimo tretiesiems asmenims procesą ypatingos svarbos funkcijų ar pagrindinių verslo linijų atskyrimo atveju;
7. koku mastu įdiegti nenumatytų atvejų planai ir priemonės, kuriais būtų užtikrinama nuolatinė galimybė naudotis mokėjimo ir atsiskaitymo sistemomis;
8. koks yra valdymo informacinių sistemų pakankamumas užtikrinant, kad pertvarkymo institucijos galėtų rinkti tikslią ir išsamią informaciją apie pagrindines verslo linijas ir ypatingos svarbos veiklą, kad būtų galima sparčiau priimti sprendimus;
9. koks yra valdymo informacinių sistemų gebėjimas bet kuriuo metu, net sparčiai besikeičiančiomis sąlygomis, teikti informaciją, būtiną veiksmingam įstaigos pertvarkymui užtikrinti;
10. koku mastu įstaiga yra testavusi savo valdymo informacines sistemas taikydama pertvarkymo institucijos apibrėžtus nepalankiausių sąlygų scenarijus;
11. koku mastu įstaiga gali užtikrinti savo valdymo informacinių sistemų veikimo tęstinumą poveikį patiriančios įstaigos ir naujos įstaigos atžvilgiu tais atvejais, kai ypatingos svarbos veikla ir pagrindinės verslo linijos yra atskirtos nuo kitos veiklos ir verslo linijų;
12. koku mastu įstaiga yra įdiegusi tinkamus procesus, siekdama užtikrinti, kad teiktų pertvarkymo institucijoms informaciją, būtiną indėlininkų tapatybei ir pagal indėlių garantijų sistemas apdraustųjų indėlių sumoms nustatyti;
13. kai grupėje yra naudojamos grupės subjektų tarpusavio garantijos, koku mastu tos garantijos yra suteikiamos rinkos sąlygomis ir kiek atsparios su jomis susijusios rizikos valdymo sistemos;
14. kai grupė yra kompensacinių sandorių dalyvė, koku mastu tie sandoriai vykdomi rinkos sąlygomis ir koku mastu atsparios su ta sandorių praktika susijusios rizikos valdymo sistemos;
15. koku mastu dėl grupės subjektų tarpusavio garantijų naudojimo ar kompensacinių registravimo sandorių didėja poveikio plitimas grupėje;
16. koku mastu grupės teisinė struktūra kliudo taikyti pertvarkymo priemones dėl juridinių asmenų skaičiaus, grupės struktūros sudėtingumo ar sunkumų verslo linijas priskiriant grupės subjektams;
17. įstaigos tinkamų išipareigojimų suma ir rūšis;
18. kai vertinimas susijęs su mišrią veiklą vykdančia kontroliuojančiąja bendrove, koku mastu grupės subjektų, kurie yra įstaigos ar finansų įstaigos, pertvarkymas gali turėti neigiamų pasekmių nefinansinei grupės daliai;
19. ar yra sudarytų susitarimų dėl paslaugų lygio ir ar jie patikimi;
20. ar trečiųjų valstybių institucijos turi pertvarkymo priemonių, būtinų Sąjungos pertvarkymo institucijų vykdomiems pertvarkymo veiksams remti, ir koks yra Sąjungos ir trečiųjų valstybių institucijų koordinuojamų veiksmų mastas;
21. kokia galimybė naudoti pertvarkymo priemones taip, kad būtų įvykdyti pertvarkymo tikslai, atsižvelgiant į turimas priemones ir įstaigos struktūrą;
22. koku mastu grupės struktūra leidžia pertvarkymo institucijai pertvarkyti visą grupę arba vieną ar daugiau grupės subjektų, nesukeliant didelių tiesioginių ar netiesioginių neigiamų pasekmių finansų sistemai, pasitikėjimui rinka ar ekonomikai ir siekiant kuo labiau pakelti visos grupės vertę;

23. grupių, turinčių pagal kitą jurisdikciją įsteigtų patrunuojamųjų įmonių, atveju – kokios procedūros ir priemonės galėtų palengvinti pertvarkymą;
 24. ar įmanoma naudoti pertvarkymo priemones taip, kad būtų įvykdyti pertvarkymo tikslai, atsižvelgiant į galimą poveikį kreditoriams, sandorio šalims, klientams ir darbuotojams bei veiksmus, kurių gali imtis trečiųjų valstybių institucijos;
 25. koku mastu galima adekvačiai įvertinti įstaigos pertvarkymo poveikį finansų sistemai ir pasitikėjimui finansų rinkai;
 26. koku mastu įstaigos pertvarkymas galėtų turėti didelių tiesioginių ar netiesioginių neigiamų pasekmių finansų sistemai, pasitikėjimui rinkai ar ekonomikai;
 27. koku mastu būtų galima užkirsti kelią problemos plitimui į kitas įstaigas ar finansų rinkas taikant pertvarkymo priemones ir naudojantis įgaliojimais;
 28. koku mastu įstaigos pertvarkymas galėtų daryti reikšmingą poveikį mokėjimo ar atsiskaitymo sistemų veikimui.
-